

Onsdag den 10. februar 2010 (D)

1

52. møde

Onsdag den 10. februar 2010 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Undervisningsministeren og transportministeren deltager i spørgetimen.

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid). (Se nedenfor)

1) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Orla Hav (S):

Finder ministeren, at det lever op til de mål, regeringen har sat om verdensklassestatus, at Danmark er tredjelavest rangerende land, når det gælder iværksætteri, ifølge en nylig offentliggjort undersøgelse? (Spm. nr. S 965).

2) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Orla Hav (S):

Hvilke initiativer agter ministeren at tage for at forbedre turistervilkårene? (Spm. nr. S 966, skr. begr.).

3) Til finansministeren af:

Morten Bødskov (S):

Mener ministeren, at der er behov for at revurdere økonomiaftalen med regionerne, når regionerne allerede en måned inde i aftaleåret (2010) melder om nulvækst i resten af 2010? (Spm. nr. S 1099).

4) Til finansministeren af:

Morten Bødskov (S):

Mener ministeren, at nulvækst i regionerne i 2010 er uden konsekvenser for ansatte og patienter på landets sygehuse? (Spm. nr. S 1100).

5) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvad mener ministeren vil være konsekvensen for kommunernes serviceniveau af, at der skal afskediges 10.000 medarbejdere i løbet af 2 år for at leve op til regeringens krav om nulvækst i kommunerne? (Spm. nr. S 1102).

6) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvilke kommunale serviceområder mener ministeren at kommunerne skal spare på for at få økonomien til at hænge sammen, når den i de kommende år står på nulvækst og 10.000 færre medarbejdere? (Spm. nr. S 1104).

7) Til klima- og energiministeren af:

Kim Mortensen (S):

Er ministeren enig i udtalelser fra sin partifælle energiordfører Lars Christian Lilleholt om, at en større CO₂-reduktion vil medføre tab af danske arbejdspladser? (Spm. nr. S 1119).

8) Til klima- og energiministeren af:

Mette Gjerskov (S):

Vil ministeren i statsministerens fravær oplyse, om regeringen har skiftet standpunkt efter udtalelserne fra den konservative ordfører og nu alligevel vil arbejde for, at EU påtager sig sit klimaansvar og reducerer CO₂-udledningen med 30 pct. i stedet for de hidtidige 20 pct.? (Spm. nr. S 1121).

9) Til klima- og energiministeren af:

Jeppe Kofod (S):

Mener ministeren, jf. ministerens udtalelser i Jyllands-Posten den 4. februar 2010, at det er irrelevant at diskutere, om den globale temperaturstigning skal være 2 eller 3 grader, når vi ved, at flere østaters overlevelse - som f.eks. Maldiverne, Seychellerne og Tuvalu - er truet af stigende vandstande som følge af netop stigende temperaturer, og hvorledes stemmer ministerens udtalelse i Jyllands-Posten den 4. februar 2010 overens med det faktum, at det eneste, man netop nåede enighed om i Københavnererklæringen, var, at klodens temperaturer ikke må stige mere end 2 grader? (Spm. nr. S 1124).

10) Til klima- og energiministeren af:

Ole Hækkerup (S):

Hvad er sammenhængen i, at regeringen i EU vil arbejde for at reducere CO₂-udslippet med 30 pct., men i Danmark arbejder for, at udslippet nedsættes med 20 pct., og hvilke EU-lande mener den danske regering som konsekvens heraf skal reducere med mere end 30 pct.? (Spm. nr. S 1127).

11) Til klima- og energiministeren af:

Kim Mortensen (S):

Hvorledes vil ministeren sikre, at Danmark får andel i de 20 millioner nye grønne arbejdspladser inden for vedvarende energi, som en rapport fra 2008 fra FN's miljøorganisation UNEP vurderer der er globalt? (Spm. nr. S 1122).

12) Til klima- og energiministeren af:

Mette Gjerskov (S):

Hvordan kan ministeren opfatte det som bred international opbakning til Københavnererklæringen, når langt over 100 lande ikke har tilsluttet sig erklæringen?
(Spm. nr. S 1123).

13) Til klima- og energiministeren af:

Jeppe Kofod (S):

Mener ministeren, det er irrelevant at diskutere Danmarks og EU's CO₂-reduktion, jf. udtalelser i Jyllands-Posten den 4. februar 2010, og kan ministeren redegøre for regeringens klimapolitik i henholdsvis Danmark og EU, set i lyset af at Venstres energiordfører og Venstres forhenværende finansminister, nuværende formand for Folketinget, gentagne gange har rejst tvivl om, hvorvidt Danmark skal arbejde for en CO₂-reduktion på 30 pct. i såvel Danmark som i EU?
(Spm. nr. S 1128).

14) Til klima- og energiministeren af:

Ole Hækkerup (S):

Når FN's klimapanel har anbefalet, at udslippet af CO₂ reduceres med 25-40 pct. i 2020, og den danske regering lægger op til at reducere med 20 pct., mener regeringen da, at vi, hvis andre lande fulgte den danske politik, så havde levet op til vores ansvar for de kommende generationer?
(Spm. nr. S 1130).

15) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Kamal Qureshi (SF):

Vil ministeren, efter der med stor forsinkelse bliver iværksat lægeordineret udlevering af heroin i enkelte storbyer, genoverveje at indføre fixerum, som ifølge udenlandske erfaringer vil kunne redde livet på mange af de udsatte narkomaner, der i dag fixer under sundhedsfagligt kritisable forhold, men som ikke vil falde ind under ordningen med lægeordineret heroin?
(Spm. nr. S 899 (omtrykt)).

16) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Per Clausen (EL):

Mener ministeren i forlængelse af sit svar på spørgsmål nr. S 940, at der vil være mulighed for at udføre flere behandlinger og operationer i 2010 end i 2009, uden at det går ud over kvaliteten, når regionerne allerede har brugt den ene milliard, de får mere i 2010 end i 2009, på at finansiere en del af den ekstra indsats, de ydede i 2009, og der kan forventes ekstra udgifter på f.eks. medicin på 15 pct.?
(Spm. nr. S 1088).

17) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Hvilke konsekvenser tror ministeren det får for ventelisterne og sygehusenes mulighed for at nå i mål med kræft- og hjertepakkerne, at de i 2010 skal levere nulvækst i aktiviteten, jf. artiklen herom i Jyllands-Posten den 4. februar 2010?
(Spm. nr. S 1113).

18) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Er ministeren enig med direktør for Dansk Sundhedsinstitut Jes Søgaard i, at man ikke kan blive ved med at lade sygehuspersonalet løbe hurtigere og hurtigere, uden at det går ud over kvaliteten af behandlingen, jf. artiklen herom i Jyllands-Posten den 4. februar 2010?
(Spm. nr. S 1117).

19) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til Sundhedsstyrelsens nye undersøgelse om danskernes rygevaner?
(Spm. nr. S 1125).

20) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Per Clausen (EL):

Vil ministeren tage de fornødne initiativer til at sikre, at der i 2010 både kan ske vækst i antallet af behandlinger og operationer samt ske en højnelse af kvaliteten af behandlingerne?
(Spm. nr. S 1089).

21) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Er ministeren enig med direktør for Dansk Sundhedsinstitut Jes Søgaard i, at borgernes stigende behov for sygehusbehandling og fortsat øgede udgifter til medicin betyder, at nulvækst i virkeligheden er lig med nedskæringer, jf. artiklen herom i Jyllands-Posten den 4. februar 2010?
(Spm. nr. S 1115).

22) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Mener ministeren, at det er realistisk, at det danske sundhedsvæsen kan levere sundhed i verdensklasse, når vi langt fra bruger lige så mange penge på sundhed som andre lande i Vesteuropa, jf. artiklen herom i Jyllands-Posten den 4. februar 2010?
(Spm. nr. S 1118).

23) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Kan ministeren - som opfølgning på den seneste tids mange påstande om det lille private sygehusvæsen i Danmark og dets samlede andel af sundhedsudgifterne - forsøge at sætte i perspektiv, hvor lidt den private sundhedssektor fylder i Danmark?
(Spm. nr. S 1133).

24) Til indenrigs- og socialministeren af:

Vibeke Grave (S):

Hvilket indtryk gør det på ministeren, når formanden for Socialpædagogernes Landsforbund i forbindelse med børnetopmødet i uge 5 melder ud, at der er sket et fald i anbringelsen af 0-6-årige børn på 44 pct. i perioden 2000-2007, og at hun mener, dette skyldes kommunernes trængte økonomi?
(Spm. nr. S 1090).

25) Til indenrigs- og socialministeren af:

Maja Panduro (S):

Hvordan mener ministeren at kravet om nulvækst i kommunerne i de kommende år, der vil koste det offentlige 10.000 job, harmonerer med valgløfter fra 2007 om mere og bedre velfærd?
(Spm. nr. S 1105).

26) Til indenrigs- og socialministeren af:

Julie Skovsby (S):

Mener ministeren, at regeringens udtalelser om, at »[den] i bedste fald står på kommunal nulvækst i de kommende år«, giver kommunerne muligheder for at indfri målene i regeringens såkaldte kvalitetsreform?
(Spm. nr. S 1111).

27) Til indenrigs- og socialministeren af:

Thomas Jensen (S):

Mener ministeren ikke, at det er ved at være på høje tid, at regeringen laver den sammenhængende strategi for de udsatte boligområder, som regeringens eget rådgivende udvalg, Programbestyrelsen, anbefalede i 2008?
(Spm. nr. S 1135).

28) Til indenrigs- og socialministeren af:

Maja Panduro (S):

Hvordan mener ministeren at nedskæringer på folkeskolen som følge af kommunal nulvækst og dermed 1.100 færre lærere skal udmøntes i praksis?
(Spm. nr. S 1109).

29) Til indenrigs- og socialministeren af:

Julie Skovsby (S):

Er ministeren enig med kommunalforsker Poul Erik Mouritzen, professor på Syddansk Universitet, når han i Berlingske Tidende den 1. februar 2010 udtaler, at »Nulvækst kommer til at ramme velfærd, handicappede, børn og unge«?
(Spm. nr. S 1112).

30) Til indenrigs- og socialministeren af:

Thomas Jensen (S):

Hvad vil ministeren gøre for at forhindre, at boligsøgende spilder penge på boligsites med opdigtede og forældede annoncer?
(Spm. nr. S 1136).

31) Til kulturministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Hvordan vil ministeren mangfoldiggøre eller inkludere kulturen mere bredt, jf. oplægget »Kultur for alle«?
(Spm. nr. S 1131).

32) Til kulturministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Mener ministeren, det er nødvendigt med en ny kulturforståelse, når hun i sit kulturudspil skriver, at kultur skal skabe fællesskab og sammenhængskraft?
(Spm. nr. S 1134).

33) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Nu, da ledigheden bare stiger og stiger og risikoen for langtidsarbejdsløshed bliver forøget, synes ministeren så ikke, at der er behov for at ændre reglerne for bl.a. arbejdsfordeling, som er blevet skabt under en højkonjunktur?
(Spm. nr. S 1098).

34) Til beskæftigelsesministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Hvilke krav mener ministeren at aktiveringen skal opfylde for at være en god, meningsfyldt og formålstjenlig aktivering, som hjælper folk tilbage til reelt arbejde?
(Spm. nr. S 1103).

35) Til beskæftigelsesministeren af:

Torben Hansen (S):

Hvorledes vil ministeren sikre, at der er kvalificerede medarbejdere til fremtidens arbejdsmarked, når alle analyser viser, at der vil være en voldsom mangel på såvel faglært arbejdskraft som folk med mellem- og lange videregående uddannelser?
(Spm. nr. S 1114).

36) Til beskæftigelsesministeren af:

Eigil Andersen (SF):

Er ministeren - ligesom spørgeren - bekymret for, at fyringerne i en række af landets jobcentre vil gå ud over hjælpen til de arbejdsløse, f.eks. ved at jobcentrene får endnu sværere ved at hjælpe de mange unge arbejdsløse i job så hurtigt som muligt?
(Spm. nr. S 1129).

37) Til beskæftigelsesministeren af:

Nanna Westerby (SF):

Hvilke nye og ikkeoffentliggjorte initiativer mener ministeren der bør tages for at skabe job til de over 60.000 unge arbejdsløse under 30 år?
(Spm. nr. S 1132).

38) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Vil ministeren ændre beregningsreglerne, således at lønmodtagere, der har deltaget i arbejdsfordeling, ikke bliver straffet med en lavere beregning, når de f.eks. efterfølgende skal have beregnet satsen for SVU?
(Spm. nr. S 1101).

39) Til beskæftigelsesministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Hvordan vil ministeren opstøve eller opdyrke meningsfyldte og formålstjenlige aktiveringspladser i disse tider, hvor ledigheden stiger og jobbene forsvinder?
(Spm. nr. S 1107).

40) Til beskæftigelsesministeren af:

Torben Hansen (S):

Hvilke skridt vil ministeren tage for at sikre uddannelsesaktivering en stærkere placering i beskæftigelsesindsatsen?
(Spm. nr. S 1116).

41) Til ministeren for ligestilling af:

Julie Rademacher (S):

Har ministeren tænkt sig at lade sig inspirere af Frankrig, Spanien og Norge og gøre mere for at bekæmpe fysisk og psykisk vold i parforhold og i familierne?
(Spm. nr. S 1120).

42) Til ministeren for ligestilling af:

Julie Rademacher (S):

Hvordan mener ministeren vi skal sikre ligestillingen og ligestillingskonsulenter i jobcentrene fremadrettet?
(Spm. nr. S 1126).

43) Til videnskabsministeren af:

Kirsten Brosbøl (S):

Hvad mener ministeren er forklaringen på, at kun knap 37 pct. af drengene får en videregående uddannelse mod 53 pct. af pigerne?
(Spm. nr. S 1106).

44) Til videnskabsministeren af:

Kirsten Brosbøl (S):

Hvad vil ministeren konkret gøre, for at flere drenge får en videregående uddannelse, ud over at sende et brev til 60.000 unge, der ikke er kommet i gang med en uddannelse?
(Spm. nr. S 1108).

Kl. 13:00 Hvis det bliver ved det, regner jeg med, at vi kan nå alle spørgerne inden for den time, der er sat af til formålet.

Den første spørger bliver så fru Christine Antorini, og det er til undervisningsministeren. Der er først 2 minutters taletid, og derefter er der to gange 1 minuts taletid. Værsgo.

Kl. 13:01

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Økonomi- og erhvervsministeren:

Lovforslag nr. L 125 (Forslag til lov om ændring af lov om stormflod og stormfald. (Ny organisering af stormflodsordningen, ny erstatningsmodel ved gentagne stormflodshændelser og udvidelse af stormflodsdekning ved oversvømmelser fra vandløb og søer)).

Beskæftigelsesministeren:

Lovforslag nr. L 126 (Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmiljø.(Samarbejde om sikkerhed og sundhed m.v.)).

Pia Olsen Dyhr (SF) m.fl.:

Lovforslag nr. L 124 (Forslag til lov om ændring af lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser. (Ophævelse af maksimumsrabat)).

Marlene Harpsøe (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 128 (Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod kønsopdelt undervisning og kønsopdelte møder i folkeskolen).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Undervisningsministeren og transportministeren deltager i spørgetimen.

Kl. 13:01

Formanden :

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget undervisningsministeren og transportministeren.

Til undervisningsministeren er anmeldt følgende spillere:

Christine Antorini (S)
Marlene Harpsøe (DF)
Nanna Westerby (SF)
Marianne Jelved (RV)
Yildiz Akdogan (S)
Kim Mortensen (S)

Til transportministeren er anmeldt følgende spillere:

Magnus Heunicke (S)
Benny Engelbrecht (S)

Spm. nr. US 68

Christine Antorini (S):

Tak. Det, som jeg er nysgerrig efter at høre lidt mere om, er jo det, at statsministeren har lanceret en række nye initiativer i forhold til folkeskolen op til det såkaldte Marienborgtopmøde. Et af de initiativer, som statsministeren lancerede, var et begreb, som han kaldte for rullende klaseskift. Sådan som jeg forstod statsministeren, så gik det ud på, at hvis man var en særlig dygtig elev i et enkelt fag, så skulle man have mulighed for at rulle op til en anden klasse.

Nu er det jo sådan, at vi har det udgangspunkt i folkeskolen, at man går i en klasse, og at man har mulighed for rullende indskoling, hvilket betyder, at man kan starte, når det er ens fødselsdag. Vi har også mulighed for, at man, hvis man er særlig begavet i alle fag, så kan springe en klasse over, men et rullende klaseskift er jo ikke noget, vi har som et princip i folkeskolen.

Jeg vil gerne bede undervisningsministeren om at uddybe, hvad det er, der ligger af ideer bag et såkaldt rullende klaseskift. For hvad gør man, hvis det nu er, at en elev er rigtig dygtig til dansk, sådan at den pågældende egentlig burde gå i en klasse over? Hvis man er for dygtig til 6. klasse, skal man så rulle op til 7. klasse i dansk, mens man, hvis man ikke er så god i matematik, så ruller ned til 5. klasse, hvis man ikke ligger på 6. klases niveau, og hvad betyder det for hele klassen som princip?

Så i første omgang et åbent spørgsmål. Jeg er nysgerrig efter at høre, hvad det er, statsministeren egentlig mener med det her nye initiativ omkring et rullende klaseskift.

Kl. 13:03

Formanden :

Undervisningsministeren.

Kl. 13:03

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det er da et spændende spørgsmål. Det er jo heldigvis ikke sådan, at de rullende klaseskift er noget, statsministeren har opfundet som et fantasifoster. Det er noget, der foregår midt i Danmark. Der var en aften i en tv-avis, hvor lederen på Præstemarksskolen, tror jeg det var – jeg kan ikke lige huske lokaliteten – redegjorde for, hvordan han på sin skole faktisk praktiserede det, og tilfældigvis var den samme skoleleder med på Marienborg, hvor han også fortalte om det.

Så jeg tager det som et eksempel på, at der heldigvis er masser af god praksis rundt omkring, så hverken fru Christine Antorini eller jeg behøver at opfinde det gode. Det gode er derude. Det forsøges af visionære ledere og lærere, og så gælder det om, at rejseholdet finder frem til de gode eksempler og får dem til at brede sig, for nu skal vi jo ikke styre på den måde, at fru Christine Antorini og jeg skal bestemme alting, vi skulle gerne styre på den måde, at det er mål og resultater, der tæller. Og hvis det virker, hvad man gør på Præstemarksskolen, så går jeg ud fra, at vi begge vil være tilhængere af det.

Kl. 13:04

Formanden :

Fru Christine Antorini.

Kl. 13:04 eksisterende muligheder, som vi skal forholde os til hos Socialdemokraterne.

Kl. 13:07

Christine Antorini (S):

Nu fik jeg det klare indtryk, at da statsministeren lancerede sine visioner for en fornyelse af folkeskolen, var det nogle initiativer, som det ikke var muligt at gennemføre i dag. Derfor startede jeg også med at sige, at der jo er masser af muligheder for, at man kan lave aldersintegreret undervisning, man kan lave holddannelse i op til halvdelen af tiden, man kan have rullende indskoling osv.

Så derfor må der have været en særlig pointe med, at statsministeren snakkede om rullende skift. Og derfor vil jeg gerne bede undervisningsministeren uddybe lidt mere end bare henvise til, at det er set på en skole. Ministeren kunne måske bidrage med, hvad det er, man gør på den skole. Enten er det noget, man kan allerede i dag, og det er jo fint nok, det bakker vi selvfølgelig helt op, eller også er det noget nyt, som man ikke kan i dag, og så er det dér, vi er optaget af, hvad det egentlig er, statsministeren mener, for det vil være et meget nyt princip, hvis man i virkeligheden opløser klassebegrebet.

Vi er optaget af, at man er en del af et klassefællesskab, fordi vi ved, det løfter fagligheden. Så hvordan skal man håndtere det, hvis man er god i et fag og dårlig i et andet fag i forhold til det her rullende skift?

Kl. 13:05

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:05

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil råde fru Christine Antorini og Socialdemokraterne til at være lidt mere positive i den spændende skoledebat, vi har, i stedet for at stikle og prikke og spørge hvad er nu det osv.

Jeg kan godt sige, at baggrunden for det, der lige blev spurgt om, er en total misforståelse. Det er jo ikke sådan, at alt, hvad statsministeren har sagt, kun vedrører områder, hvor der er noget, der i dag er forbudt, og som han vil tillade, eller hvor der er noget, han vil påbyde i dag. Der er utallige ting, man kan gøre, men som man ikke gør, og et af de vigtigste diskussionsemner i forbindelse med det 360-graders-eftersyn er jo, hvorfor man ikke udnytter alle de muligheder, der er til at gå nye veje og løfte skolen.

Der er absolut ikke tale om, at statsministeren kun interesserer sig for det, der kræver regelændringer. Han prøver at få debatten væk fra spørgsmålet om regler og over til spørgsmålet om mål og resultater. Derfor indbyder han til partnerskab. Det er netop, for at vi ikke skal lave regler, det er, for at vi skal aftale mål og resultater.

Kl. 13:06

Formanden :
Fru Christine Antorini.

Kl. 13:06

Christine Antorini (S):

Vi synes jo, det er rigtig spændende, at der sker forsøgs- og udviklingsarbejde i folkeskolen. Vi kunne i virkeligheden tænke os, at det skete i langt større omfang, og derfor har vi også sammen med oppositionen stillet forslag om et egentligt udviklingsprogram for folkeskolen.

Men jeg er nødt til at stille undervisningsministeren et spørgsmål. Skal det forstås sådan, at når statsministeren har lanceret ideen om rullende skift, er det ikke andet end det, der kan gøres i dag, man synes bare, der er nogle flere, der skal bruge mulighederne for rullende indskoling osv., eller er det noget nyt?

Det må være nemt for undervisningsministeren at svare på, om der er noget nyt og spændende på bedding eller det er at bruge de

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:07

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Hvor er det dog en sur og negativ vinkel. Fru Christine Antorini dementerede jo også hele sit forrige spørgsmål med det, hun nu sagde, for nu er hun tilhænger af, at det udvikler sig, og at vi skal bruge de muligheder, der er. Jeg ved ikke, om der er visse ting, man kan, og visse ting, man ikke kan. Jeg ved bare, at der er en skole, hvor man har rullende skoleoprykning, eller hvad man skal kalde det, og hvor det fungerer udmærket, og jeg ved, at det altså ikke strider imod loven. Der er i øvrigt også mulighed for at få dispensation, hvis der er noget, der strider imod loven.

Jeg synes, det er spændende, jeg har et åbent sind, jeg synes, det er dejligt med en statsminister, der interesserer sig for folkeskolen og sætter skub i debatten, og som spørger, om ikke vi kunne gøre det på en lidt anden måde. Så stiller jeg gerne op til stiklerier i Folketinget, hvor jeg så skal eksamineres i, om nu statsministeren lige præcis havde tænkt sig det ene eller det andet. Hvor er det fløjttende ligegyldigt. Se dog på sagen, og vær lidt positiv.

Kl. 13:08

Formanden :
Tak til fru Christine Antorini.

Så er det fru Marlene Harpsøe med spørgsmål til undervisningsministeren. Værsgo.

Kl. 13:08

Spm. nr. US 69

Marlene Harpsøe (DF):

Tak. I Dansk Folkeparti blev vi noget overrasket i dag over at høre, at undervisningsministeren er ude og bakke op om forslag fra Skolerådet om, at man nu skal til at måle elevernes sociale kompetencer. Grunden til, at vi farer op af stolen, er jo, at vi tænker, om børn nu skal til at proppes i små kasser alt efter, hvordan man fra ministerens side eller Skolerådets side mener man bliver ordentlige mennesker. Og der tænker vi i hvert fald i Dansk Folkeparti, at børn jo er børn, og hvem skal definere, om de har mere lyst til at bruge tid på at læse end på at lege med kammeraterne ude i skolegården? Det kunne jeg godt tænke mig at undervisningsministeren definerede: Hvad er det, der udgør en social kompetence, hvad er det for nogen sociale kompetencer, man vil måle, og hvordan har man egentlig tænkt sig at måle det? Er det efter, hvor mange venner man har i skolen, eller hvordan vil man måle det her?

Kl. 13:09

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:09

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Der er i folkeskolelovens formålsparagraf en række mål. Som det første og måske vigtigste er det, at eleverne skal have kundskaber og færdigheder, som forbereder dem til uddannelse, og som giver dem lyst til at lære mere. Det er første linje, men så kommer der jo fire, fem linjer mere, og der står noget om, at eleverne også skal være præget af vinkelyst, og at de skal kunne samarbejde, og der står noget om demokrati osv. Og der synes jeg, at Skolerådet griber det rigtigt an, når de siger: Vi skal ikke i Danmark beskyldes for, at vi ved hjælp af test og eksamenskrav og sammenligninger af skoler efter 9.

klases-prøve-resultater kun interesserer os for det boglige. Der er andre mål, der også er vigtige, dem vil vi sætte ord på og om muligt udarbejde trinmål for. Men først skal vi selvfølgelig forsøge os frem, altså om det er muligt f.eks. ved en projektopgave i 3. klasse at sætte ord på og måle, om eleverne har nået en modenhedsgrad, en kreativitetsgrad og en samarbejdsgrad. Det kan man så konstatere om er nået eller ej. Jeg synes, det er en spændende tankegang.

Kl. 13:11

Formanden :

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 13:11

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg synes stadig væk ikke, at undervisningsministeren egentlig svarer på det, som vi fra Dansk Folkepartis side spørger om, nemlig hvordan man undgår at opliste nogle trinmål for nogle sociale kompetencer uden at putte eleverne i kasser.

Jeg må indrømme, at vi i Dansk Folkeparti er meget, meget bekymrede over, at man fra regeringens side kan bakke op om noget så totalitært. Det er jo totalitært at sætte børn i kasser og sige: Hvis I skal regnes for ordentlige mennesker, skal I proppes ned i de her kasser, og det er os, der sådan set udstikker, hvad der gør jer til ordentlige mennesker. Vi fra Dansk Folkepartis side mener i hvert fald, at det er en meget, meget farlig kurs, som vi her er inde på.

Så vil jeg bare gerne igen spørge ministeren om, hvordan ministeren vil måle sociale kompetencer, og hvad det lige er for nogle sociale kompetencer, man egentlig vil måle.

Kl. 13:12

Formanden :

Undervisningsministeren.

Kl. 13:12

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg synes ikke, at jeg her i detaljer skal redegøre for, hvad Skolerådets formandskab med vistnok massiv støtte fra hele Skolerådet har foreslået. Det handler altså ikke kun om sociale kompetencer. Jeg har hørt, at det især skulle handle om kreative kompetencer. Men det sociale er jo også vigtigt. Skal man begå sig i fremtidens samfund, skal man have kundskaber, man skal være kreativ, man skal kunne tænke selvstændigt, men man skal selvfølgelig også kunne samarbejde med andre, og det er vel dette sidste, man kalder sociale kompetencer.

Hvis vi nu får oversat begrebet sociale kompetencer på den rigtige måde, tror jeg, at både fru Marlene Harpsøe og jeg kan leve med det. Jeg forstår da godt, at man kan få røde knopper ved tanken om, hvad begrebet sociale kompetencer kunne føre til af beskrivelser, hvor der går ind på den enkeltes egenområde på en måde, som fru Marlene Harpsøe og jeg ikke bryder os om. Men det skal vi jo bare sørge for ikke sker.

Kl. 13:13

Formanden :

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 13:13

Marlene Harpsøe (DF):

Det lyder, som om ministeren forsøger at berolige os i Dansk Folkeparti, men jeg må indrømme, at vi ikke er beroliget. Det er bl.a., fordi ministeren jo sådan set bakker op om det her initiativ fra Skolerådet.

Noget af det, vi også bekymrer os over i Dansk Folkeparti, er, hvem det lige er, der skal vurdere, om en elev opnår de der sociale kompetencer, som Skolerådet og som også ministeren ønsker at opli-

ste. Er det lærerne, der skal vurdere det? Er der ikke fare for, at lærerne forholder sig rent subjektivt til, om en elev har opnået nogen sociale kompetencer? Det kan jeg godt have en bekymring for at lærerne forholder sig subjektivt til i stedet for egentlig at være objektive.

Det må også være sådan, at hvis det er, at man er lidt af en enspænder og hellere vil sidde inde i frikvarteret og læse i en god bog, så skal man have lov til det i stedet for at lege uden for sammen med de andre fra klassen og spille fodbold. Det er vel også en god kompetence at have lyst til at fordybe sig.

Kl. 13:14

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:14

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg synes, spørgeren har ret i, at man ikke skal nøjes med at tale om sociale kompetencer. Det er måske bedre at tale om samarbejdskompetencer, kommunikative kompetencer, demokratiske kompetencer, eller hvad man nu skal kalde det. Jeg synes, spørgeren har en pointe, men jeg har ikke læst noget i oplægget fra Skolerådets formandskab, som gør mig bange. Jeg skal da gerne kigge det igennem igen med spørgerens øjne. Det skal jeg gerne, og hvis det er mig, der skal udmønte eller godkende et forsøg med at vurdere disse andre kompetencer, skal jeg da meget gerne være opmærksom på, at vi altså ikke skal ind i noget omklamrende. Jeg tror, det er det, spørgeren er bekymret for.

Kl. 13:15

Formanden :

Tak til fru Marlene Harpsøe.

Så er det fru Nanna Westerby som spørger, og det er stadig til undervisningsministeren. Værsgo.

Kl. 13:15

Spm. nr. US 70

Nanna Westerby (SF):

Tak for det.

I foråret 2009 var der 4.845 elever, der manglede en praktikplads. Det syntes vi alle sammen var en ret stor gruppe elever, og derfor lavede regeringen en praktikpladspakke, hvor man gav virksomhederne mere i præmie, hvis de tog lærlinge, og hvor man udvidede skolepraktikken.

I september 2009 var der 6.198 elever, der manglede en praktikplads, altså en stigning på omkring 1.350 elever. Derfor lavede regeringen en ny praktikpladspakke, hvor man hævede den præmie til virksomhederne, man havde indført, og hvor man indførte mere skolepraktik.

De sidste tal, jeg har set, er fra november 2009, hvor 7.047 elever manglede en praktikplads. Det var altså steget med omkring 1.000 elever siden september.

Det, jeg gerne vil spørge ministeren om, er: Hvor stor en stigning i antallet af praktikpladssøgende skal vi denne gang op på, før vi ser et nyt initiativ fra regeringen på det her område?

Kl. 13:16

Formanden :

Undervisningsministeren.

Kl. 13:16

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg følger udviklingen med stor opmærksomhed, og også med en vis bekymring. Det tyder på, at bunden er nået, og at der fra nu af er en opadgående kurve. Jeg har indgået en rigtig god aftale med kommu-

nerne og regionerne om en hel masse ekstra pladser, bl.a. på social- og sundhedsområdet, så vi skal nok få en opadgående kurve alt i alt.

Men jeg er bestemt ikke sorgløs, og jeg sover med gevær ved fod, om jeg så må sige, for vi skal også begynde at tænke på, hvad vi gør, hvis virkningen ikke er tilstrækkelig. Skal vi udvikle yderligere træneordninger f.eks., altså snusepraktik, eller er der andre modeller, vi kan overveje?

Så ikke blot holder jeg det under skarpt opsyn, jeg er også beredt på den måde, at skulle det vise sig, at vi i forligskredsen, som fru Nanna Westerby desværre ikke er medlem af, konstaterer, at der er noget, der ikke virker hurtigt nok, er vi også klar til – jeg er klar til – at drøfte med arbejdsmarkedets parter på vores mandag morgen-møder, kl. 7.30 om morgenen, hvordan vi kan gøre endnu mere.

Kl. 13:18

Formanden :

Fru Nanna Westerby.

Kl. 13:18

Nanna Westerby (SF):

Nu sidder SF ganske rigtigt ikke med i den her forligskreds, og det er jeg da også rigtig ærgerlig over, men så må man jo benytte de lejligheder, man har, til ligesom at få noget ud af regeringen, med hensyn til hvad der kommer til at ske.

Jeg er glad for, at undervisningsministeren mener, at vi står foran en opadgående kurve på praktikpladsområdet, for det er ikke det, man hører, når man snakker med de faglige organisationer, og det er ikke det, man hører, når man taler med skolerne. Jeg har lige selv været en tur rundt i landet i den sidste uge, og der hørte man altså, at der stadig var rigtig mange virksomheder, som ikke tegnede uddannelsesaftaler, og at der endda var rigtig mange virksomheder, som stoppede deres uddannelsesaftaler.

Man havde en stigning fra foråret til september på 1.350 elever, og det udløste en ny pakke. Vi er snart oppe på en stigning efter den sidste pakke indtil nu på 1.350 elever, så er det det, der skal til, før der kommer noget nyt fra regeringen? For man kunne jo åbne mere permanent op for skolepraktikken, og man kunne stille nogle flere krav til virksomhederne om at oprette lærepladser.

Hvornår kommer der noget nyt fra regeringen, så alle de tusindvis af elever, som mangler praktikpladser, får en mulighed for at færdiggøre deres uddannelse?

Kl. 13:19

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:19

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Skolepraktikken er selvfølgelig en mulighed, og den har hele tiden været inde i billedet. Vi har åbnet for mere skolepraktik, men jeg er glad for, at der var bred enighed om, at hvis vi i stedet kan skaffe rigtig praktik, er det at foretrække. Derfor gav vi denne præmie et kæmpe spark opad. I stedet for 16.000 kr. kan man nu få 50.000 kr., og det kan man også få, hvis det kun er en delaftale, altså at man ikke forpligter sig til 3-4 år, men nøjes med at forpligte sig til langt kortere tid. Og det synes jeg at vi i fællesskab skulle reklamere for.

Det er jo også det, som har gjort det muligt at få flere praktikpladser i den offentlige sektor, både på SOSU-området, den pædagogiske assistentuddannelse, og de almindelige lærepladser i kommuner og regioner.

Så vi skal bruge hele paletten, og vi skal sove med støvlerne på og være klar til at gribe ind, hvis det, vi har lavet, ikke virker godt nok.

Jeg indrømmer, at det, vi har lavet, ikke har ført til, at der her og nu, i dette øjeblik, er kommet flere pladser, men der er heller ikke

kommet færre i den senere tid. Og det, vi har aftalt med kommunerne, betyder automatisk en opadgående kurve.

Kl. 13:20

Formanden :

Fru Nanna Westerby.

Kl. 13:20

Nanna Westerby (SF):

Nu er det jo særlig på det private arbejdsmarked, at der virkelig har været et kæmpestort fald i antallet af praktikpladser, og det, man har lavet indtil nu, er jo utilstrækkeligt. Der er tusindvis af unge, der står uden en praktikplads.

Så vil undervisningsministeren være med til at udvide skolepraktikken yderligere – et helt konkret forslag, som SF har – for at sikre flere praktikpladser? Vil undervisningsministeren være med til at stille krav om, at virksomheder, der søger arbejde og udfører arbejde for det offentlige, og som får fyldt deres ordrebøger af ordrer fra kommunerne, også skal tage et ansvar for at uddanne lærlinge og for at oprette praktikpladser?

For hvis ikke vi gør nogen af de ting, kommer den nuværende krise jo til at bestemme niveauet for, hvor mange uddannede vi skal have i fremtiden. Det er jo helt skørt at lave et uddannelsessystem, hvor vi i fremtiden kommer til at stå og mangle håndværkere, fordi vi har en krise lige nu.

Kl. 13:21

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:21

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Vi har hele tiden haft muligheden for mere skolepraktik inde i billedet.

Hvad angår sociale klausuler, altså at man som betingelse for at give en ordre til et byggefirma stiller krav om et vist antal elever, er der sådan set ikke noget, jeg hellere ville. Det er bare ikke så let, som det lyder. Hvad nu, hvis virksomheden ikke kan godkendes? Hvad nu, hvis det strider mod EU-regler, fordi udenlandske virksomheder ikke er godkendt og derfor ikke kan levere? Altså, det er ikke så let, som det lyder, men hvis det kunne lade sig gøre, skulle jeg da være den første til at sige, at det var en god idé.

Kl. 13:22

Formanden :

Tak til fru Nanna Westerby.

Den næste spørger er fru Marianne Jelved, og det er stadig til undervisningsministeren, værsgo.

Kl. 13:22

Spm. nr. US 71

Marianne Jelved (RV):

Tak. Jeg har været så nysgerrig efter at vide, hvad det var, Skolerådet arbejdede med i går, hvor de havde en stor konference i Eigtveds Pakhus, hvor jeg desværre blev forhindret i at deltage af en anden grund. Jeg har printet deres rapport ud, og jeg tror, at det bliver en af mine favoritlæsninger i den kommende tid. Jeg er fristet til at stille nogle spørgsmål til undervisningsministeren, fordi Skolerådet gør meget klart opmærksom på en ting, og nu citerer jeg fra side 6:

»Når det gælder analysen af folkeskolens vigtigste ressourcer – lærerne, skoleledelsen og elevernes forældre – er en af konklusionerne, at skal der ske et kvalitetsløft i folkeskolen inden for de kommende ti år, er efteruddannelse den væsentligste kilde til opkvalificering af folkeskolens lærere. Der er således først og fremmest behov for, at efteruddannelsesindsatsen opprioriteres. Dette forudsætter, at

der fortsat afsættes midler hertil. Samtidig skal kvaliteten af efteruddannelsen styrkes, så der anvendes længere forløb frem for korte kurser.«

Kl. 13:27

Der står ret mange spændende ting i den rapport. Skolerådet gør altså meget ud af at understrege betydningen af, at det er linjefagsniveau, vi kommer op på i alle fagene i folkeskolen, og det går ikke så godt med det. Hvad har undervisningsministeren af gode håb for fremtiden?

Kl. 13:24

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:24

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg er lige så glad for Skolerådets oplæg som fru Marianne Jelved, og jeg er også meget glad for, at det er et, så vidt ved, næsten enigt Skoleråd, som står bag anbefalingerne.

Hvor er det ærgerligt, at vi tilbragte 3 timer i samråd i Folketingets Uddannelsesudvalg i stedet for alle sammen at være ovre i Eigtsveds Pakhus, hvor der var en uhyre spændende debat, som jeg desværre måtte forlade på grund af samrådet. Men sådan kan man jo altså prioritere forkert, og det er ikke en bebrejdelse mod nogen, det var en ærgrelse over, at vi ikke alle sammen fik den stimulans, som det ville have været, at hele Uddannelsesudvalget og ministeren havde været i Eigtsveds Pakhus hele eftermiddagen i går.

Jeg er med på det med efteruddannelsen, ikke fordi det er helt så slemt med linjefagsdækningen, som man skulle tro. Jeg har nye tal for linjefagsdækningen. Den er sådan set overraskende god, bl.a. især i tysk og fysik/kemi. Men der bliver i hvert fald et problem på længere sigt, og der er jo også nogle af dem, som har linjefag, som har brug for efteruddannelse. Derfor synes jeg, at vi alvorligt skal overveje og også tale med Lærerforeningen om, hvordan vi kan få gang i noget mere efteruddannelse. For det, der har bremset vores fælles intentioner om at give efteruddannelse et kraftigt skub med de 230 mio. kr., vi satte af, er jo, så vidt jeg ved, at fem sjettedele af pengene går til medgået tid, fordi hver eneste stump af efteruddannelse tilsyneladende skal foregå i arbejdstiden. Det hænger jo igen sammen med, at de, der efteruddanner sig, ikke får nogen belønning for det senere hen.

Gid vi kunne se på hele det problemkompleks og få det mere, som i de lande, der har mere efteruddannelse end Danmark, og hvor det meste foregår i fritiden, og hvor der til gengæld er en belønning for at efteruddanne sig. Det ville være det ideelle.

Kl. 13:26

Formanden :
Fru Marianne Jelved.

Kl. 13:26

Marianne Jelved (RV):

Rapporten nævner, at der i perioden 2007-2009 er afsat 160 mio. kr. til efteruddannelse. Det gælder også efteruddannelsesvejledere og skolens ledere. Men der er afsat 140 mio. kr. til trækningsret til kommunerne til efteruddannelse af lærere, og der er brugt 24,5 mio. kr. til uddannelse i linjefag. Det er på 2 år.

Hvad kan jeg gøre for at hjælpe undervisningsministeren med, at de penge bliver brugt til det, der er hensigten? Jeg kan sige, at rapporten her anbefaler, at undervisningsministeren sammen med professionshøjskolerne, kommunerne og universiteterne sørger for, at der er tilpas udbud af efteruddannelsesmuligheder i de fag, som det er nødvendigt at vi får efteruddannelse i.

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:27

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Nu er det så dejlig enkelt, at vi ikke har flere penge end dem, vi har, og vi har ikke flere penge til folkeskolen end dem, vi har, og heller ikke flere penge til efteruddannelse end dem, vi har, så derfor synes jeg da, det er en god debat værd, om vi inden for gældende ressourcer kan gøre det bedre. Det kunne jo f.eks. være noget, vi i fællesskab talte med Lærerforeningen og med Kommunernes Landsforening om.

Jeg er faktisk lige så ærgerlig som fru Marianne Jelved over, at vi ikke fik al den efteruddannelse, vi havde regnet med, men jeg har studeret det nøje, og jeg har studeret, hvad man gør i andre lande. Der har været en EU-ministerkonference om det, hvor vi fik bekræftet det indtryk, at det altså er en meget speciel model, vi har i Danmark, hvor al efteruddannelse skal koste det hvide ud af øjnene, fordi lønudgifterne er fem-seks gange større end selve undervisningsudgifterne, fordi det hele skal foregå i arbejdstiden, og hvor der samtidig heller ikke er nogen belønning for at efteruddanne sig, og så forstår jeg da på en vis måde godt lærerne. Der er altså nogle systemfejl i den nedarvede folkeskoletradition, som jeg synes også fru Marianne Jelved skal udvikle et kritisk syn på.

Kl. 13:28

Formanden :
Fru Marianne Jelved.

Kl. 13:28

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil også gerne tage udfordringen op og udvikle et kritisk syn på det her, men vi står bare i en situation, hvor kvaliteten i folkeskolen skal løftes. Regeringen har formuleret nogle mål. Der er nogle meget klare mål i den her rapport. Vi er med på at løfte kvaliteten, men så mener vi også, at vi skal bruge de redskaber, der anbefales, og som vi sådan set godt ved er rigtige.

Der er jo også noget, der hedder omprioriteringer. Det kunne jo godt være, at man kunne finde midlerne ved at omprioritere på en eller anden måde, fordi vi jo ikke kan undgå at skulle blive ved med at finansiere efteruddannelse i et eller andet omfang. Alene inden for det fag, der hedder dansk som andetsprog, og det er jo et prioriteret område, fordi vi har tosprogede børn, der også skal løfte deres niveau, er det en tredjedel af lærerne, der er uddannet til at undervise i det. Det er jo ikke hensigtsmæssigt. Det mener jeg ministeren må være enig med mig i.

Kl. 13:29

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:29

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Sådan som fru Marianne Jelved formulerer det her i sidste omgang, har jeg svært ved at erklære mig uenig i noget som helst. Så jeg behøver egentlig ikke at sige andet end: Ja, jeg ser det som et problem. Jeg er også klar til at overveje, hvad vi kan gøre ved det – om vi kan omprioritere. Men så synes jeg også, at hvis jeg skal tænke over, hvad fru Marianne Jelved siger, kunne hun så ikke også lige tænke over, hvad jeg siger omkring den systemfejl, jeg har påpeget?

Kl. 13:29

Formanden :
Tak til fru Marianne Jelved.

Så er det fru Yildiz Akdogan, og det er også spørgsmål til undervisningsministeren. Værsgo.

Kl. 13:30

Spm. nr. US 72

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det, formand.

Jeg vil gerne stille ministeren spørgsmål, som jeg også har været inde på tidligere, i forbindelse med it-færdigheder i folkeskolen. Ministeren ved jo, at it-barometeret viser nogle ret fatale tal, nemlig at 40 pct. af den danske befolkning ikke har de basale it-færdigheder, som er nødvendige for at kunne bære sig både ude på arbejdsmarkedet og også ude på uddannelsesinstitutionerne. Højhastighedskomiteen har også kommenteret på, at der altså er en række ting, der skal rettes op, og at de her 40 pct. ikke kun er aldersrelateret. Der også en række unge mennesker, og i aldersgruppen 16-24 år er der faktisk hele 8 pct. af unge, som kan kategoriseres som it-analfabeter.

Sidst jeg talte med ministeren, var det sådan, at ministeren sammen med statsministeren og videnskabsministeren skulle evaluere folkeskolen, det her berømte Marienborgbesøg, med et 360-graders eftersyn. Der lovede undervisningsministeren mig, at han ville tage rapporten med og prøve at få nogle erfaringer fra de fagfolk, han skulle mødes med. Så jeg vil egentlig høre undervisningsministeren: Har han holdt sit løfte, og i så fald, hvad har han taget med fra det her berømte møde på Marienborg omkring it-færdigheder inden for folkeskolen?

Kl. 13:31

Formanden :

Undervisningsministeren.

Kl. 13:31

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Hvis man skulle rette en enkelt lille kritik imod alt, hvad vi foretog de 3 dage på Marienborg, var det måske netop, at vi i for ringe grad drøftede den nye dimension, som har at gøre med e-læring. Jeg tror, at det var, fordi alle betragtede det som en selvfølge og alle er enige med fru Akdogan og mig, men alligevel skulle vi måske nok have brugt lidt mere tid, og jeg tror, at rejseholdet vil interessere sig for det. Vi talte om, Jørgen Søndergaard og jeg, dvs. formanden for rejseholdet, i går i Eigtveds Pakhus, at vi skulle huske denne e-dimension, og jeg forsømmer aldrig nogen lejlighed til at gentage, at den også kommer til at ændre folkeskolens indhold, altså ændre de krav, vi stiller. Der er jo ingen tvivl om, at inden der er gået 1½ år vil man også i folkeskolen have adgang til internettet under eksamen. Det er det, som 14 gymnasier har gjort med succes, og som vi fra 2011 vil gøre til et krav på alle gymnasier, og det vil brede sig som en steppebrand.

Det er bare et af mange eksempler på, at vi ændrer skolens hverdag, for når det er tilladt ved prøven, vil man også begynder at bruge det i timerne, og så er vi jo i gang med at ændre skolens dagligdag, og så er vi også i gang med at ændre skolens indhold. Så det får store konsekvenser.

Kl. 13:33

Formanden :

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 13:33

Yildiz Akdogan (S):

Jeg værdsætter, at ministeren er så ærlig, at han fortæller mig, at han faktisk slet ikke har holdt sit løfte og ikke har taget den her drøftelse, som han lovede mig at han ville tage på Marienborg og få nogle erfaringer fra de her fagfolk, når nu muligheden bød sig for at få inte-

greret it i undervisningen, fordi det er så relevant, som også ministeren selv er inde på. Og så siger ministeren: Jamen det er vigtigt; skolen ændrer sig, og vi skal stille krav. Bl.a. nævnte ministeren, at der skulle være mulighed for it-adgang, internetadgang. Men pointen er egentlig ikke så meget, om der er adgang eller ej, man skal også have nogle undervisere, der kan integrere it-læring i de pædagogiske fag, og man skal også have nogle elever, der på en ny måde kan sættes ind i det, så de kan blive bedre, og så det bliver en naturlig del af det.

Det er egentlig lidt ærgerligt, at ministeren ikke har fået noget med sig fra Marienborg, men så vil jeg høre: Hvordan går det egentlig med ministerens kaffeklub, hvor han også får noget input i forhold til en handlingsplan?

Kl. 13:34

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:34

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Kaffeklubben, som var en ekspertgruppe, som drøftede it i folkeskolen, vil få en afløser. Vi har ikke fundet ud af, hvordan og hvorledes det skal ske. Men det er ikke sådan, at vi har overskriften »Danmark er bagud«. Altså, overskriften er »Danmark er foran«. Danmark er verdens mest it-parate samfund. Vi bliver det første land, hvor stort set alle skoler har trådløs internetopkobling i alle klasselokaler, og det er jo allerede tilfældet på masser af skoler, og det vil brede sig som en steppebrand.

Måden, hvorpå vi får det til at blive til en del af skolens dagligdag, er jo, at det bliver en del af skolens resultatmåling, altså med andre ord, at det bliver et prøvekrav; at det kommer til at fremgå af de centrale prøvekrav, at alle elever skal have it-kompetencer. Så får lærerne det jo også automatisk, og så udvikler det sig derfra.

Kl. 13:35

Formanden :

Så er det fru Yildiz Akdogan.

Kl. 13:35

Yildiz Akdogan (S):

Jamen jeg bliver egentlig lidt skuffet, for nu hører jeg så, at den her kaffeklub, som så er blevet til en ekspertgruppe, er i en eller anden omdefineringssposition, så der heller ikke er noget at komme efter dér. Så der er heller ikke nogen konkrete forslag eller handlingsplaner fra den her gruppe, hvilket også er lidt skuffende. Og så siger undervisningsministeren samtidig, at Danmark er langt fremme, og at vi er en it-nation. Ja, men ikke i forhold til It-barometeret, der siger, at 40 pct. af befolkningen er hægtet af, og slet ikke i forhold til regeringens nedsatte Højhastighedskommission, som siger, at der er 8 pct. af de unge mennesker, som vi har tabt på nuværende tidspunkt. Så et eller andet sted er der noget, der ikke passer med undervisningsministerens opfattelse af, hvordan det ser ud i forhold til it-færdigheder.

Nu nævnte undervisningsministeren, at der er trådløs opkobling, og at der er internetadgang; ja, men hvis der ikke er undervisere til at kunne håndtere det, hvis eleverne ikke har nogen pc'er, og hvis man stadig væk har computere på bibliotekerne og ikke i klasserne som en integreret del af undervisningen, nytter det jo egentlig ikke noget. Så jeg vil egentlig høre: Har ministeren nogen visioner eller nogen målsætning om, at han måske i slutningen af det her år vil sige, at vi nedsætter de her 8 pct. med 50 pct., sådan at vi har færre unge, der er hægtet af i forhold til e-læring?

Kl. 13:36

Kl. 13:39

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:36

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Så længe vi er nummer et i hele verden med hensyn til it-parathed, så længe den forbedrede infrastruktur breder sig på skolerne – især i år, hvor investeringsrammerne er sat voldsomt i vejret, så det er alle tiders tidspunkt at gøre det på – og så længe vi er suverænt nummer et med hensyn til voksen- og efteruddannelse generelt, herunder også livslang e-læring, synes jeg ikke, vi skal male tingene i sorte farver. Jeg synes, vi er rigtig langt fremme, og jeg føler det altså ikke på den måde, at det er mig, der som en diktator skal dekretere, at nu sætter vi mål der og der. Jeg vil hellere stimulere og skubbe på og bruge de midler, som en undervisningsminister har, nemlig trimål og prøvekrav og den slags. Det er der, hvor jeg kan skubbe på, og det skal jeg nok gøre.

Kl. 13:37

Formanden :

Tak til fru Yildiz Akdogan.

Så er det hr. Kim Mortensen, og det er det sidste spørgsmål til undervisningsministeren.

Kl. 13:37

Spm. nr. US 73

Kim Mortensen (S):

Tak for en lang række kommentarer fra undervisningsministeren til de spørgsmål, der har været stillet. Det synes jeg har været interessant at følge. Specielt synes jeg, at det her med, at der ikke er nogen svar eller bud på nogen af de spørgsmål, der bliver stillet, er interessant. Der er allerhøjest et svar om, at nu står der nogle, der er sure, eller at vi ikke vil være med til at debattere.

Det, man måske kunne bruge til noget, var, at når nu statsministeren blander sig i skoledebatten, var det ifølge undervisningsministeren for at dreje debatten væk eller rejse en ny debat. Man tænker, at det måske er for at dreje debatten væk fra det faktum, at der nu er historisk mange, som ikke får en ungdomsuddannelse, af de mange unge, som går vores i folkeskole; at uddannelsesniveaet i det her land bliver ved med at falde i et omfang, så børnene nu for første gang er dårligere uddannet end deres forældre; at vi i 2015 på trods af regeringens 2015-plan vil have 82.000 unge, som ikke har en uddannelse, hvilket vil koste samfundet i omegnen af 5,8 mia. kr.

Som svar på det har vi en statsminister, der ikke kommer med bud på, hvordan vi skal løse det her, men rejser en debat om folkeskolen, f.eks. med forslag om, at nu skal vi have rullende skoleskift. Men det er ikke anderledes end det, vi allerede kan gøre i dag i folkeskolen, så det var ikke noget svar på, hvordan vi kommer videre.

Vi har en konklusion om, at de nationale test nu ikke længere skal være et pædagogisk redskab, men skal være et konkurrencemoment i folkeskolen, internt i folkeskoleklasserne og folkeskolerne imellem om at tiltrække de bedste elever. Vi savner bare svarene, og det er måske derfor, vi bliver ved med at komme med de generende spørgsmål. For hvad er buddene, der skal være med til at ændre de dokumenterbare tal, som viser, at det på alle parametre går i den forkerte retning, når det handler om at give unge en ungdomsuddannelse?

Kl. 13:39

Formanden :
Ministeren.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Spørgsmålene er bestemt ikke generende. De er bare ikke særlig konstruktive, og vi savner som regel ethvert modforslag. Altså, hvorfor kommer Socialdemokraterne ikke med deres opskrift på, hvordan alle får en uddannelse? Jeg ved godt, at man vil forlænge undervisningspligten til 13 år, men hvad skal det egentlig hjælpe? Vil man fange de unge med lasso, og hvad er det, der skal foregå i de 13 år? Og hvad med de bogligt skoletrætte? Hvad med dem, som hellere vil ud at have et job? Det vil Socialdemokraterne forbyde. Altså, jeg kunne jo også komme med ting om Socialdemokraternes politik.

Jeg synes, at vi skal være enige om, at det ultimative succeskriterium for vores skole, er, at næsten alle unge efter skolen får en ungdomsuddannelse. Så langt er vi enige, og vi er også enige om, at tilstanden i dag absolut ikke er tilfredsstillende. Derfor kommer ungepakken, der gør det til en pligt, at man, indtil man fylder 18 år, enten er i uddannelse eller job, med alt, hvad det fører med sig af nye aktiviteter for Ungdommens Uddannelsesvejledning dér, hvor det ikke bliver gjort allerede. Den ungepakke, som bliver fremlagt i løbet af ganske få uger, vil jo indebære, at de 10.000, 11.000, 12.000 unge under 18 år, som i dag intet foretager sig, og som virkelig er den kritiske målgruppe, nu vil komme i fokus. Det tror jeg er noget af det bedste vi kan gøre. Der er jo desværre rigtig mange med anden etnisk baggrund iblandt dem.

Kl. 13:41

Formanden :

Hr. Kim Mortensen.

Kl. 13:41

Kim Mortensen (S):

Jeg har jo lagt mærke til, at når vi står i Folketingets spørgetime her sammen med undervisningsministeren, er det ofte, at vi som svar på de spørgsmål, vi stiller, får spørgsmålet: Hvad vil Socialdemokraterne gøre? Det er selvfølgelig også interessant, og det har vi haft mange gode debatter om. Men når nu vi har spørgetimen til ministrene, plejer det jo at være for at give os folketingsmedlemmer muligheden for at få nogle svar på de ting, som regeringen melder ud.

Det, vi har prøvet på, er at sige: Hvad betyder det så, når statsministeren har overtaget Undervisningsministeriets område og rejser en debat om folkeskolen? Betyder det, at statsministeren gerne vil dreje debatten væk fra de punkter, som jeg nævnte før, nemlig at historisk mange ikke får en uddannelse, at vi i 2015 vil have 82.000 i alderen 26 år, der ikke har en uddannelse, at det for regeringen kniber mere og mere med at komme med nogle bud på, hvad svaret skal være? Eller er det, fordi statsministeren synes, at det går for langsomt i Undervisningsministeriet, sådan at statsministeren er nødt til at tage over i den her debat, og at der ikke sker nok på undervisningsministerens område?

Kl. 13:42

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:42

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Statsministeren er levende optaget af, at flere unge får en uddannelse. Det er vigtigt for de unge selv, for deres deltagelse i arbejdslivet og i samfundslivet, og det er vigtigt for det danske samfund, inklusive den danske velfærd, for den lever jo af, at der er mange, der har gode job og betaler gode skatter. Det er baggrunden for hans interesse og for min interesse.

Som minister er man altså glad for statsministerens interesse. Man er glad for, at alle skolens parter bliver inviteret til Marienborg

i 3 dage, hvor man under ledelse af statsministeren får beskrevet, hvad det er for et fokus, regeringen har, og hvor man får en positiv respons på, at vi gerne vil have partnerskab om at løfte skolen, herunder også sætte flere i stand til at få en uddannelse. Så der er kun glæde hos mig over det fokus, som vi har fået på samfundets måske vigtigste problem, nemlig at der er for mange, der ikke får en uddannelse, herunder også alt for mange med anden etnisk baggrund, ikke mindst i den kommune, hvor vi befinder os, og hvor situationen er rigtig tragisk.

Kl. 13:43

Formanden :

Hr. Kim Mortensen.

Kl. 13:43

Kim Mortensen (S):

Jeg tror sådan set ikke, at hverken statsministeren eller undervisningsministeren kan finde folketingspolitikere, der ikke er optaget af den dagsorden. Vi oplever så en statsminister, der kommer med noget, der så ikke er forslag, men er debatskabende indlæg; det er ikke noget, der har et indhold. Det er ikke noget, der skal ske i virkeligheden. Noget af det er allerede sket i forvejen. Det, der så er en lille smule kød på, nemlig det, der skulle hæve det faglige niveau i folkeskolen, er i stedet for et spørgsmål om at gøre de nationale test, som skulle være pædagogiske redskaber, til et rent konkurrenceparameter.

Samlet set kan man sige, at vi står tilbage med en statsminister, der gerne vil have en debat om folkeskolen. Statsministeren har haft undervisningsministre, hvis vi tager dem alle sammen med, der har siddet med ansvaret på Undervisningsministeriets område i 9 år. Vi har nu en undervisningsminister, der har haft ansvaret, lige så langt tilbage som jeg kan huske. Det er ikke fra Undervisningsministeriet, at der kommer nogle svar. Det er Statsministeriet, der kommer med nogle debatoplæg til, hvordan vi kan gøre det bedre. Hvordan er det, at det hænger sammen? Hvor er ansvaret for det her placeret henne?

Kl. 13:45

Formanden :

Undervisningsministeren.

Kl. 13:45

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det er vel lige stærkt nok sagt, at der ikke kommer nogen ting fra Undervisningsministeriet. Jeg synes da ellers, at vi lige har sat gang i tre spændende standardforsøg med undervisningsassistenter, turbodansk og erhvervsklasser. Jeg kan forsikre, at der også på andre felter foregår forsøgsvirksomhed. Der er i den grad gang i tingene. Jeg skrev en lang artikel, som var i Politiken lørdag eller søndag, hvor hr. Kim Mortensen vil kunne se, hvor meget der er gang i, og hvor mange ting jeg gerne vil have sat gang i. Meget af det er noget, som man kan gøre, men ikke gør.

Hvis jeg skal forstå de to socialdemokratiske spørgere vedrørende folkeskolen sådan, at det, som man allerede kan gøre, men som man ikke gør, skal statsministeren ikke interessere sig for, for det kan man jo allerede, så er de to ordførere hoppet i det dybeste hul, som man kan hoppe i i skoledebatten, for hvis der er noget, som vi har brug for at få fokus på, så er det alt det, som man faktisk godt kan, men som man ikke gør. Det er det, vi skal have gang i.

Så er der måske også lidt lovændringer, og det kan vi så indkalde skoleforligspartierne til at drøfte. Men dette med partnerskabet om det, man kunne gøre, men ikke gør, er der et mægtigt perspektiv i.

Kl. 13:46

Formanden :

Tak til hr. Kim Mortensen, og tak til undervisningsministeren.

Så er det spørgsmål til transportministeren, og den første er hr. Magnus Heunicke, værsgo.

Kl. 13:47

Spm. nr. US 74

Magnus Heunicke (S):

Tak for det. Så vil jeg gå over til transportområdet, og når jeg tager ordet i dag, er det, fordi Statistikbankens forbrugerprisindeks netop er kommet, altså Danmarks Statistiks forbrugerprisindeks, hvor man kan slå op og se, hvordan priserne er steget, om der er nogen steder, hvor de er faldet, og hvordan det egentlig ser ud.

Nu er jeg så gået ind og har set på, hvordan billetpriserne har forandret sig inden for den kollektive trafik under denne regerings tid, altså siden november 2001 og frem til januar 2010; det synes jeg må være relevant, selv om denne minister ikke har siddet hele perioden. Når man skal se på det beløb, er man først nødt til at se på, hvad det generelle forbrugerprisindeks er, det er jo klart, det vil sige, hvordan inflationen generelt har været, hvordan priserne er steget på en liter mælk, et par sko og andre ting. De er i den tid siden 2001 steget med 17 pct., og det vil sige, at det, hvis det var sådan, at billetpriserne i busser og tog, S-tog og metro også var steget med 17 pct., ville svare til, at det ville være samme prisniveau, som da regeringen trådte til. Men når man så læser i Statistikbankens forbrugerprisindeks, kan man se, at billetpriserne i den kollektive trafik fra november 2001 til januar 2010, i regeringens tid på taburetterne indtil videre, er steget med 49 pct. Vi er altså lige ved at runde et jubilæum, nemlig 50 pct.s prisstigning, inden for bus-, tog- og metrotransportområdet.

Jeg synes og vi synes fra socialdemokratisk side, at den pris er alt for høj. Det synspunkt er der rigtig mange der deler. Jeg tror, der er masser i befolkningen, der siger, at hvis prisen kom længere ned, var der flere, der ville bruge den kollektive trafik. Jeg ved, at ministeren deler ønsket om at få flere til at bruge den kollektive trafik, og derfor efterlyser jeg et svar på dette: Er det tilfredsstillende med så høj en prisstigning, og vil ministeren gøre noget for at sænke prisen inden for den kollektive trafik?

Kl. 13:48

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:48

Transportministeren (Lars Barfoed):

Det er altid rart, når man kan glæde nogen, og jeg står faktisk i den situation nu her, at jeg kan glæde hr. Magnus Heunicke med et rigtig godt svar på et rigtig godt spørgsmål. For se, det er jo sådan, at jeg sådan set deler den opfattelse, at der samlet set over perioden har været for store stigninger i forhold til pris- og lønudviklingen, især hvis vi tager den periode med, hvor Socialdemokratiet havde regeringsmagten, altså sidst i 1990'erne, hvor taksterne jo steg fra år til år i nogenlunde samme takt, bortset fra det ene år, hvor man gav tilskud til at nedsætte taksterne.

Derfor er det så, jeg kan glæde hr. Magnus Heunicke med at fortælle, at regeringen faktisk for 1 år siden sammen med et flertal her i Folketinget har besluttet, at nu indfører vi simpelt hen et loft for, hvor meget taksterne må stige. Så nu stiger de ikke længere med mere, end pris- og lønstigningerne er, og det betyder så, at vi har taget hånd om de hensyn, som hr. Magnus Heunicke har, og som jeg langt hen ad vejen godt kan dele. Så jeg håber, hr. Magnus Heunicke er rigtig glad for at have det fået det svar og kan gå glad hjem fra Folketinget i dag.

Kl. 13:50

Formanden :

Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 13:50

Magnus Heunicke (S):

Tak for svaret her. Jeg tror i øvrigt, at det prisloft, som regeringen lavede, ikke har noget med pris- og lønudviklingen at gøre, det har noget at gøre med olieprisen og chaufførlønningerne – men det har jo selvfølgelig noget at gøre med, hvordan priserne generelt stiger i samfundet. Nu har vi så haft en stigning, har ministeren indrømmet; den har været for stor, og hvem har skylden for det? Det er, tror jeg, de mange, der står og venter på bussen og toget, ligeglade med; de vil bare spørge: Hvordan kan vi få prisen ned?

Nu har vi så fået regeringen til at låse det fast, således at det stiger hvert år, men ikke så voldsomt meget, som det gjorde i regeringens første leveår, og så langt, så godt. Så spørger vi så: Er det regeringens politik, at det skal fortsætte, eller har regeringen ambitioner om at sætte prisen ned? For vi har jo indgået et trafikforlig, så der investeres i den kollektive trafik – det er fint – men vi vil også gerne gå længere og sige: Lad os som et ekstra skridt sætte prisen ned for at få flere over i den kollektive trafik.

Kl. 13:50

**Formanden :
Ministeren.**

Kl. 13:50

Transportministeren (Lars Barfoed):

Se, det ville, hvis man fulgte det forslag, være en rigtig dårlig måde at bruge pengene på, hvis det er sådan, at man ønsker, at flere skal bruge den kollektive trafik. For alt tyder jo på, at det, der for alvor får folk til at bruge de kollektive transportmidler mere i stedet for at sidde i kø ude på motorvejene og indfaldsvejene til de store byer i myldretiderne, er, at vi gør den kollektive trafik mere attraktiv, i den forstand at vi investerer i mere kapacitet, mere regularitet og hurtigere rejsetider, for det er det, folk først og fremmest lader sig drive af, når de skal vælge at tage den kollektive trafik. Og der er det jo sådan, at vi sammen, både Socialdemokratiet og regeringspartierne og en række andre partier, faktisk alle undtagen Enhedslisten, hen over det seneste år har lavet nogle forlig, hvor vi investerer massivt i den kollektive trafik, og jeg tror, det er den klogeste måde at bruge pengene på.

Hvis det er sådan, at vi gerne vil have flere til at bruge den kollektive trafik, skal vi ikke bruge pengene på at sætte taksterne ned i forhold til, hvad de er i dag. Det er jo sådan i dag, at det offentlige betaler cirka halvdelen af omkostningen, og at folk så selv betaler cirka halvdelen af omkostningen, og det synes jeg sådan set er meget passende.

Kl. 13:52

Formanden :

Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 13:52

Magnus Heunicke (S):

Jeg tror, at den virkelighed, som ministeren refererer til, stammer fra dengang, hvor vi havde massive togforsinkelser på grund af årtiers efterslæb med dårligt vedligeholdte skinner, og derfor var hele det danske toget jo i en miserabel forfatning. Det er der nu ved at blive rådet bod på, og der er altså f.eks. efterhånden en klart bedre rettidighed hos DSB, end der var dengang, vi havde problemer med solkurver og andet, som jo virkelig har været generende for den danske kollektive trafik. Hvis man spørger danskerne i dag, er det, de siger ifølge de målinger, jeg kender til, at det er prisen, som er det afgørende parameter, og så vil de altså vælge det lidt mere ubekvemme, som det måske er at sidde i en bus eller et tog, end det er at sidde i

deres egen bil; de tænker, at hvis de kan spare lidt på prisen, jamen så vil det altså være noget, som de har lyst til.

Så fremhæver ministeren det her loft over prisstigningerne. Der er sagen jo den, at det loft ikke er finansieret, og det har desværre betydet, at vi har alt for mange rutenedlæggelser, fordi der ikke er penge med. Det er jo nemt nok at sidde herinde og sige, at prisen ikke må stige. Men hvis der ikke kommer penge med herfra og vi siger, at vi så vil finansiere den prisstigning, de ellers havde regnet med, med nogle penge fra Christiansborg – og det har man ikke gjort – så er det, vi desværre ser, at busruterne ude i områderne bliver fjernet fra landkortet.

Kl. 13:53

Formanden :

Transportministeren.

Kl. 13:53

Transportministeren (Lars Barfoed):

Jeg ved ikke, om man kan sige det sådan, men jeg fristes til at sige, at hvis det er meget nemt bare at sige, at priserne på den kollektive transport ikke må stige mere end priser og lønninger, så er det jo så endnu mere letkøbt at sige, at man oven i købet vil sætte dem ned, for det koster da endnu flere penge. Men jeg forstår, at hr. Magnus Heunicke og hr. Magnus Heunicke's parti er meget velhavende og altså er i stand til at bruge offentlige midler næsten endeløst. Men der må vi altså holde fast i, at vi er nødt til at prioritere midlerne, og der prioriterer vi midlerne bedre ved at bruge dem til at forbedre den kollektive trafik.

Der har jeg muligvis et højere ambitionsniveau, end hr. Magnus Heunicke har, når det gælder om kvaliteten af den kollektive trafik, for jeg synes ikke, at kvaliteten af den kollektive trafik er god nok. Se bare på Kystbanen; der er store forsinkelser og dårlig information til passagererne. Det skal vi gøre noget ved, det går ikke. Jeg synes heller ikke, at regulariteten for resten af toget i Danmark er god nok, og det er bl.a., fordi vi ikke har tilstrækkelig gode signalanlæg og i det hele taget igennem mange år ikke har investeret det, vi skal, i vores jernbane, og jeg tror, det er det, der får flere til at tage den kollektive trafik.

Kl. 13:54

Formanden :

Tak til hr. Magnus Heunicke.

Så er det hr. Benny Engelbrecht med det sidste spørgsmål til transportministeren, værsgo.

Kl. 13:54

Spm. nr. US 75**Benny Engelbrecht (S):**

Store dele af den danske eksport sejles ud umiddelbart syd for den dansk-tyske grænse. Det er de færreste danskere, der er klar over, at de største havne ligger umiddelbart syd for grænsen. Det understreger, at det dansk-tyske grænseland er meget væsentligt for netop vores eksport, og derved er det sydlige Jylland jo også en del af brohovedet, en del af broen til det øvrige Europa. Derfor er jeg også meget glad for, at transportministeren tidligere har meldt ud, at der skal laves en embedsmandsgruppe og senere en aftale med den slesvig-holstenske regering.

Men jeg må indrømme, at jeg blev meget bekymret, da jeg her i går kunne læse, at den tyske transportminister – altså ikke på delstatsniveau, men derimod på forbundsstatsniveau – har forholdt sig til nogle af de investeringer, der skal laves i grænselandet. Et af spørgsmålene er selvfølgelig om skinneanlæg i forbindelse med Femern, men et andet handler om trafikinvesteringer i den nordlige

del af Nordtyskland op til den dansk-tyske grænse. Her udskyder man et af de store motorvejsprojekter på ubestemt tid.

Derfor er det spørgsmål, jeg gerne vil rejse over for transportministeren nu, om progressionen i det arbejde, der er sat i gang i forhold til den slesvig-holstenske delstatsregering. Holder tidsplanen? – for nu at sige det, som det er. Jeg kan forstå, at den oprindelige plan var, at man skulle være klar i dette forår – altså omkring april måned er tidligere blevet nævnt til eksempelvis Transportmagasinet – og det næste spørgsmål er naturligvis så også: Er det tilstrækkeligt, at samarbejdet foregår mellem den danske stat og en delstat i Tyskland? Er spørgsmålet om den grænseoverskridende trafikkoordinering i virkeligheden ikke noget, vi bør overveje at hæve op på forbundsstatsniveau, særlig da det jo kan se ud, som om at man på forbundsstatsniveau overruler, træffer andre afgørelser, end hvad man er interesseret i på delstatsniveau i Tyskland?

Kl. 13:56

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:56

Transportministeren (Lars Barfoed):

Nu stod det mig ikke helt klart, hvad det var for en plan, der skulle være klar i foråret, men det kan vi lige vende tilbage til om lidt.

Jeg kan bare sige, at jeg er ganske optaget af trafikforbindelserne mellem Danmark og Tyskland. Vi har sat et godt samarbejde i gang omkring Femern Bælt-broen, og jeg tror, de misforståelser, der har været i dele af den danske presse, om, at man ikke fra tysk side ville være klar med jernbaneanlæggene op til Femern Bælt-broen, er blevet bragt på plads. Det vil man; det har vi en aftale om.

Men det er rigtigt, at vi jo skal have samarbejdslinjer til Tyskland, både på delstatsniveau og på forbundsstatsniveau. Derfor er jeg også ved at planlægge et besøg hos den nye tyske transportminister, og der har jeg tænkt mig som et af de punkter, vi skal drøfte, netop at drøfte den aftale, vi har med delstaten. Vi har ikke skrevet den under endnu, men vi har en fælles forståelse om det samarbejde, vi skal have med Slesvig-Holsten. Den aftale har jeg tænkt mig at drøfte med den tyske transportminister netop for at inkludere også det forbundsstatslige i samarbejdet.

Jeg skal selvfølgelig ikke på nogen måde kunne sige, hvordan tyskerne så vil indrette sig rent organisatorisk i forhold til det, og mine beføjelser udstrækker sig heller ikke til at bestemme, hvor der skal være motorveje i Nordtyskland. Men det er vigtigt, vi har dialogen, og vi laver nogle fælles analyser af behovet for både jernbanestrækninger og vejstrækninger, som krydser grænsen mellem Danmark og Tyskland.

Så jeg er egentlig helt enig i, at det er der behov for. Jeg har møde med delstatsregeringen i Kiel – med ministerpræsident Carstensen – lige først i marts, tror jeg det er, og senere i marts måned, og jeg tror endda, det er planlagt, vil jeg så have et møde med transportministeren i Berlin.

Kl. 13:58

Formanden :
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 13:58

Benny Engelbrecht (S):

Det var netop det samarbejde, der foregår med delstaten Slesvig-Holsten, som jeg henviste til i mit spørgsmål, og så netop det, som ministeren tidligere har udtalt til Transportmagasinet, nemlig at man har en forventning om allerede i foråret at kunne tage på genvisit, som det hedder, hos delstatsministerpræsident Peter Harry Carstensen i Kiel. Måske vil man allerede i den forbindelse – det blev nævnt dengang i begyndelsen af januar over for Transportmagasinet – være

i stand til at underskrive en eventuel aftale om det samarbejde, der skal foregå. Jeg kan forstå, det ikke skal være en kommission; det skal være et sådan mere praktisk samarbejde, der skal være i den forbindelse.

Men er det tidsnok, og er det betimeligt nok, når man nu kan se, at den tyske forbundsregering jo altså begynder at trække i land? Er der noget, vi kan gøre for at sikre, at der ikke er nogen af de projekter, der i øvrigt ligger i Nordtyskland, som når at blive udskudt, inden vi kan nå at koordinere det nord og syd for grænsen?

Kl. 14:00

Formanden :
Transportministeren.

Kl. 14:00

Transportministeren (Lars Barfoed):

Som sagt har jeg møde med ministerpræsident Carstensen i begyndelsen af marts, og der regner jeg med, at vi kan underskrive aftalen om det samarbejde. I øvrigt vil jeg ved samme lejlighed også have møde i det sønderjyske med repræsentanter for det sønderjyske erhvervsliv, fordi det er min tanke, at vi på en eller anden måde skal sikre, at det sønderjyske erhvervsliv bliver inkluderet i den dialog, der er, om udviklingen af infrastrukturen i grænseregionen og mellem det jyske og det nordtyske.

Jeg kan jo ikke stå her og give nogen som helst garantier for, hvilke beslutninger der bliver truffet i Tyskland om bygning af motorveje eller ej. Jeg kan bare sige, at jeg har haft en tæt dialog med den tidligere tyske transportminister, jeg har haft flere møder med ham, og jeg har allerede haft en samtale med den nye tyske transportminister i forbindelse med et ministerrådsmøde, og det følger vi nu op, ved at jeg mødes med den tyske transportminister i næste måned. Der vil jeg tage de ting op.

Jeg er klar over, at den tyske forbundsstat skal lave en samlet infrastrukturplan omkring finansiering af infrastruktur, der skal gælde fra 2015 og fremefter, og der har vi jo i hvert fald god tid til at være i dialog med tyskerne om det. Hvorvidt den nye tyske regering så agter at aflyse eller omprioritere nogle infrastrukturinvesteringer, der er planlagt frem mod 2015, kan jeg ikke sige noget om på nuværende tidspunkt.

Kl. 14:01

Formanden :
Hr. Benny Engelbrecht, sidste spørgsmål.

Kl. 14:01

Benny Engelbrecht (S):

Det, som er min bekymring, er jo selvfølgelig først og fremmest, at vi kan komme til at afskære os fra muligheder for at koordinere netop infrastrukturprojekter nord og syd for grænsen, der kan være med til både at forbedre erhvervsmulighederne i Danmark i forhold til eksport og selvfølgelig også i forhold til især grænseoverskridende transport fra Tyskland op igennem Danmark til det øvrige Norden. Hovedtransportvejen er jo op over den jyske højderyg, for nu at sige det, som det er.

Så min bekymring går i høj grad på, at timingen kan blive uheldig. Men det glæder mig, at ministeren er klar til at rykke på det og også involverer eksempelvis Udviklingsråd Sønderjylland, som jo bl.a. repræsenterer kommuner og erhvervsliv i den her sammenhæng. Blot i den sammenhæng vil jeg så også bede ministeren om at bekræfte, at det, som skal være i forhold til den slesvig-holstenske delstatsregering, ikke er noget, der kommer til at stå alene, men at man altså også går efter at lave en aftale, der handler om noget praktik i forhold til den tyske forbundsregering.

Formanden :

Transportministeren.

Transportministeren (Lars Barfoed):

[Lydufald] ... det synspunkt, at det gælder om at agere hurtigt på sådan nogle meldinger, men selv hr. Benny Engelbrecht kan vel næppe forlange hurtigere aktion fra den danske transportminister, end at de her oplysninger forelå i sidste uge, og at jeg nu kan meddele, at jeg i næste måned har møder både med ministerpræsident Carstensen i Kiel og med den nye tyske transportminister i Berlin. Hurtigere kan det næsten ikke gøres.

Formanden :

Tak til hr. Benny Engelbrecht og tak til transportministeren.
Hermed sluttede spørgetimen.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Formanden :

Her kan jeg oplyse, at det spørgsmål, der er opført under nr. 15, udgår af dagsordenen, da spørgeren har taget spørgsmålet tilbage.

Endvidere kan jeg gøre opmærksom på, at det af Vibeke Grave under nr. 24 opførte spørgsmål til indenrigs- og socialministeren efter ønske fra spørgeren udgår til skriftlig besvarelse.

Det første spørgsmål er til økonomi- og erhvervsministeren, og det er stillet af hr. Orla Hav.

Spm. nr. S 965

1) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Orla Hav (S):

Finder ministeren, at det lever op til de mål, regeringen har sat om verdensklassestatus, at Danmark er tredjelavest rangerende land, når det gælder iværksætteri, ifølge en nylig offentliggjort undersøgelse?

Formanden :

Hr. Orla Hav for at oplæse spørgsmålet, værsgo.

Orla Hav (S):

Finder ministeren, at det lever op til de mål, regeringen har sat om verdensklassestatus, at Danmark er det tredjelavest rangerende land, når det gælder iværksætteri, ifølge en nylig offentliggjort undersøgelse?

Formanden :

Økonomi- og erhvervsministeren.

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Tak for ordet.

Jeg går ud fra, at spørgeren henviser til den nylig offentliggjorte Global Entrepreneurship Monitor-undersøgelse, der bl.a. gav anledning til en artikel i Berlingske Tidende den 19. januar. GEM-rapporten stiller hvert år omkring 2.000 danskere en række spørgsmål rela-

teret til opstart af virksomhed. GEM-rapporten rangerer Danmark på en tredjesidste plads, hvad angår andelen, der har svaret positivt på, at de inden for de seneste 3½ år har startet eller opfatter sig selv som værende i gang med at starte en virksomhed eller et nyt forretningsområde i en eksisterende virksomhed.

Når den danske regering og en lang række andre landes regeringer måler iværksætteraktiviteten, anvender vi tal, som måler den faktiske aktivitet blandt iværksættere og ikke bare, om man overvejer at starte virksomhed. GEM-målingerne baserer sig på en stikprøve, som i øvrigt også inkluderer folk, som selv opfatter sig som værende i gang med at starte en virksomhed.

Vi offentliggjorde de faktiske tal fra Danmark i november sidste år, og vores officielle tal bekræfter på ingen måde GEM-rapportens lave niveau for Danmark. Danmark har i de seneste år haft en af de højeste faktiske opstartsrate af nye virksomheder i EU og har været på niveau med f.eks. USA. Intet tyder på, at krisen har ændret markant på Danmarks placering i forhold til andre lande.

Vores tal viser dog, at krisen har sat sig sine spor blandt iværksætterne. Der skete et kraftigt fald i antallet af nye virksomheder i de første to kvartaler af 2009. Det samme billede så vi også i en række andre lande. Jeg synes derfor, at vi snarere skal fokusere på, at der ikke er nok nye virksomheder, der kommer ind i solide vækstforløb. Her ligger Danmark i midterfeltet, når man sammenligner med en række OECD-lande. Vi er altså ikke i mål med globaliseringsaftalens ambitiøse målsætning om, at Danmark i 2015 skal være blandt de lande i verden, der har flest vækstiværksættere, men vi er klar til at tage det lange seje træk, der skal til, for at vi kan nå målet.

Formanden :

Så er det hr. Orla Hav.

Orla Hav (S):

De tal, jeg har kunnet finde på Erhvervs- og Byggestyrelsens hjemmeside, siger, at der fra andet kvartal i 2008 og frem til andet kvartal i 2009 er sket et fald på 42 pct. Værre ser det ud, hvis man går tilbage til 2007, så er faldet på næsten 50 pct. for iværksætteri. Det er det laveste niveau siden 1994.

Det synes vi sådan set ikke er ambitiøst. Det synes vi er ærgerligt for Danmark, for det er jo sådan, at hvis man opgør over en periode fra 2003 til 2006, ser man, at der blev skabt 71.000 job om året, og det her fald betyder, at Danmark er gået glip af omkring 35.000 job, der kunne have været skabt, hvis vi havde holdt niveauet.

Så jeg vil godt spørge ministeren: Er de her tal, der står i Erhvervs- og Byggestyrelsens redegørelse, helt forkerte, og hvad har ministeren tænkt sig at vi skal gøre ved det? For vi er jo lige så bekymrede, som ministeren er, og vil gerne medvirke til, at Danmark kommer bedre ud af det her, end det ser ud til på nuværende tidspunkt.

Formanden :

Økonomi- og erhvervsministeren.

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Orla Hav, at jeg faktisk tror, vi er fuldstændig enige om, at det er væsentligt, at Danmark ligger i top, når det gælder iværksætteri og ikke mindst vækstiværksætteri. Målsætningen om, at vi skal have flere vækstiværksættere, er af stor betydning, fordi iværksættere skaber omkring en tredjedel af alle nye job hvert år. Jeg er overbevist om, at vi kan nå målsætningen, for vi har jo sat en række initiativer i værk siden 2001, bl.a. i forhold til risikovillig kapital, bedre rådgivning, og vi har oplevet en stigning på næsten 50

pct. fra 2003 til 2007 i antallet af vækstiværksættere i Danmark. Men kurven har som sagt fået et knæk på grund af den økonomiske krise.

Vi arbejder lige nu med at skabe en iværksætterkultur i Danmark, f.eks. med mere uddannelse i entreprenørskab i folkeskolen, programmer med iværksætteri og iværksætterugen i uge 47. Jeg vil sige, at de tal, jeg har, i hvert fald viser, at vi ligger i den absolutte top, når det gælder iværksætterindeks, men jeg er selvfølgelig helt indstillet på, også skriftligt, at besvare spørgsmål fra hr. Orla Hav om de tal, jeg har, og som altså som sagt ser meget, meget fine ud for Danmarks vedkommende.

Kl. 14:08

Formanden :
Hr. Orla Hav.

Kl. 14:08

Orla Hav (S):

Jamen jeg skal bare sige, at ministerens billede jo ikke ligner det billede, som bliver gengivet fra erhvervslivets side. Det er ikke så længe siden, at de store erhvervsorganisationer var ude at sige noget om, at den danske indsats på det her område er for ufokuseret, er for lidt koncentreret om det, der kan virke, og det er jo det, der bekymrer os.

Hvad er det, ministeren har af planer for, at vi får sat gang i iværksætteriet? Jeg er med på, at skolerne kan gøre meget, og at kulturen kan gøre en hel del, men de mennesker, der står og har en god idé eller går på en virksomhed og har en god idé og gerne vil i gang, har jo behov for noget hjælp her og nu. Jeg vil gerne have, at ministeren løfter sløret lidt for den plan, eller at hun i hvert fald giver tilsagn om, at det skal vi arbejde noget med. Vi vil gerne være med til at fremme iværksætteriet i Danmark, fordi det skaber job.

Kl. 14:09

Formanden :
Ministeren.

Kl. 14:09

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil starte med at sige til hr. Orla Hav – ikke fordi vi skal bruge al tiden på statistik, men det er jo alligevel vigtigt – at vi har lavet et iværksætterindeks, hvor vi årligt sammenligner iværksætteraktiviteten og rammebetingelserne for iværksætteri med OECD-landene. Og når det gælder andelen af nye virksomheder, lå Danmark som nr. 2 blandt de vesteuropæiske lande i iværksætterindekset for 2009. Vi har meget høje opstartsrate, og som sagt har vi faktisk også haft en flot udvikling i opstarterne. Men det er klart, at den internationale krise har betydet, at der overalt i verden har været et uheldigt knæk på kurven.

Jeg er enig med hr. Orla Hav i, at selv om det går godt med, at der er mange, der starter virksomhed i Danmark sammenlignet med udlandet, er det ikke nok i sig selv. Vi skal have flere vækstiværksættere; det er en af de ting, der er vigtige. Det, som vi jo har været enige, også med Socialdemokratiet, om, er, at der skal tilføres mere kapital, at vi skal have styrket rådgivningen, og så tror jeg altså også, at vores uddannelsessystem skal geares mere til at have fokus på entreprenørskab og iværksætteri.

Kl. 14:10

Formanden :
Hr. Orla Hav.

Kl. 14:10

Orla Hav (S):

Jamen jeg skal bare sige, at de tal – og det er jo lidt ærgerligt, at vi skal skændes om tallene – jeg har haft adgang til at se, viser, at Dan-

mark kun ligger i midterfeltet, når det gælder de vigtige vækstiværksættere. Så selv på det område har vi bestemt plads til forbedring, og det er jo det, vi gerne vil have ministeren til at komme med et udspil om – naturligvis med baggrund i, at vi nu har en anden økonomisk situation – som kan være med til at rette op på de her forhold. For det er helt afgørende for Danmarks mulighed for at klare sig i fremtiden, at vi får skabt flere nye job.

Må jeg så sige: Synes ministeren, at fremskaffelsen af kapital er det, der har slået igennem på medicoområdet her i det københavnske område, hvor vi fik meget dystre meldinger om, at det var umuligt at skaffe penge til at være med til den del af iværksætteriet? Jeg vil bare bede ministeren om også at kommentere den del af det, inden vi maler et skønmaleri.

Kl. 14:11

Formanden :
Økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 14:11

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Der er bestemt ikke grund til at sige, at man maler et skønmaleri. Jeg tror bare, det er meget vigtigt at holde fast i, at de tal, som vi bruger, og som OECD bruger, og det iværksætterindeks, vi bruger til at måle os selv i forhold til, egentlig viser et billede af, at Danmark står ganske pænt. Men hr. Orla Hav har helt ret i, at et af de steder, hvor vi stadig væk ikke er så gode, som vi alle sammen gerne ville have at vi var, og hvor globaliseringspartierne har været enige om at vi skal være blandt de bedste, er vækstiværksætteri, og der mangler der stadig væk noget.

Det, vi har valgt at gøre i globaliseringskredsen, er at afsætte 125 mio. kr. årligt til at skabe kvalitets- og kompetenceløft i rådgivningen. Det tror jeg er vigtigt. Jeg tror også, det er vigtigt at arbejde videre med at få fjernet nogle af de administrative byrder – et arbejde, der jo allerede er i gang – således at man kan koncentrere sig om at drive virksomhed frem for at udfylde skemaer.

Så vil jeg sige til sidst til hr. Orla Hav, at jeg er helt enig i, at ikke mindst på kapitalområdet har der været behov for at få tilført ekstra kapital, og i forbindelse med erhvervspakken har vi jo bl.a. bidraget med det.

Med hensyn til medico vil jeg sige, at jeg er i samråd i morgen om den sag, og der har jeg faktisk en hel del materiale og papirer med om det, også til uddeling. Vi er ikke i mål, men jeg tror faktisk, hr. Orla Hav og jeg er enige om, hvad det er, vi gerne vil nå.

Kl. 14:13

Formanden :

Tak. Hermed sluttede spørgsmål 1.

Spørgsmål 2 er også til økonomi- og erhvervsministeren af hr. Orla Hav.

Kl. 14:13

Spm. nr. S 966

2) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Orla Hav (S):

Hvilke initiativer agter ministeren at tage for at forbedre turisthvervets vilkår?

Skriftlig begrundelse

Dansk turisme er i tilbagegang, der tabes omsætning, overnatninger og arbejdspladser i sektoren.

Formanden :
Værsgo med spørgsmålet.

Orla Hav (S):

Tak for det.

Hvilke initiativer agter ministeren at tage for at forbedre turisterhvervets vilkår?

Kl. 14:13

kunne være med i den konkurrence, som er benhård, og som ikke løftes alene af, at sommerhusejerne får lov at trække lidt mere fra i skat? Den plan vil jeg gerne have ministeren til at kommentere lidt på.

Kl. 14:16

Formanden :

Økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 14:13

Formanden :

Og det gør ministeren.

Kl. 14:16

Kl. 14:13

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige, at dansk turisme står over for en række udfordringer. Vi har allerede taget en række initiativer, der skulle være med til at skabe gode vilkår for turismen og også øge effekten af de offentlige turismeinvesteringer. Som hr. Orla Hav ved, har vi fået lavet en undersøgelse, der viser, at der er fire centrale udfordringer for organiseringen af dansk turisme:

For det første er der i turismeerhvervet selv et ønske om et mere forretningsorienteret VisitDenmark, der skal have fokus på én ting, nemlig international markedsføring af dansk turisme. For det andet er der behov for en organisering, der i højere grad inddrager turismeerhvervet. For det tredje er der behov for en klarere arbejdsdeling i den offentlige turismefremmeindsats, så vi sikrer en bedre udnyttelse af de offentlige midler og undgår overlap. For det fjerde er der brug for den styrkede tværgående koordination af turismefremmeindsatsen.

Derfor vil regeringen også meget snart fremlægge et bud på en ny organisering af VisitDenmark. Vi har derudover taget en række initiativer for at fremme turisterhvervets rammevilkår. I forbindelse med finansloven for 2010 har vi jo vedtaget at hæve bundfradraget for udlejning af feriehuse fra 7.000 kr. til 10.000 kr. Samtidig sikrer vi, at bundfradraget også fremover reguleres i takt med den generelle indkomstudvikling. Det tror jeg vil bidrage til, at flere feriehusejere vælger at udleje deres feriehuse til turister, og vi får dermed flere overnatninger, stigende omsætning og beskæftigelse, ikke mindst i lokalsamfundene langs de danske kyster. Derudover har vi skabt mulighed for at bygge større campinghytter, og endelig har vi taget en række initiativer, der skal sikre en mere smidig visumadministration.

Nogle af de initiativer skulle gerne være med til at sikre gode rammer for vækst i turismeerhvervet, og jeg forventer snarest at oversende den tværministerielle rapport om turismens rammevilkår til Folketinget.

Kl. 14:15

Formanden :

Hr. Orla Hav.

Kl. 14:15

Orla Hav (S):

Vi taler jo om et erhverv, som omsætter for omkring 70 mia. kr., og det er et erhverv, som specielt i udkantsskæbenerne i det danske land betyder ganske meget beskæftigelsesmæssigt og indtjeningsmæssigt.

Det, der støder, er jo, at man skal tilbage til 2006 for at se en turismepolitisk redegørelse fra ministeriet. Er det sådan, at man har glemt erhvervet og undladt at sætte fokus på, hvad der faktisk er gældende omkring erhvervet? Jeg tror ikke, jeg bliver uenig med ministeren med hensyn til organisering af udspillene. Det er sådan set ikke det, jeg gerne vil have på dagsordenen, men det, at vi ud fra de tal, jeg kunne slå op, kan se, at der er et fald på næsten 1 million overnatninger i Danmark i perioden 2001-2008. F.eks. er Ciscos årlige konference – en stor konference, som traditionelt har været afviklet i København – blevet flyttet. Det er de indikatorer, som erhvervet påpeger. Hvilke værn har vi, hvad er vores rammebetingelser for at

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Tak. Jeg synes faktisk, at det er en god og spændende debat. Jeg er rigtig glad for, at hr. Orla Hav har stillet de spørgsmål i dag.

Det er rigtigt, at man i 2006 lancerede en turismepolitisk vækstplan for at få mere helårsturisme til Danmark. I 2007 lancerede regeringen så en handlingsplanen for offensiv global markedsføring af Danmark, og den skulle gerne være med til at skabe et både klarere og mere positivt billede af Danmark i udlandet.

På turismeområdet arbejder regeringen særligt på markedsføring af kyst- og storbyferieturisme i Danmark. Vi afsætter hvert år et basistilskud til VisitDenmark på 115,4 mio. kr. Derudover er der altså afsat 60 mio. kr. til at markedsføre kyst- og storbyturisme i Danmark og 150 mio. kr. til Fonden til Markedsføring af Danmark. Så der er faktisk taget nogle initiativer, der gerne skulle være med til at markedsføre os bedre. Vi har også det næsthøjeste niveau af overnatninger pr. indbygger i Nordeuropa, og vi har flere udenlandske turister end både Norge og Sverige tilsammen.

Men hr. Orla Hav har ret i, at vi på trods af dette har oplevet en tilbagegang, bl.a. på grund af vores høje prisniveau. Og jeg tror, at vi skal være bedre til at markedsføre os på det, vi er gode til, på de kvaliteter, der er i Danmark, for også at få flere af de turister hertil, der kan og har råd til at lægge nogle penge her.

Kl. 14:18

Formanden :

Hr. Orla Hav.

Kl. 14:18

Orla Hav (S):

Ministeren og jeg bliver ikke uenige om, at vi skal markedsføre os bedre – det er helt oplagt – men når vi som på det seneste oplever, at den tyske moms reduceres fra 19 pct. til 7 pct., tror jeg, det er, er det jo nogle ganske barske vilkår, som det danske turismeerhverv skal leve op til. Så skal vi jo være ekstra meget bedre end de andre, for at det er os, der bliver valgt som hjemsted for den families ferie, som skal afholdes.

Jeg argumenterer ikke for en nedsættelse af momsen, men jeg vil gerne have ministeren til at argumentere for, hvad det er for nogle ændringer, som skal ske for dansk turisme, eller hvordan vi får det sat på dagsordenen i en Folketingssammenhæng, så vi kan få gjort noget ved det. Der er et skrigende behov.

Kl. 14:19

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:19

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg er helt enig med hr. Orla Hav i, at jeg heller ikke tror, at vejen, man skal gå, er ligesom bare at prøve på alle måder at indrette vores skattesystemer og andre ting, så vi kan følge med alle de andre lande, der ligger omkring os. Der er simpelt hen ikke råd til det, men jeg tror heller ikke, at man dermed får sat fokus på det, der er det væsentlige, nemlig hvad det er for nogle kvaliteter, der gør, at folk vælger Danmark.

Jeg er glad for, at turismeerhvervene nu selv endelig er nået til enighed om at sige, at noget af det, vi skal være bedre til at brande os på, sådan set er det, som Danmark har været kendt for: et åbent, frit, tolerant, demokratisk samfund med meget høj kvalitet, med tryghed og sikkerhed, med orden i tingene, og hvor bæredygtighed spiller en rolle.

Jeg tror simpelt hen – for at sige det på en meget enkel måde – ikke på, at vi kan vinde kampen om flere turister, hvis det bare skal være en kamp, der handler om at sælge en rejse til den laveste pris. Det handler om at få flere kvaliteter ind i vores produkter og også om at turde at sige: Det er altså nogle af de velhavende tyske, svenske turister, der har store pensionsopsparinger, vi skal have til at tage til Danmark og lægge deres penge. Og det har vi ikke været gode nok til at målrette kampagnerne mod.

Kl. 14:20

Formanden :

Hr. Orla Hav.

Kl. 14:20

Orla Hav (S):

Det, jeg blot gerne vil have ministeren til at give et tilsagn om, er: Får vi sat gang i en proces, hvor vi får sat fokus på det her, hvor vi får udarbejdet en plan ikke alene for organiseringen af turismen – den er blevet ændret nogle gange i tidernes løb – men også for at ændre på de vilkår, der er gældende, for at tiltrække flere turister til Danmark?

Jeg er enig med ministeren i, at vi ikke kan klare os med lavpristurisme, men det, vi så serverer, skal vi kunne gøre med fynd og klem, og så skal vi kunne gøre det attraktivt alligevel at være i Danmark som turist. Får vi et tilsagn om, at ministeren vil være indstillet på at sætte et stykke arbejde i gang for at lave en strategi, som afhjælper erhvervets problemer?

Kl. 14:21

Formanden :

Økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 14:21

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Orla Hav, at det jo lige præcis er det, vi er i gang med nu. Jeg tror, at der er to meget vigtige faktorer.

For det første tror jeg, at VisitDenmark fremover skal organiseres på en måde, hvorpå det er professionelle aktører, der sidder og udgør bestyrelsen og er med til at fokusere den markedsføring, der sker, af Danmark i udlandet. Jeg tror på, at vi har en chance for at tiltrække flere turister til Danmark, men forudsætningen for den er altså, at vi ikke spreder os over 20 forskellige områder, men at vi mere klart viser, hvad Danmark står for. De lande, der har gjort det, får altså tiltrukket flere turister.

For det andet tror jeg, at det bliver nødvendigt for den ansvarlige minister – og det er jo mig – at gå ind og tage et medansvar for at få det her koordineret. Det vil jeg gerne give et tilsagn om for netop at sikre, at det hele ikke falder mellem forskellige stole. Og vi vil som sagt om ganske kort tid fremlægge vores bud på, hvad der skal til, og så håber jeg meget på, at det er noget, der vil vinde bred tilslutning i Folketinget.

Kl. 14:22

Formanden :

Tak til hr. Orla Hav, og tak til økonomi- og erhvervsministeren.

Hermed sluttede spørgsmål 2. Spørgsmål 3 er stillet til finansministeren, og det er stillet af hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:22

Spm. nr. S 1099

3) Til finansministeren af:

Morten Bødskov (S):

Mener ministeren, at der er behov for at revurdere økonomiaftalen med regionerne, når regionerne allerede en måned inde i aftaleåret (2010) melder om nulvækst i resten af 2010?

Formanden :

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:22

Morten Bødskov (S):

Tak for det. Spørgsmålet lyder i al sin enkelthed:

Mener ministeren, at der er behov for at revurdere økonomiaftalen med regionerne, når regionerne allerede en måned inde i aftaleåret – og det er altså i år, 2010 – melder om nulvækst for resten af 2010?

Kl. 14:22

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 14:22

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Regeringen har hvert år tilført sygehusområdet nye betydelige real-løft. Den økonomiaftale, vi har indgået med Danske Regioner for 2010, er ingen undtagelse. Her er der alene til flere behandlinger tilført over 800 mio. kr. ekstra, og herudover er der afsat 300 mio. kr. ekstra til sygehusmedicin.

Det giver et samlet budget for regionerne i 2010 til sundhed på 94 mia. kr. Ser man på sygehusene, er der tilført, som jeg sagde sidste gang, seksten tusind millioner kroner ekstra siden 2001, og alene frem til 2008 er antallet af opererede steget med næsten 25 pct. til knap 600.000 årligt.

Jeg nævner de her tal for at sikre mig, at spørgeren er opmærksom på størrelsesordenen af de tal, vi taler om, og for at vise, at der også for 2010 er afsat økonomi til flere behandlinger og ny medicin. Jeg er så samtidig opmærksom på, at der cirkulerer mange tal rundt for øjeblikket, men jeg må konstatere, at det eneste, der står klart lige nu, er, at nogle sygehuse har kørt med for optimistiske budgetter. De har haft for optimistiske kapacitetsforudsætninger i 2009, og det vil på almindeligt dansk sige, at man har ansat flere, end den faktiske aktivitet kunne begrunde, og flere, end der rent faktisk var budget til.

Hvis vi så konkret ser på problemerne i Region Hovedstaden, har man her tilsyneladende også lokalt løftet budgetterne uden at aftale det med dem, der sidder på pengekassen. Og så er det jo klart, at det skal gå galt. Det har regionens økonomistyring åbenbart ikke kunnet forhindre.

Det har givet betydelige budgetoverskridelser, og det er et problem, i særdeleshed for de ansatte, som jo bliver udsat for den dårlige økonomistyring, der betyder, at regionen nu som følge af sin dårlige økonomistyring er nødt til at fyre folk.

Kl. 14:24

Formanden :

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:24

Morten Bødskov (S):

Nu har vi for vane, finansministeren og undertegnede, sådan at bede hinanden om at lytte efter. Eller jeg siger, at jeg gerne vil have svar på det, jeg spørger om. Det bunder også i et ønske om at høre efter, hvad der så bliver spurgt om.

Pointen er den, at problemerne for regionerne er, at der ikke er flere penge i kassen. Kassen er tom. De penge, man har fået til behandlinger i 2009 og 2010, har man altså her en måned inde i 2010

allerede brugt. Derfor står den på nulvækst i resten af 2010. Det er bare det, vi spørger om.

Mener regeringen, at der er behov for at revurdere økonomiaftalen med regionerne eller ej? For vi må da gå ud fra, at man er enig i, at hvis de ikke har flere penge og kassen er tom, så har det nogle konsekvenser for patienterne, for medarbejderne, for de ældre medicinske patienter, for hjertepatienterne og for kræftpatienterne. De kan jo ikke blive behandlet i samme omfang, som de kunne, hvis der var penge i kassen. Så når der ikke er penge i kassen, går det ud over patienterne og medarbejderne. Og mener regeringen så, at der er behov for at revurdere aftalen med regionerne eller ej?

Kl. 14:26

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 14:26

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er jo en udmærket beskrivelse, hr. Morten Bødskov giver her af det økonomistyringsproblem, som er i regionerne. Det er jo ikke et spørgsmål om, at regeringen ikke har prioriteret sygehusvæsenet højt nok, og jeg har også noteret, at man i Region Hovedstaden er ved at foretage den nødvendige tilpasning på de konkrete sygehuse.

Derfor må jeg fastholde, som jeg jo også sagde for et par uger siden, da der blev stillet et tilsvarende spørgsmål om sygehuse, at jeg er tilfreds med den redegørelse, vi har fået fra regionerne, som viser, at Danske Regioner klart tager et ansvar for budgetkaos og for at drive sygehuse og for at overholde økonomiaftalerne. Sådan skal det være. Når man indgår nogle aftaler, så overholder man dem, og det er jeg rigtig glad for at regionerne bekræfter.

Kl. 14:27

Formanden :

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:27

Morten Bødskov (S):

Men det er jo forhåbentlig ikke julefrokoster og store personalefe-
ster, pengene er gået til. De er gået til at behandle patienter, syge mennesker, som har fået en handling, og som har fået en bedre be-
handling, og som har fået noget dyrere medicin. Det er jo det, der er hele pointen i det her. Og der er kassen tom nu.

Når regeringen har sat sig nogle målsætninger på sygehusområ-
det, som mange i regionerne i forvejen mener er svære at nå, spørger vi bare: Vil regeringen fortsat lade kassen være tom? Vil man fortsat forhindre regionerne i at give kræftpatienten en bedre behandling, at give hjertepatienten en bedre behandling, at sikre, at de ældre medi-
cinske patienter ikke skal ligge på gangene? Eller vil man bare kon-
statere, at det sådan set er regionernes egne problemer, kassen er tom, de har brugt pengene på patienter og bedre behandlinger, men nu er kassen tom en måned inde i budgetåret, og så er der ikke noget at gøre, og så må det gå ud over patienterne? Er det det, finansmini-
steren siger til patienterne, der bl.a. ligger på gangene?

Kl. 14:28

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 14:28

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Den beskrivelse, hr. Morten Bødskov giver, er ikke rigtig. Hospita-
lerne ansatte flere folk, end de behandlede. Det er jo hele humlen i
det økonomistyringsrod, som de har. De ansatte for mange medar-
bejdere. Der blev ikke behandlet så mange, og derfor er man nødt til
at fyre folk.

Hr. Morten Bødskov giver udtryk for, at det er den omvendte si-
tuation. Men der synes jeg da, at hr. Morten Bødskov skulle spørge
sin partifælle Vibeke Storm Rasmussen i Region Hovedstaden, som
jo har ansvaret for det her, hvordan den faktiske situation er. Og den
er altså, at man havde ansat alt for mange mennesker, og at der ikke
var patienter til det. Derfor må man fyre folk. Det er da et vaskeægte
rod.

Kl. 14:28

Formanden :

Der er ønske om en medspørger, og det er hr. Rasmus Prehn, hvis
ikke hr. Morten Bødskov protesterer. Så er det hr. Rasmus Prehn, og
hr. Morten Bødskov får sidste spørgsmål efterfølgende.

Værsgo, hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:28

Rasmus Prehn (S):

Jeg synes jo nok, at det på mange måder er en lidt usædvanlig ad-
færd, vi oplever fra finansministeren her. Det er altså en minister,
der skal tage ansvar for den økonomiske situation i Danmark, som så
sådan set bruger hele sin taletid på at løbe fra ansvaret og tørre det af
på andre.

Situationen er den, at man sådan set har udstyret befolkningen
med meget høje forventninger i forhold til, hvad der kan lade sig gø-
re på det her område: Jamen bare kom til her, der er behandlingsga-
ranti osv., der er masser af muligheder, bare kom.

Så siger man til regionerne: I har godt nok nogle rimelig stramme
budgetter.

Når de to ting så helt selvindlysende ikke kan gå op i en større
enhed, siger man til regionerne: Det er jer, der har problemet. Det er
jer, der ikke har styret de her budgetter ordentligt.

Jeg synes da, at det er usædvanlig ringe ledelse, og det er da også
meget tarveligt af en minister på den måde at løbe fra ansvaret og så
sparke nedad. Er det virkelig den form for ledelse, som man udfører
i regeringen i dag?

Kl. 14:29

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 14:29

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg forstår jo sådan set godt, at hr. Rasmus Prehn vil dække over sin
partifælle i Region Hovedstaden, og det fortjener da al ære og re-
spekt, at man optræder så loyalt i et parti, at uanset hvordan det fore-
går, vil man stille sig op på barrikaderne. Hatten af for det, vil jeg
sige til hr. Rasmus Prehn.

Men det, vi ligesom diskuterer her, er problemerne på sygehuse-
ne. Grunden til, at jeg interesserer mig for sygehuse, er jo, at hr.
Rasmus Prehns kollega, hr. Morten Bødskov, har spurgt om sygehu-
sene. Jeg vil naturligvis meget gerne deltage i en debat om rigets al-
mindelige økonomiske stilling, for det kunne den godt trænge til,
men hr. Rasmus Prehn må ligesom forstå, at spillereglerne her er, at
jeg svarer på det, jeg bliver spurgt om, og ikke på noget andet.

Hvis vi nu skal skære ind til benet – der synes jeg så, at hr. Ras-
mus Prehn skal kontakte sin partifælle ude i Region Hovedstaden –
er problemet, at man har ansat for mange læger og øvrigt personale
til, hvad aktiviteten kunne bære. Det vil sige, at man ligesom bare
har ansat folk, og det er da stærkt utilfredsstillende for de medarbej-
dere. Tænk, at de stakkels medarbejdere, som vil kæmpe og slås for
at udføre deres arbejde ordentligt, har en ledelse, som bare kører så-
dan en stop and go-politik, hvor de så bliver fyret, og så bliver de
ansat. Det er helt utilfredsstillende.

Formanden :

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:31 vil regeringen sikre, at der er penge til at nå de mål, når der nu står et stort rundt nul på bundlinjen for resten af 2010?

Kl. 14:34

Kl. 14:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 14:34

Rasmus Prehn (S):

Jeg er fuldt ud overbevist om, at man har prøvet at ansætte det antal medarbejdere, der skulle til, for at leve op til de meget høje forventninger, som regeringen har været med til at pumpe op.

Den situation, vi står i i forhold til regionerne og sygehusene, svarer jo sådan set lidt til, at vores kære finansminister går ind på et værtshus og smider et beløb svarende til, hvad der dækker en omgang. Men det, der så bliver råbt, er happy hour. Og når regningen så skal betales og der simpelt hen ikke er penge nok – der er blevet brugt meget mere, end der er råd til – så skælder man ud på barten derover, at han har givet happy hour, når nu der kun var penge til en omgang.

Det er lige præcis den måde, der er uansvarlig ledelse på. Man lover en hel masse, man sætter forventningerne højt, men når regningen skal betales, tørrer man ansvaret af på nogle, der bare sidder i saksen, og som ikke selv kan administrere det her, fordi det er regeringen, der har sat forventningerne op.

Er det ikke korrekt opfattet?

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:32

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror, at hr. Rasmus Prehn for meget politisk er inde sådan i noget med værtshuse og fadbamser osv., at han har interesseret sig for meget for det. Jeg interesserer mig mere for problemerne på sygehusene og for, at vi så får ryddet op i det rod, der er blevet skabt her. Det, der jo er helt centralt her, er, at regionerne bekræfter, at de vil leve op til den aftale, vi har truffet, og den aftale, vi har truffet, er, at vi jo har tilført hospitalerne 800 mio. kr. mere i 2010 og 300 mio. kr. mere til sygehusmedicin, og vi har løftet det år for år. Men alt det her forudsætter jo, at man har en økonomistyring, der gør, at man kan overholde budgetterne, og at man ikke bare hælder det ud på de enkelte sygehusafdelinger, som alt for optimistisk har ansat folk, og så var der ikke patientgrundlag for det.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:33

Morten Bødskov (S):

Jeg må igen bede finansministeren forholde sig til det, vi rent faktisk spørger om. Kernen i det her er, at regionerne i forhold til det, man i sommer har aftalt med regeringen, allerede nu har gennemført de behandlinger og brugt de penge, som man har fået til behandlinger i 2010. Det er det, der er pointen. Det er derfor, der er nul til resten af året. Altså: I 2009 har man brugt de penge, som man skulle bruge til behandlinger i 2010. Det har intet som helst at gøre med Vibeke Storm Rasmussen eller alt muligt andet. Pointen er den, at pengene til behandlinger i 2010 er brugt. Og det er så bare der, hvor man må gå ud fra, at en finansminister, som har ansvaret for økonomiaftalen med regionerne, har overblikket og nogle forventninger til, hvordan man kan nå de meget ambitiøse mål, som regeringen har, på områder som kræftbehandlingen og hjertebehandlingen, på det medicinske område og andre områder, som regionerne har ansvaret for. Hvordan

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil henvise til den redegørelse, jeg har fået fra regionerne, og som de jo afgav, kort efter at de første problemer på Herlev Hospital dukkede op. Regionerne tager klart ansvaret for at drive sygehusvæsenet her i landet, de tager et klart ansvar for at overholde de aftaler, som vi har indgået, og det synes jeg er et rigtig positivt skridt fra regionernes side, og jeg forventede sådan set også, at det var på den måde.

Ansvaret for styringen og forvaltningen af de offentlige midler til sygehusvæsenet og en ordentlig forvaltning er jo forudsætningen for, at vi kan have et forstærket kommunalt og regionalt selvstyre her i landet, og det er jo også det, som vi opnåede ved kommunalreformen. Jeg hæfter mig ved, at man i redegørelsen har forklaret de fyringer, der er foregået, og at mange regioner jo kan klare det ved at tilbyde at besætte andre stillinger. Jeg så jo også, at i hovedstaden er personaleomsætningen 20 pct. om året, så der opstår jo ret mange ledige stillinger, og jeg håber så, at regionerne kan klare det på den måde.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til finansministeren af hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:35

Spm. nr. S 1100

4) Til finansministeren af:

Morten Bødskov (S):

Mener ministeren, at nulvækst i regionerne i 2010 er uden konsekvenser for ansatte og patienter på landets sygehuse?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:35

Morten Bødskov (S):

Dette ligger jo delvis i forlængelse af det forrige spørgsmål: Mener ministeren, at nulvækst i regionerne i 2010 er uden konsekvenser for ansatte og patienter på landets sygehuse?

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 14:36

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Som jeg var inde på i min besvarelse af forrige spørgsmål, forventer regeringen, at regionerne samlet overholder økonomiaftalen for 2009. Dermed vil der, som det også har været tilfældet i alle årene under denne regering, være et betydeligt råderum også i 2010 til flere behandlinger og ny sygehusmedicin.

Det, der lige nu ligger klart, er, at der er lokale økonomistyringsproblemer. Det slår ud i regnskabsoverskridelser, og de regnskabsoverskridelser er de konkrete sygehuse, som jeg har forstået det, i gang med at rette op, så økonomien igen kommer i balance. Dermed vil der også være et vækstråderum i 2010 til nye behandlinger og ny sygehusmedicin.

Jeg hæfter mig også ved, at Danske Regioner i januar afleverede en redegørelse for situationen til regeringen, hvor regionerne tager et klart ansvar for at drive sygehusene og for at overholde økonomiaftalerne.

Når der så spørges til konsekvenserne for de ansatte, vil jeg godt benytte lejligheden til at understrege, at det sundhedsfaglige personale er afgørende for, at det danske sundhedsvæsen kan levere resultater i topklasse. Siden regeringen kom til i 2001 og alene frem til 2008 er der kommet 9 pct. flere sygeplejersker og 27 pct. flere læger, og tallene for 2009 tyder på, at den udvikling er fortsat med et markant beskæftigelsesløft.

Vi har så sammen med regionerne været opmærksomme på at tilrettelægge lægernes uddannelsesforløb mest optimalt og at øge antallet af praktikpladser i sektoren. Jeg hæfter mig også ved, at der i regionerne gøres forsøg på at genplacere afskedigede medarbejdere, f.eks. søger Region Hovedstaden at give mulighed for at blive ansat på andre sygehuse i regionen.

Vi forudsætter derfor i regeringen, at regionerne samlet set overholder den aftale, som vi indgik i sommer, og dermed vil der også være et nyt råderum i 2010 til flere behandlinger og ny sygehusmedicin.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:38

Morten Bødskov (S):

Det er jo så bare underligt, for der står nul på bundlinjen i regionerne for resten af året, og regionernes formand siger, at den nulvækst, der så kommer nu – altså det, at der ikke er flere penge – er ensbetydende med besparelser. Hvorfor er det det? Fordi behandlingerne bliver dyrere, og fordi medicinpriserne, altså udgifterne til medicin, stiger med 10-15 pct. om året. Vi kan så høre finansministeren stå og tale ud fra et helt andet verdensbillede end det, de oplever ude på sygehusene, nemlig det, som regionernes formand rigtigt nok siger, at nulvækst i resten af året vil være lig med besparelser.

Det er her, at vi stiller spørgsmålet: Mener finansministeren, at det faktum, at regionerne ikke har flere penge i kassen til resten af året, er fuldstændig uden konsekvenser for medarbejderne på hospitalerne og for behandlingen af vores syge på hospitalerne?

Det er jo klart, at man kan indtage det standpunkt. Jeg står f.eks. her med en pjece, som man har uddelt på de offentlige sygehuse, som er offentliggjort af den tidligere statsminister, og som retter sig mod offentligt ansatte. Hvis man læser den og læser, hvad man er blevet lovet, er det klart, at man som ansat på sygehusene kan blive en smule skuffet. Vi har andre Venstrepapirer, hvor der loves investeringer på 80-90 mia. kr. i sundhedsvæsenet, sågar bedre parkeringspladser er der blevet lovet.

Regeringen har strøet løfter ud over det danske sundhedsvæsen, og nu har vi så et sygehusvæsen, der er i en situation, hvor der ikke er flere penge i kassen til resten af 2010. Og så påstår regeringen, at det er fuldstændig uden konsekvenser for de ansatte og for patienterne, uagtet at de ansatte i stort omfang i øjeblikket bliver fyret, og uagtet at regionernes formand siger, at der vil blive længere mellem personalet på sygehusene, og at kvaliteten af behandlingerne vil falde.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:40

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Når en budgetoverskridelse, der skyldes ubalancer og overkapacitet, skal rettes op, så betyder det jo, at der igen kommer balance i økonomien. Dermed vil regionerne jo samlet set overholde den aftale, vi indgik i sommer. Dermed vil der så også være et råderum i 2010 til nye behandlinger og ny medicin.

Jeg vil godt tilføje, at det, at aftalerne overholdes, er utrolig vigtigt, for de økonomiaftaler, der indgås mellem regionerne og regeringen, er jo en del af den samlede prioritering af de offentlige midler, som vi årligt skal lave her i Folketinget. De aftaler indgås for at sikre en overordnet styring af økonomien i det danske samfund. Det er jo en krumtap i den model, som vi har for fordelingen af centrale og decentrale opgaver i Danmark, og derfor er det selvfølgelig alfa og omega, at man kan overholde de aftaler, og at man kan styre økonomien.

Det, som personalet i f.eks. hovedstadsområdet oplever, er dybt beklageligt. Det er dybt beklageligt, at man bare ansætter personale og forventer, at der kommer en bestemt produktion. Den kommer så ikke, og så må man fyre folk.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:41

Morten Bødskov (S):

Det kunne jo også hænge sådan sammen, at de problemer, som der er i regionernes økonomi, skyldes, at den aftale, som regeringen rent faktisk har lavet med regionerne, var fyldt med huller, inden man overhovedet kom i gang. Når man ser på f.eks. det pres, der er på regionernes sundhedsudgifter som følge af, at der f.eks. kommer flere ældre, at medicinen bliver dyrere, og når man ser på det, der kaldes demografi, altså hvordan befolkningen ændrer sig, og hvordan det påvirker udgifterne på sygehusene og i regionerne, er sandheden jo den, at der allerede inden starten på året var et hul i økonomien på 0,5 mia. kr.

Det er ikke kun regionerne skyld, selv om det sådan er set med finansministerens øjne. Sandheden er jo den, at den aftale, der blev lavet, havde et hul, inden man overhovedet kom i gang. Vil finansministeren afvise, at det hul var til stede, og at det kan have haft indflydelse på de problemer, som regionerne står med i dag?

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:42

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er så nødt til at gentage, at regionernes økonomi er baseret på en aftale med regeringen, hvor vi jo har været alle emner igennem. Der er noget, der taler for stigende udgifter, der er noget, der taler for færre udgifter, hvis man kan tilrettelægge arbejdet smartere, hvis man kan rationalisere og effektivisere. Det er jo en samlet afvejning, vi har, ved de årlige økonomiforhandlinger med regionerne. Den økonomi, som regionerne har i 2010, er baseret på en aftale, som regionerne erklærede sig tilfredse med.

Derfor er det jo ikke et spørgsmål om, at nogen snyder nogen i det her spil. Det er baseret på seriøse, ordentlige overvejelser om økonomien, hvilke udfordringer vi står over for, hvilke effektiviseringspotentialer vi har, hvad samfundsøkonomien siger, hvad vi har af penge i det danske samfund, og det har resulteret i den aftale, vi har truffet. At det så ødelægges af økonomistyringsproblemer, er da ærgerligt, men regionerne bekræfter nu, at de vedkender sig aftalen,

og at de går ind og retter økonomien op. Det er jo det, der er det gode i situationen.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:44

Morten Bødskov (S):

Jamen hovedproblemet for regionerne er jo, at man starter bag målstregen så at sige. Altså, man starter med et minus i den aftale, man har lavet med regeringen. Man får ikke kompensation for stigende medicinpriser, i det omfang det er nødvendigt, og fordi der har været strejker og andet, har man sat fut i behandlingerne for at nå de mål, som regeringen selv har sat i aftalen. Så kommer man ind i 2010, og en måned inde i 2010 står der et stort rundt nul på bundlinjen.

Der er det bare, vi spørger den mand, som har hovedansvaret for at lave de her aftaler, om han er tilfreds med det, om han kan afvise, at det vil have konsekvenser for den behandling, patienterne vil få på vores sygehuse, for det faktum, at der er behov for medarbejdere til at passe patienterne og give dem den nødvendige omsorg. Der må vi bare konstatere, at vi i det her land har en finansminister, som fralægger sig ethvert ansvar for det kaos, vi ser på sygehusene nu, og som åbenbart er fuldstændig ligeglad med, at man har sat nogle mål for ventetider, at man har sat nogle mål for kræftbehandlinger, for hjertebehandlinger, men at der står et stort rundt nul på regionernes budgetter nu. Det fralægger man sig totalt ansvaret for.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 14:45

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg synes godt nok, at det er en fordrejning af kendsgerningerne. Vi påtager os jo ansvaret, vi forhandler med regionerne. Men jeg vil sige til hr. Morten Bødskov: Undskyld mig, det er ikke mig, der sidder og styrer det ude på den enkelte hospitalsafdeling, og jeg tror, at regionerne selv erkender, at de har et problem med økonomistyringen. Selvfølgelig vedkender jeg mig, at vi har det samlede ansvar, men vi har jo regioner, og vi har kommuner, som træffer nogle selvstændige beslutninger, og sådan skal det naturligvis også være.

Når man har så store problemer, som man tilsyneladende har i Region Hovedstaden, så er det jo rigtigt, som hr. Morten Bødskov siger, at så er det patienterne og personalet, der betaler prisen for det, og det er da dybt utilfredsstillende. Men det skal da ikke få mig til at sige, at jeg ikke synes, at det er et rigtigt system, at vi årligt indgår aftaler med regionerne. For al aktivitet i det her samfund gælder det, at vi har en vis mængde ressourcer til rådighed, og dem skal vi så fordele, og når vi har fordelt de penge, forudsætter vi jo, at de enkelte ministerier, de enkelte styrelser, den enkelte kommune, den enkelte region kan styre de penge, de har. Det er jo så desværre slået fejl i det her tilfælde, men der er et stort arbejde i gang for at rette op på det, og det giver mig håb om, at man kan udnytte den tilførsel af ekstra ressourcer i 2010, som vi har givet regionerne.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til finansministeren.

Det næste spørgsmål er også stillet til finansministeren af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:46

Spm. nr. S 1102

5) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvad mener ministeren vil være konsekvensen for kommunernes serviceniveau af, at der skal afskediges 10.000 medarbejdere i løbet af 2 år for at leve op til regeringens krav om nulvækst i kommunerne?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:47

Rasmus Prehn (S):

Hvad mener ministeren vil være konsekvensen for kommunernes serviceniveau af, at der skal afskediges 10.000 medarbejdere i løbet af 2 år for at leve op til regeringens krav om nulvækst i kommunerne?

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 14:47

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Den internationale økonomiske krise og den lempelige finanspolitik, vi fører for at afbøde krisen, har skabt en helt ny situation for de offentlige finanser, hvor et overskud på 60 mia. kr. i 2008 nu er vendt til et forventet underskud på 95 mia. kr. i 2010. Det er fornuftigt og ansvarligt, at vi i øjeblikket låner penge for at holde gang i samfundsøkonomien, men det giver os naturligvis en regning, der skal betales. Vi må derfor i de kommende år føre en stram finanspolitik, så vi kan få det store underskud ned igen. Det er jo en virkelighed, som ingen økonomisk ansvarlig kan komme uden om.

Vi kan så ikke i dag sætte et nøjagtigt tal på, hvor stor denne udfordring er, men vi ved, at selv om udfordringen er mindre i Danmark end i mange andre EU-lande, så kræver den en meget stram finanspolitik. Derfor har jeg sagt til kommunerne, at de i bedste fald skal regne med nulvækst i rammen for deres serviceudgifter i 2011. Det er nemlig indlysende, at den stramme offentlige økonomi også kommer til at omfatte kommunerne, for de har jo ansvaret for over halvdelen af de samlede offentlige udgifter. Kommunernes budgetter udgør i 2010 i omegnen af 230 mia. kr. Det er et historisk højt niveau, og det er resultatet af, at regeringens siden 2001 har prioriteret servicen i kommuner og regioner meget højt.

Kommunerne skal så skaffe sig et råderum, og der har vi jo lavet en gensidighedsaftale mellem regeringen og kommunerne om, at vi skal hjælpe hinanden med at frigøre ressourcer, faktisk 5 mia. kr., i kommunerne til bedre service i perioden 2009-2013. Alle disse ting kan jo lade sig gøre ved at nedbringe sygefraværet, gennem mere effektiv administration, afbureaukratisering, digitalisering og nye måder at løse opgaverne på.

Så den virkelighed, vi står over for, kommer jo ikke bag på kommunerne. KL har jo også udtrykt, at de udmærket, i modsætning til Socialdemokratiet, er klar over den økonomiske situation, landet er i, og det er så det, vi tager bestik af.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:49

Rasmus Prehn (S):

Om det kan komme bag på folk, er jo et stort spørgsmål. Det er jo ikke ret mange år siden, vi havde en finansminister fra samme regering, som sagde, at der var råd til at købe hele verden. Det er jo heller ikke mere end 2 år siden, vi havde en folketingsvalgkamp, hvor regeringen sagde, at der var råd både til skattelettelser og til velfærd.

Nu har vi så et helt andet billede, og der kan jeg forstå på ministeren, at det i bedste fald er nulvækst. Skal det forstås sådan, at det kan blive direkte minusvækst, vi skal ud i, sådan at det bliver endnu flere end 10.000 medarbejdere, der skal afskediges? Er det sådan, det skal forstås?

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:50

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg fik jo for 14 dage siden, hvor jeg også stod her og besvarede spørgsmål, en mistanke om, at hr. Rasmus Prehn ikke er klar over, at der siden 2008 har været en krise, en økonomisk krise, i verden, som også har en indflydelse i Danmark. Derfor er jeg nødt til at sige til hr. Rasmus Prehn, at der er sket nogle ting i verden, der gør, at økonomien ser anderledes ud. Vi havde jo nedbragt den offentlige gæld. Vi havde faktisk mere til gode, end vi skyldte væk, men den her krise og den beslutning, vi har truffet om, at vi så skånsomt som muligt skal igennem den økonomiske krise, gør, at vi må gå ud at låne nogle penge.

Det er den virkelighed, som vi skal arbejde i, og jeg håber, hr. Rasmus Prehn på et eller andet tidspunkt erkender, at verden altså ser anderledes ud. Det, jeg har sagt, og det, jeg sagde i den første uge i 2010, er, at kommunerne i 2011 skal indstille sig på, at der bliver økonomisk smalhals. Det er en notorisk kendsgerning. Det bliver der for kommunerne, det bliver der for staten, det bliver der for regionerne, ligesom det har været for mange andre virksomheder i det her land, som har måttet fyre folk på grund af krisen.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:51

Rasmus Prehn (S):

Det med at erkende krisen, synes jeg simpelt hen ikke vi skal stå her og skændes om. Det er jo en kendsgerning, at Socialdemokratiet var det parti her i Danmark, der var først til at forudse, at der kunne blive problemer, og at der skulle initiativer til for at undgå det her. Så der er ingen grund til at stå og beskyldte hverken mig eller andre for, at vi ikke er bevidste om krisen. Det er vi fuldt ud bevidste om, men vi har en regering, som har lovet borgerne, at der var råd både til velfærd og til skattelettelser. Nu har man altså så givet skattelettelser, og nu skal man så til at spare på kernevelværdien. Det er altså færre pædagoger i børnehaverne, det er færre skolelærere i folkeskolen, det er færre SOSU-assisterter på plejehjemmene. Det er jo den virkelighed, der er.

Nu kan jeg forstå, at det kan blive endnu værre end det regnestykke, vi her har fra AErådet, der siger 10.000 medarbejdere over 2 år, fordi det i bedste fald er nulvækst. Det svarede ministeren ikke på. Er det endnu flere medarbejdere, der er udsigt til der skal fyres med dertil efterfølgende ringere service for borgerne?

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 14:52

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Lad mig så tage fat i Arbejderbevægelsens Erhvervsråds analyser. De er direkte misvisende. Nu kan jeg forstå, at hr. Rasmus Prehn bringer dem videre her.

Nulvækst i den kommunale økonomi betyder ikke massive besparelser eller fald i antallet af ansatte. Hvis vi nu tager definitionen af nulvækst, så indebærer nulvækst, at kommunernes udgifter i kroner og øre vil stige med pris- og lønudviklingen. Nulvækst indebærer altså, at kommunernes udgifter i kroner og øre stiger med udviklingen i priser og lønninger. Dermed kan antallet af ansatte fastholdes, og kommunerne kan købe de samme varer som året før. Mere kompliceret er det altså ikke.

Kernen i Arbejderbevægelsens Erhvervsråds hokuspokusargumentation er, at antallet af kommunalt ansatte vil vokse med 5.000 om året ved en realvækst på 0,9 pct. Det udlægger Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, som om antallet af kommunalt ansatte vil falde med 5.000 om året, hvis udgifterne holdes i ro. Det er selvsagt en fejlagtig udlægning, som efter min opfattelse er direkte manipulerende.

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov som medspørger.

Kl. 14:54

Morten Bødskov (S):

Det vil altså sige, at vi har en finansminister, som nu mener – ligesom finansministeren før ikke mente, at der var nogen problemer for regionerne, på trods af de ikke har flere penge i kassen – at nulvækst for kommunerne er fuldstændig uden problemer. Der vil ikke blive tale om, at der skal afskediges medarbejdere; der vil ikke blive tale om serviceforringelser af nogen art i kommunerne ved nulvækst. Det synes jeg er et nyt og uhyre spændende argument fra finansministerens side.

Så jeg vil godt bede finansministeren bekræfte det, som jeg forstår han siger, nemlig at nulvækst ikke er lig med besparelser i kommunerne.

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:54

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu er det, som hr. Morten Bødskov og hr. Rasmus Prehn kommer med her, jo hokuspokus. Når jeg siger, at det bliver smalhals, når jeg siger, at en økonomisk krise er kommet ind over landet, når jeg siger, at vi skal låne 95 mia. kr. til aktiviteten i 2010, og at der bliver en regning at betale bagefter, så betyder det jo, at der *bliver* en regning at betale bagefter. Det spørgsmål her er baseret på nogle beregninger fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, som efter min opfattelse er manipulerende. Jeg har aldrig nogen sinde sagt, at alting går glat videre, som det har gjort indtil nu. Det er jo det indtryk, hr. Rasmus Prehn og hr. Morten Bødskov giver, nemlig at hvis der var en socialdemokratisk regering, ville der gælde nogle helt andre økonomiske spilleregler her i samfundet. Så var der ingen, der skulle se på økonomien; så ville der være penge nok – de ville komme som manna fra himlen og løse alle problemer.

Der må jeg bare sige: Sådan er virkeligheden ikke for regeringen, og det er så det ansvar, vi tager på os, men når man direkte møder op her med nogle manipulerende påstande, er jeg jo nødt til at tilbagevise dem, må jeg sige til hr. Morten Bødskov. Mere indviklet er det jo ikke.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Morten Bødskov (S):

Nej, det er som sådan ikke så indviklet. Det, vi bare gerne vil have finansministeren til at bekræfte, er, at nulvækst er lig med besparelser. Og regeringens økonomiske strategi, svaret på krisen, er, at det er folkepensionisten, der skal have ringere hjemmehjælp, færre timer; det er, at det er børnene i folkeskolen, som måske skal klumpes lidt mere sammen i klassen – nu ved jeg godt, at den tidligere finansminister Thor Pedersen har sagt, at det ikke gør noget, for så får de bare flere venner – men det er ikke synspunkter, som Socialdemokraterne deler. Det er udtryk for serviceforringelser.

Derfor er vi jo tilfredse med, at vi nu har fået regeringen til at erkende, at der vil være tale om også massive serviceforringelser som følge af kommunal nulvækst næste år. Det er sådan set bare det meget enkle, vi beder finansministeren bekræfte: Man har truffet et valg i regeringen, og nulvækst er – i bedste fald, som man siger – for kommunerne lig med serviceforringelser for pensionisterne, for børnene i daginstitutionerne og for eleverne i folkeskolen.

Kl. 14:56

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.**Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):**

Jeg skal ikke stikke nogen blå i øjnene. Der er kommet en økonomisk krise; den er skyllet ind over landet. Den får helt givet nogle konsekvenser for økonomien i det danske samfund. Dagligt rammes masser af mennesker af ledighed. Vi fører en ekspansiv finanspolitik for at afbøde virkningerne af det. Virkningen af den ekspansive finanspolitik plus den lave rente, vi har i øjeblikket, sikrer, at 80.000 mennesker færre, end der ellers ville blive, bliver arbejdsløse.

Det ser da broget ud i Danmark. Vi håber, at der kommer økonomisk opsving, så vi igen kan få gang i økonomien og gang i statens indtægter. Men jeg føler ingen trang til at sige, at den økonomiske situation, vi er i, ikke får konsekvenser for os alle sammen. Det gør den da. På en eller anden måde bliver vi da ramt. Der vil være virksomheder, som fortsat bliver ramt af, at man ikke efterspørger deres varer, og så er der familier, der rammes af arbejdsløshed. Derfor må vi da have en realistisk tilgang til de ting, vi skal foretage os.

Jeg føler det ærlig talt en lille smule komisk at stå og diskutere de her ting med to repræsentanter, som bare mener, at pengene kommer ned fra himlen. Det er en fuldstændig uansvarlig tilgang til den økonomiske politik.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ja tak. Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:58

Rasmus Prehn (S):

At beskyldte os for at tro, at pengene bare kommer ned som manna fra himlen, er jo helt forrykt. Vi havde jo et meget klart standpunkt ved sidste folketingsvalg, hvor vi sagde: Der er ikke råd til både skattelettelse og velfærd. Det var regeringen, der sagde, der var råd til begge dele. Det var altså regeringen, der troede, at der bare kom penge som manna fra himlen. Næ, vi var fra socialdemokratisk side godt klar over, at der skulle prioriteres. Vi var godt klar over, at der ikke var råd til begge dele.

Men som finansministeren siger, får det konsekvenser for os alle sammen. Ja, det får den konsekvens, at de rigeste i det danske samfund nu her får årlige skattelettelse i 100.000-kroners-klassen, mens de, der skal have passet deres børn i en daginstitution, får ringere service og normering og skal betale mere; de, der gerne vil have de-

res børn i folkeskolen, får en ringere normering med færre lærere; og de, der gerne vil på plejehjem, får en ringere service. Det er konsekvensen.

Så der er konsekvenser for os alle sammen, og det er regeringens politik: mere til de rigeste og ringere velfærd. Så det, man lovede ved sidste folketingsvalg, var bare et stort bluffnummer.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:59

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg må sige til hr. Rasmus Prehn, at den skattelettelse, der er gennemført, er fuldt finansieret. Der bliver krone for krone betalt det samme, som der bliver givet i skattelettelse på arbejde. Det bliver opkrævet på miljøområdet, på energiområdet, så det er fuldt finansieret.

I modsætning til, hvad de løgnehistorier, Socialdemokraterne går og udspred, siger, så styrker det her holdbarheden af den danske økonomi, fordi vi får et større arbejdsudbud. Det står jo i grel modsætning til det skatteforslag, som Socialdemokraterne har, hvor 2,3 millioner mennesker kommer til at betale mere i skat, fordi man vil opkræve 18 mia. kr. hos ganske almindelige LO-familier, som kommer til at betale mere. Det er oven i købet sådan, at 4.000 medlemmer af LO-a-kasser bliver topskatteydere efter Socialdemokraternes forslag.

Så vi er i to forskellige verdener. Vi har givet skattelettelse, som styrker arbejdsudbuddet. Gå hjem og læs papirerne! vil jeg sige til hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til finansministeren af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:01

Spm. nr. S 1104

6) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvilke kommunale serviceområder mener ministeren at kommunerne skal spare på for at få økonomien til at hænge sammen, når den i de kommende år står på nulvækst og 10.000 færre medarbejdere?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:01

Rasmus Prehn (S):

Hvilke kommunale serviceområder mener ministeren at kommunerne skal spare på for at få økonomien til at hænge sammen, når den i de kommende år står på nulvækst og 10.000 færre medarbejdere?

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:01

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Regeringen har siden 2001 systematisk prioriteret forbedring af servicen i kommuner og regioner meget højt. Når 2010 er gået, så forventer vi en stigning i det samlede offentlige forbrug på 67 mia. kr. – og nu vil jeg så sige det på den måde, at jeg siger 67.000 millioner kroner – siden 2001, og det er vel at mærke efter korrektion for den almindelige løn- og prisudvikling. Langt den største del af væksten

er prioriteret til den borgernære service i kommuner og regioner, herunder socialområdet og sundhedsområdet. Kommunernes budgetter for 2010 ligger på et historisk højt niveau, og inden for de vide rammer har kommunerne betydelig mulighed for at udvikle den kommunale service med en bedre ressourceudnyttelse, og det er efter min mening vejen frem.

Det var vi så også enige med kommunerne om allerede i 2008, da vi indgik den såkaldte gensidighedsaftale, som indebærer, at frem til 2013 skal vi frigøre 5 mia. kr. til bedre service i kommunerne. Staten og kommunerne har forpligtet sig til at levere halvdelen hver, og det er sammenholdt med, at der jo er betydelige forskelle mellem de måder, kommunerne indretter deres økonomi på. Hvis vi nu f.eks. tager antallet af administrativt ansatte, så ligger nogle kommuner under 10 årsværk pr. 1.000 indbyggere, men hvis vi f.eks. tager Aalborg Kommune, ja, så bruger man der 13,6 årsværk pr. 1.000 indbyggere. I andre kommuner er det så endnu højere, faktisk helt oppe på 17-18 årsværk, så der er virkelig plads til at frigøre nogle ressourcer fra det administrative også i Aalborg Kommune.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:03

Rasmus Prehn (S):

Her under det sidste spørgsmål blev jeg opfordret til at læse på papirerne. Det kan jeg så forstå at finansministeren har gjort. Finansministeren har mere end det; finansministeren har også været hjemme og læse så grundigt på papirerne, at han også har haft tid til at kigge på det lille tryllesæt, for nu er det noget om at italesætte tallene, så de lyder endnu større. I stedet for at tale om milliarder, taler man om millioner, og så lyder det endnu højere.

Men det, som ministeren har brugt forbløffende lidt tid på, er at være ude i virkeligheden, det er at være ude at tale med almindelige mennesker om, hvad det er, de oplever. Det er ikke ret meget mere end et par uger siden, at jeg havde et spørgsmål oppe om normeringen i landets børnehaver. Det er sådan, at rigtig mange almindelige danskere, der får passet deres børn i en børnehave eller en vuggestue, oplever den virkelighed, at de nu skal til at betale mere i daginstitutionstakster, og ikke desto mindre er normeringen altså faldet; der er færre voksne pr. barn. Når nu der bliver nulvækst, bliver der endnu færre voksne pr. barn, og der skal betales endnu mere.

Det er den virkelige, man oplever, det er altså serviceforringelser, så man kan se, at der er blevet ringere velfærd, end der har været her. Der kan finansministeren altså stå og udtale tallene nok så trylleagtigt, Mr. Magic-agtigt, og få det til at lyde enormt stort, men det ændrer bare ikke ved, at den virkelighed, folk oplever, er, at der bliver mindre velfærd.

Derfor er ministeren også nødt til at forholde sig til, at når man nu sætter kommunerne i den her skruetastik økonomisk, hvor giver det så mening at spare hende? Hvor er det, ministeren foreslår, der skal spares hende? Skal vi spare på udgifterne til de ældre? Skal vi spare på udgifterne til skolebørnene? Eller skal vi spare på udgifterne til børnehaverne? Byrådsmedlemmerne er altså rådvilde derude. De synes, det er rigtig, rigtig kedeligt og træls at være valgt til et byråd og skulle administrere den ene besparelse efter den anden, fordi der sidder en regering, som har lovet masser af velfærd, og så er virkeligheden nulvækst.

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Hvis de socialdemokratiske kommunalbestyrelsesmedlemmer hører den linje, som hr. Rasmus Prehn står og taler om her, er det jo klart, at de skal få en fejlsluttelse af, hvordan virkeligheden er. Så der vil jeg sige til hr. Rasmus Prehn, at han vil gøre sine partifæller en rigtig, rigtig stor tjeneste ved at fortælle dem, hvordan tingene hænger sammen.

Lad os nu bare se på f.eks. Aalborg Kommune, som jeg har forelsket mig i her, og på antallet af sygedage i kommunen. I nogle kommuner, de bedste kommuner, ligger antallet på 10 sygedage om året pr. medarbejder, i Aalborg Kommune er der 13 sygedage pr. medarbejder, og der er sågar nogle kommuner, der ligger oppe på 16-17 sygedage pr. medarbejder. Det er jo givet, at hvis man går ind og gør en indsats på det her område, kan man frigøre nogle ressourcer, som man kan bruge til noget andet. Jeg talte før om det administrative personale, og der er jo masser af ting, man kan gribe fat i.

Men det, der sådan set piner mig en lille smule, er, at hr. Rasmus Prehn ligesom i de spørgsmål, han stiller mig, helt forbigår, at landet har en økonomisk krise. Den økonomiske krise er jo den samme (*Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):* Ja tak!) hvad enten man er socialdemokrat, der har ønsketænkning, eller man sidder i regering og har et realistisk syn på verden.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er en taletid på 1 minut.

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:06

Rasmus Prehn (S):

Vi kan være uenige om rigtig mange ting, men forelsket i Aalborg er vi i hvert fald begge to. Det er jo en fantastisk kommune. Så kan det godt være, man ligger lidt højt med hensyn til sygefravær, og der er da ingen tvivl om – det har ministeren også fuldstændig ret i: Lad os da kigge på, hvad man kan gøre for at lære af de bedste kommuner; det har vi fra Socialdemokratiets side altid gået ind for. En rigtig god politik, ingen tvivl om det.

Men sagen er bare den, at selv de kommuner, der er nok så gode til at nedbringe sygefraværet og nok så gode til alle de andre ting, man kan gøre for at lære af hinanden, altså også nu skal i gang med at genåbne budgetterne, fordi det allerede på nuværende tidspunkt strammer til. Allerede her i februar måned – og det er altså historisk, at man skal til at genåbne budgetterne så tidligt – er man nødt til at skulle ind at spare, og hvis der så tilmed bliver udsigt til nulvækst, skal man altså skære over det hele. Der synes jeg altså godt, at man som finansminister i det danske samfund kunne give den serviceoplysning til kommunerne: Her har vi altså forslag til, hvor I skal spare. Vi tager ansvaret, for det er os, der har gennemført den her politik. Nu har vi brugt alle de penge, der var, på skattelettelser; nu tager vi ansvaret for at anvise, hvor det er, der skal ske besparelser.

For det er jo det, der er virkeligheden: Danskerne skal have færre timer i folkeskolen, de skal have dårligere normeringer i børnehaverne, de skal have ringere service på ældrecentrene. Det er jo det, der er virkeligheden på grund af regeringens politik, og det var det, ministeren skulle forholde sig til frem for at tale om sygefravær og om at være forelsket i Aalborg – hvilket vi selvfølgelig sagtens kan være enige om at man godt kan være.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:08

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det glæder mig da i hvert fald, at hr. Rasmus Prehn siger, at der er et forbedringspotentiale i Aalborg Kommune. Det håber jeg da så at hr. Rasmus Prehn bærer med hjem og siger, at man altså kan lære noget af nogle andre kommuner.

Vi har en økonomisk krise her i landet, og jeg har set det som min forpligtelse allerede i årets første uge ved et træf med alle landets borgmestre, kommunalfolk og kommunaldirektører at sige: Indstil jer nu på, at der bliver – i bedste fald – nulvækst i 2011. Det giver en lang periode, det giver hele året til at overveje, hvordan man kan gøre det.

Vi er i regeringen i øjeblikket ved at se på det, der hedder konvergensprogrammet, altså: Hvad er det for nogle langsigtede udfordringer, vi står over for? Vi vil i år komme ind i EU's procedure for det, der hedder uforholdsmæssigt store underskud. Altså, i vækst- og stabilitetspagten er der et krav om, at underskuddene ikke må blive større end 3 pct. af BNP. Vi kommer i år op på 5,5 pct. af BNP, og det er jo åbenbart for alle, at vi så skal stilles over for nogle udfordringer med hensyn til økonomien, og det arbejder vi så med. Og for at sikre, at kommunerne også kan komme ind i den tankegang, sagde jeg allerede i den første uge af året: Husk nu på, at den økonomiske virkelighed er anderledes; se på jeres budgetter, se på, hvad I kan gøre. Der er ingen mening i at lave hovsaløsninger, når vi kommer frem til november måned. Nu har I et helt år til at forberede jer.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Hr. Morten Bødskov som medspørger.

Kl. 15:09

Morten Bødskov (S):

Det er jo rigtigt nok, at dansk økonomi er i en helt anden situation, men så vil det jo også klæde den ansvarlige minister både for situationen og for miseren at forklare danskerne, hvor det så er, at de huller, man mener, der skal være i kommunernes budget, skal lukkes. Altså, hvad er det, der skal spares på?

Forklar pensionisten, som helt åbenlyst måske sidder og kigger på det her, hvad det betyder, at der skal være i bedste fald nulvækst i kommunerne. Hvad kan det få af konsekvenser for hjemmeplejen, for medarbejderne i hjemmeplejen, for den tid, pensionisten får? Kan vi ikke få det at vide? Det er jo helt åbenlyst, at man har løjet – vi kan lige så godt tale lige ud af posen, det ynder finansministeren jo – man fortalte jo ikke sandheden før valget i 2007, da man sagde, at der var råd til en kæmpe stor kvalitetsreform og kæmpe skattelettelser til de rigeste i vores samfund. Man har ikke fortalt sandheden. Så må man da benytte lejligheden til nu, når man så har listet sig ud på rampen for kommunerne og sagt, at i bedste fald er det nulvækst, at forklare, hvad konsekvensen for børn i daginstitutioner, pensionisterne på plejehjemmet eller for eleverne i skolen er. Det må man da sige som ansvarlig minister.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:10

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu leverer hr. Morten Bødskov jo lige præcis det, som repræsenterer den manglende forståelse af den økonomiske virkelighed, nemlig at hr. Morten Bødskov står og citerer noget fra 2007. Den økonomiske krise kom til landet i efteråret 2008.

Jeg indrømmer jo, at hr. Villy Søvndal var den første, der indså krisen. Den indså han nemlig den 27. november 2001. Det var nem-

lig den dag, at den her regering tiltrådte, og der forudså han, at alting ville gå ad h til i denne verden, og hatten af for det. Men for alle andre mennesker kom den økonomiske krise i 2008 som et chok, og den hastighed, den bredte sig med, har chokeret økonomer og alle, der har fulgt med i det. Det er muligt, at det så ikke har chokeret Socialdemokraterne, men man taler, som om man ikke har opdaget, at den her krise er kommet.

Det tager jeg bestik af. Der skal ske justeringer af økonomien i staten, i kommunerne, i regionerne, og det er jo det, vi skal diskutere i den kommende tid. Det er jo det, vi skal fastlægge, når vi kommer til kommuneforhandlingerne i juni måned i år. Der fastlægger vi kommunernes økonomi for 2011, og vi skal selv fremlægge og forhandle finanslovsforslag i efteråret.

Men vi giver et ordentligt varsel. Vi siger, at man skal være opmærksom på, at der er en økonomisk krise, og debatten her bekræfter mig jo sådan set i, at man ikke kan gentage det tit nok, fordi de to herrer i deres måde at agere på jo ikke erkender, at der er en økonomisk krise.

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Hr. Morten Bødskov.

Kl. 15:12

Morten Bødskov (S):

Jeg tror altså, det ville være en tilsnigelse at påstå, at Socialdemokraterne ikke har været opmærksomme på, at der var en økonomisk krise. Vi var de første, der stod oppe på den talerstol og talte om, at nu skulle man passe på, nu var der behov for at holde øje med dansk økonomi og sætte gang i dansk økonomi, således at det i sig selv med denne vækststopbremsning, der var, ikke bidrog mere til krisen.

Det er klart, at der er en alvorlig finansiel krise, fordi regeringen til dels har ladet bankerne løbe derudad, og boblerne er sprunget, og lige pludselig falder meget af det sammen. Så er der kommet en hel del til udefra, det indrømmer vi.

Men finansministeren er rigtignok måske blevet finansminister efter folketingsvalget i 2007, men før folketingsvalget i 2007 sad Anders Fogh Rasmussen i spidsen for det her land. Med de her løfter gik han ud lige inden folketingsvalget og sagde, at der var råd til både mere og bedre velfærd. Man lavede den her fine publikation – jeg tør snart ikke gætte på, hvad den har kostet, det kunne være, at det kunne være et element for spareplaner i regeringen. Man lovede guld og grønne skove, mere og bedre velfærd, og samtidig gav man kæmpe store skattelettelser. Det er det, der har skabt en meget, meget stor del af det hul i kassen, som finansministeren nu sidder med.

Det er bare der, vi spørger: Når man nu har lovet alle de her ting – man har lovet, at der var råd til store skattelettelser, man har lovet, at der var råd til mere velfærd – kan man så ikke forklare folkepensionisten, børnene i daginstitutionen eller eleverne i folkeskolen, hvad det er, de skal undvære? Man har jo ikke fortalt sandheden, der var jo ikke penge til det hele. Det må man da kunne få at vide af landets finansminister.

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Det er finansministeren.

Kl. 15:14

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Grunden til, at vi er i stand til at føre en ekspansiv finanspolitik, er jo hovedsagelig, at vi ikke lyttede til de råd, de to herrer gav os under højkonjunktoren. Da brugte vi overskuddet til at nedbringe gælden, så vi faktisk havde mere til gode, end vi skyldte væk. Det gør, at vi nu kan trække på kassekredit og skaffe danskerne så skånsomt igennem krisen som muligt.

Hvis vi havde lyttet til de råd, vi havde fået fra de herrer, skulle vi, for hver gang vi havde tjent 1 kr., have brugt 2 kr. Jeg priser mig hver dag lykkelig for, at vi ikke fulgte de råd, vi fik fra S, SF og Enhedslisten om, hvad vi skulle bruge de overskud til dengang.

Vi viste rettidig omhu. Vi har så en økonomi, der gør, at vi kan trække på kassekreditten nu, hvor krisen rammer hårdest. Men vi siger så også, at der selvfølgelig bliver en regning at betale senere. Det er jo den økonomiske virkelighed, som hr. Morten Bødskov, som hr. Rasmus Prehn, som hr. Hjørt Frederiksen og som hr. Peter Christensen i den kommende tid må agere i.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:15

Rasmus Prehn (S):

Man må virkelig sige, at finansministeren afslører sig selv her i dag som uofficiel verdensmester i dårlige undskyldninger og i at tørre ansvaret af på andre. Jamen så er det Socialdemokraterne, der har gjort det ene, og så er det Socialdemokraterne, der har gjort det andet.

Altså, sagen er, at denne regering har siddet i 9 år og har ansvaret for, at vi nu står med en kæmpestor gæld, og at man har brugt meget mere, end man havde. Man har ført os tæt på afgrundens rand, fordi man ikke har ført en ordentlig og fornuftig politik, og fordi man svigtede vælgerne tillid og stod og sagde til dem, at der var råd både til skattelettelser og til velfærd.

Når der så ikke er råd til begge dele, når konsekvenserne skal tages, når danskerne skal have at vide, at de skal have ringere skoler, de skal have ringere børnehaver, de skal have ringere plejehjem, så tør man ikke engang selv tage ansvaret for det. Så tørrer man det af på byrådene, så tørrer man det af på borgmestrene, så sparker man ned ad og løber fra ansvaret, løber fra regningen og siger, at nu må de stå og forklare borgerne, at de får en ringere velfærd.

Det synes jeg virkelig ikke er ansvarlig ledelse. Det synes jeg er en meget urimelig og kujonagtig ledelse. Man lover en hel masse, og når det så er, at det ikke holder stik, tørrer man ansvaret af på nogle andre. Det er ikke rimeligt.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:16

Finansministeren (Claus Hjørt Frederiksen):

Hvis hr. Rasmus Prehn er en af de fremmeste Socialdemokrater, vi har i Folketinget, synes jeg, at det er en mærkelig virkelighedsbeskrivelse, som hr. Rasmus Prehn giver.

Vi kunne jo ikke forudse den økonomiske krise. Den krise tror jeg har overrasket alle, og der vil sikkert blive skrevet mange doktor-disputater i årene fremover om, hvorfor krisen udviklede sig sådan, hvordan den kunne komme til alle fem verdenskontinenter på samme tid, og hvordan staterne reagerede. Jeg tror, det er de færreste i Danmark – ja, det har jeg en ret sikker viden om – der mener, at det er den danske regerings skyld, at vi er havnet i den her verdenskrise.

Så prøver hr. Rasmus Prehn med prokuratorkneb at fremmale et helt andet billede end den virkelighed, vi arbejder i. Den virkelighed er, at vi er hårdt ramt af krisen. Vi har brugt de gode tider til at konsolidere dansk økonomi, så vi netop kunne bruge det.

Så vil jeg gerne sige igen, at den lille løgn, hr. Rasmus Prehn ren-der rundt med, om, at skattereformen svækker holdbarheden i dansk økonomi, er direkte forkert. Den styrker holdbarheden. Den er finansieret krone for krone, den har det gode i sig, at den i år, hvor vi har brug for at stimulere økonomien, er underfinansieret, men i de kom-

mende år vil den blive finansieret fuldt ud og krone til krone. Så fuldstændig i modsætning til det, hr. Rasmus Prehn siger, styrker den holdbarheden af de danske finanser.

Men det er på en eller anden måde ulyksaligt, at Socialdemokraterne opererer, som om der ikke er en økonomisk krise, og bliver ved med at sige, at nu skal I bare bruge 31 mia. kr., nu skal I bruge 14 mia. kr., og nu skal I bruge 19 mia. kr., og det kører lystigt derudad. Det er fuldstændig på månen, vil jeg sige til hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til finansministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til klima- og energiministeren af hr. Kim Mortensen.

Kl. 15:18

Spm. nr. S 1119

7) Til klima- og energiministeren af:

Kim Mortensen (S):

Er ministeren enig i udtalelser fra sin partifælle energiordfører Lars Christian Lilleholt om, at en større CO₂-reduktion vil medføre tab af danske arbejdspladser?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kim Mortensen.

Kl. 15:18

Kim Mortensen (S):

Er ministeren enig i udtalelser fra sin partifælle, energiordfører Lars Christian Lilleholt, om, at en større CO₂-reduktion vil medføre tab af danske arbejdspladser?

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:18

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Tak for spørgsmålet. Jeg har hæftet mig ved, at hr. Lars Christian Lilleholt siger, at vi ikke skal være tossegode, at vi er i en krisesituation, at vi, hvis vi ikke er meget forsigtige på det område, risikerer, at vores konkurrenceevne bliver svækket, samt at de mål, der opstilles på klima- og energidagsordenen, skal være gennemførlige og realistiske.

Det stemmer meget godt overens med regeringens linje. Vores klima- og energipolitik skal naturligvis gå hånd i hånd med erhvervslivets konkurrenceevne, og hvis vi handler klogt og velovervej- et, er der gode vækst- og beskæftigelsesmuligheder inden for energi- og klimateknologi, men det er nødvendigt med en balanceret politik.

Der er en risiko for, at en øget indsats og urealistiske klimamål kan indebære tab af konkurrenceevne. Samtidig er det vigtigt at være opmærksom på, at en øget klimainsats kan indebære tab af konkurrenceevne og job i danske virksomheder, hvis den skal finansieres med øgede skatter og afgifter. En øget klimainsats må heller ikke føre til såkaldt carbonlækage, hvor den CO₂-tunge produktion blot flytter til lande uden bindende klimamål.

Så pointen er, at vi skal føre en balanceret politik, og at vi hermed kan opnå ambitiøse reduktionsmål. Og historiebogen vidner da også om, at det kan lade sig gøre. Vi har et helt konkret eksempel på en fornuftig og balanceret satsning, på en ambitiøs politik – et eksempel, som viser, at dette netop kan medføre en positiv erhvervsudvikling. Der er vi tilbage i 1970'erne, hvor det jo netop lykkedes for Danmark, der stod i en massiv økonomisk krise med olieprisstigningerne. Folketinget vedtog i bred politisk enighed en energipolitik

med satsning på energieffektivitet og vedvarende energi, og man opnåede hermed store resultater – andelen af vedvarende energi er steget fra næsten 0 pct. til omkring 17 pct. i dag, og energiteknologi er steget fra at udgøre næsten ingenting til at udgøre omkring 16 pct. af vores eksport.

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kim Mortensen.

Kl. 15:20

Kim Mortensen (S):

Tak. Det var jo et langt svar og en masse udsagn, som dækker over – sådan forstod jeg det – at klimaministeren er enig med Venstres klimaordfører i, at en CO₂-reduktion ville kunne koste arbejdspladser, og det må jeg så forstå at det kan gøre både i Danmark og i Europa.

Imidlertid er det jo sådan, at man på EU-plan budgetterer med rigtig mange arbejdspladser inden for klimaområdet. Jeg har lyttet mig til, at vi i Danmark også har en vækststrategi – også langt ind i regeringen – der taler varmt for, at man faktisk kan bruge klimaet og klimainvesteringer og det at investere i vedvarende energi som et middel imod krisen, et middel, der kan afhjælpe krisen, og som der faktisk vil være både god økonomi og gode arbejdspladser i.

Derfor virker det jo – i hvert fald på os i Socialdemokratiet – lidt modstridende, at vi snart får den ene variant af udsagn fra regeringen og snart den anden. Nogle gange skal vi reducere CO₂, og andre gange skal vi ikke gøre det. Nogle gange skal vi investere i vedvarende energi, og andre gange skal vi ikke gøre det. Og vi skal oven i købet ikke være tosse gode.

Jeg mener, at der faktisk ligger ret meget dokumentation for – ligesom med vindmølleeventyret i Danmark – at det er dyrere at lade være med at gøre noget, end det er at gøre noget, altså at det faktisk er dyrere ikke at investere i klimajob, end det er at investere i klimajob.

Derfor synes jeg måske, at man kunne bede ministeren om at udfolde lidt om, hvad det så er for en strategi, regeringen vil følge. Vil regeringen sammen med os følge en strategi, der handler om at investere i grønne job, grøn teknologi, vedvarende energi? Og hvornår kommer der så et udspil fra regeringen, så vi har noget andet end de ord, der stritter lidt i øst og vest?

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:22

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jamen det vil jeg da meget gerne udfolde. Man kan jo helt overordnet sige, at der her er tale om en politik, hvor man skal tage hensyn til tre ting. Så man skal altså føre en politik, hvor man balancerer de her tre overordnede problemstillinger, jeg nu kommer ind på.

Det første hensyn er det, jeg nævnte i mit indlæg, som jo var om beskæftigelsen. Vi skal naturligvis sørge for, når vi fører vores politik, at vi ikke der påfører erhvervslivet ekstra byrder. Det kan jo så være bestemte sektorer, der kunne gå hen og blive ramt. Det skal vi naturligvis være opmærksomme på.

Men så er der altså også to andre hensyn, som vi skal have med, når vi ser på vores overordnede politik. Det andet af de tre hensyn er jo det, man kan betegne som værende det grønne kapløb. Det er jo også det, som hr. Kim Mortensen selv er lidt inde på, nemlig at der naturligvis også er mange job at hente inden for det her område, og det var jeg jo også selv inde på i mit indlæg, da jeg – ved at gå tilbage til halvfjerdsenerne – netop understregede, at det da lykkedes for Danmark ved at investere at få skabt en ny industri inden for det her felt. Og det er jo sådan, som jeg også var inde på i mit indlæg, at det

grønne område, for at bruge det udtryk, i dag står for 16 pct. af Danmarks vareeksport. Så der er virkelig noget at hente her, og det ser vi jo så også nu, ved at det her kapløb for alvor er gået hen og blevet intensiveret. Tag bare Kina, som jo også investerer voldsomt i det her.

Men så er der også det tredje hensyn, og det er jo så den overordnede energiforsyningsikkerhed, hvor vi også skal være opmærksomme på, at energi bliver dyrere og dyrere. Og derfor skal vi også dér nå at investere i tide. Så de tre hensyn skal man altså balancere imellem.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kim Mortensen.

Kl. 15:24

Kim Mortensen (S):

Man kan sige, at det jo er meget pudsigt sådan at skulle opleve det her med, at nu skal man også tage hensyn til erhvervslivet. I går sagde Danmarks nye klimakommissær, Connie Hedegaard, at erhvervslivet er klimaets allierede, underforstået at det faktisk er til gavn for erhvervslivet at lave de her klimainvesteringer, fordi det er her, jobbene er, og fordi det er her, den gode økonomi er. Så de ting kan gå hånd i hånd.

Det er det, som EU's strategi bygger på, nemlig at der faktisk er nogle ting, der kan gå hånd i hånd her. Og man kan ikke lade være med lige at hæfte sig ved, at det faktisk er regeringen, der er kommet med et udspil netop i forbindelse med de energitunge virksomheder om at lave en ekstra afgift og en ekstra beskatning af lige præcis den type job i stedet for at kanalisere nogle penge ud i energibesparelser.

Jeg synes, at det sådan stritter lidt i nogle forskellige retninger.

Vil man satse på de her grønne job, eller vil man ikke satse på de grønne job? Vil man vente, indtil de kan konkurrere med fossile brændsler, eller vil man forcere og presse på for at få en øget andel af vedvarende energi?

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:25

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Der er ikke nogen modsætning mellem EU's politik og Danmarks politik på det her felt. Når vi ser på EU, er det også de her tre hensyn, som man skal balancere med hensyn til og netop have med i sit overordnede regnestykke. Med hensyn til beskæftigelsen var vi inde på det grønne kapløb, og ja, der er job at hente her. Og så er der det faktum, når vi ser på energiforsyningsikkerheden, at priserne netop kommer til at stige.

Så bliver der spurgt til, hvad den samlede politik så bliver. Jamen det vil jeg da gerne give et svar på, for der er det sådan, at regeringen har den holdning, at vi ikke bare vil slynge om os med konkrete tal og sige: Nu skal vi gøre det ene, og nu skal gøre det andet. Nej, vi skal netop have skabt et faktabaseret grundlag for at føre den og den politik. Og det er jo præcis derfor, regeringen har nedsat Klimakommissionen, der kommer med en rapport den 28. september. På baggrund af den vil der komme et konkret udspil om, hvordan vi så netop får de her tre hensyn til at gå op.

Så er det altså også sådan, at regeringen i forbindelse med Vækstforum vil komme med en række initiativer.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kim Mortensen.

Kim Mortensen (S):

Jamen det er sådan set korrekt. Og som ministeren selv siger, har vi jo erfaringer fra halvfjerdsenerne og faktisk frem til et årstal, som jeg i hovedet lige husker som 2001 – en periode, hvor der har været en kontinuerlig stigning i andelen af vedvarende energi i Danmark. Der har været et fald langt de fleste år i CO₂-udslippet indtil nogle få år ind i dette årtusinde.

Så er det, vi har en regering, som stopper investeringerne i vedvarende energi, og som stopper udbygningen af det. Så har vi haft nogle år fra 2003, 2004 og faktisk frem til nu, hvor der ikke har været en stigning i vedvarende energi, og hvor der ikke har været et fald i CO₂-udledning.

Derfor er det jo ikke tal og statistik, der mangler. Det er heller ikke ord, der mangler. Det er vilje til ikke at vente på en eller anden kommission, men til at få lavet en langsigtet planlægning, der kontinuerligt sikrer udbygningen af vedvarende energi og sikrer, at vi får en CO₂-reduktion. Ministeren må undskylde, men det mener jeg ikke man får ved at blive ved med at sende forvirrede signaler, med hensyn til om man skal have CO₂-reduktion, eller om man ikke skal, om vi skal være tossegode, eller om vi ikke skal være tossegode. Det tror jeg man får ved at have en klar linje i investeringerne i vedvarende energi og holde fast i den.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Ministeren.

Kl. 15:27

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Til det vil jeg kun sige, at der er tale om en klar linje her, der er tale om en klar linje, som bare også hænger sammen med, at det ikke er så simpelt, at man bare kan sige: Nu gør vi det ene, og nu gør vi det andet. Nej, der er altså de her tre hensyn, man skal have med.

Når der så bliver sagt, at vi bare venter på Klimakommissionen, vil jeg sige, at det altså ikke er korrekt. Det er sådan, at regeringen meget hurtigt kommer med en energiforsyningsredegørelse. Det er også sådan, at regeringen kommer med en klimastrategi. Det er også sådan, at regeringen skal komme med et udspil om, hvordan vi indfrier det høje mål, vi har for vedvarende energi, et mål, som altså er på 30 pct. Så det er jo ikke sådan, at vi sidder på hænderne og venter på, at Klimakommissionen kommer med rapporten.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at jeg synes, det er klogt – og det synes jeg også at man skal kvittere for, nu er det jo ikke mig, der har været så begavet at nedsætte Klimakommissionen – at man siger: Nu skal vi have det her analyseret igennem. For det er en problemstilling, som alle lande sidder med, og det er jo ikke noget, der egner sig til hovsalsninger. Her skal man altså have et faktabaseret grundlag på plads, og præcis derfor har man nedsat Klimakommissionen.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til klima- og energiministeren af fru Mette Gjerskov.

Kl. 15:28

Spm. nr. S 1121

8) Til klima- og energiministeren af:

Mette Gjerskov (S):

Vil ministeren i statsministerens fravær oplyse, om regeringen har skiftet standpunkt efter udtalelserne fra den konservative ordfører og nu alligevel vil arbejde for, at EU påtager sig sit klimaansvar og re-

Kl. 15:26

ducerer CO₂-udledningen med 30 pct. i stedet for de hidtidige 20 pct.?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Mette Gjerskov for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:28

Mette Gjerskov (S):

Spørgsmålet lyder:

Vil ministeren i statsministerens fravær oplyse, om regeringen har skiftet standpunkt efter udtalelserne fra den konservative ordfører og nu alligevel vil arbejde for, at EU påtager sig sit klimaansvar og reducerer CO₂-udledningen med 30 pct. i stedet for de hidtidige 20 pct.?

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:29

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Tak for spørgsmålet. Lad mig starte med at slå fast, at regeringens holdning er uændret, og at regeringen dermed ikke har skiftet standpunkt. EU har fastslået, at vi vil reducere vores udledninger med 20 pct. i forhold til 1990 under alle omstændigheder, og at vi er parate til at påtage os reduktionsmål på op til 30 pct. i 2020 sammenlignet med 1990, forudsat at andre ilande forpligter sig til sammenlignelige reduktioner, og at også udviklingslandene bidrager på bedste vis.

Der skal ikke være nogen tvivl om, at regeringen mener, at EU skal påtage sig et reduktionsmål på 30 pct. som led i indgåelsen af en samlet set tilfredsstillende klimaaf tale. Og det er jo så også det, vi har arbejdet aktivt for. På EU-niveau er der bred opbakning blandt medlemslandene til EU's position, som det også fremgår af det brev af 28. januar 2010, hvor det spanske formandskab på vegne af EU har associeret sig med Copenhagen Accord og indmeldt EU's reduktionsmål.

Jeg skal så i øvrigt ikke lægge skjul på, at der i EU-kredsen hersker forskellige holdninger til dette spørgsmål, og at det har krævet hårdt arbejde fra bl.a. dansk side at bevare EU's offensive tilbud om 30 pct. på bordet.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Mette Gjerskov.

Kl. 15:30

Mette Gjerskov (S):

Er virkeligheden ikke, at kloden har behov for nogle initiativer på klimaområdet? Efter fiaskoen ude i Bella Centeret er der behov for en ny strategi, og vi må konstatere, at EU's strategi om 20 pct. og så at tage 30, hvis der kommer en international aftale, ikke har virket. Der er overhovedet ikke kommet nogen resultater ud af den strategi.

Derfor mener vi jo, at det er utrolig vigtigt, at Danmark nu arbejder for, at EU smækker kortene på bordet, går op til de 30 pct. og på den måde viser verden, at vi er parate til at tage vores klimaansvar på os, men også hjælper resten af verden til at få sat nogle klimamål. Hvad tror ministeren egentlig hjælper Obama bedst til at få en klimaaf tale gennem i senatet? Er det, at EU siger, at man vil vente, eller er det, at EU siger, at nu tager man 30 pct.? Selvfølgelig vil det hjælpe politisk rundtomkring i verden, hvis EU går foran og siger, at nu rykker man for sagen, og det er der behov for på klimaets vegne.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:31

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Nu kan det selvfølgelig være vanskeligt at filosofere over, hvad der vil hjælpe Obama, også når man ser på hans nuværende situation, men jeg tror nok, at når man ser på klimaforhandlingerne p.t., så er det, som amerikanerne primært kigger på, ikke europæerne, men kineserne. Hvad gør kineserne på det her felt?

Lad mig så også sige med hensyn til fiasko – ikke for at tage nogen lang debat om det – at nu har jeg altså lige tilfældigvis været i Kina og Indien, og også efter den rejse må jeg konstatere, at også der er indtrykket, at glasset sådan set er halvt fyldt og ikke halvt tomt. Det kan vi eventuelt komme tilbage til senere.

Når vi taler om EU, er holdningen jo altså den, at det med at spille det kort, at lægge det kort på bordet nu ikke vil have nogen effekt. Det kort skal man da spille, så man netop kan få andre lande til så også at gå op, når vi kommer længere frem i forhandlingsprocessen. Og det er vi jo slet ikke endnu. Vi er slet ikke kommet tilbage til forhandlingsbordet efter København. Det kommer vi så ganske hurtigt, og så skal vi jo ind i en proces og prøve, om det kan lykkes os at få overbevist andre lande om at gå op. Jeg minder igen om, at EU-landene i fællesskab jo bare står for 13 pct. af verdens samlede CO₂-udslip, så derfor er der jo altså grænser for, hvad EU kan gøre ved bare at gå solo.

Så er jeg sådan set egentlig enig i budskabet om, at bare at gøre det, som man altid har gjort, ikke vil være vejen frem, og derfor er der jo så også i EU-kredsen en debat om, hvordan man kommer videre. Og der tror jeg især, at noget, der er meget vigtigt, er, at de penge, man lovede i København, kommer ud at arbejde, og der kan EU netop gøre en forskel.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Mette Gjernskov.

Kl. 15:33

Mette Gjernskov (S):

Jamen virkeligheden er, at man jo netop ikke gør noget nyt. Man står fast på de samme 20 pct., som EU har stået fast på hele tiden, og det virkede så ikke. Får det slet ikke regeringen til at tænke, at man måske skulle gøre noget anderledes? Den konservative ordfører har meldt ud, som han har gjort, og har sagt, at nu synes han ærlig talt, at vi skulle gå op til 30 pct. Det havde så været rart, at han havde gjort det, mens vi havde debatten her i salen, og ikke i pressen bagefter, men fint nok. Bare det kommer, er det fint nok.

Får det slet ikke Venstre til at overveje, om alle de andre i Folketingsalen måske alligevel har en pointe? Altså, Venstre står jo alene sammen med Dansk Folkeparti i den her sag med det synspunkt, at vi skal holde det helt nede på 20 pct. Skal man ikke kigge sig lidt omkring blandt de ulve, man er iblandt og sige: Måske var det værd at overveje en ny strategi, måske var det værd at overveje, om EU skulle gå hen og blive offensiv på klimaområdet?

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:34

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Først vil jeg sige, at regeringens holdning ligger fast, hvad det her spørgsmål angår. Regeringen har arbejdet hårdt for, at man i EU meldte så offensivt ud som overhovedet muligt, og det går jo netop ud på, at man siger: Vi har de 20 pct., men vi er villige til at gå op til 30 pct. Vi havde også gerne formuleret det på en mere offensiv måde, så man i højere grad lagde vægt på de 30 pct. og så lavede en

fodnote om, at vi bliver på de 20 pct., hvis de andre lande ikke går op. Så det er jo ikke korrekt, at Danmark på en eller anden måde er fodslæbende i den her sag. Vi har virkelig prøvet på at presse det her så langt frem som overhovedet muligt.

Som jeg også var inde på i mit første svar, er det realistiske udgangspunkt altså, at vi her virkelig er oppe mod nogle stærke kræfter. Der var sågar lande, som sagde, at de slet ikke ønskede at opretholde tilbuddet om at gå op på de 30 pct., og som sagde: Nu skal vi bare sige 20 pct. Så på den måde skal vi jo altså også være lidt realistiske i den her sag. Men igen, når det så er sagt, er jeg enig i, at EU naturligvis skal spille offensivt ud, og dér, hvor EU kan gøre noget – og der tror jeg faktisk det er vigtigt, at man ikke kun fokuserer på 20 og 30 pct. – er med hensyn til opstartsfinansiering, på engelsk fast start, med hensyn til at EU meget hurtigt får skabt de rette alliancer, og endelig også med hensyn til at EU gør noget, når vi ser på EU's overordnede energipolitik.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Mette Gjernskov.

Kl. 15:35

Mette Gjernskov (S):

Man skulle jo tro, at regeringen slet ikke havde været til stede ved klimatopmødet eller ikke havde hørt efter, hvad der blev sagt. En gang imellem var man også i tvivl om, hvorvidt statsministeren var mentalt til stede. Altså, ulandene beder ikke om, at man kaster millioner i nakken på dem. De beder om, at vi reducerer vores CO₂-udledninger, sådan at de kan se en fremtid for deres folk, hvor de ikke står i vand til halsen. Det er jo det, det drejer sig om.

Ministeren siger, at hun ønsker en offensiv strategi i EU. Jamen hallo, de 20 pct. er da ikke udtryk for nogen offensiv strategi. Det er de samme gamle, slidte 20 pct., som vi hele tiden har hørt om. Det er oven i købet nu blevet et meget lavt mål. På grund af den økonomiske krise vil det jo ikke betyde særlig meget for EU at skulle op på de 20 pct. Det er lige ved, at vi er i nærheden af business as usual. Så hvis EU skal være den mindste smule offensiv, skal man da gøre noget andet end det, man gjorde til klimatopmødet. Så skal man da have en ny plan. Jeg er interesseret i at høre, hvad den danske regering går ned og siger i EU. Det kan godt være, at det er op ad bakke i EU, men den danske regering har da et ansvar for, at Danmark yder sit bidrag i EU, og det er at sige til dem: Venner, 30 pct. nu!

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Klima- og energiministeren.

Kl. 15:36

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Venner, 30 pct. nu, bliver der sagt. Ja, der må man jo stille sig selv det spørgsmål, om det vil have nogen effekt, hvis EU bare fra den ene dag til den anden går solo til de 30 pct. Der er analysen altså nu engang den i EU-kredsen, at det ikke vil have nogen effekt her og nu for klimaet, at det ikke vil have nogen effekt her og nu på forhandlingerne. Der opretholder man altså den holdning, som jeg også personligt mener er den rigtige, at nu gælder det altså om at komme tilbage til forhandlingsbordet, få skabt momentum igen, få skabt nogle løftestænger, og så kommer selvfølgelig diskussionen, hvor man forhåbentlig kan få andre lande til at gå tilsvarende op.

Så var der udsagnet om, at ulandene ikke er interesseret i de penge. Det var så sandelig ikke mit indtryk i den tid, jeg havde mulighed for at deltage i klimatopmødet. Tag bare Maldiverne, der i høj grad var interesseret i de her penge. Man må jo så også sige, at netop det at give ulandene hjælp til tilpasning er meget centralt. Så er det klart nok, at det ikke på nogen måde skal udelukke, at vi selv gør no-

get. Det ligger selvfølgelig også i den aftale, man har indgået, og det ligger i høj grad også i EU's samlede politik. Så det er jo ikke et enten-eller, det er i høj grad et både-og.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til klima- og energiministeren af hr. Jeppe Kofod.

Kl. 15:37

Spm. nr. S 1124

9) Til klima- og energiministeren af:

Jeppe Kofod (S):

Mener ministeren, jf. ministerens udtalelser i Jyllands-Posten den 4. februar 2010, at det er irrelevant at diskutere, om den globale temperaturstigning skal være 2 eller 3 grader, når vi ved, at flere østaters overlevelse - som f.eks. Maldiverne, Seychellerne og Tuvalu - er truet af stigende vandstande som følge af netop stigende temperaturer, og hvorledes stemmer ministerens udtalelse i Jyllands-Posten den 4. februar 2010 overens med det faktum, at det eneste, man netop nåede enighed om i Københavnererklæringen, var, at klodens temperaturer ikke må stige mere end 2 grader?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jeppe Kofod for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:37

Jeppe Kofod (S):

Spørgsmålet lyder: Mener ministeren, jævnfør ministerens udtalelser i Jyllands-Posten den 4. februar 2010, at det er irrelevant at diskutere, om den globale temperaturstigning skal være 2 eller 3 grader, når vi ved, at flere østaters overlevelse - som f.eks. Maldiverne, Seychellerne og Tuvalu - er truet af stigende vandstande som følge af netop stigende temperaturer, og hvorledes stemmer ministerens udtalelser i Jyllands-Posten den 4. februar 2010 overens med det faktum, at det eneste, man netop opnåede enighed om i Københavnererklæringen, var, at klodens temperatur ikke måtte stige mere end 2 grader?

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:38

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Tak for spørgsmålet. Jeg mener, at det er vigtigt, at temperaturstigningen begrænses til 2 grader. Jeg mener bare også, at mange i debatten kan have svært ved primært at forholde sig til et abstrakt tal.

Jeg må indrømme, at jeg til tider i den her debat har haft sådan en deja-vu fornemmelse tilbage til en debat, som jeg også ved at hr. Jeppe Kofod kender til, nemlig den om Maastrichttraktatens tre søjler.

Mit budskab var sådan set bare, at vi i vores kommunikation ikke kun fokuserer på tal, men forsøger at gøre debatten mere nærværende. En måde at gøre det på er ved også at fokusere på konkrete handlinger. Hvad gør de enkelte lande? Hvad gør de europæiske lande? Hvad gør kineserne? Hvad er det for nogle tiltag, der skal til for at håndtere klimaudfordringen? En anden måde at gøre debatten nærværende på er ved at slå på den nye, og det nye er jo altså, at Danmark allerede i 2012 går hen og bliver nettoimportør af fossile brændsler.

Alt det betyder naturligvis ikke, at det er irrelevant, om temperaturen stiger 2 eller 3 grader. Der er regeringens holdning uændret.

Nu må man jo også sige, at de, der lyttede til bl.a. Maldiverne i Bella Center, jo også kun kan komme frem til den holdning.

Som hr. Jeppe Kofod har formuleret spørgsmålet, er det omfanget af temperaturstigningen, der får en væsentlig betydning, men hr. Jeppe Kofod er jo også klar over, at forhandlingerne fortsætter, så vi kan nå endnu længere. Copenhagen Accord var det første globale skridt til en løsning, hvor alle de store udledere er med. Det er jo noget, vi ikke har opnået før, og Copenhagen Accord er, som hr. Jeppe Kofod også fremhæver, første gang at så stor en andel af verdens lande anerkender, at opvarmningen skal begrænses til højst 2 grader. Det er jo et fremskridt, som vi nu bygger videre på i de videre forhandlinger frem mod Mexico.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jeppe Kofod.

Kl. 15:40

Jeppe Kofod (S):

Tak. Jeg synes, det er yderst relevant at diskutere, om man går ind for 2- eller 3-gradersmålsætningen, og om vi i øvrigt mener, at vi skal reducere CO₂ i EU med 20 eller 30 pct. Men det, ministeren er citeret for i interviewet i Jyllands-Posten den 4. februar, er, at det er vigtigt, at vi kommer væk fra at diskutere, om temperaturen skal stige 2 eller 3 grader. Det udtaler ministeren.

Jeg tror, at man på Tuvalu eller i nogle af de andre østater er helt afgørende interesseret i, om vi er forpligtet af det her med temperaturstigningen, fordi det handler om deres overlevelse. Man kan lave nok så meget klimatilpasning, men hvis vandstanden stiger så meget, at de her øer ikke kan eksistere mere, er det meget relevant at diskutere temperaturstigning. Jeg synes egentlig, det er lidt foruroligende, for det signal, man sender til mange af de lande, der gerne skulle være med i en aftale, er: Vi tager ikke jeres bekymringer alvorligt.

I samme interview siger ministeren, at vi skal fokusere på - og det svarede ministeren også på et tidligere spørgsmål - det her med fast tracking, penge til ulandenenes klimaomstilling. Jamen igen under vurderer man det, der er ulandenenes reelle problem, specielt nogle af de østater her, nemlig at klimaforandringerne, hvis temperaturen stiger 3 grader eller mere, får fatale konsekvenser. De eksisterer ikke mere som lande, som øer, og derfor er det meget relevant at diskutere 2- eller 3-gradersmålsætningen. Jeg skal bare høre, om ikke ministeren er helt enig i det, og om ikke det, der står i det interview, i virkeligheden var en helt gal melding.

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:42

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Altså, jeg tror, det bliver meget vanskeligt for hr. Jeppe Kofod og undertegnede at blive uenige om, at det naturligvis er relevant, at vi formår at overholde 2-gradersmålsætningen. Hvis nu man havde en anden holdning, kunne man næsten ikke gå ud og argumentere for Copenhagen Accord, for det er præcis det, der er centralt i Copenhagen Accord, hvilket jo også fremgår af hr. Jeppe Kofods eget spørgsmål.

Man kommer heller ikke uden om, når man ser på det helt overordnet og tager op i helikopteren, at det jo er et faktum, at dem, der har bidraget allermindst til klimaforandringerne, er dem, der risikerer at lide mest, så det tror jeg ikke, uanset hvordan hr. Jeppe Kofod så ønsker at tolke mit udsagn, at vi kan blive uenige om.

Det, der var mit budskab, var bare, at jeg synes, det er vigtigt, når vi skal ud at debattere de her ting og få flere med os i den her sag, at vi da også slår på nogle andre ting, at vi også diskuterer det her på en

anden måde, som gør det mere nærværende. Der var min pointe jo bare den, at det der med, at Danmark nu går hen og bliver nettoimportør af de fossile brændsler, godt kan gå hen og blive en ny brændende platform i den danske debat. Og det er da fint, for alle veje fører jo til Rom. Hvis vi så at sige får gjort noget for at få færre fossile brændsler i Danmark, reducerer vi vores CO₂, og så bidrager vi til, at temperaturen kommer til at falde, og så lander vi jo det samme sted.

Det var jo sådan set bare det, der var den overordnede pointe, og ikke nogen distancering fra, at det selvfølgelig er afgørende, at vi overholder de mål, der ligger i Copenhagen Accord.

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jeppe Kofod.

Kl. 15:43

Jeppe Kofod (S):

Jeg vil gerne medgive, at der er behov for at få flere med i debatten. Man kunne jo tale om Folketingets formand, der også er medlem af Venstre, og som jo i den grad er klimaskeptiker, og også om de udtalelser, vi har hørt fra andre ordførere fra Venstre, der helt har misforstået, hvad den her klimadebat handler om. Jeg er enig med ministeren i, at der er nogle, der har behov for at være med for at forstå problemerne.

Men når jeg læser og ser det budskab, der står her, til østaterne, er det, at det er »vigtigt, at vi kommer væk fra at diskutere, om temperaturen stiger 2 eller 3 grader, og om vi reducerer vores udledning af CO₂ med 20 eller 30 pct.«

Det siger ministeren, og jeg synes bare, at man må overveje, når man kommer med sådan et budskab til de her lande, hvad det er, der bliver sagt. Der bliver sagt: Jeres bekymringer er vi ligeglade med, og om temperaturen stiger og I bliver oversvømmet og ikke kan eksistere mere, er ikke noget, som vi ilande bekymrer os om.

Jeg mener, at det er et helt forkert signal fra et land, som stadig væk er i spidsen i de her klimaforhandlinger, og jeg skal bare have ministeren til at bekræfte, at det her altså ikke er heldigt i forhold til Danmarks position.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:44

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Nu ville det jo være hensigtsmæssigt, hvis hr. Jeppe Kofod ville læse hele det afsnit op. Det starter, så vidt jeg kan huske, med: »Men jeg synes ikke, at vi skal kaste håndklædet i ringen ...«. Dermed er det jo et klart signal om, at det skal vi ikke gøre. Vi skal arbejde for, at vi indfrier det, der står i Copenhagen Accord.

Nu er det sågar sådan, at der i Copenhagen Accord står, at vi i 2015 skal se, hvor langt vi så er kommet med hensyn til den her overordnede målsætning. Det var jo også noget, som klart var en af de vigtige ting, der kom ind i Copenhagen Accord.

Så jeg har svært ved at se, at et synspunkt gående på, at vi i Danmark skal diskutere det her på en måde, hvor vi også slår på nogle andre argumenter, såsom de fossile brændsler og vigtigheden af at tænke energiforsyningsikkerheden ind i den her debat, skulle være et signal til ulandene om, at vi pludselig skulle have ændret holdning. Det er godt nok noget langt at gå at tillægge en de synspunkter, når det samtidig her netop slås fast, hvor afgørende det er, at der kommer afløb på de penge, som man så er blevet enige om i forbindelse med fast start.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jeppe Kofod.

Kl. 15:46

Jeppe Kofod (S):

Jeg tror, det bliver meget svært at blive enige om, hvad det er for et signal, der bliver sendt, hvis man bare forholder sig til, hvad ministeren har sagt i det her interview. Jeg citerer videre i samme afsnit:

»Jeg tror sådan set ikke, at folk interesserer sig særlig meget for de tal og procenter.«

Jeg tror, at folk interesserer sig rigtig meget for de tal og procenter, hvis de bor i et af de lande, som bliver ramt alvorligt af klimaforandringerne. Det tror jeg er rigtig vigtigt, og derfor forstår jeg simpelt hen ikke det signal, man sender til omverdenen. For Danmark er jo stadig væk i front og leder af den her proces, og derfor er det ikke ligegyldigt, hvad klimaministeren siger på det her område, i forhold til de videre forhandlinger.

Det er præcis det her punkt, hvor mange udviklingslande er dybt skeptiske og med rette har paranoia, i forhold til hvad ilandene kan levere. Man kan ikke købe dem til en aftale, man er nødt til at levere noget konkret, og det gælder både på 2-graders-målsætningen og på de 30 pct. Og med det signal her siger ministeren det stik modsatte, og det er altså skadeligt.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:47

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Det er jo fuldstændig rigtigt, at Danmark stadig har COP-formandskabet, og budskabet og det, der var formålet med det interview, var jo heller ikke at sende et signal til den store verden om, hvordan man skal diskutere 2-graders-målsætningen, eller hvorvidt den er vigtig. Det har jeg jo allerede sagt med sætningen om, at vi ikke skal kaste håndklædet i ringen, som der jo også står i den artikel.

Det, der var pointen, var, hvordan vi skal diskutere det her i Danmark, og der vil jeg sige igen, at jeg personligt synes – men det kan være, jeg tager fejl – at mit indtryk har været, når jeg har diskuteret med mange danskere, at de egentlig synes, at det med 2 eller 3 grader kan være vanskeligt at forholde sig til. Så derfor kan det også være fint, at man inddrager andre argumenter, såsom nogle konkrete eksempler på, hvad vi rent faktisk gør med hensyn til håndtering af energiproblemerne, såsom at diskutere fossile brændsler.

Men jeg gentager: Deri ligger ikke nogen distancering fra 2-graders-målsætningen. Det kan man jo så også kun bekræfte, ved at Danmark som COP-formand netop nu tager initiativ til, at forhandlingerne skal i gang igen hurtigst muligt. Det er jo også et klart signal til ulandene om, at nu gælder det altså om at omsætte Copenhagen Accord. Og det gælder ikke kun målsætningen med de 2 grader, det gælder i høj grad også pengene, altså den fast start-hjælp.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til klima- og energiministeren af hr. Ole Hækkerup.

Kl. 15:48

Spm. nr. S 1127

10) Til klima- og energiministeren af:

Ole Hækkerup (S):

Hvad er sammenhængen i, at regeringen i EU vil arbejde for at reducere CO₂-udslippet med 30 pct., men i Danmark arbejder for, at udslippet nedsættes med 20 pct., og hvilke EU-lande mener den danske regering som konsekvens heraf skal reducere med mere end 30 pct.?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 15:48

Ole Hækkerup (S):

Tak. Der er jo meget, man kan lade stå på her, men jeg skal begynde med at læse spørgsmålet op:

Hvad er sammenhængen i, at regeringen i EU vil arbejde for at reducere CO₂-udslippet med 30 pct., men i Danmark arbejder for, at udslippet nedsættes med 20 pct., og hvilke EU-lande mener den danske regering som konsekvens heraf skal reducere med mere end 30 pct.?

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:48

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Også tak for det spørgsmål. Der skal ikke være tvivl om, at regeringen mener, at EU skal påtage sig et reduktionsmål på 30 pct. som led i indgåelsen af en samlet set tilfredsstillende klimaaftale.

Det er Danmarks klare interesse, at de overordnede rammer og mål for vores klimapolitik fastlægges i EU. Hvis EU forøger reduktionsmålet til 30 pct., vil det efterfølgende skulle besluttes, hvor stor en del af den ekstra reduktion der skal realiseres i henholdsvis ETS ved reduktion i mængden af kvoter og ikke-ETS ved fastsættelsen af forøgede reduktionsmål til medlemslandene.

Danmark er naturligvis parat til at påtage sig sin rimelige andel af denne ekstra reduktion. Samtidig er det regeringens langsigtede mål, at Danmark skal være uafhængig af fossile brændsler som olie, kul og naturgas. Til efteråret vil Klimakommissionen komme med sit bud på, hvornår og hvordan dette kan ske, og inden næste folketingsvalg vil regeringen komme med sit oplæg til, hvordan denne vision kan føres ud i livet.

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 15:49

Ole Hækkerup (S):

Det kan sammenfattes til: Regeringen mener, at Danmark skal gøre, hvad vi er tvunget til, altså de 20 pct., og så kan det være, at vi siden hen bliver tvunget til noget mere på grundlag af aftaler, som bl.a. EU indgår.

Er det ambitiøst?

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:50

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Nu er der jo ikke nødvendigvis nogen forskel på Danmark og EU. Danmark er jo aktivt medlem af EU, så jeg køber ikke rigtig præmissen med, at man kan blive tvunget til noget af EU. Det er jo i høj grad også, hvad Danmark gør, og Danmark er med til at præge forhandlingerne.

Der minder jeg bare om, at det jo ikke er sådan, at Danmark har siddet på bageste række – for nu at bruge det billede – i EU's Ministerråd og sagt: Vi ønsker ikke at gøre noget, vi ønsker, at man nu simpelt hen bare skal blive der, hvor man er. Næh, Danmark har jo netop været en af de aktører, der har presset på for, at man så i EU-sammenhæng kan sige: Vi opretholder tilbuddet om at gå til 30 pct.

Så jeg køber altså ikke præmissen om, at Danmark skal blive tvunget til noget som helst.

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 15:50

Ole Hækkerup (S):

Så når EU's nye klimakommissær karakteriserer den danske klimapolitik som uambitiøs, tager hun fuldstændig fejl.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:51

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Nu har jeg jo, som jeg var inde på i de forrige spørgsmål, lige tilbragt en forlænget weekend i New Delhi og i Beijing – det kan man åbenbart også som klima- og energiminister – så jeg har ikke set, hvad klimakommissæren må have sagt om den danske klimapolitik, som hun jo i øvrigt selv i sit tidligere virke har stået i spidsen for. Så det kan jeg ikke svare på specifikt.

Jeg kan kun konstatere, at Danmark i den her forhandling om de 20-30 pct. har været et af de lande, der har presset på, for at EU skulle melde så ambitiøst ud som overhovedet muligt. Jeg kan også sige, at Danmark naturligvis også er en meget aktiv spiller, når vi ser på EU's overordnede energipolitik, altså med hensyn til at give EU's energipolitik et serviceeftersyn.

Så på den måde, ja, er Danmark en af dem, der er meget aktive i EU-sammenhæng i spørgsmålet om klima, men i høj grad også i spørgsmålet om energi.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 15:52

Ole Hækkerup (S):

Jamen så er jeg glad for at kunne bidrage til, at ministeren bliver oplyst. Det er nemlig lykkedes Connie Hedegaard at kommentere ind til flere forhold om dansk energi- og klimapolitik.

Det første er modstykket mellem klimahensyn og arbejdspladser, som ministeren snakkede om i et tidligere spørgsmål. Der har Connie Hedegaard kommenteret den holdning, Venstre har fremlagt, med følgende: Det passer ikke, at der er den modstilling. Tværtimod synes hun, at vi er ved at tabe det grønne kapløb til en række andre lande. Det er det ene.

Det andet er, om vi som svar på spørgsmålet om, om vi skal gå længere end andre lande på klimaområdet, skal melde ud med mere ambitiøse målsætninger, hvor Venstre har fastlagt politikken om, at vi går ind for en reduktion på 20 pct. i 2020. Det er det, den nye klimakommissær i EU direkte har karakteriseret som uambitiøs.

Det stiller selvfølgelig partierne her i Folketinget lidt anderledes, når jeg nu skal line op sammen med De Konservative i en kamp mod det værdifællesskab, der er mellem Venstre og Dansk Folkeparti. Det ærgrer mig bare såre, at dette værdifællesskab også har bredt sig til klimapolitikken.

Kl. 15:53

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:53

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg er naturligvis ked af, hvad der ærgrer hr. Ole Hækkerup. Altså, jeg gentager: Regeringens politik på det her punkt ligger fast.

Dernæst vil jeg sige, at jeg da synes, det er glædeligt, at den danske klimakommissær, nej – det må man ikke sige, det hedder ikke den danske klimakommissær – EU's klimakommissær nu vil lægge sig i selen for, at EU kan melde så ambitiøst ud som overhovedet muligt, for det er jo præcis også den danske regerings politik. Så det synes jeg da er gode nyheder, som hr. Ole Hækkerup nu kan overbringe mig her efter hjemkomsten fra Kina og Indien.

Så må jeg altså også anholde, at jeg skulle have sagt, at der var en modsætning mellem arbejdspladshensynet og muligheden for at vinde længere frem i det grønne kapløb. Det, jeg sagde, var jo bare, at når vi skal føre vores klima- og energipolitik, er det altså vigtigt, at vi tager højde for tre overordnede hensyn. Det er beskæftigelsen som sådan, da der kan være sektorer, der kan komme i klemme, hvis man går op fra den ene dag til den anden; det er der nok heller ikke nogen, der vil gøre anyway. Dernæst er der hele spørgsmålet om, at vi nu virkelig ser, at der er yderligere arbejdspladser at hente i det grønne kapløb. Og endelig er der hele pointen omkring de fossile brændsler, altså at det naturligvis på sigt, hvis ikke vi får ændret vores energipolitik, vil føre til, at vi sender penge ud af landet til f.eks. Mellempøsten, som vi i højere grad kunne have investeret i kloge hoveder i Danmark.

Så derfor skal man se det her som et samlet hele, og det er præcis det, som Danmark gør.

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til klima- og energiministeren af hr. Kim Mortensen.

Kl. 15:54

Spm. nr. S 1122

11) Til klima- og energiministeren af:

Kim Mortensen (S):

Hvorledes vil ministeren sikre, at Danmark får andel i de 20 millioner nye grønne arbejdspladser inden for vedvarende energi, som en rapport fra 2008 fra FN's miljøorganisation UNEP vurderer der er globalt?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kim Mortensen.

Kl. 15:54

Kim Mortensen (S):

Spørgsmålet, jeg har stillet, lyder således:

Hvorledes vil ministeren sikre, at Danmark får andel i de 20 millioner nye grønne arbejdspladser inden for vedvarende energi, som en rapport fra 2008 fra FN's miljøorganisation UNEP vurderer der er globalt?

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Dette er også et meget relevant spørgsmål, så mange tak for det vil jeg sige til hr. Kim Mortensen.

I takt med at den globale efterspørgsel efter nye klima- og energiløsninger stiger, opstår også muligheder for øget grøn eksport og flere grønne job. Det er også præcis det, den undersøgelse, hr. Kim Mortensen refererer til, siger.

Det er min ambition, at Danmark skal være med forrest i det såkaldte grønne kapløb, som jeg har kaldt det. Vi har et godt udgangspunkt, for i Danmark udgør eksporten af miljø- og energiteknologier en relativt stor andel af den samlede eksport. Det gælder særlig inden for energiteknologier som f.eks. vindmøller, pumper og varmeisolering, men også inden for klimatilpasning og miljøteknologier.

Vi skal nu til at udmønte erhvervsklimastrategiens initiativer, som sætter ind i hele innovationskæden for grønne teknologier fra idé til vækst og eksport, og vi stopper ikke med det. På det grønne temamøde i Vækstforum i denne måned skal vi bl.a. drøfte, hvordan vi i fællesskab med erhvervslivet og videninstitutionerne kan skabe endnu bedre vilkår for danske virksomheder. Det kan f.eks. ske ved at styrke efterspørgslen efter energieffektive produkter. Senere på året kommer jo så Klimakommissionens rapport, som vil præsentere bud på, hvornår og hvordan Danmark kan blive uafhængigt af fossile brændsler.

På den måde har vi i høj grad fokus på at udnytte potentialet i den grønne vækstøkonomi. Det vil der jo så komme en række bud på, bl.a. fra Klimakommissionen, men også i form af andre initiativer fra bl.a. Vækstforum.

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kim Mortensen.

Kl. 15:56

Kim Mortensen (S):

Tak for svaret.

Når jeg har stillet spørgsmålet, er det selvfølgelig også i respekt for, at det for en række virksomheder inden for energiteknologien ingen hemmelighed er, at vindmøllesektoren, som jo er en af de store, har efterlyst en mere offensiv og langsigtet strategi fra regeringen. Situationen i Danmark er jo, at vi i øjeblikket taber job inden for energiteknologi og taber job inden for vindmøllesektoren.

Vi kan også se, at nogle af vores gode venner og naboer i EU – man kunne tage England med Gordon Brown i spidsen, hvor man faktisk meget aktivt investerer i en række havmølleparker og får lavet et boost af hele denne sektor i Storbritannien. Man kunne også gå lidt sydpå til Tyskland, hvor forbundskansler Angela Merkel har sat sig i spidsen for på samme måde at være med til at booste hele den tyske industri inden for grønne job.

Vi har, som ministeren pegede på, en række styrkeområder her i Danmark, som også er noget af det, der skal løfte energitilpasningen i Europa. Vi har under de foregående spørgsmål efterlyst nogle højere ambitioner, der skal være med til at være den trækraft, som faktisk er med til at skabe jobbene. Vi har ikke kunnet få klare meldinger om de lidt højere ambitioner, vi godt kunne ønske os, men her kunne vi måske få en uddybning af, hvad regeringens engagement er, og hvor regeringen vil gå forrest i at være med til at understøtte det erhvervsliv og den teknologi, som vi skal leve af i Danmark.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:58

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Man må jo konstatere her, at der ingen tvivl er om, at jeg deler det grundlæggende synspunkt, og det har jeg jo også givet udtryk for i mine svar til de foregående spillere. Vi befinder os i et stærkt intensiveret grønt kapløb, og på den tur, jeg lige har været på i Indien, måtte man jo også konstatere, at Indien nu er nr. 1 inden for vindturbiner og nr. 1 inden for solpaneler. De er rejst hjem fra København og har sagt, at nu skal de have yderligere fart på, så der er ingen tvivl om, at konkurrencen intensiveres markant i disse år.

Derfor skal Danmark naturligvis være opmærksom på, at vi ikke alene er i stand til at udbygge de styrkepositioner, vi har, men naturligvis også er i stand til at finde nye. Der bliver efterspurgt, hvad det kunne være, og det kunne f.eks. være inden for smart grids. Det kunne også være muligheden for at lære at producere vindenergi til batterier til elbiler.

Jeg kan se, at jeg ikke har mere svartid, men jeg vil igen bare referere til, at den overordnede strategi bliver lagt i samarbejde med Klimakommissionen, når Klimakommissionen er kommet med sin rapport.

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Hr. Kim Mortensen.

Kl. 15:59

Kim Mortensen (S):

Det er naturligvis ærgerligt, for nu nærmede vi os jo nogle af de konkrete tiltag, som vi faktisk har stået og efterlyst.

Jeg lagde mærke til, at ordene elbiler og infrastruktur dukkede op på ministerens papir. EU har lige nu et spansk formandskab, der netop har gjort elbiler og udbredelsen af dem til et af indsatsfelterne på EU-plan, og vi har efterlyst, at regeringen er mere offensiv og spiller ind i forhold til elbiler. Vi får faktisk i næste måned et beslutningsforslag i Folketinget, der netop er et forsøg på at sætte gang i udbredelsen af elbiler og få lavet de investeringer, der skal til, og vil regeringen så være med til sammen med os at lave en strategi for, hvordan vi får udbredt elbiler? Vil regeringen være med til at investere i den infrastruktur, der vil gøre, at de danske virksomheder, der beskæftiger sig med denne teknologi, også kan være med i det, som ministeren kalder et kapløb?

Kl. 16:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:00

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

For nu lige at afslutte den liste, som jeg ikke nåede før, skal jeg sige, at Klimakommissionen kommer med den overordnede ramme, som så bliver udmøntet i konkrete udspil. Men det er jo ikke sådan, at vi sidder på hænderne og bare venter, til Klimakommissionen kommer på banen. Det er sådan, at allerede efter vinterferien er der Vækstforum, og der vil være en række nye initiativer. Bl.a. vil der ske en udmøntning af Greenlab, som jo er en del af erhvervsklimastrategien og i øvrigt går på, at man skal styrke muligheden for at få testet nye opfindelser i større fora så at sige. Det vil være en af de ting, der vil være på dagsordenen, og det vil netop også være vigtigt i denne sammenhæng for at sikre, at vi får gang i nogle nye og konkrete initiativer.

Hvad angår elbiler, er det jo sådan, at det spørgsmål behandler regeringen netop i denne tid for at komme frem med et udspil til, hvordan vi håndterer den overordnede problemstilling. Pointen er sådan set bare at pege på, at vi skal se på det som et samlet hele og se

på, at smart grid bl.a. er at få hele elsystemet til at fungere. Det kan gå hen og blive en af de helt nye og store ting, som vi i hvert fald vil fokusere yderligere på.

Kl. 16:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kim Mortensen.

Kl. 16:02

Kim Mortensen (S):

Der er ingen tvivl om, at hvis vi skal have det her til at fungere og skal udnytte den større andel af vedvarende energi, der kommer i vores elnet, skal vi have transportsektoren involveret, og derfor synes jeg, det ville være lidt spændende, hvis ministeren kunne sige her, at der kommer initiativer, der kan være med til både at sikre, at der kommer en infrastruktur, som kan udbrede elbiler geografisk i Danmark, og at der også kommer et incitament i forhold til elbilerne, så man også på længere sigt kan se en fordel i at investere i dem. Kunne vi her få en lille uddybning af, hvilke tanker ministeren gør sig inden for transportområdet angående elbiler og måske elektrificering af den kollektive transport?

Kl. 16:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:02

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg tror, jeg må skuffe. Der kommer ikke noget klokkeklart telegram her, hvor det siges, at nu vil regeringen gøre sådan og sådan med hensyn til elbiler. Det hænger jo også sammen med, at det er et emne, der bliver diskuteret i regeringen lige p.t., og det ville nok ikke være så klogt, hvis jeg meldte et eller andet ud, før vi overhovedet har haft mulighed for at diskutere sagen til ende. Det tror jeg nok vi hurtigt kan blive enige om.

Men min overordnede vision angående det her er da – det er der ingen tvivl om – at Danmark ikke kan knække CO₂-kurven, hvis vi ikke får kigget mere på transportområdet. Det er korrekt, og det er jo præcis også derfor, at spanierne nu lancerer ideen om, at vi skal arbejde mere med elbiler. Der er jo ikke meget ved at have elbiler i Danmark, hvis vi ikke har nogle fælles standarder, så vi rent faktisk kan køre over grænserne rundt i Europa. Det skal jo være den langsigtede vision, at det bliver muligt at køre helt fra Helsingfors og hele vejen ned til Palermo, for ellers får man jo ikke meget ud af det, og så er der jo netop også den vision, at bilen jo ikke kun er en bil, men en del af fremtidens elsystem. Det er også på den måde, man skal se det her.

Kl. 16:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak. Dermed er spørgsmålet sluttet, og tak til spørgeren.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 12, er ligeledes til klima- og energiministeren og stillet af fru Mette Gjerskov.

Kl. 16:03

Spm. nr. S 1123

12) Til klima- og energiministeren af:

Mette Gjerskov (S):

Hvordan kan ministeren opfatte det som bred international opbakning til Københavnererklæringen, når langt over 100 lande ikke har tilsluttet sig erklæringen?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Mette Gjerskov bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:03

Kl. 16:06

Mette Gjerskov (S):

Spørgsmålet lyder: Hvordan kan ministeren opfatte det som bred international opbakning til Københavnererklæringen, når langt over 100 lande ikke har tilsluttet sig erklæringen?

Kl. 16:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Klima- og energiministeren.

Kl. 16:04

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Tak. Når jeg vil betragte denne opbakning til Copenhagen Accord som bred og international, skyldes det jo, at hele verden er repræsenteret, både store og små lande, industri- og udviklingslande er med om bord, og at de omfatter omkring 79 pct. af de globale udledninger.

Lad mig minde om, hvad jeg har sagt tidligere: Copenhagen Accord er et levende dokument, så vindebroen går altså ikke op på en bestemt dato. I løbet af de sidste par uger har nye lande næsten hver dag bakket op om Copenhagen Accord, og det sidste tal, som jeg var i stand til at tjekke, inden jeg gik herover, viste så, at 95 lande har tilsluttet sig eller bakker op om aftalen. Som sagt kan vi jo også sagtens forestille os, at flere lande vil bakke op, og hvis nogle lande har behov for mere tid, så er det jo sådan, det er.

Kl. 16:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Mette Gjerskov.

Kl. 16:05

Mette Gjerskov (S):

Virkeligheden er jo, at over hundrede lande ikke har tilsluttet sig den erklæring, som jo altså er tilbage fra december måned, og hvor man havde frist den 31. januar til at svare.

Er det, hvad Venstre opfatter som bred international opbakning og en succes?

Kl. 16:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:05

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg sagde bred og international opbakning, jeg sagde ikke succes, og det har jeg heller ikke sagt offentligt. Jeg har sagt, når man har set tilmeldingerne omkring Copenhagen Accord, at jeg hverken er jublende lykkelig eller dybt deprimeret; jeg er realist. Og det var jeg også omkring resultatet: Copenhagen Accord. Det var det muliges kunst. Så derfor skal man altså ikke sige her, at jeg har sagt, eller at jeg nu siger, at det er en succes. Det har jeg ikke sagt.

Jeg vil dog også her have med i den overordnede sammenhæng, at når man taler med andre lande, Kina, Indien og for den sags skyld også i EU-kredsen, jamen så er indtrykket, at o.k., man nåede ikke så langt, som man ønskede at nå i København, men glasset er altså halvt fyldt, ikke halvt tomt; nu har vi en mulighed for at komme videre, og lad os nu kigge fremad, lad os få det bedst mulige ud af den Copenhagen Accord, vi trods alt så blev enige om.

Kl. 16:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Mette Gjerskov.

Mette Gjerskov (S):

Jeg tror, man skal være en del af Venstre og Dansk Folkepartis værdifællesskab for at kunne tage fiaskoen fra Bella Center og kalde den for et glas, der er halvt fyldt. Vi taler om 100 lande, som bare har ignoreret det, de har ikke svaret, de har ignoreret henvendelser fra FN, de har ignoreret alt. Og hvad er det så for nogle lande? Det er de lande, det går ud over. De lande, som har skrevet under og er med, hvad er det for nogle lande? Det er dem, der udleder mest, de har oven i købet ikke engang lovet, at de vil udlede særlig meget mindre. Er det, hvad Venstre synes er bred international opbakning, når størstedelen af verdens lande siger: Ah, det gider vi ikke lige svare på?

Kl. 16:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:07

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Nu er det jo svært at mene, at et billede med, at et glas er halvt fyldt, virkelig er sådan et billede, hvor man skruer sig op og prøver på at sige, at noget er fantastisk godt. Det må jeg nu lige have lov til at sige indledningsvis.

Så vil jeg igen fastholde, at det jo er vigtigt, at man ser på, at vi har så mange lande, som siger, at de ønsker at bruge Copenhagen Accord til at komme videre, altså at et bredt udsnit af verdens lande står for en stor del – 80 pct. – af verdens samlede CO₂-udslip. Vi ser jo også, at Den Afrikanske Union i sidste uge holdt møde – klar opfordring til, at man altså også derfor skal bakke op om Copenhagen Accord. Og lad mig så sige: Copenhagen Accord er jo ikke et tredje spor. Copenhagen Accord er jo tænkt som en trædesten til at komme videre; tilmed så var det jo lykkedes at få knækket nogle af de nødder, man ikke kunne knække andre steder. Og håbet er jo naturligvis, og jeg understreger håbet, at det så kan være med til at skabe ny dynamik i de forhandlinger, som så snart kommer til at gå i gang igen, i de to spor: Kyotosporet og konventionssporet.

Kl. 16:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Mette Gjerskov.

Kl. 16:08

Mette Gjerskov (S):

De eneste, jeg har hørt udtale sig sådan rigtig positivt om Københavnererklæringen, og som virkelig synes, det er en succes, er jo Dansk Folkeparti og Saudi-Arabien. Så det glæder mig da, at Venstres minister ikke siger, at det her var en kæmpesucces, men at hun dog alligevel siger, at det er et glas, der er halvt fyldt. Virkeligheden er, at de lande, der er på den her liste over lande, som har tilmeldt sig nu, så også har fortalt, hvor meget de vil reducere. Det betyder, hvis man lægger det hele sammen, at temperaturen vil stige med 3,5 grader, og det svarer jo ligefrem ikke til målsætningen på 2 grader – jeg ved godt, at ministeren synes, det der med grader og procenter er lidt lige meget, men der var 100.000 mennesker, der stod herude på slotspladsen, som syntes, det var rigtig vigtigt at sige: 2 grader, der går grænsen. Mener ministeren også, at det kan kaldes international opbakning, bred international opbakning, til 2-gradersmålsætningen?

Kl. 16:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:09

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg må jo så konstatere, at jeg ikke har udtrykt mig klart nok omkring de 2 grader og i svaret på spørgsmålet fra hr. Jeppe Kofod før. Igen: Det var et budskab sendt til den danske debat. Selvfølgelig skal vi arbejde for 2 grader, det ligger jo i hele Copenhagen Accord, at hvis ikke man gør det, jamen altså, så skyder man jo sig selv bagfra, og det ville være temmelig dumt at gøre. Men derfor er det stadig væk fair nok at sige: Vi skal også lære at diskutere klima- og energipolitik på en anden måde, så vi får flere med os.

Jeg har ikke sagt og vil heller ikke herfra stå og sige, at det er nogen succes, når vi tæller de tal sammen, som fru Mette Gjernskov også lige gjorde. Det ligger jo også i hele – hvad skal jeg sige? – det videre arbejde, at vi jo netop nu skal få igangsat nogle forhandlinger, hvor vi så kan komme videre, og det vigtige er jo netop, at man i København blev enige om de 2 grader. Så har man jo en overligger, som man så, ja, har fået lagt, og jeg går ud fra, at vi hurtigt kan blive enige om, at når man skal springe højdespring, er det ret vigtigt, at man ved, hvor den ligger henne, for ellers kommer man sådan set aldrig rigtigt over at få motiveret sig selv til at springe over. Så vi kom et stykke, men det er ikke langt nok. Vi er ikke i hus endnu. Nej.

Kl. 16:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til spørgeren.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 13, er ligeledes stillet til klima- og energiministeren af hr. Jeppe Kofod.

Kl. 16:10

Spm. nr. S 1128

13) Til klima- og energiministeren af:

Jeppe Kofod (S):

Mener ministeren, det er irrelevant at diskutere Danmarks og EU's CO₂-reduktion, jf. udtalelser i Jyllands-Posten den 4. februar 2010, og kan ministeren redegøre for regeringens klimapolitik i henholdsvis Danmark og EU, set i lyset af at Venstres energifordfører og Venstres forhenværende finansminister, nuværende formand for Folketinget, gentagne gange har rejst tvivl om, hvorvidt Danmark skal arbejde for en CO₂-reduktion på 30 pct. i såvel Danmark som i EU?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jeppe Kofod bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:10

Jeppe Kofod (S):

Tak. Mener ministeren, det er irrelevant at diskutere Danmarks og EU's CO₂-reduktion, jævnfør udtalelser i Jyllands-Posten den 4. februar 2010, og kan ministeren redegøre for regeringens klimapolitik i henholdsvis Danmark og EU, set i lyset af at Venstres energifordfører og Venstres forhenværende finansminister, nuværende formand for Folketinget, gentagne gange har rejst tvivl om, hvorvidt Danmark skal arbejde for en CO₂-reduktion på 30 pct. i såvel Danmark som i EU?

Kl. 16:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:11

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Tak for dette spørgsmål. Som nævnt under min besvarelse af S 1121 er regeringens holdning uændret. Regeringen står bag EU's position om at påtage sig et reduktionsmål på op til 30 pct. i 2020 sammen-

lignet med 1990, forudsat at andre ilande forpligter sig til sammenlignelige reduktioner og at også udviklingslandene bidrager på passende vis. Danmark er naturligvis parat til at påtage sig sin rimelige andel af denne ekstra reduktion.

Kl. 16:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jeppe Kofod.

Kl. 16:12

Jeppe Kofod (S):

Det står mig aldeles uklart, om ministeren er enig med Folketingets formand og med sin partifælle, som siger, at vi ikke skal være tossegode, forstået på den måde at vi ikke skal gå op til 30 pct. i reduktion i Danmark og i EU. Det forekommer mig fuldstændig uklart, om ministeren, som også repræsenterer partiet Venstre, er enig med sine partifæller og dermed også tilhører den fløj i Folketinget, nemlig Venstre og Dansk Folkeparti, som er klimaskeptikere.

Vi har her nogle udtalelser fra hr. Lars Christian Lilleholt, som siger, at vi ikke skal være tossegode, og at vi ikke skal gå op til 30 pct. Det, ministeren siger, er i bedste fald meget mudret, i værste fald lyder det, som om ministeren er enig med Venstres energifordfører i det her spørgsmål.

Kl. 16:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:12

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Tak. Altså, nu er det jo altid meget let, når man kan inddele verden i to. Så er det jo meget simpelt at gå til: Herovre har vi – for nu bare at tage nogle eksempler – EU-tilhængere, og herovre har vi EU-modstandere; herovre har vi klimaskeptikere, og herovre har vi klimatilhængerne. Så bliver verden jo så meget lettere, når man bare hele tiden kan inddele folk i to grupper.

Men desværre er situationen jo en anelse mere kompliceret. Jeg vil da gerne gentage det, for jeg er selvfølgelig ikke glad for, at det er uklart, hvad jeg måtte mene om denne sag, især jo også fordi jeg her gentagne gange har sagt, at regeringens holdning ligger fast, hvad angår de 20 og 30 pct. osv. osv. Men pointen er altså bare den, at når man skal føre sin klima- og energipolitik, skal man balancere tre ting: Man skal tage hensyn til beskæftigelsen, man skal sørge for, at Danmark får sin bid af kagen, når vi ser på de job, der skabes inden for det grønne område, og man skal naturligvis være sikker på, at man ikke bruger unødige mængder penge på energi ved så netop at reducere sin egen afhængighed af de fossile brændsler.

Kl. 16:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jeppe Kofod.

Kl. 16:14

Jeppe Kofod (S):

Nu tror jeg, at det er klart. Ministeren er enig i, hvad også hr. Lars Christian Lilleholt har sagt, nemlig at man ikke allerede nu skal love at gå fra 20 pct. til 30 pct. Dermed er Venstre og regeringen uenige med De Konservative – det er jo meget interessant – og hele oppositionen, som mener, det er vigtigt, at Danmark sender et signal, og at vi går forrest og har klimaførertøjen på. Det er konklusionen.

Dermed er der altså et grundlag for at opdele nogle i klimatilhængere, nemlig at der skal gøres noget ved det her problem, og dem, der ikke vil. Der tilhører ministeren og Venstre og Dansk Folkeparti den sidste gruppe, når man ser på, hvad ministeren har svaret her i dag.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Det må jeg sige. Jeg synes, at det var en temmelig kreativ udlægning af, hvad jeg sagde, ikke mindst når man jo fremhæver, at Danmark har været blandt de lande, der har arbejdet aktivt for, at EU skal gå til de 30 pct. – selvfølgelig under de respektive forudsætninger, der nu engang ligger. Der skal jo heller ikke være tvivl om, at regeringen mener, at EU skal påtage sig et reduktionsmål på 30 pct. som led i indgåelsen af en samlet set tilfredsstillende klimaaftale.

Det synes jeg da egentlig er et fair nok synspunkt at have, altså at man ikke på nuværende tidspunkt bare vil sige: Nu går vi til 30 pct. Det afhænger jo netop af de forskellige betingelser, der jo ligger i den beslutning, man har truffet i EU helt tilbage i 2007. Så det kan man da ikke stille op på den måde, som hr. Jeppe Kofod lige gjorde.

Kl. 16:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jeppe Kofod.

Jeppe Kofod (S):

Jeg kan kun konkludere, at ministeren er enig med Venstres klima- og energiordfører, der advarer imod allerede nu at love at sænke det, altså at EU's CO₂-udslip skal sænkes med 30 pct. Det må være det, som ministeren siger. Dermed er ministeren uenig med De Konservative, som jeg har påstået det, og med hele oppositionen, dem, der gerne vil en proaktiv klimadagsorden.

Det er det, der står tilbage. Og det, der også står tilbage, er, at den forhenværende klimaminister, som om nogen er ekspert og nu klimakommissær, har kritiseret regeringens klimapolitik. Det er de to ting, der står tilbage efter den her debat, og det synes jeg er tankevækkende.

Jeg skal bare have ministeren til at bekræfte, at man er enig med Venstres klima- og energiordfører i den her sag.

Kl. 16:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg synes, det er forbløffende at måtte konstatere, at der skulle være en forskel på den politik, som Danmark fører nu, og det, som Danmark gjorde før, altså under den forrige minister. Det er fuldstændig den samme politik, vi fører. Der er ikke nogen ændring. Vi er blandt de lande, der arbejder mest for, at EU går til de 30 pct. Derfor er Danmark ambitiøs. Danmark er, hvis vi nu absolut skal blive i det her med tilhængere og modstandere, i den gruppe i EU, som mener, at vi skal arbejde så massivt for det her, som man overhovedet kan.

Men vi skal naturligvis ikke spille os forskellige kort af hælde i den her proces. Det gælder om at få skabt momentum igen i den her forhandlingsproces, og det er det, vi så vælger at gøre.

Kl. 16:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet afsluttet. Tak til spørgeren og tak til klima- og energiministeren.

Jeg skal oplyse, at klima- og energiministeren faktisk nu har været i salen i over 1 time, og det er det, som er aftalen mellem regerin-

gen og Folketinget, altså at man ikke kan trække på ministrene længere end det.

Det vil sige, at efter aftale med spørgeren til spørgsmål 14, hr. Ole Hækkerup, overgår dette spørgsmål til skriftlig besvarelse.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 15, er som tidligere oplyst taget tilbage af spørgeren, og jeg kan endvidere oplyse, at spørgsmål nr. S 1117 og S 1118, opført som spørgsmål nr. 18 og 22 på dagsordenen, efter ønske fra spørgerne er overgået til skriftlig besvarelse.

Vi går herefter videre til besvarelse af spørgsmål nr. 16 på dagsordenen stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse af hr. Per Clausen.

Kl. 16:17

Spm. nr. S 1130

14) Til klima- og energiministeren af:

Ole Hækkerup (S):

Når FN's klimapanel har anbefalet, at udslippet af CO₂ reduceres med 25-40 pct. i 2020, og den danske regering lægger op til at reducere med 20 pct., mener regeringen da, at vi, hvis andre lande fulgte den danske politik, så havde levet op til vores ansvar for de kommende generationer?

:(
(Spørgsmålet er udgået under henvisning til Folketingets forretningsordens § 20, stk. 5).

Kl. 16:17

Spm. nr. S 899

15) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Kamal Qureshi (SF):

Vil ministeren, efter der med stor forsinkelse bliver iværksat lægeordineret udlevering af heroin i enkelte storbyer, genoverveje at indføre fixerum, som ifølge udenlandske erfaringer vil kunne redde livet på mange af de udsatte narkomaner, der i dag fixer under sundhedsfagligt kritisable forhold, men som ikke vil falde ind under ordningen med lægeordineret heroin?

:(
(Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 16:18

Spm. nr. S 1088

16) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Per Clausen (EL):

Mener ministeren i forlængelse af sit svar på spørgsmål nr. S 940, at der vil være mulighed for at udføre flere behandlinger og operationer i 2010 end i 2009, uden at det går ud over kvaliteten, når regionerne allerede har brugt den ene milliard, de får mere i 2010 end i 2009, på at finansiere en del af den ekstra indsats, de ydede i 2009, og der kan forventes ekstra udgifter på f.eks. medicin på 15 pct.?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Per Clausen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:18

Per Clausen (EL):

Mener ministeren i forlængelse af sit svar på spørgsmål nr. S 940, at der vil være mulighed for at udføre flere behandlinger og operationer i 2010 end i 2009, uden at det går ud over kvaliteten, når regionerne allerede har brugt den ene milliard, de får mere i 2010 end i 2009, på at finansiere en del af den ekstra indsats de ydede i 2009, og der kan forventes ekstra udgifter på f.eks. medicin på 15 pct.?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 16:18

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det kan være, jeg husker forkert, men jeg mener, at vi allerede har drøftet en del af substansen i det her spørgsmål på samrådet i Sundhedsudvalget så sent som den 28. januar i år om spørgsmålene r, s og t. Men jeg skal da gerne forklare mig en gang til. Regeringen indgik sidste år en aftale med Danske Regioner om at tilføre regionerne yderligere midler for 2010. Regeringen har altså indgået en aftale med Danske Regioner vedrørende 2010, der indeholder flere penge end den tilsvarende aftale for 2009.

Hvad angår regionernes faktiske forbrug i 2009, er det sådan, at regionerne fortsat arbejder på regnskaberne for 2009. Vi kender altså ikke det endelige resultat vedrørende 2009 endnu, og det gør vi som bekendt først i løbet af efteråret. Det er desuden også sådan, at den løbende udvikling i produktiviteten betyder, at der år for år fås mere aktivitet pr. krone. En højere produktivitet frigør altså flere ressourcer, der kan være med til at sikre mere aktivitet og mere kvalitet.

Nu tror jeg ikke, det kommer bag på hr. Per Clausen, at der løbende sker forbedringer i produktiviteten på sygehusene på grund af bl.a. en bedre arbejdstilrettelæggelse, bedre videndeling, bedre anvendelse af den samlede kapacitet, indførelse af ny teknologi, opgaveglidning m.v. Og jeg skal være den første til at anerkende den i høj grad meget, meget dygtige indsats, som sundhedspersonalet i sygehusvæsenet præsterer hver eneste dag til gavn for syge danskere. Når jeg fremhæver mulighederne for forbedret produktivitet, er det ikke ment som en kritik af personalet for ikke at arbejde hurtigt nok, men bedre arbejdstilrettelæggelse kan betyde, at man bruger kræfterne bedre. Lidt forenklet kan man sige, at det handler om princippet work smarter, not harder.

Er der fortsat et potentiale for forbedringer, vidner vores løbende opgørelser af produktiviteten i sygehusvæsenet om, ifølge den seneste opgørelse, at Region Hovedstaden i 2007 lå ca. 8 pct. under niveauet i Region Syddanmark og Region Midtjylland. Region Hovedstaden kunne altså præstere 8 pct. mere aktivitet pr. krone, hvis de havde samme produktivitet, som man har i Midtjylland og Syddanmark. Og Region Hovedstaden har for øvrigt i deres fjerde økonomirapport angivet, altså den for 2009, at merforbruget på hospitalerne især skyldes, at der er ansat mere personale, end aktivitet og budget kunne berettigede til. Opgørelserne af produktiviteten på sygehusene viser nemlig, at der selv inden for de regioner, som har det højeste produktivetsniveau, er store forskelle mellem sygehusene, og dermed er der et potentiale til at frigøre ressourcer ved at lære af de bedste.

Kl. 16:21

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 16:21

Per Clausen (EL):

[Lydudfald] fremover er forskel i produktiviteten mellem de enkelte regioner og de enkelte sygehuse, for så vil han jo hele tiden kunne fremhæve, at der stadig væk er nogen, der er bedre, så man godt kan arbejde lidt hurtigere. Jeg tror ikke, det i længden er holdbart at lave den slags fiksfakserier.

Men det, jeg godt kunne tænke mig at spørge ministeren om, er, om det ikke er rigtigt, at der i 2010 er afsat ekstra 1 mia. kr., og at vi kan være nogenlunde sikre på, at man har brugt flere penge i regionerne i 2009, end det var aftalt, altså at man skal betale nogle regninger. Det kan så være +/- et mindre millionbeløb i forhold til den ene

milliard, men tilbage står, at man ikke har flere penge i 2010, end man havde i 2009. Og det skal jo sammenholdes med den kendsgerning, at der er nogle udgifter, der vil stige, for ministeren er vel enig med mig i, at uanset at vi kunne ønske os det anderledes, er det meget sandsynligt, at priserne på medicin stiger i de kommende år; jeg sagde 15 pct., men lad os så sige et sted mellem 10 og 20 pct., hvis vi skal være sikre. Der bliver formentlig også i udgangspunktet flere patienter og flere behandlinger; der bliver altså et større og større behov.

Så siger ministeren, at det klarer vi ved hjælp af, at der arbejdes mere effektivt. Jeg vil bare spørge ministeren, om det budskab, han giver til de medarbejdere i sundhedssektoren, der nu bliver fyret, er, at fremover bliver opgaven løftet af færre mennesker, men at der alligevel bliver produceret flere operationer. Jeg synes, det kunne være rart at få at vide, om det er det signal, som ministeren i den nuværende situation sender til sygehusene, altså at han sådan set stadig væk tror på, at vi bare kan blive ved med at arbejde hurtigere og mere effektivt, uden at det går ud over kvaliteten, i en situation, hvor sygehusvæsenet jo år efter år har demonstreret evnen til at lave store effektiviseringer. Men det er jo ikke sikkert, at man, bare fordi man har gjort det i en række år, så kan blive ved med det. Og kendsgerningen er jo også, at i en række år har tilførslen til sygehusvæsenet været betydelig større, end den er i år.

Så pointen er: Hvad får ministeren til at tro, at man kan levere flere behandlinger i år, i 2010, uden at det går ud over kvaliteten, når realiteten er, at der bliver færre penge til at udføre arbejdet for?

Kl. 16:23

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:23

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Nu spurgte hr. Per Clausen mig, om ikke det var rigtigt, at der var tilført en ekstra milliard. Altså, på stående fod vil jeg sige, at jeg rent faktisk mener, at der er tilført yderligere 1,8 mia. kr. Så jeg kan da bekræfte, at der er tilført en meget, meget stor ekstra sum penge, og det er jo også en af grundene til, at man kan få en højere produktivitet, bl.a. også i kombination med at der sker en effektiviseringsforøgelse. Så alt i alt er der tilført mange ekstra ressourcer.

Så står hr. Per Clausen her og siger, at der bliver færre hænder i sundhedsvæsenet til at løse opgaverne. Det er ikke rigtigt, for alene fra første kvartal 2008 til første kvartal 2009 blev der ansat over 400 ekstra læger og 1.100 flere sygeplejersker. Og det er rigtig mange flere medarbejdere, der bliver tilført vores sundhedsvæsen. Der kommer flere.

Kl. 16:24

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 16:24

Per Clausen (EL):

Det er interessant, at sundhedsministeren, vel vidende at der formentlig ikke kommer en krone mere til sundhedssektoren i 2010, end der blev brugt i 2009, alligevel påstår, at der skulle blive ansat flere i 2010, end der var i 2009. Det synes jeg alligevel er spændende, hvordan han vil løfte den opgave. Sundhedsministeren henviser til, at der sker produktivetsforbedringer, det vil sige, at folk arbejder hurtigere, men det er ikke muligt – og det må sundhedsministeren erkende – at ansætte flere mennesker for færre penge.

Så pointen er, at det, der vil ske i det år, som vi er i nu, er, at vi vil se forringelser inden for sundhedsområdet, og det vil ramme en lang række patientgrupper. Jeg synes sådan set, det ville være rart, hvis ministeren tog den situation alvorligt, i stedet for med jævne

mellemrum at henvise til historiske tal, som jo ikke siger noget som helst om, hvordan udviklingen bliver i 2010.

Kl. 16:27

Kl. 16:25

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:27

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:25

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):
Jamen det er jo 2010, jeg taler om. Der er lavet en aftale med regionerne, og selv i modvind har hr. Bent Hansen, formanden for Danske Regioner, erklæret, at Danske Regioner vil styre sundhedsvæsenet. Og jeg er meget tilfreds med at høre, at de tager det ansvar. Og det er jo i 2010, vi har lavet en aftale med Danske Regioner om, at der tilføres yderligere 1,8 mia. kr. – yderligere 1,8 mia. kr. Man skal da være medlem af Enhedslisten for at sige, at 1,8 mia. kr. mere er udtryk for en reduktion af midler. De 1,8 mia. kr. er en del af de 21 mia. kr. ekstra, som den her regering har givet til sundhedsvæsenet, siden den kom til – har givet ekstra.

Kl. 16:28

Kl. 16:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen som medspørger.

Kl. 16:26

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Kan ministeren bekræfte, at Finansministeriet har påregnet, at alene det faktum, at der bliver flere ældre mennesker, som jo også på et eller andet plan er med til at tynde sundhedsbudgetterne, samtidig med at der er givet ekstra penge til sundhedsvæsenet, gør, at der bare for at holde det nuværende serviceniveau i sundhedsvæsenet, skal bruges ekstra 0,5 mia. kr. om året, altså bare på at holde serviceniveauet på det niveau, man allerede er på?

Kl. 16:26

Kl. 16:29

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:26

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):
Jeg kan ikke bekræfte de konkrete tal, men jeg kan fuldt ud bekræfte, at Danmark i lighed med utrolig mange andre lande i den vestlige verden står over for nogle store demografiske udfordringer med en aldrende befolkning, som jo alene af den grund også er mere behandlingskrævende. Det kan jeg bekræfte.

Kl. 16:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 16:27

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Den udfordring bliver jo ikke mindre af, at hospitalerne sidste år så har brugt rigtig meget krudt på at behandle flere mennesker, og nu ser det ud til, at man faktisk har behandlet så mange, at man faktisk har brugt den milliard op, som er blevet givet mere, jævnfør det, som hr. Per Clausen var inde på. Det vil derfor sige, at man altså til næste år skal ud at indhente den ekstra milliard, man havde fået over de næste 2 år, og den havde man allerede brugt i 2009, samtidig med at man stadig væk står over for den her udfordring med, at man alene med det, at der bliver flere ældre i det danske samfund, mangler 0,5 mia. kr. Hvis det at tale om nulvækst og tale om, at aftaler skal holdes, og om, at man har produceret det hele i 2009, men ikke vil gøre noget i 2010, ikke sammenlagt giver serviceforringelser og kvalitetsforringelser for patienterne, så har jeg meget svært ved at se, hvad det ellers skulle gøre.

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):
Jamen jeg ved ikke, hvem i regeringen der har talt om nulvækst i sundhedsvæsenet i 2010. Det er sådan, at vi har lavet en aftale med regionerne om, at de tilføres yderligere 1,8 mia. kr. Det kan man da ikke påstå er nulvækst.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Tak til fru Sophie Hæstorp Andersen. Så er det hr. Per Clausen.
Kl. 16:28

Per Clausen (EL):

Det, som er kendsgerningen her, når vi ser på, hvor mange penge der reelt blev brugt i 2009 i forhold til de penge, man får i 2010, hvor man så bliver nødt til at bruge en del af pengene på at dække hullerne i 2009, er jo, at det beløb, man kommer til at bruge i 2010, formentlig er meget tæt på at være det samme som i 2009, samtidig med at medicinpriserne stiger, samtidig med at behandlingsbehovene stiger på grund af flere ældre. Alligevel benægter sundhedsministeren, at der bliver tale om nulvækst; det kan også være, at der reelt bliver tale om en minusvækst. Men det er en nulvækst, og sundhedsministeren må vel erkende, at det, når der bliver tale om en nulvækst, så ikke bare er den meget omtalte Bent Hansen fra Danske Regioner, der siger, at der så reelt bliver tale om forringelser; det er jo også en række økonomer inden for sygehusområdet, der siger, at det ikke kan undgå at føre til forringelser, hvis vi får det, der i virkeligheden er en nulvækst i bevillingerne.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:29

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):
Jeg synes, vi kører lidt i ring. Det bliver ved med at blive forudsat, at der er færre penge i 2010, end der var i 2009, og jeg må fastholde, at der i den aftale, der er, er tilført mange ekstra penge. Derudover ved jeg jo godt, at den diskussion, som vi har nu, er båret af nogle aktuelle tragiske situationer i Region Hovedstaden med nogle opsigelser. Jeg bliver bare nødt til at sige, at det er en problemstilling, der knytter sig til Region Hovedstaden. Det er ikke ressourcer, der har mangle, det er styring, og det knytter sig til hovedstaden.

Kl. 16:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til spørgeren, hr. Per Clausen.

Det næste spørgsmål, spørgsmål nr. 17, er ligeledes til ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 16:30

Spm. nr. S 1113

17) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Hvilke konsekvenser tror ministeren det får for ventelisterne og sygehusenes mulighed for at nå i mål med kræft- og hjertepakkerne, at de i 2010 skal levere nulvækst i aktiviteten, jf. artiklen herom i Jyllands-Posten den 4. februar 2010?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Spørgsmålet er stillet af fru Sophie Hæstorp Andersen, som bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:30

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Hvilke konsekvenser tror ministeren det får for ventelisterne og sygehusenes mulighed for at nå i mål med kræft- og hjertepakkerne, at de i 2010 skal levere nulvækst i aktiviteten, jf. artiklen herom i Jyllands-Posten den 4. februar 2010?

Kl. 16:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:30

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det, jeg kan konstatere – og det er meget i forlængelse af mine tidligere svar – er, at regeringen har stillet det største beløb nogen sinde til rådighed for sundhedsvæsenet. I 2010 rår sundhedsvæsenet således over godt 21 mia. kr. mere, end de gjorde i 2001. Og baggrunden for den udvikling er jo, at regeringen hvert år har indgået økonomiaftaler med regionerne og før kommunalreformen med amterne og Hovedstadens Sygehusfællesskab – aftaler, der har sikret stadig flere penge til at drive sundhedsvæsenet for.

Med den seneste økonomiaftale blev regionerne f.eks. sikret en vækst på 1,8 mia. kr. for 2010. Tilmed fik regionerne ekstra 300 mio. kr. i 2009 til midlertidig meraktivitet, og det er midler, som er kommet oven i de ekstra midler i 2009, som regionerne fik med økonomiaftalen for 2009. Der er således ikke nogen som helst tvivl om, at regeringen år for år har sikret regionerne og sundhedsvæsenet stadig flere ressourcer.

De livstruende sygdomme er gang på gang blevet prioriteret i økonomiaftalerne med regionerne, og regionerne har sluttet op om prioriteringerne og skrevet under på, at det er sundhedsvæsenets helt overordnede forpligtelse at prioritere hurtig behandling af akut og livstruende sygdom. En betydelig andel af løftet på de 21 mia. kr. er gået til, at der kan købes mere kræftmedicin, foretages flere scanninger og gennemføres flere strålebehandlinger.

Vi har endvidere gang på gang øremærket penge til de livstruende områder: 25 mio. kr. til kræft i 2007, 175 mio. kr. i 2008 til implementering af kræftpakkerne og 150 mio. kr. i 2008 og 2009 til implementering af pakkeforløb på hjerteområdet. Og det er som sagt på ingen måde udtømmende for de penge, der anvendes på de her områder.

Pakkeforløbene på kræft- og hjerteområdet er en del af økonomiaftalerne med regionerne, og det har fra begge sider været kendt, at der skulle arbejdes med pakkeforløb på kræft- og hjerteområdet. Dette er taget i betragtning i økonomiaftalerne; det er ikke nye temaer, der er kommet på bordet, det er velkendte forhold, som vi hele tiden har drøftet med regionerne, og som har været forudsætningerne for de aftaler, vi har indgået. Det lå derfor til grund for den seneste aftale, der blev indgået, at de livstruende områder fortsat skulle prioriteres, og at det forventede fald i ventetiderne ved udgangen af 2009 skulle fastholdes. Jeg er sikker på, at vi fastholder den positive udvikling med at implementere pakkeforløbene til gavn for patienter med livstruende sygdomme.

Kl. 16:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 16:33

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jamen tak for svaret, som blev leveret hurtigere og hurtigere.

Jeg er ikke i tvivl om, at man, hvis man kigger på det danske sundhedsvæsen historisk, vil se, at der for hver regering, der er kommet, uanset farven, er blevet bevilget flere penge til sundhedsvæsenet. Men samtidig er vi også i en situation, hvor vi bliver flere ældre. Det alene koster ifølge Finansministeriets beregninger omkring ½ mia. kr. ekstra bare for at holde serviceniveauet – alene på grund af det faktum, at vi bliver flere ældre. Der er stigende medicinpriser; en stigning på 15 pct. er nævnt. Der er flere krav; ministeren nævnte selv, at Folketinget jo har ønsket, at der skulle være akut kræftbehandling i Danmark, at vi indfører hjertepakker, og at regeringen selv har ønsket, at der skulle være en 1-månedes-behandlingsgaranti for alle patienter, uanset om de fejlede noget, der var livstruende eller ej. Derfor vil de flere midler jo selvfølgelig også blive opsøgt.

Ministeren taler om kræftområdet, og vi ved jo nu, at en lang række læger på lige netop kræftområdet har skrevet til ministeren og bedt ministeren om at redde sundhedsvæsenets sjæl, for det, de oplever, er akut ressourcemangel og stigende demotivation på deres kræftafdelinger, fordi kræftpakkerne er underfinansierede.

Kl. 16:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:34

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det brev har jeg straks kvitteret for og inviteret de pågældende ind til et møde, for de udgør sammen med sygeplejersker og assistenter, og hvad der måtte være derude, kernetropperne i et godt sundhedsvæsen. Så derfor vil jeg selvfølgelig høre, hvad de har på hjerte.

Men det ændrer ikke ved, at når vi foretager tilfredshedsundersøgelser i vores sundhedsvæsen, er der en utrolig stor gruppe af især kræftpatienter, som jo er i en frygtelig svær livssituation, men siger, at de er enten positive eller meget positive over for den behandling, de har fået. For de møder empatisk personale, der tilmed også giver dem en rigtig god behandling. Vi har gode tal på kræft. Lad os nu ikke tale vores sundhedsvæsen ned, det fortjener vores personale og vores borgere altså ikke. Vi har faktisk et rigtig godt sundhedsvæsen. Så jeg har stor tillid til – på trods af den modstand, som jeg godt forstår oppositionen har en selvstændig interesse i at dyrke – at vi faktisk har et godt sundhedsvæsen.

Kl. 16:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 16:35

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg har stor respekt for vores personale ude rundt omkring. Der er jo forskel på at have et sundhedsvæsen, som er rigtig godt, og så have et sundhedsvæsen, som er godt, på trods af hvad der i øvrigt sker. For det, der er faktum lige nu ude rundt omkring, er jo, at man er blevet stillet over for en lang række krav, og dem har man gjort alt for at leve op til. Man har knoklet løs på de danske kræftafdelinger for at indføre akut kræftbehandling og kræftpakker, til trods for at kræftlægerne siger, og jeg citerer:

Der er ikke blevet tilført de nødvendige ressourcer med henblik på at implementere kræftforløbene i afdelingerne.

Det vil sige, at man har knoklet, på trods af at man ikke mener, at der er nok ressourcer til det. Vi har indført en 1-månedes-behandlingsgaranti, på trods af at alle faglige eksperter sagde, at det var en dårlig idé. Regionerne sagde, at det ville koste 1 mia. kr. Vi har gjort og gør lige nu en lang række ting på trods, og derfor kan det jo ikke blive ved. Det kan slet ikke blive ved, når nu man har gjort alle de her ting så meget på trods, at man står over for markante fyringer, ser sine kollegaer forsvinde ud af job, fordi man har knoklet så hårdt

for at leve op til alle de ønsker og forventninger, som regeringen og Folketinget er kommet med uden at levere de nødvendige ressourcer. Den demotivation, der her vil komme, vil jo ramme ikke bare ventelisterne, men også med hensyn til hvor man ønsker at arbejde henne i fremtiden, og med hensyn til hvad det er for stykke arbejde, man vil lægge i det danske sundhedsvæsen fremover.

Kl. 16:36

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:36

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):
Altså, jeg forstår jo godt politisk, at fru Sophie Hæstorp Andersen har brug for at holde den her debat i gang. På trods af at vi kommer med massive ekstra ressourcer til sundhedsvæsenet og det kører godt, har man lyst til at tale det ned, sådan at borgerne kan få et forkert indtryk af vores sundhedsvæsen. Det kan jeg godt se den politiske interesse i.

Men det er jo altså primært Region Hovedstadens problem, og jeg synes, at det er utroligt, at den socialdemokratiske regionsrådsformand allerede i anden økonomirapport fra juni 2010 blev orienteret om, at der var ubalance på Herlev Hospital, men at der blev lagt op til, at man udskød en løsning. Det fik man også at vide i tredje kvartal, og i fjerde kvartal, efter regionsvalget, griber man lige pludselig til at afskedige nogle medarbejdere i Region Hovedstaden. Det er jo ikke noget, vi ser i de andre regioner. Det her drejer sig ikke om mangel på ressourcer, det drejer sig om mangel på styring i Region Hovedstaden, og det kan jeg godt forstå at de medarbejdere, der er en del af det, finder demotiverende. Men det drejer sig om manglende styring i Region Hovedstaden.

Kl. 16:37

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 16:37

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg bliver desværre nødt til at skuffe ministeren. Det er ikke kun Region Hovedstaden, der har et problem. Der skal også spares 400 mio. kr. i Region Midtjylland. Der skal spares 100 mio. kr. i Region Syddanmark, så vidt jeg husker, eller også er det i Region Nordjylland. Der skal spares over hele linjen. Danske Regioner har opgjort det til, at der formentlig skal spares omkring 1 mia. kr. ude på de danske hospitaler, og det er altså ikke kun i hovedstaden.

Jeg bliver også nødt til at skuffe ministeren på et andet område. For det er altså ikke Socialdemokratiet, der har brug for at holde den her debat i gang alene. Det her spørgsmål er jo noget, som bliver holdt i gang af faglige grupper. FOA, altså Fag og Arbejde, har netop sammen med Sundhedskartellet og Yngre Læger indkaldt til en storstilet konference herinde på Christiansborg allerede den 23. februar, fordi man ønsker at diskutere, hvad det er, der sker med vores sundhedsvæsen. Man stiller en masse krav, så forsøger personalet at efterleve dem, og så bliver de fyret. Det er det svar, man giver: flere besparelser, flere fyringer. Og man må konstatere, at folk har arbejdet så meget, at de fyringer ikke bare har været uundgåelige i 2009, men at de også vil være uundgåelige i 2010, fordi budgetterne jo ikke bliver genåbnet, så vidt jeg kan forstå på sundhedsministeren og finansministeren her i dag.

Kl. 16:39

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:39

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):
I Dagens Medicin den 29. januar kunne man se en artikel med ordlyden:

»Hospitalsdirektør: Vi har slet ikke haft styr på økonomien«.

Der bliver så videre sagt:

»Bemærkelsesværdigt mange penge er gået til løn, vikarer, overarbejde, indkøb af madrasser og meget andet. Mange flere penge, end der var sat af til. Det er dårlig økonomistyring«, siger Jonathan Schloss, som har været direktør siden den 1. december.«

Der har været dårlig styring af tingene i Region Hovedstaden. Det kan jeg godt forstå er frustrerende. Det frustrerer sådan set også mig, men det er Region Hovedstadens problem, og det er synd for medarbejderne.

Kl. 16:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Med hensyn til det næste spørgsmål på dagsordenen, spørgsmål 18, S 1117, skal jeg som tidligere nævnt oplyse, at det overgår til skriftlig besvarelse efter aftale med spørgeren.

Den næste spørgsmål på dagsordenen, spørgsmål 19, er til ministeren for sundhed og forebyggelse af fru Liselott Blixt.

Kl. 16:39

Spm. nr. S 1117

18) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Er ministeren enig med direktør for Dansk Sundhedsinstitut Jes Søgaard i, at man ikke kan blive ved med at lade sygehuspersonalet løbe hurtigere og hurtigere, uden at det går ud over kvaliteten af behandlingen, jf. artiklen herom i Jyllands-Posten den 4. februar 2010?

:

(Spørgsmålet er udgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 16:40

Spm. nr. S 1125

19) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til Sundhedsstyrelsens nye undersøgelse om danskernes rygevaner?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Liselott Blixt bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:40

Liselott Blixt (DF):

Det er et lidt andet spørgsmål, men stadig aktuelt:

Hvad er ministerens holdning til Sundhedsstyrelsens nye undersøgelse om danskernes rygevaner?

Kl. 16:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:40

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg har hæftet mig ved, at rygeundersøgelsen fra 2009, der blev offentliggjort mellem jul og nytår, viser, at udviklingen går i den rigtige retning: færre danskere ryger dagligt – og det er jeg som sundhedsminister naturligvis rigtig glad for – og det er for mig at se det væsentligste ved undersøgelsen. Jeg er klar over, at rygevanerundersøgelsen har været genstand for kritik, og at der har været røster

fremme om, at Sundhedsstyrelsen har manipuleret med tallene. Det er jeg ikke helt enig i.

Der blev i pressemeddelelsen den 29. december 2009 gjort opmærksom på, at undersøgelsen er repræsentativ med hensyn til køn, alder og geografi, men *ikke* med hensyn til uddannelsesniveau. Det burde have været langt mere fremhævet, at undersøgelsen ikke er repræsentativ med hensyn til uddannelsesniveau. Det burde efter min opfattelse have haft en afgørende betydning i forbindelse med Sundhedsstyrelsens beslutning om at offentliggøre resultaterne.

Jeg sikker på, at Sundhedsstyrelsen har taget ved lære af sagen, og at der vil blive taget højde for det ved kommende undersøgelser. Under alle omstændigheder kan vi glæde os over, at det går fremad med at få danskerne til at kvitte tobakken.

Kl. 16:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 16:41

Liselott Blixt (DF):

Ministeren var selv inde på det. Det kom ud her lige efter nytår. Rygning er stærkt på retur. Sådan lød det triumferende fra Sundhedsstyrelsen, Kræftens Bekæmpelse, Hjerteforeningen og Danmarks Lungeforening, da tal fra den store årlige rygerundersøgelse blev offentliggjort. Rekordmange rygere skodder smøgerne, hed det i Ritzau-artiklen, som nåede alle redaktioner. Men Sundhedsstyrelsen havde i år ændret spørgemetoden, og rygertallene er derfor ikke repræsentative for befolkningen.

Deltagerne i undersøgelsen bestod af 60 pct. højtuddannede ikke-rygere. Til gengæld var der ingen ufaglærte eller faglærte arbejdere med i undersøgelsen. Underdirektør i Gallup, Camilla Kann Fjeldsøe, siger, at hun har meget svært ved at forstå, hvordan undersøgelsen er kommet til at ramme så meget ved siden af.

»Alle i analysebranchen ved, der er for mange højtuddannede i de internetpaneler, man henter deltagere fra. Der er for mange, der stemmer på SF – for mange, der går i biografen, for mange der læser bøger og gør alle de andre ting, højtuddannede gør. Hvis man ikke korrigerer for det i udvælgelsen, så bliver resultatet ikke retvisende for befolkningen«, siger Camilla Kann Fjeldsøe.

Kan ministeren ikke forstå, at folk, der læser det her, mener, at det er manipulation? Og hvad agter ministeren at gøre for, at de her metoder bliver ændret, så de bliver lidt mere retvisende?

Kl. 16:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:42

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jo, det kan jeg i og for sig godt forstå, for når man laver undersøgelser på rygeområdet, skal de selvfølgelig være repræsentative for befolkningen. Det skal sådan nogle undersøgelser altid være, men da især her, hvor vi ved, at der er en social skævsid i forbindelse med, hvem der ryger.

Hvad jeg vil gøre ved det? Jeg tror, at Sundhedsstyrelsen selv har rettet op på det.

Kl. 16:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 16:43

Liselott Blixt (DF):

Midt i den her sejrscens over det faldende antal rygere, glemte man desværre i Sundhedsstyrelsen og i alle medierne at lægge mærke til,

at antallet af unge mellem 15 og 19 år ifølge tallene var steget markant. Det gjorde man ikke det store nummer ud af. Her viste det sig nemlig, at man var gået fra 18 pct. i 2008 til 25 pct. i 2009. Men så kan man selvfølgelig fra Sundhedsstyrelsens og fra ministerens side sige: Jamen det var ikke repræsentativt, så vi forholder os ikke til tallene. Er det det, man gør?

Kl. 16:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:43

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Nej, det, jeg forholder mig til, er, at jeg gerne vil have danskerne til at ryge mindre, og især vil jeg gerne have, at unge slet ikke begynder at ryge. Det er bl.a. derfor, vi har hævet priserne, det er bl.a. derfor, vi har hævet aldersgrænsen for, hvornår man må sælge tobak, det er bl.a. derfor, vi opfordrer skoler og gymnasier til at lave en tobakspolitik. Men det er også en stor del af årsagen til, at vi har ladet de her kampagner køre i tv som reklamespots – om fru Liselott Blixt vil kalde dem det. De skal også komme igen, for vi ved, at de får folk til at tænke, at det her alligevel var godt ulækkert, og så ringe ind til det, vi kalder Stoplinien.

Efter at reklamerne har kørt i tv, har vi set, at der har været en øget aktivitet og et øget antal henvendelser til Stoplinien. Selvfølgelig skal vi arbejde på, at unge ikke begynder at ryge. Rygning koster trods alt 14.000 dødsfald om året.

Kl. 16:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 16:44

Liselott Blixt (DF):

I Dansk Folkeparti er vi helt enige i, at man skal give information og vejledning. Men man skal ikke give vildledning. Nu har man to gange i forbindelse med de her rygekampagner gjort opmærksom på, at der bliver manipuleret. Først var det i forbindelse med tv-reklamerne, hvor læger var ude at sige, at det der med, hvad man tog ud af blodårerne, slet ikke kunne lade sig gøre, for så meget fandtes der ikke i en åre. Samtidig ser vi så en undersøgelse fra Sundhedsstyrelsen, som skulle være valid, være noget, man kunne tro på, der siger: Nu går det stærkt nedad.

Tror ministeren ikke, at der er nogle borgere, der føler sig snydt, der føler sig manipuleret med, og som på den måde så ikke går ind og stopper med at ryge? I stedet for kunne man have lavet nogle konkrete tiltag og have vist nogle valide undersøgelser, der måske gjorde, at de holdt op.

Kl. 16:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:45

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Nej, jeg tror nu nok, at alle ved, at man skal forsøge at undgå rygning. Men derudover er jeg da enig med spørgeren og med Dansk Folkeparti i, at vi skal give vejledning og ikke vildledning. Selvfølgelig er jeg enig i det.

Jeg er ikke enig med fru Liselott Blixt i, at de kampagner, der røg hen over tv-skærmene, ikke er valide. Der er nogle, der har kritiseret dem, ja. Men der er også nogle, der har været ude at sige, at de er meget realistiske. Og så skal vi huske på, at det faktisk er kampagner, som har kørt i Australien siden 1997, og som har været meget medvirkende til – ja, direkte årsag til – at det er lykkedes australier-

ne at nedbringe deres andel af rygere ganske betragteligt. Og det er det, jeg synes er vigtigt.

Kl. 16:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 20, er ligeledes til ministeren for Sundhed og Forebyggelse, og det er stillet af hr. Per Clausen.

Kl. 16:46

Spm. nr. S 1089

20) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Per Clausen (EL):

Vil ministeren tage de fornødne initiativer til at sikre, at der i 2010 både kan ske vækst i antallet af behandlinger og operationer samt ske en højnelse af kvaliteten af behandlingerne?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Per Clausen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:46

Per Clausen (EL):

Vil ministeren tage de fornødne initiativer til at sikre, at der i 2010 både kan ske en vækst i antallet af behandlinger og operationer samt ske en højnelse af kvaliteten af behandlingerne?

Kl. 16:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:46

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg synes, at jeg svarer på det samme spørgsmål. Jeg har allerede i tidligere besvarelser redegjort for, at regionerne med økonomiaftalen for 2010 får flere penge, end de fik i 2009. Arbejdsdelingen mellem staten og regionerne er herefter sådan, at det er regionernes ansvar at forvalte de tilførte ressourcer.

Jeg har også redegjort for, at regeringen og Danske Regioner forhandler om regionernes økonomi en gang årligt. Forhandlingerne finder sted her sidst på foråret, når vi har regionernes regnskaber for 2009. Vi har ikke regnskaberne endnu, for regionerne arbejder stadig på at færdiggøre dem. Det er en fast procedure, at der forhandles en gang årligt. Det er, som det hele tiden har været kendt af Danske Regioner, spillereglerne. Der er altså ikke noget nyt og overraskende i det. Det er faktisk de spilleregler, der har været gældende i en årrække.

Jeg har også redegjort for, at øget produktivitet og en bedre arbejdstilrettelæggelse, bedre videndeling og bedre anvendelse af den samlede kapacitet, teknologi m.v. betyder, at man kan bruge vores dygtige sundhedspersonalets kræfter på en bedre måde end hidtil. Øget produktivitet vil frigøre ressourcer, der kan give mulighed for flere behandlinger og også give mulighed for at forbedre kvaliteten.

Jeg håber, at hr. Per Clausen vil give mig ret i, at det kun er fornuftigt, at man anvender ressourcerne bedre, når der er mulighed for det.

Kl. 16:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Per Clausen.

Kl. 16:48

Per Clausen (EL):

Jeg vil spørge ministeren om et par enkelte ting. Den ene er: Benægter ministeren, at der er blevet brugt flere penge i regionerne end dem, de fik i 2009, og at der derfor vil være en regning at betale for regionerne? Har ministeren en viden om, at det ikke passer, og at det

er forkerte påstande, der kommer fra Danske Regioner, og at alle de eksperter, der udtaler sig om det, har uret, for ministeren er i besiddelse af en viden, der gør, at han bare kan afvise det? Det er sådan set det første spørgsmål.

Det andet er: Er ministeren uenig med mig i, at der næste år vil være en række øgede udgifter – f.eks. til medicin og f.eks. på grund af den udvikling, at vi får flere ældre – som formentligt ikke kan dækkes af den ekstra milliard kroner, som er det beløb, som Danske Regioner har opdaget de får ekstra, fordi det i sig selv vil kræve flere penge, og at det derfor vil være helt umuligt at forestille sig, at vi ikke får færre behandlinger næste år eller dårligere kvalitet, naturligvis medmindre sygehussektorens ansattes evne til at løbe hurtigere er noget, der kan øges i det uendelige?

Kl. 16:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:49

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

De skal ikke løber hurtigere. Jeg undrer mig egentlig lidt over den måde, som hr. Per Clausen formulerer spørgsmålet, for jeg hørte det sådan, om jeg som minister vil benægte, at der er tilført flere midler i 2010, end der var i 2009. Det vil jeg ikke benægte. Jeg vil tværtimod sige, at der er kommet mange flere ekstra penge i 2010, så det vil jeg ikke benægte.

Jeg har tillid til, at regionerne laver en aftale, som de lever op til. Så jeg har tillid til, at de også får behandlet folk godt i 2010. Der er jo stigende medicinudgifter, men det var der sådan set også i 2009, så det er jo noget, man tager højde for.

Kl. 16:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Per Clausen.

Kl. 16:49

Per Clausen (EL):

Nu må ministeren vel så erkende, at hvis man tager den ene milliard, som regionerne får mere end i 2009, er det jo bestemt ikke nogen markant stigning, i forhold til hvad det har været tidligere, og at det slet ikke er nogen markant stigning i forhold til de ekstraudgifter, man kan forestille sig. Der er formentlig i virkeligheden tale om en reduktion.

Det er på den baggrund, jeg simpelt hen ikke forstår, at ministeren kan blive ved med at påstå, at det alt sammen bliver løst ved hjælp af effektiviseringer i sygehussektoren. Jeg tror faktisk, at oplevelsen mange steder i sygehussektoren er, at man har effektiviseret rigtig, rigtig meget i rigtig, rigtig mange år, og at man nogle steder måske synes, at grænsen er ved at være nået.

Ministeren tror ikke på, hvad jeg siger, han tror ikke på, hvad Bent Hansen siger, men tror han heller ikke på, hvad sundhedsøkonomer siger, dem, der normalt rådgiver regeringen? De siger jo, at det her er fuldstændig umuligt.

Kl. 16:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:50

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Hr. Per Clausen bliver ved med at sige, at der kun er tilført en ekstra milliard, og at det er beskedent. Hvis det var tilfældet, at der kun var tilført 1 mia. kr., ville jeg da sige, at Per Clausen muligvis kunne have nogle pointer, men det er jo ikke rigtigt. Der er tilført næsten 2 mia. kr. ekstra.

Det er mærkeligt, at vi skal blive ved med at tale om, at et plus på næsten 2 mia. kr. er nulvækst, at det er besparelser, at det er reduktion. Det er det altså ikke. Det er ekstra penge, vil jeg sige til hr. Per Clausen. Det er ekstra penge. Hvis vi ikke summerer tingene op oven i hinanden år for år, kunne vi heller ikke komme op på, at regeringen faktisk har tilført yderligere 21 mia. kr., siden den tiltrådte. Det er ekstra penge.

Kl. 16:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen, der har bedt om ordet som medspørger.

Kl. 16:51

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Ministeren må jo dokumentere, hvad det er, han siger, fordi i de papirer, jeg har modtaget fra Danske Regioner, er den aftalte udgiftsramme for 2009 på 86 mia. kr. – det er 1,4 pct. mere, end de fik året før – og den aftalte udgiftsramme for 2010 er på 87 mia. kr. Det er 1 mia. kr., man har givet regionerne lov til at bruge mere, end de gjorde i 2009, bl.a. for at indfri en lang række løfter, som vi også tidligere har været inde på. Så ligger ministeren inde med andre tal, vil vi da meget gerne have dem frem.

Men det er de tal, som også, tror jeg, har ligget til grund for den artikel, der har været i Jyllands-Posten. Der er bare det ved det, at når man tilføjer 1 mia. kr. fra 2009 til 2010, og de samtidig har løbet dobbelt så stærkt i 2009, ja, så er pengene jo brugt op på forhånd, og så vil alene det faktum, at der er udgifter til medicin, udgifter til flere ældre mennesker, give besparelser i 2010, og det vil give flere fyringer i det danske sundhedsvæsen.

Kl. 16:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:52

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg har jo altid sendt alle de tal, som Folketingets Sundhedsudvalg har bedt mig om at sende, og det gør jeg også gerne her. Det vil altså sige, at jeg bliver bedt om dokumentation for, at det mellem regionerne og regeringen er aftalt, at de skulle have yderligere 1,8 mia. kr. i 2010 i forhold til 2009. Jeg skal selvfølgelig nok sørge for, at aftalen mellem regeringen og Danske Regioner om, at der er aftalt et økonomisk løft på 1,8 mia. kr., kommer til fru Sophie Hæstorp Andersens kendskab.

Kl. 16:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 16:53

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Nok er der måske tilført mellem 1 og 1,8 mia. kr. til det danske sundhedsvæsen ekstra mellem 2009 og 2010, men når personalet allerede har løbet så stærkt for at indfri løfterne om akut kræftbehandling og 1 måneds behandlingsgaranti i 2009, så de penge allerede er brugt op, vil det reelt betyde for 2010, uanset om det på papiret ser ud, som om der er flere midler, at der sker besparelser, fordi der jo ikke er et løft af serviceniveauet, når der bliver flere ældre, der skal bruge mere behandling og mere medicin. Der sker ikke et løft af serviceniveauet, når medicinen koster mere, for så bliver der samlet set en mindre kage tilbage til at lave behandlinger for.

Jeg vil godt høre ministeren, hvor meget ventetiderne på forskellige behandlinger skal stige i 2010, før ministeren vil indse, at der er

for lidt midler til det sundhedsvæsen i verdensklasse, man har lovet under valgkampen i 2007.

Kl. 16:54

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:54

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Vi har jo en aftale med regionerne med hensyn til ventetiden, og den skal monitoreres og evalueres, når aftalen er udløbet. Der er sat nogle perioder for det.

På trods af de her avisskriverier, der er p.t. – jeg har sagt, det ikke er et ressourceproblem, det er styringsproblemer – forstår jeg godt, at fru Sophie Hæstorp Andersen har en politisk interesse i at tale sundhedsvæsenet ned, men det er altså et Region Hovedstads-problem, for faktum er, at der er tilført over 5.000 ekstra læger og sygeplejersker. Bare inden for det sidste års tid fra 2008 til 2009 er der kommet 400 ekstra læger og 1.100 flere sygeplejersker. Der er flere ressourcer til rådighed i dag, end der nogen sinde har været før. Det er derfor, jeg siger, at det ikke er et ressourceproblem, men styringsproblemer, som knytter sig til Region Hovedstaden.

Kl. 16:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til fru Sophie Hæstorp Andersen. Så er det igen hr. Per Clausen

Kl. 16:55

Per Clausen (EL):

Jeg vil godt spørge ministeren, om han kender nogle regioner, hvor der ikke skal skæres ned på grund af situationen i 2009. Findes der nogle regioner, hvor der ikke skal skæres ned, så kunne jeg godt tænke mig at få at vide, hvad det er for nogle.

Og er ministeren ikke enig i, at hvis udgangspunktet er, at der nok er brugt omkring 1 mia. kr. for meget i 2009, som skal betales i 2010, så er vi fuldstændig sikre på, at de ekstra udgifter, der er, fordi vi har fået flere ældre, og fordi medicin bliver dyrere og der kommer ny medicin til, vil gøre, at vi vil komme ud, ikke med nulvækst, men med minusvækst i forhold til det, der handler om behandling af patienterne? Det er sådan, realiteten er, og det kan ikke undgå at føre til forringelser, medmindre ministeren selvfølgelig har ret i, at det hele kan reddes ved nogle ret voldsomme produktivitetstigninger.

Kl. 16:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:55

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Hr. Per Clausens bemærkninger om stigende medicinudgifter er jo ikke nye bemærkninger. Det kunne hr. Per Clausen også have stået og sagt i 2008, hvis vi havde mødtes her. Det kunne hr. Per Clausen have sagt i 2009, hvis vi havde mødtes her. Det har vi nok også gjort. Jeg tror, vi har haft de samme spørgsmål i både 2008 og 2009. Så det er der ikke noget nyt i. Det er noget, man ved, og noget, man indkalkulerer.

Så har jeg tidligere nævnt i besvarelser, at regionernes regnskaber for 2009 ikke er kommet ind. Nu skal jeg undlade at komme ind på alle de andre regioner, men jeg kan da i hvert fald konstatere ud fra avissnak, at hvis vi tager Region Syddanmark, er det slet ikke de samme toner, vi hører, som vi hører fra Region Hovedstaden. Det er det såmænd heller ikke fra Region Nordjylland og fra Region Sjælland.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Per Clausen.

Det næste spørgsmål er spørgsmål 21 til ministeren for sundhed og forebyggelse af fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 16:56

at klandre regeringen for regionernes økonomiske beslutninger. Så sent som i lørdags var det omtalt i pressen, at et antal hospitaler har ansat flere medarbejdere, end der var råd til i deres lønbudgetter, derfor er det også relevant, at regioner og sygehuse finder ud af, hvordan de forbedrer deres økonomi og styring.

Kl. 16:59

Kl. 16:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 16:59

Spm. nr. S 1115

21) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Er ministeren enig med direktør for Dansk Sundhedsinstitut Jes Søgaard i, at borgernes stigende behov for sygehusbehandling og fortsat øgede udgifter til medicin betyder, at nulvækst i virkeligheden er lig med nedskæringer, jf. artiklen herom i Jyllands-Posten den 4. februar 2010?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Sophie Hæstorp Andersen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:56

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Er sundhedsministeren enig med direktør for Dansk Sundhedsinstitut Jes Søgaard i, at borgernes stigende behov for sygehusbehandling og fortsat øgede udgifter til medicin betyder, at nulvækst i virkeligheden er lig med nedskæringer, jævnfør artiklen herom i Jyllands-Posten den 4. februar 2010?

Kl. 16:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:57

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Nu var jeg vist lige ved at komme med et andet talepapir fra tidligere, men jeg tror, jeg har fundet det rigtige her.

Lad mig starte med at sige, at der hvert år er bevilget flere penge til regionerne end i det forudgående år. Når den økonomiske ramme for det efterfølgende år aftales, tages der højde for faktorer som f.eks. demografisk udvikling, udgifter til medicin. Det er faktisk sådan, at vi i Danmark bruger næsten en tiendedel af vores bruttonationalprodukt på sundhedsområdet ifølge OECD's opgørelser. Det er også sådan, at vi ligger i toppen blandt sammenlignelige lande med hensyn til sygehusudgifter.

Som jeg allerede har sagt i mine besvarelser tidligere, S 1088 og S 1089, foreligger regionernes regnskaber ikke endnu. Vi kender altså ikke det endelige resultat for 2009 endnu. Regeringen og Danske Regioner forhandler om regionernes økonomi en gang årligt, forhandlingerne finder sted her sidst på efteråret, når vi har regionernes regnskaber for 2009. Regeringen har tilført ekstra ressourcer til regionerne i overensstemmelse med de økonomiaftaler, vi har med Danske Regioner. Regeringen har dermed også sikret økonomisk grundlag for et styrket offentligt sundhedstilbud til danskerne. Efter som produktiviteten øges år for år, betyder det, at der kan opnås en stadig større aktivitet for de samme midler. Alene af den grund kan man ikke sætte lighedstegn mellem nulvækst og nedskæringer. Her til kommer, at vi ikke kender regnskaberne for 2009. Men faktum er, at regeringen med økonomiaftalen for 2010 tilfører regionerne flere penge i 2010, end de fik i 2009.

Mulighederne for at forbedre produktiviteten er mange, bl.a. kan man tage ved lære af de mest effektive regioner og sygehuse. De årlige produktivetsmålinger viser, at der er store forskelle i produktiviteten på tværs af sygehuse.

Som jeg har været inde på rigtig mange gange før, ligger ansvaret for økonomistyringen entydigt hos regionerne. Det er lidt bagvendt

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Nu er det sådan, at regionerne i deres foreløbige forudsigelser har vurderet, at man har overskredet budgetterne for sidste år med omkring 1 mia. kr. Forudsigelserne er foretaget på baggrund af de mange behandlinger, der er lavet sidste år, som rent faktisk nu viser sig i et mindre fald i ventetiderne til behandling, og i at man næsten er nået i mål med pakkeforløbene på kræftområdet. Det betyder så, at man har varslet besparelser. I Region Midtjylland har man varslet en besparelse på omkring 535 mio. kr., i Region Hovedstaden på 300-400 mio. kr. og i Region Sjælland på 120 mio. kr. Det er altså besparelser, som kommer oven i de 2 pct. effektiviseringer, ministeren taler om.

Jeg vil egentlig også godt høre, om ministeren, når man taler om effektiviseringer, ikke er enig i, at mange af de effektiviseringer, der ofte sker rundtomkring, jo netop sker, ved at man fyrer noget personale og lader det øvrige personale løbe stærkere? Hvor lang tid tror ministeren man kan blive ved med det? Det er altså 2 pct. effektiviseringer plus besparelser for lige knap 1 mia. kr. ude i regionerne, samtidig med at man skal behandle flere mennesker for at holde ventetiderne, og samtidig med at man skal behandle endnu flere patienter for at give dem det akutte kræftforløb i verdensklasse, som vi har ambitioner om herinde i Folketinget.

Kl. 17:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:00

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Nu har vi jo i alt ca. 55.000 mennesker i det danske sundhedsvæsen, og det er første gang, der er en debat om afskedigelser. Der varsles så nogle afskedigelser, og mange af de afskedigelser, vi også hører om, er ubesatte stillinger, som ikke skal genbesættes, men nedlægges.

Men det er jo ikke første gang, vi taler om effektiviseringer, så vi har jo rent faktisk talt om effektiviseringer og om nye måder at gøre arbejdet på, opgaveglidning, bedre brug af it-løsninger og sådan noget, uden at ordet afskedigelse på nogen måde har været nævnt. Så det er altså første gang, og alligevel har vi talt om effektiviseringer, så jeg kan selvfølgelig ikke sige, at effektiviseringer – det er det, fru Sophie Hæstorp Andersen beder mig om at bekræfte – kun er sket på baggrund af fyringer, for det er jo ikke rigtigt, og det har det så at sige aldrig været.

Kl. 17:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 17:01

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Nu er det jo som regel sådan, at i takt med at man så får effektiviseringen i form af it og i form af andre ting, betyder det som regel, at man klarer sig med mindre personale. Det er også den eneste måde, man ofte kan nå effektivitetsmålene på, fordi det er personalet, der

virkelig koster noget. Det er der, man kan spare pengene. Det andet er jo langsigtede investeringer, hvis man kan sige det på den måde.

Nu nævner ministeren så, at nogle af fyringerne vil ske, ved at stillinger ikke genbesættes. Når man opslår en stilling, fordi man har brug for en sygeplejerske på en afdeling, tror ministeren så, at det er en forbedring, at den stilling nu aldrig bliver genbesat, at man havde opslået den for sjov – groft sagt – at man opsløg den, til trods for at man havde rigelig med sygeplejersker, eller tror ministeren, der var en årsag til, at den her stilling blev opslået, og at det faktisk, at den nu ikke bliver genbesat, faktisk betyder en forringelse på den enkelte afdeling? Er ministeren enig med finansministeren i, at for at der groft sagt kan være ingen besparelser i sundhedsvæsenet, bl.a. på personalet, skal man have en opdrift på i hvert fald 0,7 pct. i den offentlige vækst?

Kl. 17:02

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:02

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):
Altså, jeg er da helt enig i, at når en hospitalsledelse har slået en stilling op, er det udtryk for et positivt valg om, at man gerne vil have besat en stilling. Der har så været en række stillinger, som ikke har været besat. Det betyder jo ikke, at sundhedsvæsenet ikke har fungeret, og når man så nu nedlægger de stillinger, som aldrig har været besat, er det jo ligesom hen til kommoden og tilbage igen – det er lige langt. Det ændrer jo ikke ved, at nogle skal løbe hurtigere, eller at noget bliver ringere. Det betyder bare, at man formaliserer den situation, man de facto har.

Kl. 17:03

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Per Clausen har bedt om ordet som medspørger. Hr. Per Clausen.

Kl. 17:03

Per Clausen (EL):

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om det er ministerens opfattelse, at de effektiviseringer, der er sket de sidste mange, mange år i sundhedssektoren, er sket, uden at personalet er kommet til at løbe hurtigere, for så tror jeg, at ministeren kan se frem til en interessant konference her den 23. februar, hvor han møder folk fra virkeligheden.

Jeg tror faktisk, oplevelsen er, at man løber hurtigere, og at nogle synes, at grænsen er nået. Ikke mindst når konsekvensen af at løbe hurtigere bliver, at man bliver fyret, og så skal de tilbageværende bagefter løbe endnu hurtigere. Det er det første.

Der er noget andet, som jeg ikke forstår at ministeren ligesom forsøger at skjulte henover. Han siger, at vi har lavet en aftale med regionerne. Ja, det er vældig godt. Vi er tidligere blevet enige om, at de overordnede økonomiske rammer for regionerne bestemmer regering. Når den ramme nu siger, at man får 1 mia. kr. mere, vel vidende at bare udviklingen i antallet af ældre og udviklingen i medicinpriserne gør, at der er brug for flere penge, så er konsekvensen vel, at man har valgt en nulvækst?

Kl. 17:04

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:04

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):
Vi har ikke valgt nulvækst, tværtimod. Jeg skal ikke kunne sige, at der ikke er medarbejdere, der løber hurtigere og følger, at de løber hurtigere, jeg kan bare sige, at det, jeg mener, når jeg taler om effek-

tiviseringer, i hvert fald ikke er, at folk skal løbe hurtigere, for det holder ikke ret lang tid. Det er der ingen der kan blive ved med.

Når vi taler om effektiviseringer, så taler vi om nye teknologier og nye arbejdsgange, nye måder at gøre ting på.

Kl. 17:04

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 17:04

Per Clausen (EL):

Pointen er jo, at det ikke er ministeren, der leverer effektiviteten. Han laver bare en aftale med regionerne, hvor man år efter år fremskriver, at der skal ske en ganske bestemt effektivisering, uden at man har gjort sig nogen som helst saglig vurdering eller gennemført nogen som helst analyser af, om det kan lade sig gøre eller ej. Det er bare noget, man bliver enige om, sådan er det, præcis som man har gjort på en lang, lang række andre områder inden for staten. Det er jo bare en politisk beslutning om, at den effektivisering kan lade sig gøre. Det er det første, jeg skal sige.

Dertil må man jo nok sige, at det så er lidt besværligt, at ministeren så bagefter kommer og siger, at det kan løses på alle mulige andre måder, end ved at folk løber hurtigere. Hvis vi så undersøger det konkret, så løber folk hurtigere.

Det andet er bare, at ministeren bliver ved med at nægte at tage ansvaret for det, han i hvert fald har ansvaret for, nemlig den samlede økonomiske ramme til regionerne. Hvis vi kigger på væksten for 2009-2010 og erkender, at der er brugt for mange penge i 2009, som så skal betales i 2010, og at der er flere ældre og øgede udgifter til medicin, så er der jo tale om, at der er færre penge til rådighed i 2010, end der var i 2009.

Kl. 17:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:06

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Ja, det skal jo kun være for referatets skyld, at jeg, nu når hr. Per Clausen gentager de samme forkerte ting, gentager mig selv, nemlig at der er tilført 1,8 mia. kr. ekstra. Men derudover har hr. Per Clausen da ret i, at det ikke er mig, der leverer effektiviseringerne, for jeg driver jo ikke sygehusene. Regeringen driver ikke sygehusene, det gør regionerne. Det er dem, der driver dem. Så jeg er glad for at kunne konstatere, at vi da trods alt er enige om det nu.

Men vi skaber jo rammerne for, at effektiviseringer vil kunne udmøntes bl.a. ved at øremærke mange penge til nye strålekanoner, bl.a. ved at være i tæt samarbejde med regionerne om implementering af ny it-løsninger i det, der hedder SDS. It-løsninger er forudsætningen for implementering af ny teknologi og arbejdsbesparende metoder. KOL-kufferten, som gør, at man kan monitorere en KOL-patient, der sidder langt væk fra Odense Sygehus, mens sygeplejersken sidder i Odense, er udtryk for ny teknologi, som er arbejdskraftbesparende og også besparende for patienten. Det er ny teknologi. Det er det, jeg taler om, når vi skal effektivisere.

Kl. 17:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen igen.

Kl. 17:07

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Ja, og det nævnte eksempel er i øvrigt også udtryk for en teknologi og en teknologisk vinding, som er rigtig svær, fordi man ikke har fundet nogen systemer at honorere den på endnu. Mange steder taber

man jo penge på at indføre sådan nogle systemer, og det er noget af det, vi også skal drøfte fremadrettet, også den 3. marts, når Sundhedsudvalget skal diskutere fremtidens sundhedsvæsen, og hvordan vi honorerer det.

Det er måske netop det, der skal være afslutningen her, for det, som der jo er masser af eksperter, der samstemmende siger, f.eks. Jes Søgaard fra Dansk Sundhedsinstitut, regeringens egen ekspert Kjeld Møller Pedersen og en økonom oppe fra Aalborg, hvis navn jeg ikke kan huske – jeg mener, han hedder Per Busk, og at han har et ekstra navn – er jo, at det, der gør det rigtig svært at styre i de her år i sundhedsvæsenet, er, at der er så mange forskelligartede ting. Vi indfører efterspørgsel, vi indfører rammestyring, og det hænger ikke sammen.

Hvis man tager Frankrig som eksempel, så har de haft underskud nu i 15 år, efter at de begyndte at indføre et efterspørgselsstyret sundhedsvæsen, og det er det, vi gør nu, hvor vi siger, at patienterne har garanti for at blive behandlet. Hvis de har kræft, eller hvis de har en hvilken som helst anden sygdom, kan de blive behandlet inden for 1 måned.

Det, vi gør nu, er, at vi gør det sværere og sværere at styre for Herlev Hospital, for Rigshospitalet, for Skejby hospital, for Odense Universitetshospital, der skal ud at finde 95 mio. kr. Udfordringen er, at styringen er blevet gjort umulig bl.a. af den her regerings sundhedspolitik.

Kl. 17:08

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:08

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):
Jeg skal da gerne indrømme, at det er svært at styre sundhedsvæsenet. Det er en kæmpe opgave, og det er en kompliceret opgave. Det ændrer nu ikke ved, at vi har nogle regioner, som er kvalificerede til det og derfor skal påtage sig opgaven. Og jeg kan konstatere, at fire af regionerne faktisk gør det helt godt, men at der i en femte region er nogle styringsproblemer. Det er derfor, at problemerne her i hovedstadsområdet er helt overdrevet i forhold til resten af landet.

Derudover er jeg fuldstændig enig med fru Sophie Hæstorp Andersen i, at afregningen til sygehuse selvfølgelig skal være lavet sådan, at det belønnes at gøre det rigtige. Det vil jeg meget gerne tage en diskussion om. Hvis det er sådan, at noget så genialt som KOL-kufferten koster penge, jamen så er der selvfølgelig noget forkert. Vi skal jo netop have et afregningssystem, der motiverer til at gøre det rigtige. Det mener jeg også vi har. Men hvis fru Sophie Hæstorp Andersen kan påvise, at det går den anden vej, så hører jeg meget gerne om det.

Kl. 17:09

Anden næstformand (Søren Espersen):
Dermed er spørgsmålet sluttet. Det næste spørgsmål, spørgsmål 22, overgår, som jeg tidligere har oplyst, til skriftlig besvarelse.

Det efterfølgende spørgsmål, spørgsmål 23, er til ministeren for sundhed og forebyggelse af fru Liselott Blixt.

Kl. 17:09

Spm. nr. S 1118

22) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Mener ministeren, at det er realistisk, at det danske sundhedsvæsen kan levere sundhed i verdensklasse, når vi langt fra bruger lige så mange penge på sundhed som andre lande i Vesteuropa, jf. artiklen herom i Jyllands-Posten den 4. februar 2010?

:
(Spørgsmålet er udgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 17:10

Spm. nr. S 1133

23) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Kan ministeren – som opfølgning på den seneste tids mange påstande om det lille private sygehusvæsen i Danmark og dets samlede andel af sundhedsudgifterne – forsøge at sætte i perspektiv, hvor lidt den private sundhedssektor fylder i Danmark?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Liselott Blixt bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:10

Liselott Blixt (DF):

Kan ministeren – som opfølgning på den seneste tids mange påstande om det lille private sygehusvæsen i Danmark og dets samlede andel af sundhedsudgifterne – forsøge at sætte i perspektiv, hvor lidt den private sundhedssektor fylder i Danmark?

Kl. 17:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:10

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Ja, det kan jeg naturligvis, for selv om den private sygehussektor har udviklet sig meget i de senere år, udgør den stadig kun en ganske lille del af det samlede offentlige sundhedstilbud.

Foreløbige opgørelser viser, at de private sygehuse stod for i størrelsesordenen 2,5 pct. af den samlede offentligt betalte aktivitet i sygehusvæsenet i 2009. Det skal ses i lyset af, at værdien af den samlede offentligt betalte aktivitet på sygehuse sidste år ventes at udgøre i omegnen af 55 mia. kr., og ud af de ca. 55 mia. kr. udgør aktiviteten på de private sygehuse altså 2,5 pct. Heraf skyldes for langt hovedpartens vedkommende, at patienterne vælger at få mulighed for hurtig behandling ved at benytte sig af det udvidede frie sygehusvalg.

Endnu mere markant bliver størrelsesforskellen, når vi kigger på personalet i de to sektorer. Ifølge de seneste opgørelser er der nu godt 400 sygeplejersker ansat på private sygehuse. Det tilsvarende tal for de offentlige sygehuse er 33.000. Og ca. 50 læger har deres primære beskæftigelse på et privat sygehus, mens næsten 13.000 læger har deres daglige gang på et offentligt sygehus. Det vil sige, at for hver 1.000 læger i hospitalsvæsenet i Danmark har blot 4 sin primære beskæftigelse på et privat sygehus.

Regeringen har tilført sundhedsvæsenet ekstra 21 mia. kr. i 2010 set i forhold til 2001. Heraf er ca. 16 mia. kr. gået til sygehuse, og den offentligt finansierede aktivitet i 2008 og 2009 på private sygehuse har til sammenligning kun udgjort 1,25 mia. kr. årligt. Langt størstedelen af alle tilførte ressourcer er således gået til offentlige sygehuse.

Så selv om de private sygehuse er blevet større, har de kun lagt beslag på en meget begrænset andel af de ekstra tilførte midler, og deres andel af det samlede sygehusvæsen er derfor fortsat yderst beskeden.

Kl. 17:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 17:12

Kl. 17:14

Liselott Blixt (DF):

Så kan det jo undre en, når man synes, at det private kontra det offentlige fylder så meget i medierne. Jeg kunne da godt tænke mig at høre ministerens forklaring på, hvordan det kan være, hvad grunden er til, at når det private kun har 2,5 pct. af alle aktiviteter, at det så fylder så meget i medierne, så man nærmest tror, at det skulle være omvendt, altså at det offentlige havde 2,5 pct.

Kl. 17:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:12

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det er et godt spørgsmål. Jeg tror, at vores opposition har en interesse i at skabe et dogme mod det private, som jeg ser som en mulighed for, at nogle kan vælge ventetiderne fra, og som jeg ser som en mulighed for at gøre de alenlange ventetider, der var i 2001, mindre.

Jeg tror, at man har valgt at lave en kant til regeringen og sige, at der her er noget, der er ideologisk, frem for at være på patienternes side. Jeg tror faktisk, det er en systembetragtning – frem for at man er på patienternes side – der har båret den her debat.

Kl. 17:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 17:13

Liselott Blixt (DF):

En anden ting, der sker i øjeblikket, er, at der er blevet suspenderet i forhold til de aftaler, der er lavet mellem regionerne og det private. Det vil sige, at vi endnu en gang oplever, at man suspenderer en garanti, som vi har givet borgerne. Mener ministeren ikke, det er et problem, at netop den nuværende garanti endnu en gang er suspenderet, i forhold til de patienter, som kunne være hjulpet med deres lidelser på et privathospital?

Kl. 17:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:13

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Nu skal vi være helt sikre på, at vi taler om det samme, for det er rigtigt, at det udvidede frie valg var suspenderet som følge af den konflikt, vi havde tilbage i 2008. Jeg tror, at fru Liselott Blixt lige nu taler om, at der er en suspendering, fordi der er ca. 12 diagnoser ud af ca. 600 diagnoser, hvor man ikke er blevet enige om prisen, for priserne mellem regionerne og de private er jo aftalt. Det betyder ikke, at der er sket en suspendering. Altså, loven er fuldt i kraft, som den hele tiden har været, og patienter, der er blevet henvist til privathospitaler frem til den 7. februar i år, bliver behandlet helt efter gældende regler. Det er kun lige 12 diagnoser, der mangler.

Der er altså en konflikt om priserne lige nu. Hvad skal de være? Derfor har jeg bedt tidligere sundhedsminister Carsten Koch om at være opmand i at løse den her konflikt, og derefter forventer jeg at man finder et nyt niveau. Det tager 4 uger, og så begynder de private igen som hidtil. Det er min forventning.

Kl. 17:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen, der har bedt om ordet som medspørger.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Selv om ministeren nu fortæller, at den private sektor fylder ganske lidt i det samlede sundhedsvæsen, kan ministeren så ikke bekræfte, at med hensyn til f.eks. fedmekirurgi foretager private klinikker og private hospitaler altså 87 pct. af al den behandling, der foregår på det område; og at der på nogle af de ortopædkirurgiske områder tilsvarende er en meget, meget stor repræsentation af behandlinger, der næsten alene kan foregå på de private hospitaler eller klinikker, fordi læger og sygeplejersker stille og roligt er gået derhen, bl.a. fordi DRG-taksterne på netop de områder, fedmekirurgi og nogle af de ortopædkirurgiske områder, ikke bare har været lidt for høje, men markant for højt sat, hvilket vi jo bl.a. har haft et samråd med ministeren om i december 2008 – tror jeg, det var?

Kl. 17:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:15

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg kan bekræfte, at de private hospitaler laver en ikke særlig bred vifte af de ydelser, som i øvrigt findes i vores sundhedsvæsen. De tager sig jo heller ikke af akutte patienter, og ambulancer med blå blink kommer heller ikke ind på privathospitalerne. Så de har en langt smallere arbejdsgruppe. Det er jo ikke akutte patienter, det er jo elektive patienter, som kommer ind aftalt, og det viser jo, at de ikke er særlig store.

Kl. 17:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 17:16

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Viser det, at de f.eks. sidder på 87 pct. af alle behandlingerne på fedmekirurgiområdet, ikke, at der senere hen kan være en problemstilling i forhold til uddannelse, i forhold til forskning på området, og måske også i forhold til hvem man henviser til behandling, og hvordan man får fulgt op på behandlingen? For faktum er jo også, at mange ikke får fulgt op. Og er det ikke et problem, når Danske Regioner kan påvise, at hvad angår den betaling, vi har givet de her private klinikker for at behandle med fedmekirurgi eller ortopædkirurgi eller andet, har det vist sig, at de jo ikke blev betalt som 95 pct. af DRG-taksten, som det blev fastsat til, men at det offentlige tværtimod har betalt dem 110 pct. af DRG-taksten og 105 pct. af DRG-taksten i henholdsvis 2007 og 2008?

Det vil faktisk sige, at man mange steder har betalt de private klinikker dobbelt så meget som det, man kunne have lavet behandlingerne for i et offentligt sundhedsvæsen, f.eks. på en elektiv afdeling, der laver ortopædkirurgi, hvor man jo ofte kun får 50 pct. af DRG-taksten for at lave den samme behandling.

Kl. 17:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:17

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Der skal ikke være nogen som helst tvivl om, at jeg går ind for, at man får mest mulig sundhed for skatteborgernes penge. Og derfor skal jeg kun opfordre det offentlige sygehusvæsen til at benytte deres serveret til at behandle patienterne og så behandle de dyreste patienter – det kunne være fedme – i det offentlige og prioritere det sådan, at de når det inden 4 uger, og så lade nogle andre patienter ud-

nytte det udvidede frie sygehusvalg, så de kunne være lidt billigere. Det er et spørgsmål om styring, og det styrer det offentlige. De har serveretten, de bestemmer i de første 4 uger, hvem de vil tage sig af – af ikke livstruende ting. Det synes jeg lige skal nævnes af hensyn til referatet.

Kl. 17:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til fru Sophie Hæstorp Andersen. Så er det fru Liselott Blixt igen.

Kl. 17:17

Liselott Blixt (DF):

For at slutte det hele af kunne jeg da godt tænke mig at høre, når nu det kun er 2,5 pct. af alle aktiviteter: Hvordan tror ministeren det vil blive, hvis man stoppede med at bruge de private hospitaler og de private klinikker?

Kl. 17:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:18

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det kan siges ganske kort: Så ville vi få nogle alenlange ventelister. Det er muligt, at sundhedsvæsenet ville være nemmere at styre for regionerne, men det ville være på bekostning af patienterne, som ville skulle stå i kø. Og vi ville få ventetiderne tilbage, som vi så det i SR-regeringens tid. De ville stige fra de ca. 60 dage, vi har nu, til 90 dage. Det tror jeg.

Kl. 17:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til spørgeren – dermed er spørgsmålet sluttet – og tak til ministeren for sundhed og forebyggelse.

Det næste spørgsmål, spørgsmål nr. 24, til indenrigs- og socialministeren af fru Vibeke Grave, er udgået til skriftlig besvarelse.

I øvrigt skal jeg meddele, at de spørgsmål, der er optaget som nr. 33 og 38, efter ønske fra spørgeren udgår af dagsordenen.

Det næste spørgsmål, spørgsmål nr. 25, er stillet til indenrigs- og socialministeren af fru Maja Panduro.

Kl. 17:18

Spm. nr. S 1090

24) Til indenrigs- og socialministeren af:

Vibeke Grave (S):

Hvilket indtryk gør det på ministeren, når formanden for Socialpædagogernes Landsforbund i forbindelse med børnetopmødet i uge 5 melder ud, at der er sket et fald i anbringelsen af 0-6-årige børn på 44 pct. i perioden 2000-2007, og at hun mener, dette skyldes kommunernes trængte økonomi?

:

(Spørgsmålet er udgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 17:19

Spm. nr. S 1105

25) Til indenrigs- og socialministeren af:

Maja Panduro (S):

Hvordan mener ministeren at kravet om nulvækst i kommunerne i de kommende år, der vil koste det offentlige 10.000 job, harmonerer med valgløfter fra 2007 om mere og bedre velfærd?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Maja Panduro bedes oplæse spørgsmålet.

Maja Panduro (S):

Spørgsmålet lyder:

Hvordan mener ministeren at kravet om nulvækst i kommunerne i de kommende år, der vil koste det offentlige 10.000 job, harmonerer med valgløfterne fra 2007 om mere og bedre velfærd?

Kl. 17:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:19

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Lad mig starte med at slå fast, at udgangspunktet for spørgsmålet er galt. De økonomiske rammer for kommunerne i 2011 og frem er endnu ikke fastlagt. Det sker først ved økonomiforhandlingerne mellem regeringen og KL engang i løbet af foråret, om 4-5 måneder.

Med den økonomiaftale, der indgås hvert år mellem parterne, sikres det, at kommunerne har økonomi til at løfte de aftalte opgaver i det kommende år. Samtidig sikrer det kommunale finansieringssystem, at kommunernes økonomi i vidt omfang bliver afskærmet mod den aktuelle krise.

Vi må forvente, at vi skal holde igen med udgiftsvæksten i den offentlige sektor i de kommende år, men tilbageholdenhed efter de senere års udgiftsvækst er jo ikke ensbetydende med besparelser og færre offentligt ansatte.

Kl. 17:20

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Fru Maja Panduro.

Kl. 17:20

Maja Panduro (S):

Ifølge Finansministeriets egne regneregler, er det jo sådan, at der skal være en vækst i kommunernes serviceudgifter på 0,9 pct. for reelt at sikre et uændret antal kommunalt ansatte pr. bruger. I overensstemmelse hermed har regeringen jo i øvrigt så sent som i sin seneste økonomiske redegørelse fra december lagt op til en offentlig servicevækst på 1 pct.

Men nu har regeringen jo så meldt ud, at der skal være nulvækst i den offentlige sektor og i kommunerne. Et fald i realvæksten fra de 0,9 pct., som ville sikre et uændret antal kommunalt ansatte pr. bruger, ned til 0 pct. i 2011 og 2012, vil betyde besparelser på 2 mia. kr. i 2011 stigende til 4 mia. kr. i 2012.

I 2007 lykkedes det for Venstre at bilde danskerne ind, at man sagtens kunne få både skattelettelser og mere og bedre velfærd. Nu er skattelettelserne så igen rullet ind over os, mest i Whiskybæltet og mest hos bankdirektørerne og ministrene. Velfærdsforbedringerne venter vi stadig væk på. Nulvækst, sådan som det er blevet meldt ud af bl.a. finansministeren, er lig med nedskæringer.

Vil ministeren afvise, at hvis man gennemfører den her kommunale nulvækst og pålægger kommunerne at have nulvækst, vil det mindske antallet af medarbejdere og mindske antallet af varme hænder til vores børn og vores ældre?

Kl. 17:22

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ministeren.

Kl. 17:22

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Det var jo en hel masse spørgsmål, som kan være vanskelige at besvare på en kort taletid her. Der bliver stillet spørgsmål om, hvorvidt regeringens målsætninger om mere og bedre velfærd for pengene nu også kan blive gennemført, og til det kan jeg sige: Jamen det er da

allerede i fuld gang med at blive gennemført, for der er allerede afsat til midler til kvalitetsforbedringer i kommunerne også i de kommende år, og i år er der sågar afsat og kommet ekstra midler i spil i kommunerne med en fremrykning af kvalitetsfondsmidlerne. Så det her billede, som jeg godt er klar over at oppositionen bruger en masse krudt på at prøve at skabe, kan jeg simpelt hen ikke genkende, slet ikke med de helt klare målsætninger, som netop bliver gennemført ude i kommunerne.

Kl. 17:22

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det fru Maja Panduro.

Kl. 17:22

Maja Panduro (S):

Jeg stillede faktisk kun et spørgsmål her i runde to, og det var, om ministeren vil afvise, at en kommunal nulvækst, sådan som regeringen har meldt ud, ville betyde færre varme hænder til vores børn og til vores ældre. Det er jo sådan, at hvis kommunerne skal spare, og det skal de, hvis de får lagt en nulvækstramme ned over sig, så er det jo altså personalet, som er det, der virkelig koster noget, som det derfor vil være mere end vanskeligt for en kommunalbestyrelse at friholde for besparelser, hvis besparelserne skal op i den her størrelsesorden.

Kl. 17:23

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 17:23

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jeg er helt med på, at spørgeren formodentlig er inspireret af Arbejderbevægelsens Erhvervsråds analyse, som netop har forsøgt at tegne et billede af besparelser og 10.000 færre offentligt ansatte i de kommende år, og til det må jeg sige, fuldstændig som finansministeren også har sagt her i løbet af dagen, at den analyse er fuldstændig vildledende.

Kl. 17:23

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Rasmus Prehn som medspørger.

Kl. 17:24

Rasmus Prehn (S):

Nu er det jo meget karakteristisk for den her regering, at hver gang der er et eller andet, som går regeringen imod, er det bare fuldstændig vildledende, det har ikke noget på sig osv. Da vi fra oppositionens side gjorde meget klart ved folketingsvalget i 2007, at det var et valg mellem enten at have råd til skattelettelser eller til velfærd, hørte vi det samme fra regeringen: Jamen det er sludder og vrøvl, det har ikke noget på sig, og det er vildledende.

Sagen er den, at vi giver skattelettelser til de allerrigeste i Danmark i 100.000-kroners-klassen, og alligevel skal vi nu ud at spare på det kommunale område. Sagen er også den, at i en situation, hvor regeringen har sagt, at der aldrig nogen sinde er brugt så mange penge på det offentlige som nu, har vi en situation, hvor det bl.a. er sådan på børneinstitutionsområdet, at forældrene skal betale mere i takst, men normeringen bliver ringere. Så hvordan går det ikke, når der kommer nulvækst? Det må da alt andet lige betyde, at der skal spares endnu mere, at der bliver endnu færre pædagoger, endnu færre skolelærere og endnu færre SOSU-assistenters på plejehjemmene. Og er det ikke et klart løftebrud i forhold til, hvad man lovede i 2007?

Kl. 17:25

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 17:25

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jeg er vant til retorikken fra hr. Rasmus Prehn omkring ønsket om at give en indrømmelse i forhold til løftebrud, men nej, jeg kan på ingen måde sige, at der skulle være tale om løftebrud.

Sandheden er jo, at der aldrig er brugt så mange penge på de store velfærdsområder, som der bruges i dag, og heller ikke i faste priser. Det offentlige forbrug er under den nuværende regering altså væsentlig højere, end den socialdemokratisk ledede regering lagde op til i 2001. Og så siger jeg så, som jeg også sagde som besvarelse på det første spørgsmål, at en tid med mere begrænset vækst selvsagt vil stille større krav om en fornuftig prioritering af midlerne. Det gælder f.eks. ved ændringer i befolkningssammensætningen, hvor der kan være behov for at flytte midler fra et område til et andet, og her kan der altså også være forskel fra kommune til kommune.

Der må jeg bare igen sige, at jeg har fuld tillid til, at den enkelte kommunalbestyrelse foretager en fornuftig prioritering, men samtidig er det altså også vigtigt for mig at understrege, at sådan nogle tilpasninger og prioriteringer jo altså ikke nødvendigvis er ensbetydende med serviceforringelser.

Kl. 17:26

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Rasmus Prehn.

Kl. 17:26

Rasmus Prehn (S):

Jeg kan udmærket forstå, at ministeren har meget travlt med sådan at klamre sig meget fast til de talelinjer, der er, for det er svært at forklare den her situation.

Der har aldrig været brugt så mange penge, siger ministeren. Ja, det har man sagt igen og igen. Ikke desto mindre oplever folk jo, at der bliver ringere velfærd, og kigger vi relativt på det, må vi sige, at i den periode, hvor Nyrup var statsminister, havde vi en årlig vækst på ca. 2,3 pct., mens vi har haft en borgerlig regering, har vi haft 1,6 pct. i vækst, og nu taler man så om, at vi skal helt ned på nulvækst. Nulvækst!

Der er det, jeg godt kunne tænke mig at høre: Mener ministeren virkelig, at man kan friholde den offentlige service? Kan man undgå at afskedige pædagoger, afskedige skolelærere, afskedige SOSU-assistenters, når man går helt ned på nulvækst, når vi i forvejen – i en situation, hvor man siger, at der aldrig har været brugt så mange penge – er i gang med at afskedige? Det er det, der sker på børneinstitutionsområdet: færre pædagoger og højere priser.

Kl. 17:27

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 17:27

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jeg må simpelt hen starte med på det skarpeste at tage afstand fra de påstande, som hr. Rasmus Prehn kommer med igen og igen: at man oplever, at det hele bliver ringere. Det kan jeg simpelt hen ikke genkende, og det, jeg tager udgangspunkt i, er de mange brugertilfredshedsundersøgelser, som vi netop foretager på de store velfærdsområder, hvor brugerne er tilfredse med den velfærd, de får.

Så jeg kan simpelt hen ikke genkende det skræmmebillede, som hr. Rasmus Prehn og hele oppositionen bruger endog uendelig meget krudt på at fremstille. Jeg kan ikke genkende det, og jeg kan igen si-

ge, at aldrig er der brugt så mange penge på de store velfærdsområder. Det synes jeg er vigtigt at have for øje, når man står i den her diskussion dag efter dag.

Kl. 17:29

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til hr. Rasmus Prehn, og så er det fru Maja Panduro for et sidste spørgsmål.

Kl. 17:27

Kl. 17:28

Maja Panduro (S):

Ministeren kan ikke åbenbart ikke genkende den frustration, som jeg hører fra mange forældre, over, at når de kommer ud i daginstitutionerne, er prisen lige steget, og de hører også fra regeringen, at det hele skulle blive så godt, og at der er råd til hele dynen. Men nu er der altså færre pædagoger, og institutionen er slidt ned, og det er enormt frustrerende at opleve som forældre, fordi man er blevet lovet noget andet. Hvis ministeren ikke kan genkende det, synes jeg ærlig talt, at ministeren skulle tage et kig ud i virkeligheden, for så er jeg bange for, at ministeren har opholdt sig lidt for længe herinde bag de tykke mure.

Når ministeren for det første benægter, at der overhovedet er et problem, må jeg bare minde om, at AE altså har brugt Finansministeriets egne regneregler, når de siger, at det her vil betyde tab af 5.000 stillinger i kommunerne næste år og 10.000 stillinger næste år igen. Det er meget nemt at sige, at kommunerne selv skal prioritere, men hvis frihed til kommunerne er frit valg mellem at fyre pædagoger eller fyre plejepersonale, hvad er friheden så værd?

Kl. 17:29

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 17:29

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Det er tankevækkende, som fru Maja Panduro både i sidste uge og igen i denne uge bruger en masse taletid på at prøve at fremstille det, som om en minister aldrig tager ud i virkeligheden. Det gør jeg heldigvis rigtig meget, jeg møder rigtig mange tilfredse forældre, og jeg møder rigtig mange glade pædagoger. Det kunne være, at fru Maja Panduro skulle prøve det samme, for så kunne det være, man kunne se lidt lysere på, hvad det rent faktisk er for en velfærd, som alle vores kernemedarbejdere og frontmedarbejdere yder hver evig eneste dag, og som alle brugerne er endog meget tilfredse med. Det vil jeg i hvert fald varmt anbefale.

Kl. 17:29

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til fru Maja Panduro. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 26, er til indenrigs- og socialministeren af fru Julie Skovsby.

Kl. 17:29

Spm. nr. S 1111

26) Til indenrigs- og socialministeren af:

Julie Skovsby (S):

Mener ministeren, at regeringens udtalelser om, at »[den] i bedste fald står på kommunal nulvækst i de kommende år«, giver kommunerne muligheder for at indfri målene i regeringens såkaldte kvalitetsreform?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Fru Julie Skovsby for at oplæse spørgsmålet.

Julie Skovsby (S):

Tak for det. Mener ministeren, at regeringens udtalelser om, at »[den] i bedste fald står på kommunal nulvækst i de kommende år«, giver kommunerne muligheder for at indfri målene i regeringens såkaldte kvalitetsreform?

Kl. 17:30

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 17:30

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Tak for spørgsmålet. Jeg er klar over, at det har været dagens hotte emne her i spørgetiden, og at finansministeren har stået længe og svaret på præcis de samme spørgsmål, så derfor må jeg beklage, hvis besvarelsen kommer til at ligne meget af det, som finansministeren har sagt. Det ændrer dog ikke på, at vi er fuldstændig enige i udmeldingerne, og at oppositionen har koordineret en byge af spørgsmål – og respekt for det.

Jeg skal starte med at gøre opmærksom på, at rammerne for de kommunale udgifter i det kommende år jo altså ikke er fastlagt. Herudover kan jeg oplyse, at kvalitetsreformen er i fuld gang med at blive gennemført i kommunerne, regionerne og staten.

Kvalitetsreformen er fuldt finansieret. Initiativerne bliver betalt via en kvalitetspulje på 10 mia. kr. og en kvalitetsfond på 50 mia. kr. Kvalitetspuljen på de 10 mia. kr. er afsat i perioden 2008-2011, og kvalitetsfonden på de 50 mia. kr. er til investeringer i nye sygehuse, renovering og nybyggeri af ældreboliger, skoler og daginstitutioner. Udmøntningen af alle de her midler begyndte sidste år, altså i 2009, og fortsætter helt frem til 2018. I år er der endda sket en fremrykning af udmøntningen af midler for at stimulere vækst og beskæftigelse, så der alene i år blive udmøntet i alt 4 mia. kr. til kommunale anlægsinvesteringer.

Kl. 17:31

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Julie Skovsby.

Kl. 17:31

Julie Skovsby (S):

Skal jeg forstå ministeren sådan, at der ikke bliver tale om nulvækst, og at ministeren ikke ønsker en nulvækst for kommunerne for næste år, altså for 2011? Det, man skal huske, er jo, at nulvækst måske lyder harmløst, men det er jo reelt lig med nedskæringer.

Det, man også skal huske på, er, hvordan den fik hele armen, dengang daværende statsminister, Anders Fogh Rasmussen, i august 2007 præsenterede regeringens såkaldte kvalitetsreform. Den blev kaldt århundredes reform. Der var jo heller ikke mangel på store løfter i valgkampen i 2007 om, hvordan kvalitetsreformen ville sikre et megaløft i investeringerne i velfærden.

Nu har vi så at gøre med, at vi kan se frem til nulvækst i år 2011, og det vil altså betyde, at man i 2011 vil se besparelser på 2 mia. kr. og i 2012 besparelser på godt 4 mia. kr.

Hvordan kan det hænge sammen med alle de store løfter, man har givet? Er virkeligheden ikke, at man ikke kan afgive så stor løfter om velfærd og samtidig give så store skattelettelser, som man har gjort?

Kl. 17:33

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 17:33

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Før vi fortæber os i milliardbeløbene lad mig så lige for god ordens skyld minde om, hvad kvalitetsreformen handler om. Formålet er fuldstændig klokkeklart at skabe bedre velfærd og højere kvalitet i den offentlige sektor alt sammen til gavn for borgerne.

Kvalitetsreformen skal jo netop sikre, at der fortsat sker udvikling og fornyelse i alle dele af velfærdsservicen. Regeringen er nemlig meget optaget af at sørge for, at vi får det optimale ud af de ressourcer, der er til rådighed, og sådan at borgerne altså også kommer til at mærke en forskel.

Kvalitetsreformen er som sagt, og det synes jeg også at jeg gjorde meget tydeligt i min første besvarelse, fuldt finansieret. Initiativerne i reformen bliver betalt via en kvalitetspulje på 10 mia. kr. og en kvalitetsfond på 50 mia. kr., og realiseringen er som nævnt allerede i fuld gang.

Kl. 17:34

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Julie Skovsby.

Kl. 17:34

Julie Skovsby (S):

Kan ministeren ikke bekræfte, at der bl.a. i kvalitetsreformen står, at der skal være bedre mulighed for at rekruttere medarbejdere til den borgernære service? Det er jo eksempelvis i ældreplejen, vi mangler folk. Hvordan er det, man har tænkt sig at rekruttere medarbejdere, når det er, at der bliver skåret ned i den offentlige sektor? Jeg forstår det ikke.

Jeg har flere veninder, som har valgt at blive social- og sundhedsassistenter, og det har de bestemt ikke gjort for pengenes skyld eller på grund af de små skattelettelser, som de nu kan se frem til. Det har de gjort, fordi de gerne vil hjælpe andre mennesker. Hvordan kan man gøre det, når der bliver skåret ned på ens tid til de ældre, til omsorgen? Der er eksempler på, at borgmestre siger: Skal man ud at skære på den borgernære service, jamen så kræver det altså revisitering af hele ældreområdet.

Hvad er det for en proces at gå i gang med på det her tidspunkt?

Kl. 17:35

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det ministeren.

Kl. 17:35

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jamen jeg må slå armene ud og sige, at jeg simpelt hen ikke kan genkende det billede, som fru Julie Skovsby forsøger at tegne af en eller anden fuldstændig nedbarberet offentlig sektor. Jeg er nødt til at gentage og sige, at aldrig er der blevet brugt så mange penge på de store velfærdsområder, som der bruges i dag; heller ikke, når vi taler faste priser. Så jeg kan simpelt hen ikke genkende det billede.

Kl. 17:35

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Rasmus Prehn som medspørger.

Kl. 17:36

Rasmus Prehn (S):

Det er meget interessant at høre ministeren her igen stå og tale om, at der aldrig har været brugt så mange penge.

Nu tager det her spørgsmål jo afsæt i, at ministrene, regeringen, selv har givet udtryk for, at vi går en periode med nulvækst i møde. Det vil altså sige, at man sådan set har indrømmet, at den vækst, der har været, og som vi som Socialdemokrater godt nok har syntes var lige lav nok, bliver endnu lavere nu. Det er jo det, der er perspekti-

vet. Og der er det jo så man må sige, at det da bliver usædvanligt svært at leve op til det, der ligesom blev stillet i udsigt med kvalitetsreformen. Der var jo stort set ikke grænser for, hvad man lovede i valgkampen 2007, og det var i den forbindelse, at kvalitetsreformen blev lanceret. Da sagde man så, at man skulle have en bedre velfærd og større arbejdsglæde.

Altså, hvordan tror ministeren, at man oplever det her mantra, det her slogan fra regeringens side, når man er ansat ude i f.eks. det danske sygehusvæsen, hvor man har knoklet og knoklet for at leve op til nogle af de her forskellige krav og så får en fyreseddel; når man ude i kommunerne har knoklet på et plejehjem, og de varme hænder får en fyreseddel med hjem; når man har knoklet for at leve op til regeringens ambitioner på folkeskoleområdet og så får en fyreseddel. Det er jo det, der er konsekvensen.

Ifølge AE's beregninger vil man med nulvækst komme til at skulle afskedige 1.000 skolelærere bare inden for de næste 2 år. Hvordan rimer det med de løfter, man gav i 2007 om kvalitetsreformen?

Kl. 17:37

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det ministeren.

Kl. 17:37

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Sikke en lang talestrøm fra hr. Rasmus Prehn – igen et forsøg på at sige, at regeringen ikke lever op til løfterne i kvalitetsreformen. Jamen det gør vi da i høj grad, hele realiseringen er i fuld gang. Lad mig igen nævne de 10 milliarder fra puljen, de 50 milliarder i Kvalitetsfonden. Altså, det er jo penge, der er i gang, og som er ude at rulle, så jeg kan simpelt hen ikke genkende det der billede.

Men én ting, jeg hæftede mig ved, og som var et glædens øjeblik, var, da hr. Rasmus Prehn rent faktisk konstaterede, at der var sket en vækst i den offentlige sektor. Det syntes jeg da var en glæde endelig at konstatere. At man så fra Socialdemokraternes side ønsker, at væksten skulle have været endnu højere og nå jeg ved ikke hvilke punkter ude i universet, er så dér, hvor forskellen mellem os ligger. Men, altså, det er dog en glæde, at vi kan være enige om, at der aldrig har været så mange penge på velfærdsområdet.

Kl. 17:38

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det hr. Rasmus Prehn.

Kl. 17:38

Rasmus Prehn (S):

Som sagt skal man jo hele tiden se det her relativt, og den vækst, der var, da vi havde Poul Nyrup Rasmussen som statsminister og Mogens Lykketoft som finansminister, var langt større, og vi fik mere velfærd i den periode, uden at vi kom ud i de økonomiske problemer, som regeringen nu har bragt os i med en lavere vækst. Men selvfølgelig skal man altid glæde sig over det, man har, og med udsigt til nulvækst vil alt jo se rosenrødt ud, for det er virkelig et rædselsscenario.

Men det, man må sige, er, at hvis det er sådan, at ministeren har ret vedrørende kvalitetsreformen, altså at den allerede er ved at blive rullet ud, at den allerede er ved at blive virkelighed, så tror jeg da godt nok, at der er nogle offentligt ansatte, der er blevet lange i ansigtet, for de føler, at de er blevet lovet guld og grønne skove. Nu, når de oplever at blive afskediget, når de oplever, at der bliver indskrænket, når de oplever, at de skal arbejde hårdere, så skyldes det, at regeringens kvalitetsreform er ved at blive udrullet; den er godt i gang.

Det må man da sige, nemlig at det godt nok så er en oversolgt reform, hvis det er sådan, at det, der sker ude i kommunerne i øjeblikket, hvor ansatte bliver afskediget, er regeringens højt besungne kva-

litetsreform, der er ved at blive rullet ud. Det synes jeg da er et meget uhyggeligt scenarie, og så vil jeg gerne opfordre regeringen til ikke at komme med flere løfter i fremtiden.

Kl. 17:42

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Så er det ministeren.

Kl. 17:39

Kl. 17:39

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jamen igen kan jeg ikke forstå, at man forsøger at tegne et billede af, at kvalitetsreformen ikke er i gang, og det er sådan set det, der bekymrer mig, for det er den da i høj grad. I 2009 er der blevet udmøntet 1 mia. kr., og i 2010 bliver der udmøntet 4 mia. kr., fordi vi netop har fremrykket de 2 mia. kr. fra 2013 for netop at stimulere vækst og beskæftigelse i en tid, hvor vi, ja, står midt i en international finanskrisse. Vi tager ansvar ved at sikre en fremrykning her for netop at stimulere vækst og beskæftigelse. Det har jeg vanskeligt ved at se ikke skulle være ambitiøst og ansvarsfuldt at gøre.

Så jeg kan ikke genkende de her miserable billeder, som hr. Rasmus Prehn forsøger at vise.

Kl. 17:40

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til hr. Rasmus Prehn. Så er det fru Julie Skovsby for et afsluttende spørgsmål.

Kl. 17:40

Julie Skovsby (S):

Ministeren siger, at man lige nu er i gang med at stimulere vækst og beskæftigelse ude i kommunerne, og det må undre dem, der ser med, når vi samtidig ved, at vi har udsigt til nulvækst i 2011 og 2012, for det vil altså betyde besparelser på 2 mia. kr. For at komme tilbage til, hvad der stod i kvalitetsreformen, dengang man fremlagde den i 2007 og gik til valg på den, stod der, at kvalitetsreformen skal sikre fortsat fornyelse og udvikling af kvaliteten i børnepasning, i ældreplejen og på sygehuse.

Er det virkelig det, man gør, når man giver så store skattelettelser, som man gør, når der er udsigt til afskedigelser ude i kommunerne? Kan det virkelig være rigtigt, at det er det, vi skal byde borgerne i det her samfund?

Kl. 17:41

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 17:41

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jeg er glad for, at fru Julie Skovsby lige gentager hensigten med kvalitetsreformen, og hvad der egentlig sker omkring den, for jeg tror, det er nødvendigt, da det forekommer mig, at det er gået hen over hovedet på spørgeren her. Vi har i både 2009 og 2010 udmøntet midler fra kvalitetsfonden som planlagt, og ja, så er der endda udmøntet flere midler med henblik på netop at stimulere vækst og beskæftigelse.

I 2009 fremlagde vi en plan for de fremtidige sygehusinvesteringer, gav foreløbigt tilsagn om projekter for i alt 15 mia. kr. ud af de 25 mia. kr., som jo altså er afsat til sygehusbyggeri. På det kommunale område aftalte vi sammen med KL i økonomiaftalen for 2009 at udmønte 9 mia. kr. i perioden fra 2009 til 2013.

Det er bare for at sige, at alt i alt fungerer hele kvalitetsfonden som planlagt, og det er der overhovedet ikke nogen planer om at ændre ved.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til fru Julie Skovsby. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er også til indenrigs- og socialministeren af hr. Thomas Jensen.

Kl. 17:42

Spm. nr. S 1135

27) Til indenrigs- og socialministeren af:

Thomas Jensen (S):

Mener ministeren ikke, at det er ved at være på høje tid, at regeringen laver den sammenhængende strategi for de udsatte boligområder, som regeringens eget rådgivende udvalg, Programbestyrelsen, anbefalede i 2008?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Thomas Jensen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 17:42

Thomas Jensen (S):

Mener ministeren ikke, at det er ved at være på høje tid, at regeringen laver den sammenhængende strategi for de udsatte boligområder, som regeringens eget rådgivende udvalg, Programbestyrelsen, anbefalede i 2008?

Kl. 17:43

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ministeren.

Kl. 17:43

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Regeringen har en langsigtet strategi for udviklingen af de udsatte boligområder. Den er fra 2004 og har, siden den blev offentliggjort, dannet udgangspunkt for regeringens initiativer. Strategien danner rammen for den vedholdende og tålmodige indsats, som er så vigtig en pointe i Programbestyrelsens anbefalinger, en pointe, som jeg er fuldstændig enig i. Udviklingen i de udsatte boligområder kan hverken vendes ved enkelte tiltag eller vendes bare over en enkelt nat. Når udviklingen skal vendes, forudsætter det en langsigtet indsats, der bygger på ændrede anvisningsregler, en målrettet arbejdsmarkedsindsats, kriminalitetsforebyggelse og en indsats for at gøre områderne attraktive for nye tilflyttere. Regeringen har gennem flere år taget flere initiativer og tiltag, som lige præcis følger den her strategi, og i øvrigt har Socialdemokraterne hver gang stemt imod.

Kl. 17:44

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Thomas Jensen.

Kl. 17:44

Thomas Jensen (S):

Det lyder jo rigtig, rigtig godt, men det skal også være godt, vil jeg sige til indenrigsministeren. For det er jo sådan, at i december 2008 barslede Programbestyrelsen, altså regeringens eget rådgivende udvalg om udsatte boligområder, med den her 276 sider lange rapport. Der er en lang række anbefalinger til regeringen, men det er, som om regeringen har siddet dem overhørig.

Det er også derfor, at formanden for Programbestyrelsen meget usædvanligt har taget bladet fra munden og sagt, at det ser ud, som om den her rapport bare ligger og samler støv hos indenrigs- og socialministeren. Det synes jeg er meget sørgeligt, for vi ved, at der er 35.000 børn og unge under 17 år, der vokser op i de her boligområder. Hvad angår deres referencepersoner, er 40 pct. af de voksne uden tilknytning til arbejdsmarkedet.

Jeg synes, at vi for at sikre samfundets sammenhængskraft og for at sikre de her 35.000 børn og unge har en forpligtigelse til at gå ind og lave en målrettet indsats. Det er også derfor, at en af de anbefalinger fra Programbestyrelsen, som ministeren ikke følger, er – det står på side 7 i rapporten:

»Regeringen bør bidrage væsentligt til finansieringen af en fremtidig indsats i de udsatte boligområder.«

De småpenge via satspuljer og andre midler, der er givet til de her udsatte boligområder, er slet, slet ikke nok. Der er et kæmpe renoveringsefterslæb i de her områder, og det handler om, at man skal lægge en målrettet strategi, for at man kan komme de her udsatte boligområder til livs.

På alene renoveringsområdet ved jeg, at ministeren vil fremføre, at der er brugt ca. 22 mia. kr., men beregninger viser, at der er behov for over en årrække at lave en renoveringsindsats på 163 mia. kr. Med andre ord sakker regeringen langt, langt bagefter.

Men for at vi ikke skal fortabe os i tal og detaljer her i dag, kan jeg prøve at spørge ministeren klart og tydeligt: Har ministeren en dato, et år for, hvornår vi i Danmark ikke længere skal have udsatte boligområder?

Kl. 17:46

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ministeren.

Kl. 17:46

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jeg må sige, at det var en imponerende lang taletid, spørgeren fik, men spørgsmålet til sidst var rigtig klart, og hvor ville jeg ønske, at jeg bare kunne sige: Det her er datoen. Det tror jeg at vi alle sammen ønsker, og så langt er vi heldigvis enige.

Det, der også er vigtigt i hele det her arbejde, som jeg også startede med at sige i min besvarelse, er, at det ikke bare er noget, vi vender på en nat, for der findes ikke lige sådan et snuptag, én enkel løsning på, hvordan man skaber en positiv udvikling i et udsat boligområde. Det afhænger bl.a. af de lokale forhold.

Men det her billede af, at regeringen ikke gør noget som helst, og at man nærmest bare har ladet rapporten samle støv, kan jeg simpelt hen ikke genkende, og jeg er faktisk glad for at få lejligheden her til at få præciseret det. Vi har gennem de seneste år indført en række redskaber, som netop skal bidrage til at få skabt forandringer i boligområderne, og jeg synes måske, det ville have klædt spørgeren at anerkende, at vi har taget imod mange af de anbefalinger, som Programbestyrelsen er kommet med.

Kl. 17:47

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Thomas Jensen.

Kl. 17:47

Thomas Jensen (S):

Det er igen sådan et skønsmaleri med, at man virkelig har taget rapportens anbefalinger til efterretning og gør rigtig meget for de her udsatte boligområder. Men jeg synes, det er meget, meget fattigt, at vi, som på trods af krisen er et rigt velfærdssamfund, hvor vi har nogle store almene boligområder, hvor der er problemer eller udfordringer, skal bruge satspuljen til at løse de her problemer med. Det er få hundrede millioner kroner til at lave indsatser, når vi ved, at der ligger et kæmpe potentiale, menneskelige ressourcer, hvis vi går ind og virkelig understøtter en indsats i de her områder.

De her 35.000 børn, der har referencepersoner, som ikke har en særlig god tilknytning til arbejdsmarkedet, er jo de personer, vi bl.a. skal tænke på. Det er de børn, som vi skal sørge for kommer ud, får en god uddannelse og en fast tilknytning til arbejdsmarkedet. Og på den måde vil en investering her i 2010, 2011, 2012 og årene frem-

over være en fantastisk menneskelig investering for den enkelte, og det vil være en god samfundsøkonomisk investering.

Derfor er det også meget beskæmmende i dag, at vi ikke kan få et svar fra ministeren om, hvorvidt der er en målsætning i regeringen. Der er nogle små tjattende tiltag, men er der en målsætning om, at man ikke vil acceptere udsatte boligområder i Danmark om f.eks. 10 år?

Kl. 17:48

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Det hjælper ikke, at hr. Thomas Jensen dækker den røde lampe til med papir, for den virker altså alligevel.

Kl. 17:48

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Som jeg startede med at sige i min besvarelse, har vi altså en langsigtet strategi for udviklingen. Jeg er nødt til lige at gribe fat der, hvor jeg synes det bliver noget skingert og noget skævt, i forhold til at der ikke skulle være penge til det her område. Altså, lad mig minde om en investeringsramme på 21 mia. kr. – 21 mia. kr. – til renovering af det almene byggeri, som kører fra 2003 til 2012, og så er der en pulje på 2,2 mia. kr. i årene fra 2006 til 2010 til sociale og forebyggende indsatser i udsatte boligområder. Det synes jeg i høj grad er pengebeløb, det er værd at kigge nøje på, for det er penge, der lige præcis virker i det område, som vi heldigvis har en fælles interesse i.

Kl. 17:49

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Rasmus Prehn som medspørger.

Kl. 17:49

Rasmus Prehn (S):

Ministeren bryster sig noget af, at man har sådan en langsigtet strategi på det her boligområde – der sker virkelig noget. Og det er også fuldstændig rigtigt, at der i sandhed er en langsigtet strategi med regeringens boligpolitik. Det handler jo i høj grad bare om at afvikle alle de tiltag, der er blevet gjort, og så lade de her udsatte boligområder sejle deres egen sø.

Da regeringen overtog nøglerne til Statsministeriet i 2001, var det sådan, at der rundtomkring i de udsatte boligområder var forsøg med sociale viceværter, der kunne hjælpe med at sætte folk i arbejde og få dem i uddannelse osv., der var kvarterløftsprojekter, der var byfornyelsesprojekter, man prøvede at sammenlægge lejligheder og gøre det mere attraktivt og få nye familier ind osv. Der skete en hel masse forskellige ting.

Hvad var så regeringens langsigtede strategi på det her område? Det var at sidde og nidkært trykke på stopknappen for alle projekterne. Og hvad gjorde man så? Man fandt ud af, at det her jo ikke due-de, for det var dybt asocialt, så man måtte hellere finde på et eller andet, sådan at det i hvert fald kunne se ud, som om man gjorde noget. Og da man så indgik boligaftalen i 2005, slog man ruden ind på Landsbyggefonden, altså de penge, som lejerne selv sparer op til renovering, og så begyndte man at sige: I stedet for at vi finansierer det her af fællesskabets kasse, af skatteydernes penge, gennem finansloven, begynder vi at finansiere langt mere med lejernes egne penge i Landsbyggefonden. Så man fodrer altså folk med deres egen hale.

Kl. 17:50

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 17:50

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Der var jo så egentlig ikke noget spørgsmål. Men ikke desto mindre kan jeg slet ikke genkende det, hr. Rasmus Prehn siger. Alle de rigtig gode initiativer, som hr. Rasmus Prehn nævner, med sociale viceværter, kvarterløft, helhedsplaner, gadeplansindsatser osv. osv., er da det, vi ser derude; det er lige præcis det, der er i gang i områderne. Vi går så videre og skaber yderligere værktøjer og laver en styringsreform, og den stemmer Socialdemokraterne imod.

Man kan tage sig til hovedet og blive noget forundret, når primært hr. Thomas Jensen, men nu også hr. Rasmus Prehn, dag efter dag skriver spørgsmål og stiller mundtlige spørgsmål om det her emne med en intensitet, som får mig til at tro, at de rent faktisk brænder for det, og at de så stemmer imod, når der kommer nogle nye initiativer, som netop også har til hensigt at forbedre indsatsen. Det ville have klædt Socialdemokraterne, at de havde stemt for sådan nogle ting.

Kl. 17:51

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Rasmus Prehn.

Kl. 17:51

Rasmus Prehn (S):

Nu har vi jo lige ved det foregående spørgsmål lært en meget vigtig lektie om regeringens politik, og det er, at når regeringen lover noget, når regeringen siger, at de gør noget, og ikke mindst når de kommer med forkromede programmer og udspil, så skal man passe på. For tit er det ikke det, de siger de vil gøre, som rent faktisk sker.

Det er også derfor, vi er skeptiske over for regeringens politik på det her område, for det var faktisk Socialdemokratiet, som igangsatte de her projekter med sociale viceværter, kvarterløft, byfornyelse osv. – rigtig gode projekter – og mange af dem er så blevet sat på hold, og er i hvert fald blevet finansieret på en anden måde. Djævelen ligger i detaljen, og det er der, man kan se, at regeringen gang på gang snyder på vægten og så lader de svageste betale. Det er det, man kan se her, og det er derfor, vi har sagt fra over for det.

Næste gang ministeren er på besøg i et udsat boligområde, tror jeg, hun skal prøve at høre, hvordan det er nu, i forhold til hvordan det var, da vi havde en socialdemokratisk regering, og så vil der være rigtig mange i den almene sektor, der vil sige: Lad os endelig få en socialdemokratisk regering tilbage. Det er det, der er brug for, for at få løftet den almene sektor.

Kl. 17:52

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 17:53

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jeg er dog glad for, at hr. Rasmus Prehn trods alt indrømmer, at det ikke er projekter, som er fuldstændig hældt ned af brættet. Og det er fint nok at tage æren for det – jeg har al respekt for, at man tager æren for at have opfundet sociale viceværter. Mig bekendt var det en del af et satspuljeforlig, hvor alle partier undtagen Enhedslisten var til stede. Men lad os ikke bruge tid på det, lad os være fuldstændig enige om, at initiativer som sociale viceværter, helhedsplaner, alle de her ting, er rigtig, rigtig gode værktøjer, og jeg er glad for, at hr. Rasmus Prehn også indrømmer, at de sådan set stadig væk kører derude. Ja, det gør de, for det er initiativer, der virker, og jeg besøger ofte de steder og får netop også bekræftet, at det er initiativer, der virker.

Hvad der også virker er f.eks. alle de initiativer, der er i hele finansieringsreformen af den almene boligsektor, bl.a. et vigtigt initia-

tiv, som handler om at få reduceret huslejen i nybyggeriet med 11-12 pct. Har man ikke en interesse i også at sikre billige boliger? Jeg synes, at Socialdemokratiet skulle have overvejet at stemme for regeringens finansieringsreform i stedet for at bruge rigtig meget krudt på at prøve at skabe et eller andet billede af, at der ikke er aktiviteter i gang, for det er der i høj grad.

Kl. 17:54

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Og tak til hr. Rasmus Prehn. Så er det hr. Thomas Jensen.

Kl. 17:54

Thomas Jensen (S):

Til det der vrøvl om, om Socialdemokraterne vil tage ansvar på det område, vil jeg bare sige, at vi ikke er inviteret til forhandlinger, og vi får ikke mulighed for at få indflydelse på nogen aftaler. Ministeren har allerede været ude at sige, at vi ikke kommer med i forhandlingerne om Landsbyggefonden, så det forventer jeg heller ikke vi kommer her til efteråret.

Men jeg har det sådan, at det er godt at sætte sig mål i livet. Jeg synes også, man politisk skal sætte sig mål, og så skal man gøre alt for at opnå dem og virkelig nå i havn med dem. På det her område, med de udsatte boligområder, har regeringen ikke noget mål; det har vi fået bekræftet i dag. Regeringen har ikke noget mål om, hvornår man ikke vil have udsatte boligområder i Danmark. Man har nogle små, løse tiltag. Ministeren har sagt, at man allerede i 2004 lagde en langsigtet strategi. Problemet er bare, at da Programbestyrelsen kom med sin rapport i 2008, var der 37 udsatte boligområder i Danmark. Så regeringen er ikke nået særlig langt med sine ambitioner. Så mit spørgsmål her i dag er: Vil ministeren ikke på sigt lægge en strategi, hvor der er en klar målsætning om, hvornår vi ikke har udsatte boligområder i Danmark?

Kl. 17:55

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 17:55

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Hvordan kan det være, at en strategi, som er i fuld gang, og som har de rigtige hensigter, lige pludselig skal dømmes ude? Det forstår jeg simpelt hen ikke. Hvad er der galt i at fortælle om, at den her strategi er fra 2004? Der blev den offentliggjort, og det er lige præcis den strategi, som vi følger til punkt og prikke. Gør det den ringere, at den er fra 2004? Den har de fuldstændig rigtige målsætninger, og jeg går ikke ud og sætter dato på.

Men hvis hr. Thomas Jensen ville gøre sig den ulejlighed at læse strategien og i øvrigt også bruge lidt tid på at læse de mange spørgsmål, som jeg har besvaret skriftligt til hr. Thomas Jensen – jeg tror, der var 47, stillet den 11. december – om alle Programbestyrelsens anbefalinger, kunne det være, at hr. Thomas Jensen måske med besvarelserne her kunne blive overbevist om, at der faktisk er sket rigtig mange af de ting, som Programbestyrelsen også har anbefalet, samtidig med at vi stadig væk har en strategi for, hvad vi gør på det bolig sociale område.

Kl. 17:56

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Tak til hr. Thomas Jensen, og hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål, spørgsmål nr. 28, er til indenrigs- og socialministeren af fru Maja Panduro.

Kl. 17:56

Spm. nr. S 1109

28) Til indenrigs- og socialministeren af:

Maja Panduro (S):

Hvordan mener ministeren at nedskæringer på folkeskolen som følge af kommunal nulvækst og dermed 1.100 færre lærere skal udmøntes i praksis?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Fru Maja Panduro for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 17:56

Maja Panduro (S):

Spørgsmålet lyder: Hvordan mener ministeren at nedskæringer på folkeskolen som følge af kommunal nulvækst og dermed 1.100 færre lærere skal udmøntes i praksis?

Kl. 17:56

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 17:56

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Det her spørgsmål vedrører jo helt specifikt folkeskoleområdet, og da folkeskoleområdet hører under undervisningsministeren, undrer det mig utrolig meget, at spørgeren simpelt hen ikke har været indstillet på, at det så var undervisningsministeren, der svarede på spørgsmålet.

Det, jeg som indenrigs- og socialminister kan svare i forbindelse med det her spørgsmål, må være udtalelser om kommunernes økonomiske rammer helt generelt. Her kan jeg oplyse, at kommunernes budgetter for 2010 ligger på et historisk højt niveau, og at der aldrig er brugt så mange penge på de store velfærdsområder, som der bruges i dag. Og det skyldes, at regeringen har prioriteret forbedringer af den kommunale service højt.

Som altid aftales rammerne for den kommunale økonomi for det kommende år med KL i maj-juni måned. Der er så nogle måneder til endnu, hvad angår kommuneøkonomiaftalen for 2011. Som sagt og så i tidligere besvarelser må vi forvente, at der bliver behov for at holde igen med væksten i de offentlige udgifter i de kommende år. Men det er jo altså ikke ensbetydende med besparelser og færre ansatte. Det understreger dog behovet for, at kommunerne ligesom staten hele tiden tænker i, hvordan vi skaber bedre velfærd inden for de nuværende rammer, for vi ved, at der er gode muligheder for at udvikle den kommunale service via eksempelvis bedre ressourceudnyttelse og omprioriteringer. Jeg kan godt forstå, fru Maja Panduro vender øjne, for det er jo ikke noget nyt; kommunerne er allerede i gang, og regeringen vil fortsat understøtte kommunernes indsats.

Kl. 17:58

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Maja Panduro.

Kl. 17:58

Maja Panduro (S):

Ja, og så er vi tilbage ved, at den kommunale frihed for tiden består i at vurdere, om man helst vil fyre pædagoger eller plejepersonale. For det er jo lønkontoen, som bærer de tunge udgifter ude i kommunerne. Men ja, det er ikke noget nyt. Jeg stod og fik helt lyst til, om vi kunne sætte en eller anden melodi på, for det er jo den samme sang fra ministeren igen og igen.

Til det her med, at ministeren ikke vil svare på mit spørgsmål, fordi det handler om folkeskolen: Altså, folkeskolen er da alt andet lige stadig væk en kommunal opgave – og en kommunal opgave, som vil blive voldsomt influeret, hvis regeringen trækker det her nulvækstregime ned over kommunerne. Det er jo sådan, at der på grund af den demografiske udvikling faktisk »kun« vil være behov for en realvækst på 0,5 pct. på folkeskoleområdet i modsætning til

de 0,9 pct. i kommunerne sådan under et. Men det betyder alt andet lige også, at når vi så skal have nulvækst, vil det være 200 mio. kr., der skal spares på folkeskoleområdet næste år, og 500 mio. kr. 2012: 600 lærere næste år og 1.100 lærere i 2012.

Når statsministeren så samtidig har lanceret folkeskoleområdet som et af de helt store indsatsområder her frem mod den næste bakketop, forvirrer det mig bare, og det får mig til at tænke over, om det her 360-graders-eftersyn af folkeskolen, som regeringen har lanceret, i virkeligheden er sådan en 360-graders-rundbarbering af vores folkeskole. Jeg synes, det ville være fair af ministeren at fortælle, når nu der skal være nulvækst i folkeskolerne, hvordan den skal udmøntes. Skal der lukkes skoler? Skal der sidde flere elever i klasserne? Skal der indføres brugerbetaling? Hvori består det her 360-graders-rundbarberingseftersyn?

Kl. 18:00

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 18:00

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jeg er stadig væk lidt overrasket over, at spørgsmålet bliver stillet til mig. Jeg kan ikke gå i detaljer på folkeskoleområdet på den måde, som fru Maja Panduro ønsker det, men jeg kan understrege, at de økonomiske rammer er fastsat, så de aftalte udgifter er fuldt finansierede for kommunerne under et. Det er det klareste svar, jeg kan give fru Maja Panduro.

Kl. 18:00

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Maja Panduro.

Kl. 18:01

Maja Panduro (S):

Ministeren afviser altså her over for mig helt klart, at den nulvækst, som regeringen har meldt ud over for kommunerne, vil medføre nedskæringer i kommunerne og vil medføre fyringer af kommunale medarbejdere. Det afviser ministeren hundrede procent her.

Kl. 18:01

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 18:01

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jamen som jeg sagde indledningsvis, er de økonomiske rammer for 2011 ikke fastlagt endnu. Kommunernes budgetter for 2010 er historisk høje, og inden for disse rammer er der et betydeligt rum til fortsat at udvikle den kommunale service. Kommunerne har bl.a. mulighed for at frigøre ressourcer via effektivisering, afbureaukratisering, digitalisering og i det hele taget smartere måder at løse opgaverne på, og som sagt undrer det mig, at man stiller spørgsmål specifikt på folkeskoleområdet, for folkeskoleområdet hører som bekendt under undervisningsministeren.

Kl. 18:02

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Leif Lahn Jensen som medspørger.

Kl. 18:02

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det. Så gør jeg det med et enkelt spørgsmål, som sådan set kan besvares med ja eller nej, og jeg holder mig lidt væk fra folkeskolen: Vil en kommunal nulvækst give færre penge til kommunerne? Det kan sådan set bare besvares med ja eller nej.

	Kl. 18:02	om kommunernes økonomi for 2011 altså først begynder om 4-5 måneder.	Kl. 18:04
Den fg. formand (Jens Vibjerg): Tak. Så er det ministeren.			
	Kl. 18:02	Den fg. formand (Jens Vibjerg): Tak til fru Maja Panduro. Hermed er spørgsmålet sluttet. Det næste spørgsmål er også til indenrigs- og socialministeren og er stillet af fru Julie Skovsby.	Kl. 18:04
Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann): Nu er det sådan, at det er finansministeren, som fastlægger regeringens økonomiske politik, og det har han vist allerede svaret rigeligt på i dag.			
	Kl. 18:02	Spm. nr. S 1112 29) Til indenrigs- og socialministeren af: Julie Skovsby (S): Er ministeren enig med kommunalforsker Poul Erik Mouritzen, professor på Syddansk Universitet, når han i Berlingske Tidende den 1. februar 2010 udtaler, at »Nulvækst kommer til at ramme velfærd, handicappede, børn og unge«?	Kl. 18:04
Den fg. formand (Jens Vibjerg): Tak. Så er det hr. Leif Lahn Jensen.			
Leif Lahn Jensen (S): Det betyder, at jeg har opfattelsen af, at indenrigs- og socialministeren ikke vil svare angående økonomi og heller ikke vil svare angående skole. Er det korrekt?	Kl. 18:02	Den fg. formand (Jens Vibjerg): Fru Julie Skovsby for oplæsning af spørgsmålet.	Kl. 18:04
Den fg. formand (Jens Vibjerg): Tak. Så er det ministeren.			
	Kl. 18:02	Julie Skovsby (S): Tak for det. Er ministeren enig med kommunalforsker Poul Erik Mouritzen, professor på Syddansk Universitet, når han i Berlingske Tidende den 1. februar 2010 udtaler, at »Nulvækst kommer til at ramme velfærd, handicappede, børn og unge«?	Kl. 18:05
Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann): Jeg synes, jeg har besvaret rigeligt i forhold til de spørgsmål, der er blevet stillet mig, og jeg undrer mig bare, for når man har nogle spørgsmål specifikt til folkeskoleområdet, er det mærkeligt, at man ikke stiller dem til undervisningsministeren, men gerne vil tale med indenrigs- og socialministeren om det.			
	Kl. 18:03	Den fg. formand (Jens Vibjerg): Tak. Så er det ministeren.	Kl. 18:05
Den fg. formand (Jens Vibjerg): Tak. Så er det fru Maja Panduro.			
	Kl. 18:03	Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann): Tak for et meget konkret spørgsmål, et spørgsmål om, hvorvidt jeg er enig med kommunalforsker Poul Erik Mouritzen, som udtaler til Berlingske Tidende, at nulvækst kommer til at ramme velfærd, handicappede, børn og unge. Svaret er ganske enkelt nej, jeg er ikke enig med ham.	Kl. 18:05
Maja Panduro (S): Man kan jo bare blive en lille smule bekymret, hvis samtlige regeringens ministre anvender det samme ræsonnement som indenrigsministeren, for så kunne man jo blive sendt rundt fra Herodes til Pilatus. Indenrigsministeren vil ikke svare på spørgsmål om kommunernes økonomi. De skal videre til finansministeren, og indenrigsministeren vil heller ikke svare på spørgsmål om den folkeskole, som er kommunalbestyrelsernes ansvar. De skal videre til undervisningsministeren, så jeg tør jo dårligt stille flere spørgsmål til indenrigsministeren. Men jeg vil bare spørge igen, om det, vi skal forstå her, er, at den kommunale nulvækst vil være fuldstændig problemfri for kommunerne og for folkeskolerne. Den vil ikke betyde personalefyringer, og den vil ikke betyde nedskæringer af velfærdsydelserne.			
	Kl. 18:04	Den fg. formand (Jens Vibjerg): Tak. Så er det fru Julie Skovsby.	Kl. 18:05
Den fg. formand (Jens Vibjerg): Tak. Så er det ministeren.			
	Kl. 18:04	Julie Skovsby (S): Det kunne jo være fint, hvis ministeren brugte sin taletid på at uddybe sit nej. Jeg vil meget gerne vide, hvorfor ministeren ikke er enig med Poul Erik Mouritzen, der er professor ved Syddansk Universitet. Det, han helt præcis siger videre, ud over at en nulvækst altså kommer til at ramme velfærd, handicappede, børn og unge, er, at nulvækst kommer til at ramme netop de områder, hvor udgifterne vokser mest, og det er jo, som vi ved, på ældre- og handicapområdet og for børn og unge. Og så siger han videre, at i de kommuner, hvor man allerede har skåret ind til benet – og det er i rigtig, rigtig mange kommuner – kommer det til at gøre rigtig ondt, siger altså Poul Erik Mouritzen. Det ville være fint, hvis ministeren ville bruge sin taletid til at uddybe sit nej.	Kl. 18:06
Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann): Jeg tror ikke, fru Maja Panduro finder det så svært at forstå, at når man stiller spørgsmål om folkeskolen, er det logisk, at man taler med undervisningsministeren. Det synes jeg måske ikke er pudsigt eller underligt. Så vil jeg bare endnu en gang understrege, at niveauet for de kommunale udgifter er historisk højt, og at der endnu ikke er taget stilling til udgiftsniveauet for 2011, fordi forhandlingerne med KL		Den fg. formand (Jens Vibjerg): Tak. Så er det ministeren.	

Kl. 18:06

Kl. 18:09

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Det kan jeg sådan set godt forstå, men det var lidt fristende, fordi jeg synes, at spørgsmålet var meget, meget klart, og jeg synes også, at det nogle gange klæder os bare at svare kort og klart på de spørgsmål, der bliver stillet, og det valgte jeg så at gøre. Men det kan altså også være, at fru Julie Skovsby bliver ked af svaret, for det vil jo igen blive en gentagelse af, hvad det nu er for nogle økonomiske rammer, vi har.

Vi indgår jo hvert år en økonomiaftale med KL, og den sikrer altså, at kommunerne har økonomi til at løfte de aftalte opgaver for det kommende år. Samtidig sikrer det kommunale finansieringssystem, at kommunernes økonomi jo i vidt omfang altså bliver afskærmet mod den aktuelle krise. Rammerne for den kommunale økonomi for 2011 er endnu ikke fastlagt. Forhandlingerne med KL påbegyndes om 4-5 måneder, og der vil da selvfølgelig på det tidspunkt blive taget stilling til udgiftsniveauet for år 2011.

Kl. 18:07

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Julie Skovsby.

Kl. 18:07

Julie Skovsby (S):

Tak. Det vil sige, at vi endnu en gang har hørt en gentagelse af, at kommunal nulvækst altså er fuldstændig gnidningsfrit for kommunerne, og at der ikke kan gives noget andet svar, end at det er finansministeren, der måske skal svare på det, eller at det ligger ude i fremtiden i forhandlingerne med kommunerne.

Det, der bliver sagt lige nu ude i kommunerne, er, at man kan se frem til skole- og bibliotekslukninger, at der kommer sammenlægninger af børneinstitutioner samt besparelser i ældreplejen. Jeg var tidligere inde på, hvad det egentlig betyder med besparelser i ældreplejen. Borgmestrene på Fyn siger, at det, når de skal ud og afskedige medarbejdere i de borgernære områder, altså ældreplejen, medfører, at man skal ud til hver enkelt ældre og lave en revisitering af, hvad det er for nogle behov, de pågældende har. Man kan prøve at forestille sig, hvilken omfattende proces det er, og hvad det vil betyde for den pleje, som de ældre vil få i deres hverdag.

Kl. 18:08

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 18:08

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jeg svarer gerne mere detaljeret, men det vil stadig væk være en gentagelse, for jeg er helt klar over, at der fremadrettet vil være behov for tilbageholdenhed i dansk økonomi, og det vil naturligvis stille krav til en større ressourceudnyttelse. Vi skal simpelt hen blive bedre til at udvikle velfærden inden for de nuværende rammer. Det er den ansvarlighed, vi må forlange i alle enheder i den offentlige sektor.

Men jeg tror ikke rigtig på det skræmmebillede, som fru Julie Skovsby tegner. For vi er stadig væk nødt til at tage udgangspunkt i, hvad der er de nuværende rammer for den kommunale økonomi. De er historisk høje, og kommunerne har år for år haft økonomisk råderum til forbedret service. Bare for 2010 er afsat 500 mio. kr. til en forbedret service. Det synes jeg er vigtigt at have med i den her diskussion. Inden for disse rammer er der jo altså et betydeligt rum til frigørelse af ressourcer, bl.a. via effektiviseringer, via afbureaukratisering, via digitalisering m.v.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Maja Panduro som medspørger.

Kl. 18:09

Maja Panduro (S):

Jeg har lidt svært ved at finde ud af, hvad ministeren egentlig mener, for det er, som om ministeren i hvert andet af de svar, vi får, fastholder, at når nu kommuneaftalen skal laves, friholder man kommunerne fra den her internationale krise, som vi er i, og som regeringen overhovedet ikke har nogen skyld i. I den anden halvdel af svarene siger ministeren så trods alt, ligesom finansministeren gjorde det tidligere i dag, at vi alle må påtage os vores del af ansvaret, at vi må holde for, at der er økonomisk smalhans. Hvilken en af delene er rigtig? Hvilken en af delene er udtryk for ministerens holdning?

Kl. 18:10

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 18:10

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jamen jeg ser ikke, at der er nogen modsatrettede budskaber i de ting, jeg siger. Faktum er jo, at man først laver kommuneøkonomiaftalen for 2011 om 4-5 måneder. Det har jeg gentaget rigtig mange gange. Jeg har også gentaget rigtig mange gange, at der fremadrettet altså bliver behov for tilbageholdenhed i dansk økonomi, og det vil naturligvis stille større krav til ressourceudnyttelsen. Så på den måde kan jeg slet ikke se, at der er nogen modsatrettede budskaber. Det er rigtigt, at man ikke kan nå at sige det hele på 1 minut hver gang, men budskabet skal være fuldstændig klart, og der er jeg fuldstændig på linje med de ting, som finansministeren også har stået og givet som svar her i dag i spørgetiden – også i timevis.

Kl. 18:11

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Maja Panduro.

Kl. 18:11

Maja Panduro (S):

Godt, så lad os tage fat i den kommuneaftale, som skal laves om 4-5 måneder, for ministeren bliver ved med at sige, at der ikke er noget, der er fastlagt endnu i forhold til kommunernes økonomiske rammer. Vil det sige, at der er en chance for, at indenrigsministeren kan bremse det nulvækstregime, som finansministeren vil underlægge kommunerne, og er det i givet fald noget, som ministeren har tænkt sig at kæmpe for?

Kl. 18:11

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 18:11

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Det, der er vigtigt for mig, er, at kommunerne har rammerne til at kunne løse de opgaver, som kommunerne har til opgave at løse. De har haft historisk høje rammer for det igennem de seneste rigtig mange år og en vækst, som har været enorm. Når vi står midt i en international finanskriser, synes jeg også, at det vil være helt fornuftigt fremadrettet at se på, at der altså er behov for tilbageholdenhed i dansk økonomi, og at det altså stiller krav til bedre ressourceudnyttelse. Jeg mener, at lige præcis inden for de rammer, der er, er der altså betydeligt rum til frigørelse af ressourcer, bl.a. via effektiviseringer, afbureaukratisering osv.

Jeg synes, at det her er vigtigt også at få frem, at frem mod år 2013 har regeringen og KL jo altså indgået en gensidighedsaftale om, at der årligt skal frigøres 1 mia. kr. til forbedret kommunal service. Staten og kommunerne har simpelt hen forpligtet sig til at levere halvdelen hver, og det synes jeg vi er rigtig godt i gang med, senest med hele regeringens afbureaukratiseringsforslag.

KL 18:12

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til fru Maja Panduro. Og så er det fru Julie Skovsby.

KL 18:12

Julie Skovsby (S):

Bedre ressourceudnyttelse siger ministeren. Var det et klart svar fra ministeren om, at ministeren altså ikke vil bremse nulvæksten i kommunerne, når der skal forhandles mellem KL og regeringen her senere på foråret? Det er et spørgsmål, som jeg håber ministeren vil svare ja eller nej til. Ønsker ministeren nulvækst i kommunerne? Eller ønsker ministeren det ikke? Er det et krav, som man vil gå ind i ved forhandlingerne?

Ministeren taler også om, at der skal være ansvarlighed i den offentlige sektor. Når jeg som socialdemokrat kigger på, hvad det er for en politik, den her regering fører, ser jeg, at det er en politik, hvor man fralægger sig ansvaret, sender det videre til kommunerne og regionerne og derefter videre ud til den enkelte medarbejder, social- og sundhedsassistenten, der står ude i hjemmehjælpen og skal træffe de meget, meget svære prioriteringsbeslutninger, og til sygehusene, hvor det bliver sendt videre til sygeplejerskerne osv., så man kan give skattelettelser.

KL 18:14

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Så er det ministeren.

KL 18:14

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jeg synes, fru Julie Skovsby bruger meget tid på at bekymre sig om de ældre borgere ude i kommunerne, og om man rent faktisk formår at give den service, som borgerne har krav på. Jeg medgiver helt klart, at den demografiske udvikling der også er en udfordring, som vi ikke skal se bort fra, altså det her med, at der bliver flere ældre. Jeg tror ikke, at løsningen bare er at sige: Nu skal vi lige give en ekstra pose penge. Vi skal blive bedre til at løse opgaverne smartere og mere effektivt, og en ting er så netop, at man kan blive bedre til at effektivisere opgaveløsningen; man kan også blive bedre til at effektivisere arbejdsgangene, og man kan få udnyttet stordriftsfordelene, og så er der så, men det jo et helt andet spørgsmål, muligheden for at udnytte teknologiske løsninger i hele plejesektoren. Jeg synes, der er masser af forbedringsmuligheder, og at det er dem, vi skal tage fat i.

KL 18:15

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til fru Julie Skovsby. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til indenrigs- og socialministeren af hr. Thomas Jensen.

KL 18:15

Spm. nr. S 1136

30) Til indenrigs- og socialministeren af:

Thomas Jensen (S):

Hvad vil ministeren gøre for at forhindre, at boligsøgende spilder penge på boligsites med opdigtede og forældede annoncer?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Thomas Jensen for oplæsning af spørgsmålet.

Thomas Jensen (S):

Tak. Hvad vil ministeren gøre for at forhindre, at boligsøgende spilder penge på boligsites med opdigtede og forældede annoncer?

KL 18:15

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

KL 18:15

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Tak for et godt og relevant spørgsmål her.

Vi har jo i mange år haft et forbud mod at udnytte boligsøgendes boligsituation ved at opkræve betaling for formidling af en bolig, de såkaldte dusørregler, og det forbud skal vi holde fast i. Men samtidig skal vi undgå at blokere for en fornuftig brug af nettet. Der findes i dag forskellige hjemmesider, der formidler lejeboliger, og kort fortalt har disse hjemmesider dels givet boligsøgende mulighed for at oprette en boligsøgeannonce, dels givet boligsøgende adgang til et register over ledige boliger, og denne service bliver så betalt af den boligsøgende. Nogle af de her hjemmesider har været mere seriøse end andre.

Ud over de helt seriøse hjemmesider, som vitterlig har til formål at formidle boliger til boligsøgende, har der været eksempler på rene svindelforetagender, altså at der ikke har været nogen som helst hensigt om at formidle boliger; her har hensigten alene været at oppebære en betaling fra den boligsøgende. I 2008 kom der så en landsretsdom, som fastslog, at formidling af lejeboliger på nettet ikke er i strid med lejeloven, når betalingen ikke overstiger det beløb, som er sædvanligt for en boligsøgeannonce i andre sammenlignelige medier såsom dagblade og lignende. Med udgangspunkt i den her afgrænsning af en lovlig formidling har ministeriet med de seriøse dele af branchen drøftet mulighederne for at opstille bestemte kvalitetsstandarder, som kan sikre forbrugerne imod de useriøse portaler.

I lyset af den nævnte dom og den omtale, der har været i pressen af problemerne med de useriøse portaler, er det aftalt at iværksætte et forsøg på at samle de seriøse portaler i en brancheordning. Et udkast til den her brancheordning er netop nu under behandling hos dem, der hedder FDIM, altså Foreningen af Danske Interaktive Medier, med det formål, at de tilmeldte portaler forpligter sig til at opfylde en lang række krav, herunder løbende kontrol med annoncerens validitet. Forbrugerne vil på den enkelte portal kunne se, om den pågældende portal så lever op til ordningens krav, og vil dermed kunne være trygge ved at benytte portalen.

KL 18:17

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Thomas Jensen.

KL 18:17

Thomas Jensen (S):

Det lyder godt, at der åbenbart er ved at ske noget hos ministeren, for det er jo helt tilbage fra maj 2008, eller endda tidligere, at der var en landsretsdom, der sagde, at dusørreglen måske ikke var skarpt nok formuleret, og derfor var der masser af boligsøgende, som blev snydt på de her internetportaler. Nu er der så gået, ja, snart 2 år, og så begynder der at ske noget; så kommer der en reaktion fra ministeren. Jeg kan ikke lade være med at tænke på, hvor mange der er blevet udsat for at være blevet snydt på internettet i de forløbne 2 år. Men lad os nu se, for det lyder positivt, at ministeren nu er på vej med noget, og jeg kan forstå, at man vil lave nogle kvalitetsstandarder. Kan ministeren gå ind og præcisere lidt, hvad det er for nogle kvalitetsstandarder, man vil lægge til grund for de her internetportaler?

Kl. 18:18

Kl. 18:21

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Tak. Så er det ministeren.

Kl. 18:18

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Tak. Så er det hr. Thomas Jensen.

Kl. 18:21

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Ja, altså, ganske kort handler det om, at vi jo skal sikre de boligsøgende en betydelig lettere og mere sikker adgang til de ledige boliger; det er vi i hvert fald enige om.

I forhold til, hvad detaljerne lige præcis er i den her brancheordning, som vi kalder den, vil jeg gerne have lov til at besvare det skriftligt, så vi får alle detaljerne med; det ved jeg at hr. Thomas Jensen sætter stor pris på. Men jeg da kan godt forstå, at hr. Thomas Jensen har efterlyst det her længe. Jeg synes, det er en rigtig løsning, og det er også vigtigt, at vi får aktørerne, de seriøse aktører, med i den her brancheordning. Så derfor tager sådan et projekt immer væk noget tid, det tager tid at få samlet folk, og nu er det som sagt under behandling hos Foreningen af Danske Interaktive Medier.

Kl. 18:19

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Tak. Så er det hr. Thomas Jensen.

Kl. 18:19

Thomas Jensen (S):

Tak. Jeg ser frem til at få detaljerne sendt skriftligt.

Det er selvfølgelig fint, at der er nogle enkelte sites i dag, der ser fornuftige ud. Men vi skal jo lægge nogle standarder for, hvordan man ikke kommer ind på de her sites, hvor der ligger de her opdigtede boliger, hvor der ligger nogle boliger, som er lejet ud for længst, og hvor man skal betale penge for noget, der ikke eksisterer.

Det synes jeg lyder som en udvikling i den rigtige retning, men jeg synes, det ville være godt, hvis ministeren kunne lægge noget frem, sådan at vi har noget konkret at forholde os til. Man har i andre lande, f.eks. Sverige, lavet én samlet side. I Göteborg har man lavet en side, som er rigtig god. Hvis man skal leje en lejlighed, kan man gå derind. Den er gennemsikret, og så kan man med sikkerhed vide, at man ikke bliver snydt for nogen penge. Var det ikke en idé også at kigge lidt ud over Danmarks grænser og se på sådan et site, man har i Göteborg?

Kl. 18:20

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Tak. Så er det ministeren.

Kl. 18:20

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Det er også med inspiration fra andre lande til, hvordan man har håndteret det her. Men ligefrem at lave én central formidling, har jeg ikke set som den rigtige løsning, fordi man jo netop her kan sikre, at portalerne under et fælles logo kan markedsføre sig og give en kvalitetsgaranti.

Så synes jeg også, det er vigtigt at huske på, at de her handlinger, som de useriøse portaler har udført, hele tiden har været ulovlige. Når man bevidst får en boligsøgende til at betale for adgangen til en annonce for en fiktiv bolig, er der jo tale om bedrageri. Den omstændighed, at disse portalers virksomhed er ulovlig, har jo så alligevel ikke kunnet forhindre, at de har forsøgt at udnytte de boligsøgendes situation.

Jeg må indrømme, at det var en overvejelse, om man skulle lave et forbud mod formidling af lejligheder, men ville det overhovedet dæmme op for problemet med de useriøse portaler? Jeg synes, det er den rigtige løsning, vi har fundet nu.

Thomas Jensen (S):

Tak. Nu taler ministeren om, at man skal gå ind og se på de sites isoleret, men spørgsmålet er også, om lejeloven er god nok, altså selve dusørreglen i § 6. Jeg ved, at Forbrugerombudsmanden har været inde i sagen – det står på hjemmesiden – og har rettet henvendelse til ministerens forgænger, fru Karen Jespersen, og spørgsmålet er, hvad resultatet er af det. Er § 6 stærk nok? Nu har vi jo en landsretsdom fra Østre Landsret tilbage fra 2008. Kan ministeren her i dag garantere eller give udtryk for, om § 6 er stærk nok?

Kl. 18:22

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Tak. Så er det ministeren.

Kl. 18:22

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jeg ved godt, at hr. Thomas Jensen har en forkærlighed for at få garantier og måske også en forkærlighed for at lave nye forbud og nye regler. Jeg mener altså ikke, at lovgivning med nye forbud og nye regler er den nemmeste løsning her. Jeg synes, vi skal give den her brancheordning en chance, og jeg skal nok få orienteret hr. Thomas Jensen i detaljer om, hvad branchenordningen indeholder ud over det her fælles logo, som man kun får, hvis man har en fælles kvalitetsstandard. Jeg er altså overbevist om, at det er den rigtige måde at komme de useriøse portaler til livs på.

Kl. 18:23

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til indenrigs- og socialministeren og til hr. Thomas Jensen. Hermed er spørgsmålet sluttet

Det næste spørgsmål er til kulturministeren af Yildiz Akdogan. Jeg skal for god ordens skyld sige, at spørgsmål 31 og 32 er byttet om, så vi tager spørgsmål 32 først.

Kl. 18:23

Spm. nr. S 1134

32) Til kulturministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Mener ministeren, det er nødvendigt med en ny kulturforståelse, når hun i sit kulturudspil skriver, at kultur skal skabe fællesskab og sammenhængskraft?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Fru Yildiz Akdogan for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 18:23

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Vi laver en lille bytter.

Spørgsmålet lyder: Mener ministeren, det er nødvendigt med en ny kulturforståelse, når hun i sit kulturudspil skriver, at kultur skal skabe fællesskab og sammenhængskraft?

Kl. 18:23

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det kulturministeren.

Kl. 18:23

Kulturministeren (Carina Christensen):

Der spørges til, om jeg mener, det er nødvendigt med en ny kulturforståelse, når jeg i den kulturpolitiske strategi, »Kultur for Alle«,

skriver, at kultur skal skabe fællesskab og sammenhængskraft. Nu er kulturforståelse jo ikke et entydigt begreb. Er der tale om den måde, vi selv opfatter vores kultur på, den måde, som sociologer fortolker vores kultur på, eller noget helt tredje, nemlig kommunikationen mellem kulturer, som begrebet dækker over?

Uanset om spørgeren refererer til den ene eller den anden definition af begrebet, vil jeg gerne fastslå, at »Kultur for Alle« ikke har ændret ved den opfattelse og forståelse af kultur, som jeg som konservativ kulturminister altid har haft.

Kulturen og kulturarven har den vigtige funktion, at de er med til at skabe en fælles referenceramme for alle danskere. De er med til at sikre, at vi har en fælles forståelse af, hvem vi er, og hvor vi kommer fra. På den måde får vi skabt et fælles grundlag og et ståsted, som vi derefter kan gå videre fra. Det er nemlig vigtigt at kende sig selv. Hvis man ikke gør det, er det svært at tale med og forstå andre, og det er der stor brug for i den globaliserede verden, som den ser ud i dag.

Herudover er vores hverdag i stigende grad kendetegnet ved en strøm af nye kulturtilbud, ny viden og nye indtryk. Det udfordrer os som borgere i et kulturelt fællesskab og kan i længden føre til, at vi mister orienteringen, og at sammenhængskraften bliver truet. For at dæmme op for den her u hensigtsmæssige udvikling har jeg i »Kultur for Alle« lagt særlig vægt på, at alle i Danmark skal have mulighed for at få ejerskab til vores fælles kultur og kulturarv, og at alle skal have mulighed for at få adgang til relevante og vedkommende kulturtilbud. Det gælder både for den gamle fisker ved Vesterhavet og for den unge nydansker på Nørrebro.

Kl. 18:25

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Yildiz Akdogan.

Kl. 18:25

Yildiz Akdogan (S):

Tak. Det er rigtigt, at der er forskellige forståelser af begreberne, afhængigt af hvad det er for en vinkling, man tillægger det. Men nu har jeg jo spurgt landets kulturminister, og jeg går ud fra, at landets kulturminister har en definition af, hvad det er, hun mener, når hun laver et oplæg, der hedder fællesskab og sammenhængskraft. Så det er vel rimeligt, at man spørger kulturministeren om en definition.

Men jeg vil egentlig gerne uddybe det lidt nærmere. I forordet til »Kultur for Alle« er der nemlig to tilgange. På den ene side skriver kulturministeren:

»Kulturen skal fremover være for alle. Alle i Danmark skal have mulighed for at få ejerskab til vores fælles kultur og kulturarv ... Alle er velkomne. Og alle kan være med.«

På den anden side bruger ministeren i udspillet nogle ord som sammenhængskraft, fællesskab, fælles forståelse, fælles grundlag, fælles referenceramme, ja, ordet fælles nævnes hele ni gange bare i forordet, herunder nævnes især kulturarven. Det vil sige, at kulturarven fremhæves som noget, der kan give os en fælles forståelse, gøre os til stolte samfundsborgere.

Det er to lidt forskellige tilgange til det. Jeg vil egentlig gerne have en større afklaring af det her, for jeg vil gerne have, at ministeren uddyber, hvad det er for et fællesskab og en kulturarv, hun taler om. Hvem er inkluderet i den kulturarv og det fællesskab, og hvordan skal den formes? Jeg vil gerne have, at kulturministeren lige prøver at definere det lidt mere end bare at sige fælles kulturarv, fælles forståelse og fællesskab. Hvad ligger der i de her ord?

Kl. 18:27

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 18:27

Kulturministeren (Carina Christensen):

Nu er det jo sådan, at vi i Danmark har en fælles kultur og fælles kulturarv, der er skabt gennem århundreder. Det giver os mulighed for at forstå, hvem vi er, og hvor vi kommer fra. Når man er borger i Danmark, er det derfor vigtigt, at man kender til den her fælles referenceramme. Det er jo det, der skaber fællesskabet, og det er også det, der styrker sammenhængskraften i samfundet. Så det er i høj grad det, jeg henviser til, når jeg siger kultur for alle og henviser til den danske kulturarv.

Det betyder så ikke, at der ikke er plads til, at man kan blive påvirket af strømninger andre steder fra, tværtimod. Det er jo med til at skabe en levende og dynamisk kultur. Vi inkluderer også rigtig gerne alle borgere i det her land i de mange kulturtilbud, som vi har i det her land. Det er faktisk noget, jeg synes vi kunne blive bedre til at gøre, end vi har været hidtil. Det er også noget, jeg har været i dialog med de lokale kulturaktører om i hele landet, da jeg var rundt på min danmarksturné. Alle ønsker sådan set at være mere inkluderende og sikre, at kulturen når ud til flere borgere i det her land. Det er jo derfor, at strategien ser ud, som den gør.

Kl. 18:28

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Yildiz Akdogan.

Kl. 18:28

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Jeg er stadig væk ikke helt afklaret. Ministeren har en tendens til hele tiden netop at fremhæve kultur under fælles referencerammer, og det er rigtigt, at man skal kunne kende sig selv, kende sin historie, for at kunne forstå sig selv og forholde sig til samfundet. Men min tilgang til hele den her samfundsforståelse og kulturforståelse eller sammenhængskraft, hvis man kan sige det på den måde, er, at samfundet opnår en højere grad af fællesskab og sammenhængskraft, der kan afspejle sig i alle dele af samfundet, hvis borgeren netop føler sig inkluderet, og her er kulturen jo et vigtigt element. Det er også derfor, jeg synes, det er vigtigt at høre helt tydeligt, hvad det er, kulturministeren mener, for kulturen er jo med til at forme og definere os, og det er vigtigt, at vi prøver at se på, hvad det er, den kan give os. Men jeg vil gerne stille ministeren et spørgsmål, når nu ministerens kulturforståelse med hensyn til fællesskab og sammenhængskraft er så tilbageskuende og det er traditionel dansk kultur, der skal udbredes: Hvordan kan det være med til at bidrage til det nuværende fællesskab og sammenhængskraften, når vi hele tiden kun skal kigge tilbage og ikke så meget fremad?

Kl. 18:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 18:29

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jeg ved ikke helt, om jeg forstår spørgsmålet, men jeg vil meget gerne forsøge at besvare det. Kulturbegrebet er jo ikke kun bagudrettet eller tilbageskuende, men selvfølgelig handler vores kultur i høj grad om vores fortid, om vores historie. Det handler også om vores nutid og det samfund, der omgiver os her og nu, og det handler i høj grad også om den fremtid, om det samfund, vi leverer videre til de generationer, der kommer efter os. Jeg synes, at det sådan set fremgår meget klart både i »Kultur for Alle« og i øvrigt i al den kulturpolitik, som den her regering fører. Så det er ikke tegn på, at vi kun ønsker at se tilbage.

Hvis vi så forholder os konkret til det, der bliver spurgt om, tror jeg: Hvordan sikrer vi så, at vi har en kulturpolitik og nogle kulturtil-

bud, der er inkluderende for alle borgere i det her land, hvor alle føler, at de har mulighed for at være en del af fællesskabet, og hvordan bidrager vi herved til at styrke sammenhængskraften? vil jeg sige: Ja, det er jo bl.a. derfor, vi har lavet en ny strategi, der hedder »Kultur for Alle«, hvor vi opfordrer kulturaktører i hele landet til at sikre, at alle har mulighed for at komme til at kende til kulturen i det her land, kende vores historie og også være med til at forme fremtiden, selvfølgelig.

Kl. 18:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 18:30

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Jeg ville egentlig gerne uddybe mit spørgsmål, men det vil jeg faktisk gøre skriftligt. Så kan det være, jeg får et tydeligere svar på det.

Men jeg vil egentlig gerne vende tilbage til netop inklusion eller en inkluderende kultur og en fremadrettet kultur. Det har også noget med demokrati at gøre, og det har som sagt noget at gøre med at finde sig selv og genkende sig selv i samfundet. Kultur er jo med til at definere os selv og er med til at få os til at forholde os til det samfund, vi er en del af.

Når man ser det lidt i det lys, vil jeg egentlig gerne høre: Hvem er det, der skal forme et fællesskab, en fælles kulturramme, og hvordan skaber vi en ny kulturarv? Det synes jeg ikke rigtig ministeren udfolder, så det vil jeg gerne have at hun uddyber lidt mere.

Kl. 18:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 18:31

Kulturministeren (Carina Christensen):

Vi har jo en kulturramme i det her land. Altså, vi har i Danmark en fælles kultur, vi har en fælles kulturarv, og det er jo noget, der er blevet skabt gennem århundreder. Jeg er sådan set rigtig glad for den danske kultur og for den danske kulturarv, og jeg ved ikke rigtig, om der er behov for nogen ny kulturdefinition, som det nærmest bliver efterlyst her.

Selvfølgelig præges kulturen og kulturarven hele tiden af fortiden, nutiden og fremtiden, og det er noget, vi skal være meget bevidste om at værne om, og vi skal hele tiden sørge for at berige vores kultur, men det er jo ikke sådan, at vi fuldstændig skal ændre kurs eller fravige den kurs, vi har. Vi har en rigtig god dansk kultur og en god kulturarv, og det synes jeg da vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at værne om.

Kl. 18:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 31, er ligeledes til kulturministeren af fru Yildiz Akdogan.

Kl. 18:32

Spm. nr. S 1131

31) Til kulturministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Hvordan vil ministeren mangfoldiggøre eller inkludere kulturen mere bredt, jf. oplægget »Kultur for alle«?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Yildiz Akdogan for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 18:32

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Spørgsmålet lyder:

Hvordan vil ministeren mangfoldiggøre eller inkludere kulturen mere bredt, jævnfør oplægget »Kultur for alle«?

Kl. 18:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Kulturministeren.

Kl. 18:32

Kulturministeren (Carina Christensen):

I forhold til spørgsmålet om, hvordan jeg vil mangfoldiggøre eller inkludere kulturen mere bredt i forbindelse med »Kultur for alle«, så vil jeg gerne begynde med at henvise til min tidligere besvarelse af spørgsmål S 1134. Samtidig vil jeg gerne understrege, at jeg synes, det er vigtigt, at vi kender vores kultur og kulturarv i dens mangfoldighed. Den danske kultur er ikke en ø, tværtimod, den er igennem årene blevet påvirket af indflydelser udefra og bliver det stadig i høj grad.

Som jeg tidligere har nævnt, så er der i »Kultur for alle« lagt særlig vægt på at sikre kulturtilbud til alle danskere, og derfor vil der i forbindelse med strategien også blive gjort en ekstra indsats for at nå den gruppe af borgere, der ikke benytter sig af traditionelle kulturtilbud i dag. Denne gruppe af ikkebrugere omfatter bl.a. de unge, den omfatter socialt udsatte og den omfatter også nydanskere. Der er behov for at kortlægge, hvilke ønsker og behov disse grupper har, når der skal skabes kulturtilbud, som de føler appellerer til dem.

Jeg kan nævne, at som led i »Kultur for alle« vil der i 2010 blive igangsat en ny kulturvaneundersøgelse, der skal have særlig fokus på at opbygge en ny viden om ikkebrugerne og deres vaner. Jeg kan også nævne, at bibliotekerne er den kulturinstitution, som flest nydanskere benytter sig af. For at bibliotekernes viden om bl.a. det område bliver mangfoldiggjort for alle andre kulturinstitutioner, så vil der efter sommerferien i regi af »Kultur for alle« også blive holdt en konference med fokus på videndeling og erfaringsudveksling mellem alle kulturinstitutioner. I forbindelse med »Kultur for alle« bliver der således iværksat en række tiltag, der skal sikre, at kulturen inkluderer mere bredt, end den gør i dag, og når ud til alle grupper i samfundet.

Kl. 18:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 18:34

Yildiz Akdogan (S):

Tak. Det her spørgsmål skal ses i lyset af to ting: Det ene er, at vi har ratificeret UNESCO-konventionen om kulturel mangfoldighed tilbage i 2007. Konventionen siger i al sin enkelhed, at man skal beskytte og fremme kulturelle mangfoldigheders udtryksformer. Det andet er selvfølgelig udspillet, som kulturministeren er kommet med.

Så det er oplagt at prøve at bore lidt i, hvad det her indebærer. Når ministeren siger kultur for alle, er det jo vigtigt også at forholde sig til, hvem *alle* er, og hvordan man udbreder og mangfoldiggør det.

Kulturministeren har selv i sit udspil fokuseret meget på den tredjedel, som er ikkebrugere af kultur, som det hedder, og der satses meget på formidling i udspillet. Der er sådan en opfattelse af, at man kan nå ud til denne tredjedelsgruppe, som bl.a. har unge socialt udsatte og nydanskere som en del, hvis man prøver at formidle det. Spørgsmålet er, om det er nok med formidling, altså om man ikke skal prøve at tænke det lidt bredere, især i forhold til vores nydanske borgere, tænker jeg.

Er det nok, hvis bare man stiller en skulptur op i en svømmehal? Tiltrækker man så nogle unge mennesker, tiltrækker man nogle unge nydanske borgere, så de forbruger mere kultur? Det er det ene.

Det andet er: Hvem er det, der i forhold til os er med til at forme og lave kultur? Det er en anden dimension, som jeg synes, kulturministeren overser. Lad mig derfor spørge på denne måde: I oplægget sættes der meget fokus på formidling af kulturen, men hvem er det konkret, der former og producerer kultur? Jeg synes også, at man skulle tænke disse grupper ind i det. Kan ministeren måske komme lidt nærmere ind på det?

Kl. 18:36

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 18:36

Kulturministeren (Carina Christensen):

Der var mange spørgsmål og mange kommentarer. Helt grundlæggende vil jeg sige: Jeg synes, at kulturen, kulturarven, er noget af det dyrebareste, vi har i det her land. Det er noget af det dyrebareste, vi har som danskere og generelt som borgere i det her land, og derfor ønsker jeg sådan set, at alle danskere skal have mulighed for at få et ejerskab til den danske kultur og til den danske kulturarv.

Vi ved, når vi ser på, hvem der bruger eksempelvis vores kulturinstitutioner, som jo i høj grad er dem, der formidler kulturarven til danskerne, at der er ca. en tredjedel af danskerne, der i dag ikke kommer de her steder og ikke er traditionelle kulturbrugere. Det kan være, at de møder kulturtilbud andre steder, men der er i høj grad brug for, at vi får lidt mere viden om, hvad der er årsagen til, at der er så mange danskere, der tilsyneladende vælger vores traditionelle kulturinstitutioner fra.

Jeg synes ikke, at vi skal proppe det her ned i halsen på folk; det tror jeg aldrig der kommer noget godt ud af. Men vi skal i hvert fald ikke ende der, hvor en gruppe af danskere eller flere grupper af danskere føler, at de bliver ekskluderet af kulturverdenen og ikke inkluderet. Det skal være sådan, at der er adgang, og at tilbuddene opleves som relevante og vedkommende.

Jeg vil sige, at det første, vi har brug for, er at få viden om, hvem det er, der ikke kommer der i dag, og så må vi bagefter se på, hvad der skal til, for at eksempelvis unge mennesker får lyst til at gå på museum – eller eksempelvis nydanskere til at gå i teatret eller andet. Men det er lidt tidligt at svare på konkret hvordan vi så skal gøre det, for vi er først i gang med kortlægningen

Kl. 18:37

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 18:37

Yildiz Akdogan (S):

Jeg troede, at ministeren var færdig med sin kortlægning, da hun lavede det her udspil, der hedder »Kultur for alle«, så det kan jeg ikke rigtig forstå. Ministeren vil gerne have, at der er adgang for alle, og vil også gerne have viden om, hvem de her *alle* er, men som sagt havde jeg gerne set, at det var blevet afklaret, når man nu kommer med et udspil.

Når jeg nævner UNESCO-konventionen, er det også for at gøre ministeren opmærksom på, at hun faktisk har en forpligtelse til at leve op til kulturel udfoldelse og kulturel mangfoldighed. Konkret i forhold til nogle af vores grupper, f.eks. vores nydanske borgere, gælder det ikke alene om at fremme kulturen, men det er også et spørgsmål om demokrati og medborgerskab og om det repræsentative demokrati i forhold til den kultur, der bliver udbudt.

Mener ministeren så ikke, at der her er noget konkret man kan arbejde med, for det siger sig selv, at lige nu bliver kulturen brugt af

nogle bestemte segmenter, men den bliver også udbudt af nogle bestemte segmenter. Skal der ikke en konkret handlingsplan til – og har ministeren overvejet sådan en handlingsplan – hvis man nu skal have mangfoldiggjort kulturen, så den kan nå ud til alle, så også produktionsdelen, f.eks. filminstruktør- eller forfatterbranchen kan blive mangfoldiggjort?

Kl. 18:39

Anden næstformand (Søren Espersen):
Spørgeren bedes overholde taletiden. Ministeren.

Kl. 18:39

Kulturministeren (Carina Christensen):

Helt kort: Jeg er meget optaget af, at alle borgere i det her land interesserer sig for kulturen, for kulturarven, og beskæftiger sig med kunsten og kulturen og diskuterer den bredt osv., altså at alle mennesker generelt engagerer sig i kulturen i det her land. Det synes jeg ville være rigtig godt og positivt. Der er vi ikke nu; vi har nogle grupper, desværre, som ikke er så aktive i kulturen, som jeg godt kunne tænke mig det, og det er det, vi gerne vil forfølge fremover.

Nu bliver der specifikt spurgt ind til nydanskere. Jamen der tror jeg at vi har en særlig udfordring. Jeg ved ikke, om de ikke synes, at de har været inviteret inden for på vores traditionelle kulturinstitutioner; de har hvert fald ikke så højt et kulturforbrug, hvis man sammenligner med andre borgere i det her land. Det synes jeg er rigtig ærgerligt.

Jeg tror, at der kan komme rigtig meget godt ud af, at man får skabt et møde her, og at man får inviteret den her gruppe af danskere inden for også. Det vil vi meget gerne se på i forbindelse med »Kultur for alle« og så gå i dialog med aktørerne rundt omkring: Hvordan kunne man i højere grad inddrage nydanskere i de eksisterende kulturtilbud?

Kl. 18:40

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 18:40

Yildiz Akdogan (S):

Det er godt at vide, at ministeren er interesseret i det og synes, at det er ærgerligt, at man ikke kan få inkluderet nogle af vores borgere, som ikke er så deltagende. Jeg vil så spørge ministeren meget konkret, om ministeren er bekendt med, hvad der foregår i Norge og Sverige inden for kulturområdet, for der har både den norske kulturminister og den svenske kulturminister indtænkt kulturel mangfoldighed i deres kulturudspil, og det savner jeg ærlig talt lidt i det her, som ministeren har lavet. Det findes slet ikke i det her oplæg, hvilket er enormt skuffende.

Det andet er: Kunne ministeren måske følge de eksempler, man har fra Norge, hvor man har et konkret kulturelt mangfoldighedsudspil?

Kl. 18:40

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 18:40

Kulturministeren (Carina Christensen):

Nu kender jeg ikke konkret til, hvordan de har grebet det an i Norge og Sverige. Jeg skal meget gerne gå hjem og undersøge det, for jeg er sådan set ret interesseret i at se, hvordan man kan lægge det her an på en måde, så det bliver til glæde og gavn for flest mulige borgere i det her land. Så jeg vil meget gerne lad mig inspirere af de andre, hvis det ellers er nogle gode forslag og nogle gode tiltag, de har lavet i Norge og Sverige.

Jeg er faktisk selv ret glad for, at vi nu har fået lavet en strategi for det, der hedder »Kultur for alle«, hvor vi nu aktivt sammen med kulturinstitutionerne i hele landet siger, at nu skal vi holde op med kun at koncentrere os om dem, som altid kommer på museerne, dem, som altid er i teatrene og på bibliotekerne osv. Lad os prøve at kigge lidt bredere uden for murstenene på institutionerne og gå ud og møde de borgere, som vi ikke ser så traditionelt i dag, så de også kan lære dansk kultur og den danske kulturarv at kende.

Kl. 18:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Yildiz Akdogan og tak til kulturministeren.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 33 til beskæftigelsesministeren af hr. Bjarne Laustsen, er udgået af dagsordenen. Herefter følger nr. 34 til beskæftigelsesministeren af hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 18:41

Spm. nr. S 1098

33) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Nu, da ledigheden bare stiger og stiger og risikoen for langtidsarbejdsløshed bliver forøget, synes ministeren så ikke, at der er behov for at ændre reglerne for bl.a. arbejdsfordeling, som er blevet skabt under en højkonjunktur?

:

(Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 18:41

Spm. nr. S 1103

34) Til beskæftigelsesministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Hvilke krav mener ministeren at aktiveringen skal opfylde for at være en god, meningsfyldt og formålstjenlig aktivering, som hjælper folk tilbage til reelt arbejde?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Leif Lahn Jensen, som bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 18:41

Leif Lahn Jensen (S):

Hvilke krav mener ministeren at aktiveringen skal opfylde for at være en god, meningsfyldt og formålstjenlig aktivering, som hjælper folk tilbage til reelt arbejde?

Kl. 18:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 18:42

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det er altid formålet med aktiveringsindsatsen at bringe ledige hurtigt muligt tilbage i job. Mit udgangspunkt er, at jobcentrene skal sætte det enkelte menneske i centrum og gøre en individuelt tilrettelagt indsats. Dermed siger jeg også, at det ikke giver mening for en minister at udstikke detaljerede opskrifter på, hvilken aktivering der skal til, for det er noget, der helt afhænger af den enkelte lediges konkrete situation. Jobcentre skal, som det også fremgår af loven om aktiv beskæftigelsesindsats, give ledige de tilbud, der efter deres vurdering bringer den enkelte ledige hurtigst muligt tilbage i job. Derudover lægger jeg vægt på, at tilbud så vidt muligt skal være rettet mod beskæftigelse inden for områder, hvor der er brug for arbejdskraft. Det giver den bedste målretning af indsatsen og sikrer samtidig den bedste sammenhæng imellem efterspørgsel på og udbud af arbejdskraft. Endelig viser mange undersøgelser, at det gene-

relt giver gode resultater, når aktivering foregår på rigtige arbejdspladser, og jobcentrene skal derfor hele tiden have for øje, at aktivering på en rigtig virksomhed er en relevant mulighed.

Kl. 18:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 18:43

Leif Lahn Jensen (S):

Grunden til, at jeg spørger om det her, er selvfølgelig, at det interesserer os alle, og det er også rart at høre, at det interesserer ministeren – det, at de ledige, når de kommer i aktivering, selvfølgelig skal hurtigt i gang med at få et arbejde igen. Det lød det så ikke til at vi er uenige om.

Derfor er det jo selvfølgelig også afgørende, som ministeren siger, at aktiveringen er god, og at den netop målrettes efter at få den ledige i gang, samtidig med at den ledige også føler, at vedkommende får noget ud af den her aktivering; det er jo også altafgørende. Men det er klart, at jeg også lidt står her for at få en diskussion med ministeren, for man kan frygte, at nogle kommuner måske får de ledige i aktivering for enhver pris, hvilket jo godt kan svare sig for dem rent økonomisk, efter at den her lov trådte i kraft i august sidste år. Jeg frygter, at der måske bliver mere fokus på processer og styring end reelt på det, som ministeren siger, nemlig at få noget godt ud af det i den anden ende. Jeg har også set i Altinget den 3. februar, at professor Asbjørn Sonne rent faktisk mener, at hovedløs aktivering vil vende tilbage. Det er derfor, jeg synes, vi skal have den her diskussion, for deler ministeren den bekymring, at det måske ender med, at aktivering ikke bliver god nok på grund af den økonomi?

Kl. 18:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 18:44

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nej, som jeg sagde, er formålet med den aktive indsats jo at bringe ledige hurtigst muligt i job igen. Derfor har kommunerne også økonomiske incitamenter til at sikre, at ledige kommer hurtigst muligt i job. De kommuner, der er bedst til at bringe deres borgere hurtigt tilbage i job, sparer jo forsørgelses- og aktiveringsudgifter, og de får derudover øgede skatteindtægter. Så egentlig kunne man sige, at der også er en vis portion snusfornuft i det for kommunerne: Det gælder selvfølgelig om altid at sikre den bedste aktivering, så de sparer udgifter, men får indtægter.

Kl. 18:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 18:45

Leif Lahn Jensen (S):

En god aktivering er for mig en aktivering, hvor den ledige prøver kræfter med nogle ting, føler sig inspireret og også bliver løftet. Det er jo også det, planen er. Derfor er det selvfølgelig også vigtigt, at arbejdspladserne tager godt imod dem, og at de føler, at der ikke bliver set ned på dem, og alle de der ting, som jeg er sikker på at vi er enige om.

Når vi så snakker om uddannelse, må jeg sige, at det jo også er vigtigt, at den enkelte føler, at man lærer noget og ikke bare sidder og terper i noget, man har terpet i mange gange, og at man ikke føler, at man egentlig bare er i gang med noget, fordi kommunen skal have den ledige i gang, fordi det netop kan betale sig økonomisk. I den forbindelse vil jeg så høre om to ting: Mener ministeren, at der

skal formuleres retningslinjer for oplæring af de ledige på arbejdspladserne? Altså, skal arbejdspladserne lave en eller anden form for retningslinjer, der siger: Det er den måde, vi vil gøre det på? Og hvordan kan ministeren sikre, at de ledige så får den rette uddannelse; at de rent faktisk føler, at de lærer noget og ikke bare får nogle gentagelser af nogle kurser eller uddannelser?

Kl. 18:46

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 18:46

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen jeg vil helt generelt sige, som jeg også nævnte i mit første svar, at jeg tror, man skal være meget, meget påpasselig med at lave retningslinjer fra centralt hold. Jeg tror faktisk, der er rigtig mange ledige og rigtig mange jobcentre og i øvrigt nok også oppositionen, der ville være ret bekymret, hvis jeg sad ovre i Beskæftigelsesministeriet og lavede fuldstændig firkantede rammer for, hvordan ledige nu skulle behandles. Nej, der skal jo netop altid tages udgangspunkt i den enkelte ledige. Det er derfor, beskæftigelsespolitikken er indrettet på den måde, som den er, nemlig at det her drejer sig om den ledige, der kommer ind ad døren. Så skal man vurdere, hvilke tiltag der er bedst over for ham eller hende. Det er den måde, det er udarbejdet på, og derfor kan jeg bare svare et klart nej til, at der vil blive lavet fuldstændige skabeloner, som man bare kan skrive et navn ind i, og så kører musikken derfra. Nej, der skal altid tages udgangspunkt i den enkelte.

Kl. 18:47

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 18:47

Leif Lahn Jensen (S):

Nu bekymrer det mig selvfølgelig ikke, at ministeren siger, hvad ministeren siger. Selvfølgelig gør det ikke det. Nej, det, jeg ville spørge om, er: Hvad nu, hvis det sker, at der kommer nogle dårlige eksempler med kommuner, der alligevel tænker økonomisk, og at vi kan se, at der er nogle, der bliver aktiveret for aktiveringens skyld, og at der også er nogle, der får nogle dårlige uddannelser og nogle kurser, som de ikke kan bruge til noget? Hvis vi nu kommer med de eksempler, har ministeren så tænkt sig at følge op på det, eller hvad har ministeren tænkt sig at gøre, hvis de eksempler begynder at komme dumpende, hvilket jeg desværre frygter?

Kl. 18:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 18:48

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil gerne slå fast med syvtommersøm, at aktiveringen skal være i orden. Der skal være kvalitet i aktiveringen, og jeg holder ikke hånden under nogen eller over nogen, der ikke sørger for, at der er en god aktivering rundtomkring. Men der vil altid være eksempler, og det tror jeg også godt at hr. Leif Lahn Jensen er klar over. Det vil der være rundtomkring, når vi har så relativt mange ledige, der skal igennem et system. Men omvendt er mit indtryk altså også, at medarbejderne rundtomkring på jobcentrene er uhyre bevidste om, at det jo er mennesker, de har med at gøre, og at mennesker er forskellige, og at der derfor også skal forskellige tilbud til.

Kl. 18:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Her slutter spørgsmålet. Tak til hr. Leif Lahn Jensen.

Det næste spørgsmål, nr. 35, er til beskæftigelsesministeren af hr. Torben Hansen.

Kl. 18:48

Spm. nr. S 1114

35) Til beskæftigelsesministeren af:

Torben Hansen (S):

Hvorledes vil ministeren sikre, at der er kvalificerede medarbejdere til fremtidens arbejdsmarked, når alle analyser viser, at der vil være en voldsom mangel på såvel faglært arbejdskraft som folk med mellemlange og lange videregående uddannelser?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Torben Hansen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 18:49

Torben Hansen (S):

Tak, hr. formand.

Hvorledes vil ministeren sikre, at der er kvalificerede medarbejdere til fremtidens arbejdsmarked, når alle analyser viser, at der vil være en voldsom mangel på såvel faglært arbejdskraft som folk med mellemlange og lange videregående uddannelser?

Kl. 18:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 18:49

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Regeringen har en meget klar målsætning på uddannelsesområdet om, at 95 pct. af en ungdomsårgang skal gennemføre en ungdomsuddannelse. Det er et afgørende fundament for at sikre, at vi på sigt har de rette kompetencer på arbejdsmarkedet.

Regeringen har jo her i efteråret 2009 indgået en bred politisk aftale, som også Socialdemokraterne er en del af, om initiativer til at få unge mellem 15 og 30 år i uddannelse og i job. Der er samlet afsat 2,3 mia. kr. til initiativerne, heraf er de sådan ca. 1,3 mia. kr. brugt til praktikpladser, og det betyder 5.000 ekstra praktikpladser. Der er afsat knap ½ mia. kr. til initiativer på Beskæftigelsesministeriets område.

Der er ingen tvivl om, at uddannelse har stor betydning for arbejdsmarkedstilknnytning. Det er også derfor, at der generelt er gode betingelser for uddannelse i jobcentrene, og at der dermed er gode betingelser for at sende ledige i uddannelse, når der er behov for det. Der er faktisk rigtig gode muligheder inden for de nuværende rammer for at bruge uddannelser, og for unge uden uddannelse er førsteprioriteten ganske enkelt, at de skal hjælpes i gang med en uddannelse, og at så mange som muligt så også gennemfører deres uddannelse.

Kl. 18:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Torben Hansen.

Kl. 18:50

Torben Hansen (S):

Tak, hr. formand. Det er sådan set glimrende, at regeringen nu igen har en målsætning om, at 95 pct. af de unge skal have en ungdomsuddannelse. Det afskaffede man jo i 2002; det var jo det, som Nyrup Rasmussen også havde som målsætning. Det er sådan set glimrende.

Men vi må jo konstatere, at lige nu er det mere end 20 pct. af en ungdomsårgang, der *ikke* får nogen uddannelse, og det, som spørgsmålet også relaterer sig til, er jo også alle dem, der er oppe i årene. Alle analyser viser, at der de næste 5-8 år vil være et nettooverskud på 140.000 ufaglærte. Samtidig vil det her land komme til at stå og

mangle faglærte og mangle folk inden for det videregående uddannelsesområde.

Kl. 18:54

Hvorfor vil beskæftigelsesministeren og regeringen ikke være med til, at vi i den her kriseperiode eksempelvis forsøger at aktivere dagpengene, og ligesom Socialdemokratiet være med til at foreslå, at der oprettes 30.000 ekstra uddannelsespladser, hvor folk, der er ledige i dag, rent faktisk kan tage uddannelse på dagpenge? Det må da være noget af det, der kan være med til at sikre, når vi kommer ud på den anden side af den her krise, at det her land så også har en veluddannet arbejdskraft. Hvorfor vil regeringen ikke være med til det?

Kl. 18:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 18:52

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg forstår egentlig ikke rigtig, hvorfor mismodet på den måde breder sig hos hr. Torben Hansen, for der er sådan set ingen grund til at være så mismodig og mistrøstig, som hr. Torben Hansen er i dag.

Det er jo sådan, at reglerne er indrettet på den måde, at hvis man er ufaglært, kan man stort set gå i gang med en uddannelse på dagpenge på dag et. Det er jo lige nøjagtig den gruppe, hr. Torben Hansen henviser til. Hr. Torben Hansen nævner jo netop selv de ufaglærte, og jeg er fuldstændig enig med hr. Torben Hansen i, at det er ekstremt vigtigt at få netop ufaglærte i gang med en uddannelse.

Jeg er også meget bevidst om, at det for en række ufaglærte kan være svært at komme i gang med at tage en uddannelse. Det er også derfor, at der bl.a. er afsat relativt mange penge til bl.a. læse-stavekurser, for det er en af barriererne, ved vi. Det har jeg også fået fortalt mange, mange gange, bl.a. af hr. Torben Hansen selv.

Kl. 18:53

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Torben Hansen.

Kl. 18:53

Torben Hansen (S):

Jeg synes bestemt ikke, jeg er mismodig. Jeg forsøger bare som socialdemokrat og optaget folketingsmedlem at være med til at prøve at se, hvordan vi kan sikre, at det her land også kan klare sig i konkurrencen om 5-8 år, og hvordan vi kan sikre, at de mange tusinde, der nu er blevet ledige inden for det seneste års tid, også får en chance for at komme tilbage på arbejdsmarkedet. De arbejdspladser, der forsvinder i de her år, er jo nu engang nogle – det kan vi jo se – der desværre nok forsvinder for evigt, og det er især inden for det ufaglærte område, der er en del, der forsvinder, og som vi aldrig ser igen. Det er derfor, Socialdemokratiet har stillet forslag om, at der skal oprettes 30.000 ekstra uddannelsespladser, hvor folk skal kunne tage uddannelse på dagpenge.

Sådan som jeg forstår ministerens svar, betyder det så, at hvis det er sådan, at vi fra Socialdemokratiet side så bærer vores forslag ned i Folketingssalen, vil regeringen sige: Yes, vi vil meget gerne være med til at sørge for, at der nu oprettes 30.000 ekstra uddannelsespladser, hvor både folk, der er faglærte, og folk, der er ufaglærte, rent faktisk kan tage en uddannelse på dagpenge? For så er vi da kommet et skridt videre i dag, og det behøver ministeren ikke at være så mismodig over.

Kl. 18:54

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu er det jo ikke mig, der ser mistrøstigt og lidt sort på tilværelsen; det er jo oppositionen, der gør det.

Men jeg vil gerne understrege, at jeg er helt fuldstændig enig med hr. Torben Hansen i, at uddannelse sådan set er den allerbedste vaccine mod ledighed, for vi ved, at det betyder rigtig meget for ens muligheder på arbejdsmarkedet netop at have en uddannelse.

Nu var det jo sådan, at hr. Torben Hansen i sit første spørgsmål ligesom rettede skytset mod de ufaglærte, og derfor svarer jeg naturligvis for de ufaglærtes vedkommende, for det er jo lige nøjagtig den gruppe – sammen med dem, der har en forældet uddannelse – der har de bedste betingelser for at få en uddannelse. Sådan synes jeg også det må være; jeg synes, det er den helt rette prioritering.

Så jeg kan ikke støtte hr. Torben Hansens forslag, som han fremlægger det i dag, men blot sige til hr. Torben Hansen, at han skulle glæde sig over, at der er så gode betingelser for, at netop ufaglærte kan gå i gang med en uddannelse.

Kl. 18:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så har hr. Leif Lahn Jensen meldt sig på banen som medspørger. Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 18:55

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg kunne ikke lade være, for det drejer sig lidt om det samme som det, hr. Torben Hansen snakker om, nemlig at der er nogle tal, der siger, at når den her krise er ovre, har vi ca. 140.000 ufaglærte, som egentlig ikke har noget job, fordi der ikke er noget job til dem. Det er jo et kæmpeproblem. Mener ministeren ikke, det er et problem, og hvad vil ministeren generelt gøre ved det – 140.000 ufaglærte?

Kl. 18:55

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 18:56

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen de ufaglærte, som hr. Leif Lahn Jensen netop taler om, er jo de ufaglærte, som har så gode betingelser for at komme i gang med en uddannelse. Det er netop det, som jeg også synes er den helt rette prioritering, som jeg også redegjorde for lige før, for det må være sådan, at der bliver bakket godt op om og støttet godt op om de mennesker, som er kommet ud på arbejdsmarkedet på den måde, at de ikke har fået taget en uddannelse i ungdomsårene, men måske har fået lyst til det, da de er blevet lidt ældre.

Derfor er betingelserne netop så gode, som de er, og jeg er helt enig med hr. Leif Lahn Jensen i, at det er vigtigt, at vi gør, hvad vi kan, for at der ikke bliver et mismatch på arbejdsmarkedet. Og det er sådan set det mismatch, hr. Leif Lahn Jensen også peger på.

Kl. 18:56

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 18:56

Leif Lahn Jensen (S):

Så ministeren mener, at alle de der fantastiske tiltag, som ministeren jo står og praler af, sagtens kan løse problemet og gøre, at de her 140.000 kommer i uddannelse, hvis de selv vil. Det er faktisk det, ministeren siger.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 18:57 muligheder. Men jeg vil også skynde mig at sige, at jeg synes, det er vigtigt, at vi doserer uddannelse på den rigtige måde, så vi bruger det de steder, hvor uddannelse virkelig vil være godt, og hvor det er fremadrettet godt, så det netop betyder, at folk kommer i job igen.
Kl. 18:57
Kl. 19:00

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg mener, at der er rigtig gode uddannelsesmuligheder netop for de ufaglærte, eller for dem, der har en uddannelse, der er forældet. Derudover er jeg fuldstændig enig med både hr. Torben Hansen og hr. Leif Lahn Jensen, og jeg fornemmer, at de to herrer også er enige med hinanden – og det skulle heller ikke undre mig så meget, i og med at de er fra et og samme parti – i, at det er helt afgørende, at vi gør, hvad vi kan, for at få de unge i gang med at tage en uddannelse, for det er nu engang den bedste vaccine mod ledighed.

Derfor vil jeg også gerne endnu en gang takke Socialdemokratiet for den opbakning, der var til ungepakken, som jo er en massiv indsats over for de unge. Der var der et fremragende samarbejde med Socialdemokratiet, og det synes jeg er et rigtig godt signal at sende til unge.

Kl. 18:58

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så er det hr. Torben Hansen igen.

Kl. 18:58

Torben Hansen (S):
Tak hr. formand.

Ministeren sagde i sit tidligere svar, at vaccinen var der – jamen det er da meget muligt – og at den blev brugt, men det, vi kan konstatere for nærværende, er, at den ligger i skuffen. Der er mere end 20 pct. af en ungdomsårgang, der ikke får en ordentlig uddannelse. Der er netto 140.000 job, der forsvinder i de kommende år. Hvis ministeren går rundt og spørger mange af dem, der i de her dage er blevet afskediget, mange af dem, der inden for det seneste halve eller hele år er blevet afskediget, og hvis ministeren går rundt i a-kasserne og spørger folk, om de synes, de har store og uanede muligheder for at gå i gang med uddannelse, så tror jeg da ikke, at svaret bliver ja. Det bliver: Tværtimod. Derfor synes jeg, at ministeren lidt pynter sig med nogle lånte fjer.

For at vende tilbage til mit oprindelige spørgsmål: Socialdemokratiet har faktisk på et tidspunkt foreslået, at der skulle oprettes 30.000 ekstra uddannelsespladser for ufaglærte, der kunne blive faglærte, og faglærte, der kunne tage en længerevarende uddannelse, op til 4 år, og at de kunne gøre det på dagpenge. Er ministeren enig i, at det også kunne være en vej frem, eller skal vi bare endnu en gang høre en masse ord om vaccine og alle mulige andre ting? Det er i hvert fald ikke noget, som folk ude i virkeligheden har opdaget eksperter.

Kl. 18:59

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 18:59

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg håber virkelig, at folk ude i virkeligheden har opdaget den her vaccine, for hr. Torben Hansen var jo selv med til at opfinde den. Hr. Torben Hansen tog selv del i det kæmpe arbejde, som det rent faktisk var, at lave hele ungepakken, og jeg håber virkelig, at vi i fællesskab har fået udviklet en vaccine, for at blive i den terminologi, som virker fremadrettet.

Så har vi dem, der enten ikke har en uddannelse eller er faglærte, og der er betingelserne for de ufaglærte utrolig gode, og for de faglærte med en forældet uddannelse er der jo også reelt uddannelses-

Anden næstformand (Søren Espersen):

Her sluttede spørgsmålet. Tak til hr. Torben Hansen.

Det næste spørgsmål, nr. 36, er ligeledes til beskæftigelsesministeren af hr. Eigil Andersen.

Kl. 19:00

Spm. nr. S 1129

36) Til beskæftigelsesministeren af:

Eigil Andersen (SF):

Er ministeren – ligesom spørgeren – bekymret for, at fyringerne i en række af landets jobcentre vil gå ud over hjælpen til de arbejdsløse, f.eks. ved at jobcentrene får endnu sværere ved at hjælpe de mange unge arbejdsløse i job så hurtigt som muligt?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Eigil Andersen for at oplæse spørgsmålet.

Kl. 19:00

Eigil Andersen (SF):

Er ministeren – ligesom spørgeren – bekymret for, at fyringerne i en række af landets jobcentre vil gå ud over hjælpen til de arbejdsløse, f.eks. ved at jobcentrene får endnu sværere ved at hjælpe de mange unge arbejdsløse i job så hurtigt som muligt?

Kl. 19:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 19:00

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det er for mig helt afgørende, at vi gør alt for at hjælpe mennesker, der har mistet deres job. Og i en tid med stigende ledighed er det ikke mindst vigtigt, at jobcentrene sætter ind med en tidlig og aktiv indsats for at hjælpe ledige hurtigst muligt i job igen. Beskæftigelsesregionerne følger derfor også indsatsen i jobcentrene tæt, og hvis der er problemer med indsats og resultater, går beskæftigelsesregionerne i intensiv dialog med det konkrete jobcenter.

Med det enstrengede kommunale beskæftigelsessystem har kommunerne fået ansvaret for beskæftigelsesindsatsen, og sammen med det ansvar har kommunerne fået overdraget samtlige ressourcer. Kommunerne har gode rammer for løsningen af opgaven, og det er kommunernes ansvar inden for disse rammer at levere en aktiv indsats, der kan bringe ledige tilbage i job.

Opgaven med at prioritere personaleressourcerne bedst er altså et kommunalt anliggende. Men jeg vil selvfølgelig hele tiden igennem beskæftigelsesregionerne følge tæt op på, om jobcentrene leverer den aktive og jobrettede indsats, som borgerne jo har krav på. Det er det, der optager mig.

Kl. 19:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 19:02

Eigil Andersen (SF):

Som vi alle sammen ved, er arbejdsløsheden steget meget voldsomt. I december havde vi 121.000 arbejdsløse – det er det seneste tal, vi har – og man regner med, at tallet kommer op på 200.000, inden året er omme. Alle de arbejdsløse har krav på ordentlig hjælp, og det betyder simpelt hen, at behovet for en indsats på jobcentrene er lige så

stigende, som arbejdsløsheden er stigende. Så virker det fuldstændig grotesk på mig, at man fyrer medarbejdere i en del jobcentre, eksempelvis i Sønderborg, Esbjerg og Frederikshavn. Og der er flere steder, hvor der vil blive nedlagt stillinger.

Årsagen til det er jo det økonomiske halsgreb, som regeringen har taget på kommunerne. Der er ikke ressourcer og penge nok. Og der skal vi huske, at hver enkelt arbejdsløs har brug for en individuel hjælp, hvad enten man skal efteruddanne sig, eller man skal i aktivring, eller man skal tage en anden uddannelse. Det påstår ministeren finder sted i dag i et godt omfang, men det gør det ikke, og alle arbejdsløse ved, at det er der store problemer med.

Nogle af dem, som har meget brug for hjælp, er de unge. Unge under 30 år har en større arbejdsløshed målt i procent end andre aldersgrupper, og for de unge står hele deres fremtid på arbejdsmarkedet på spil. Det betyder, at en dårlig hjælp fra et jobcenter simpelt hen kan indebære, at den unge ikke kommer tilbage på arbejdsmarkedet resten af sit liv, og det er jo ganske forfærdeligt. Men det her forfærdelige kan nemt blive resultatet af, at man fyrer medarbejdere i jobcentrene.

Så er det, jeg vil spørge ministeren: Hvad vil ministeren gøre for at hjælpe jobcentrene, så de undgår at skulle fyre medarbejdere i en tid, hvor der i virkeligheden er brug for flere ressourcer, så man bl.a. kan hjælpe unge arbejdsløse på en ordentlig måde?

Kl. 19:04

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 19:04

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

For det første vil jeg godt sige til hr. Eigil Andersen, at med den ungepakke, som et bredt flertal i Folketinget vedtog i 2009 eller gik sammen om at aftale, og som hr. Eigil Andersens parti og dermed Socialistisk Folkeparti godt nok ikke tog del i, er der netop sat massivt ind over for de unge. For jeg er fuldstændig enig med hr. Eigil Andersen om, at det er helt afgørende, at vi gør, hvad vi kan, for at imødegå ungedighed. Det er derfor, der er blevet afsat 2,3 mia. kr., og det er derfor, der er blevet lavet aktive tilbud til de unge meget, meget tidligt i forløbet. Hvis man er 19 år og kommer ind på et jobcenter, kommer man i gang allerede inden for 1 uge. Jeg mener, det er helt, helt afgørende, at vi bakker op om de unge.

Så jeg vil blot sige til hr. Eigil Andersen, at det maleri, som hr. Eigil Andersen maler op, ganske enkelt ikke er korrekt. Det er malet i meget dystre farver, som jeg ikke mener holder vand i forhold til virkeligheden, og det kunne hr. Eigil Andersen jo tage en diskussion om med det parti, som hr. Eigil Andersen formodes at ville prøve at danne regering med på et tidspunkt, nemlig Socialdemokratiet, som jo er en del af den her aftale.

Kl. 19:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 19:05

Eigil Andersen (SF):

Sandheden om det her er, at medarbejderne i jobcentrene er ved at segne under arbejdsbyrden. Det er selvfølgelig på grund af den stigende arbejdsløshed. Det er sandheden. Det betyder, at der simpelt hen er for lidt tid til rådighed, til at man kan hjælpe den enkelte på den bedst mulige måde, og det betyder, at det sætter de unges fremtid på arbejdsmarkedet på spil, og det kan vi som samfund selvfølgelig ikke være bekendt.

Der er mange ting, som den her regering har gjort forkert i den forbindelse. En af dem er, at der er et hav af firkantede regler, sådan at 75 pct. af jobcentermedarbejdernes tid går til bureaukrati, kontrol

og dokumentation. Det er kun 25 pct. af tiden, der går til snak med arbejdsløse og arbejdsgivere.

Kære minister, var det ikke en god idé at få det lavet om, sådan at man brugte 75 pct. af tiden til at snakke med arbejdsløse og arbejdsgivere, og at man i øvrigt fra statens side hjalp til med nogle penge, så der kan komme flere medarbejdere i jobcentrene?

Kl. 19:06

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 19:06

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det må jo så glæde hr. Eigil Andersen, at vi netop på beskæftigelsesområdet har fjernet mange regler. Det er faktisk sådan, at med hensyn til afbureaukratisering er beskæftigelsesområdet gået foran. Der er regler, der løbende er blevet fjernet, og det er jo et arbejde, som den tidligere beskæftigelsesminister, hr. Claus Hjort Frederiksen, satte i gang, og noget af det, som vi netop i høj grad har afbureaukratiseret, er ungereglerne.

Jeg kan i dag kun give hr. Eigil Andersen ret i, at vi skal gøre alt, hvad vi overhovedet kan for at afbureaukratisere, og jeg vil også fortsætte den afbureaukratiseringsbølge, som er sat i gang. Jeg ser gerne på forslag om afbureaukratisering på jobcentrene, som hr. Eigil Andersen måtte kunne bringe.

Kl. 19:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 19:07

Eigil Andersen (SF):

Vi har en hel stribe forslag, så det bidrager vi gerne med. I den her forbindelse vil jeg nævne, at det, der er lavet fra regeringens side for at fjerne reglerne, svarer til en mus, og der er brug for en elefant, hvis ministeren kan forstå mit billede.

Så vil jeg sige, at den kommunalisering af jobcentrene, som regeringen har gennemført, sammen med den økonomimodel, der er lavet, for de fleste kommuner i Danmark medfører, at de får et underskud, når arbejdsløsheden stiger. De vil med den her reform som regel få et underskud på mellem 3 mio. kr. og 15 mio. kr., og det er en af grundene til, at man bliver nødt til at fyre jobcentermedarbejdere. Det er jo fuldstændig grotesk.

Man kan i øvrigt sige, at med det, ministeren her skitserer, fralægger hun sig ansvaret og siger, at det nu ligger i kommunerne. Var det så ikke en meget bedre idé at holde fast i, at det er statens ansvar, så der kunne gøres noget, herunder hjælpe de unge arbejdsløse på en ordentlig måde, for det sker ikke i dag?

Kl. 19:08

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 19:08

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil godt sige, at jeg synes, det var helt rigtigt og også det helt rigtige tidspunkt at gennemføre en kommunalisering af beskæftigelsesindsatsen på. Det er i øvrigt noget, som kommunerne er enige i og har bakket meget op hele vejen igennem, bl.a. personificeret ved Erik Nielsen, der er borgmester i en af Københavns omegnskommuner.

Jeg vil da gerne lige ridse lidt op omkring økonomien, for det er jo sådan, at de hidtidige ressourcer på de statslige jobcentre i forbindelse med omlægningen fuldt ud er overdraget til kommunerne, og eftersom omlægningen jo fjerner dobbeltadministrationen i jobcen-

trene, vil der jo samtidig blive frigjort ressourcer, som så kan bruges på aktiveringsindsatsen.

Det er også sådan, at selv om de statslige jobcentre blev enstrenge, har bemanningen været den samme fra 2003, hvor ledigheden var langt større, end den er nu. Derudover er det også sådan, at statens tilskud til kommunerne til aktivering reguleres i forhold til udviklingen i ledigheden.

Derfor er det, som hr. Eigil Andersen siger, jo ganske enkelt ikke korrekt, for kommunerne vil kunne finansiere udgifterne til aktivering af de ledige, selv om ledigheden stiger.

Kl. 19:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Eigil Andersen.

Det næste spørgsmål er til beskæftigelsesministeren af fru Nanna Westerby.

Kl. 19:10

Spm. nr. S 1132

37) Til beskæftigelsesministeren af:

Nanna Westerby (SF):

Hvilke nye og ikkeoffentliggjorte initiativer mener ministeren der bør tages for at skabe job til de over 60.000 unge arbejdsløse under 30 år?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Nanna Westerby bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 19:10

Nanna Westerby (SF):

Hvilke nye og ikkeoffentliggjorte initiativer mener ministeren der bør tages for at skabe job til de over 60.000 unge arbejdsløse under 30 år?

Kl. 19:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 19:10

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at give unge ledige mulighed for at udskifte et liv på offentlig forsørgelse med et aktivt liv i uddannelse eller job.

Regeringen indgik derfor allerede før jul en bred politisk aftale om at styrke indsatsen over for de unge med i alt 2,3 mia. kr. Vi bruger over 1 mia. kr. på at etablere 5.000 nye praktikpladser, og på beskæftigelsesområdet blev partierne enige om initiativer for knap ½ mia. kr., der skal hjælpe de unge ledige i gang med en uddannelse eller et job.

Aftalen indeholder dels en række initiativer, som skal hjælpe ca. 10.000 unge mellem 15 og 17 år, der hverken er under uddannelse eller i job, dels initiativer over for de 18-30-årige. Indtil nu har jobcentrene først mødt de unge, når de er mødt op som 18-årige for at få kontanthjælp. Med aftalen kan jobcentrene allerede sætte ind over for de unge, når de er fyldt 15 år.

Aftalen betyder desuden, at alle unge ledige mellem 18 og 19 år skal i gang med at yde en aktiv indsats samme uge, de træder ind ad døren til jobcenteret, og der afsættes knap 80 mio. kr. over de næste 2 år til en mere intensiv og aktiv indsats over for unge, der hænger fast i offentlig forsørgelse. Fokus er på virksomhedsrettede tilbud, og målgruppen er alle kontanthjælps- og dagpengemodtagere under 30 år, som har mere end 12 måneders sammenhængende offentlig forsørgelse. Flere initiativer i ungeaftalen kræver lovændringer, og jeg vil fremsætte de lovforslag i løbet af februar måned.

Regeringen har altså taget en lang række initiativer for at sikre, at de unge netop kommer under uddannelse eller i job, men jeg vil naturligvis fortsat lytte til nye ideer og forslag til, hvordan vi kan styrke ungeindsatsen yderligere. Det vil jeg bl.a. gøre på min tur rundt i landet, hvor jeg lige nu samler input til, hvordan vi bekæmper langtidsledigheden. Men selv om jeg lige nu er på inspirationstur med hensyn til langtidsledigheden, ændrer det bestemt ikke ved, at de unge fortsat vil være meget, meget højt prioriteret i min politik.

Kl. 19:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Nanna Westerby.

Kl. 19:12

Nanna Westerby (SF):

Når jeg stiller det her spørgsmål, er det jo, fordi der er rigtig høj ungdomsarbejdsløshed lige nu. I andet kvartal af 2009 var der næsten 60.000 unge arbejdsløse under 30 år, og man kan frygte, at det tal er steget, så vi altså er oppe på, at hver 12. ung i arbejdsstyrken står arbejdsløs. Ministeren må have overset, at der i spørgsmålet står »nye og ikkeoffentliggjorte initiativer«, for det er jo sådan set det, der blev spurgt om. Ministeren opridsede bare det, som det allerede i månedsvis har været kendt er regeringens indsats.

Det, som jeg og SF er meget bekymrede for, er, at der bliver gjort for lidt og det bliver gjort for sent. Det bliver gjort for sent, for vi har kendt den her krise og den stigende ungdomsarbejdsløshed i mere end et år nu. Og der bliver ikke gjort nok, for tager vi f.eks. de praktikpladsinitiativer, man sætter gang i, er det ikke engang nok til at give alle de unge, der mangler en praktikplads lige nu, en praktikplads.

Derfor har SF foreslået en ungdomsgaranti, som skal sikre uddannelses- og jobtilbud til de unge.

Det første element skal være, at vi skal sætte ind på mere uddannelse, en praktikpladsgaranti, der skal skaffe flere praktikpladser ved, at større virksomheder, der udfører arbejde for det offentlige, skal have lærlinge, og ved, at skolepraktikken skal udvides.

Et andet element handler om flere job til de unge. Vi vil gerne lave en vækstplan, der sætter gang i hjulene, så f.eks. nyuddannede kan få et job. Sammen med den grønne gruppe i Europa-Parlamentet har vi fremlagt et bud på en europæisk vækstplan. Det kan regeringen jo ikke ordne her fra Folketinget, men det kunne man dog arbejde med på europæisk plan.

Som det tredje element vil vi gerne indføre noget nyt, som vi kalder opkvalificeringsjob. Det er et tilbud til de unge, der ikke kan overskue en fuldtidsuddannelse, og som ikke kan få et arbejde, fordi de mangler kompetencer. Man laver en blanding af skolegang og arbejde med tilskud til skolegangen, så virksomhederne kun betaler for den tid, hvor de har den unge på arbejdspladsen. Det er altså en vej ind på arbejdsmarkedet for unge, som ikke har en uddannelse, og en vej til uddannelse for dem, som ikke kan overskue at sidde på skolebænken hele tiden.

Det er tre konkrete forslag, der skal sikre flere i uddannelse, flere i job og flere i en kombination af de to. Vil regeringen være med til det, eller hvilke andre, nye initiativer har regeringen?

Kl. 19:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 19:15

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu er det jo sådan, at vi har vedtaget en meget stor ungepakke, og det er en ungepakke, som vi i øvrigt har lavet i fællesskab med de partier, som jeg går ud fra fru Nanna Westerby's parti satser på engang at komme til at danne regering med. Så jeg ved ikke helt, om

jeg skal forstå det sådan i dag, at der ganske enkelt er en splittelse i oppositionen på det her område.

Kl. 19:18

Jeg kan bare sige helt klart fra regeringens side, at vi vil gøre alt, hvad vi overhovedet kan, for at sikre, at unge kommer godt i gang med arbejdslivet, og det sker nu engang bedst gennem en uddannelse. Det er også derfor, at vi har en meget ambitiøs målsætning på 95 pct.; det er også derfor, at der er taget den her meget lange række initiativer; og det er også derfor, at jeg tidligere over for fru Nanna Westerby har meddelt, at jeg naturligvis vil lytte til de forslag, der måtte være rundtomkring, for vi skal hele tiden være klar til at justere. Men jeg må i det hele sige, at den massive indsats, der nu bliver vedtaget skal gøres på området, altså kommer til at flytte rigtig meget.

Kl. 19:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Nanna Westerby.

Kl. 19:16

Nanna Westerby (SF):

Jeg er da glad for, at der endelig er sket noget, at man har lavet en ungepakke, og at f.eks. et parti som Socialdemokraterne er med i den, men jeg vil godt nok sige, at der altså sker for lidt, og det sker for sent, og det er virkelig det, der kendetegner regeringens indsats på det her område.

Socialdemokraterne meldte jo faktisk ud, selv om de sad med i forhandlingerne om den ungepakke, at de var positive over for den ungdomsgaranti, som SF nu har foreslået, f.eks. det her element med, at vi skal have skaffet flere praktikpladser også i de almindelige virksomheder. Det kunne man gøre ved at sige, at større virksomheder, der får fyldt deres ordrebøger med ordrer fra det offentlige, også skal tage lærlinge. Vil ministeren være med til det, for så tror jeg godt, vi kunne finde et flertal for det i Folketinget?

Et andet element i vores ungdomsgaranti er de her opkvalificeringsjob, hvor virksomhederne kun skal betale for den tid, den unge arbejder i virksomheden, og hvor staten så giver den øvrige løn som uddannelsesstøtte. Det støttede hr. Rasmus Jarlov, De Konservatives ordfører på det her område. Han sagde: Opkvalificeringsjob lyder som en god idé, som vi gerne vil diskutere med SF. Vil ministeren være med til det?

Kl. 19:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 19:17

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu er det jo altid uforpligtende at sige, at det lyder som en god idé, som man gerne vil diskutere. Jeg synes jo, det er helt i orden, at hr. Rasmus Jarlov har sagt, som han har, for hr. Rasmus Jarlovs indgangsvinkel til det her er jo fuldstændig den samme som regeringens og de to regeringspartiers indstilling, nemlig at man hele tiden skal være åben for nye ideer og derfor også være parat til at kigge på det, der måtte komme.

Så kan jeg ikke lade være med lige at sige til fru Nanna Westerby, at nu får man næsten sådan en, kan man godt sige, skældud for, at regeringens initiativer kommer for sent. Nu er det jo sådan, at de initiativer, som regeringen nu vil gennemføre sammen med Socialdemokratiet og sammen med Det Radikale Venstre, er ting, vi aftalte allerede i november måned, så man kan næppe sige, det er for sent nu, hvor SF her, flere måneder efter, kommer haltende med de her forslag. Men det ændrer ikke på, at jeg skam altid gerne vil lytte, også til Socialistisk Folkepartis ideer. Sådan er det.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Nanna Westerby.

Kl. 19:18

Nanna Westerby (SF):

Tag nu f.eks. praktikpladsområdet. Det er et år siden, jeg stod i den her Folketingssal og stillede en lang række forslag til, hvordan man kunne udvide skolepraktikken, hvordan man kunne sikre, at større virksomheder, der får fyldt deres ordrebøger af opgaver fra det offentlige, også tager lærlinge. Det stemte regeringen ned dengang. Jeg vil gerne høre, om regeringen gerne vil være med til det i dag.

Jeg spurgte også meget konkret, om regeringen gerne vil være med til at lave de her opkvalificeringsjob, som direktøren for konsulentfirmaet Care Consulting, Helene Tølbøll Djursø, i avisen metro-Xpress har sagt er en rigtig god idé, for i en tid med finanskrisen er det sværere for private virksomheder at finde motivationen til at ud-danne svage grupper af unge arbejdsløse. Derfor synes hun, det er en rigtig god idé. Vil regeringen gerne være med til det, eller skal jeg opfatte det her sådan, at man ikke vil gøre yderligere, og at man igen gør for lidt og for sent fra regeringens side?

Kl. 19:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 19:19

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det er jo lidt, som om det er fuldstændig ligegyldigt, hvad man siger til fru Nanna Westerby, for det kører bare i samme rille, og der er ligesom ikke rigtig noget, der udvikler sig. Jeg har helt fra min første besvarelse sagt, at jeg altid lytter til forslag, også når Socialistisk Folkeparti kommer med nogle.

Jeg er også helt sikker på, at fru Nanna Westerby er fuldstændig klar over, at diskussionen om praktikpladser jo ikke ligger i Beskæftigelsesministeriet, men i Undervisningsministeriet. Det er jeg helt sikker på at fru Nanna Westerby godt er klar over, i og med at fru Nanna Westerby nu siger, at hun altid har interesseret sig meget for praktikpladser. Derfor er det da bestemt noget, som jeg synes at fru Nanna Westerby skal arbejde videre på, og noget, som fru Nanna Westerby også kan rejse over for de partier, som hun formoder og håber at komme til at danne regering med på et eller andet tidspunkt.

Igen vil jeg sige: Regeringen er jo altid åben over for forslag. Sådan skal være, og sådan skal også være i en krisetid som den her. For jeg kan bare sige, at vi i det hele taget skal gøre, hvad vi overhovedet kan, for at få så mange unge i gang med en uddannelse og få så mange unge i job som muligt, og i øvrigt skal vi gøre alt, hvad vi overhovedet kan, for, at vi får et beskæftigelsessystem, der netop rummer og favner og hjælper de folk, der har været så uheldige, at de er blevet ledige.

Kl. 19:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Her sluttede spørgsmålet. Tak til fru Nanna Westerby.

Det næste spørgsmål, nr. 38, til beskæftigelsesministeren af hr. Bjarne Laustsen er udgået af dagsordenen, og herefter er det ikke overraskende spørgsmål nr. 39 stilet til beskæftigelsesministeren af hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 19:21

Spm. nr. S 1101

38) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Vil ministeren ændre beregningsreglerne, således at lønmodtagere, der har deltaget i arbejdsfordeling, ikke bliver straffet med en lavere beregning, når de f.eks. efterfølgende skal have beregnet satsen for SVU?

:

(Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 19:21

Spm. nr. S 1107

39) Til beskæftigelsesministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Hvordan vil ministeren opstøve eller opdyrke meningsfyldte og formålstjenlige aktiveringspladser i disse tider, hvor ledigheden stiger og jobbene forsvinder?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Leif Lahn Jensen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 19:21

Leif Lahn Jensen (S):

Det er rart, vi har en opmærksom formand, tak for det.

Hvordan vil ministeren opstøve eller opdyrke meningsfyldte og formålstjenlige aktiveringspladser i disse tider, hvor ledigheden stiger og jobbene forsvinder?

Kl. 19:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 19:21

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg er meget opmærksom på, at den stigende ledighed kræver et øget fokus på udbuddet af relevante aktiveringsforløb. Så jeg vil gerne sige, at det er jobcentrene, der fremskaffer de relevante aktiveringsforløb. Det sker gennem deres dialog med virksomheder og uddannelsesinstitutioner, og jeg ved fra min kontakt med jobcentrene, at der er meget fokus på det område.

Vi har støttet op om opgaven med at fremskaffe aktiveringsforløb igennem en række landsdækkende initiativer. Vi har indført en kvote, så jobcenteret kan anmode kommunen og regioner og andre om at stille en konkret løntilskudsplads til rådighed. Jobcentrene har hermed fået et værktøj, som medvirker til at sikre, at der er de løntilskudspladser, der er brug for.

Så har vi iværksat virksomhedscenterkampagnen. Kampagnen har til formål at udbrede kendskabet til virksomhedscentre, som er et særligt tæt samarbejde mellem jobcentre og virksomheder om virksomhedspraktikpladser for de lidt svagere grupper af ledige. Der er en ambitiøs målsætning om, at kampagnen skal sikre, at der bliver dobbelt så mange virksomheds- og løntilskudspladser på rigtige virksomheder, og det skal så ske fra juni 2010 og frem til juni 2011.

Kl. 19:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 19:23

Leif Lahn Jensen (S):

Det, der selvfølgelig er det vigtigste, er jo, at aktiveringspladsen har en god indstilling og holdning med hensyn til at få den ledige i arbejde igen, og at det ikke bare drejer sig om at få vedkommende til at gøre ting som at lave kaffe eller feje gulv – det, de andre medarbejdere ikke når. Det tror jeg vi er meget enige om.

Det har også vist sig, at 42 pct. af dem, som har været i aktivering ved private aktører, ikke er tilfredse med aktiveringen, hvor 73 pct. af dem, som har været i aktivering på en virksomhed eller et ud-

dannelsessted, har været tilfredse. 29 pct. af dem, som var ved de private, føler, at det har bragt dem tættere på et arbejde – altså 29 pct. – hvor det er 50 pct. for dem, der enten har været i uddannelse eller været direkte i et firma med løntilskud. De tal viser jo helt klart, at det ikke er ligegyldigt, hvor man kommer i aktivering og hvordan.

Hvordan sikrer vi os så, at aktiveringspladserne er gode? Hvilke krav synes ministeren vi skal stille til disse aktiveringspladser? Der må vi jo også have nogle krav herindefra, så vi ikke risikerer at få sådanne tal mere.

Kl. 19:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 19:24

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Som jeg tidligere på dagen har nævnt for hr. Leif Lahn Jensen, tror jeg, det er helt afgørende, at man ikke laver fuldstændig firkantede regler her på Christiansborg, eller at jeg sætter mig ned i Beskæftigelsesministeriet og bygger nogle kasser op, og så putter man bare ledige ned i de kasser, og så er alting godt, for det tror jeg egentlig ikke at alting er. Jeg synes, det er helt, helt afgørende, at vi tager udgangspunkt i det enkelte menneske, den ledige, der kommer ind ad døren på jobcenteret. Det er den ledige, man skal kigge på og se, hvad det er, der er bedst for vedkommende, hvordan vi bedst hjælper vedkommende videre.

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg også tidligere i dag har sagt til hr. Leif Lahn Jensen, at jeg følger rigtig meget med i, at tingene er i orden. Jeg er ikke sådan en, der vil bevare systemer for systemernes skyld, men er tværtimod parat til at kigge på tingene, hvis det viser sig, at der er problemer rundtomkring.

Kl. 19:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 19:25

Leif Lahn Jensen (S):

Ministeren har fuldstændig ret: Man skal kigge på det enkelte menneske. Og den analyse fra Ugebrevet A4, jeg så fortalte om, viser jo rent faktisk, at der er et sted, vi har et problem, nemlig ved de private aktører, og det er det, som ministeren gerne vil kigge på, siger ministeren.

Nu skal vi jo kigge overordnet på det, og jeg fornemmer, at ministeren siger: Det med de private aktører stopper vi så, for der er der et problem.

Kl. 19:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 19:25

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu er jeg jo så heldigt stillet, at jeg ikke har den ideologiske tilgang til det her på samme måde, som hr. Leif Lahn Jensen jo tydeligvis præsterer lige nu. Hr. Leif Lahn Jensen har set sig vred på, at det er private firmaer, som udfører et stykke arbejde med at hjælpe ledige i job. Jeg har det personligt sådan, og regeringen har det sådan, at man ikke skal bruge nogen, fordi de er private, og at man ikke skal bruge nogen, fordi de er offentlige, men at man skal gøre den bedst tænkelige indsats over for den enkelte ledige. For mig er det ikke afgørende, om det er private, eller om det er offentlige, for mig er det kvaliteten, der er i højsædet. Jeg forstår egentlig ikke rigtig hr. Leif Lahn Jensens kamp imod det private, for det er tilsyneladende bare en kamp imod noget, der er privat, fordi det er privat. For mig at se må

kampen, og det burde være en fælles kamp, stå om at sikre de bedste muligheder for de ledige. Om det så er et privat firma, eller om det er offentligt, synes jeg egentlig ikke vedkommer sagen.

Kl. 19:27

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 19:27

Leif Lahn Jensen (S):

Der er i hvert fald to punkter, hvorpå ministeren og jeg er enige. Vi vil det enkelte menneske, og vi siger også begge to, at vi vil løse problemerne inden for det her. Men så hører jeg det sådan, at hvis det et eller andet sted drejer sig om, at der er et problem med de private aktører, står ministeren af. Er det korrekt?

Kl. 19:27

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 19:27

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det glæder mig altid, når hr. Leif Lahn Jensen også er med til, at vi kommer til enighed, og til, at vi faktisk kan bruge de her mange, lange onsdage, vi har her i Folketingssalen, på også at prøve på at finde en fællesnævner indimellem. Det synes jeg klæder folkestyret, og det synes jeg klæder både hr. Leif Lahn Jensen og mig. Men som jeg nævnte, er det ikke afgørende for mig, om det er offentligt eller privat, for mig er det afgørende, at tingene fungerer. Derfor holder jeg også øje med de her ting, og derfor er jeg også parat til at tage skruetrækkeren frem for at justere nogle ting, hvis det skulle være nødvendigt.

Kl. 19:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Leif Lahn Jensen.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 40, er til beskæftigelsesministeren af hr. Torben Hansen.

Kl. 19:28

Spm. nr. S 1116

40) Til beskæftigelsesministeren af:

Torben Hansen (S):

Hvilke skridt vil ministeren tage for at sikre uddannelsesaktivering en stærkere placering i beskæftigelsesindsatsen?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Torben Hansen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 19:28

Torben Hansen (S):

Hvilke skridt vil ministeren tage for at sikre uddannelsesaktivering en stærkere placering i beskæftigelsesindsatsen?

Kl. 19:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 19:28

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Der er ingen tvivl om, at uddannelse har en betydning for arbejdsmarkedstilknytningen, og hvis uddannelse er vejen til job, så skal det her redskab selvfølgelig bruges af jobcentrene. Regeringen har sikret, at jobcentrene har gode muligheder for at tilbyde uddannelse til ledige, der netop har brug for det. For unge uden uddannelse er det et klart mål, at de skal hjælpes i gang med en uddannelse, og også

for andre grupper af ledige, særlig ufaglærte, kan et kort opkvalificerende kursus være en god vej tilbage til arbejdsmarkedet, især hvis det allerede er aftalt med en virksomhed, at et kursus – f.eks. kunne det jo være et hygiejnekursus – er adgangsbilletten til en ansættelse.

Fra 1. august 2009 fik alle jobcentre i en forsøgsperiode mulighed for at give virksomheder tilskud til opkvalificering i op til 6 uger af nyansatte med en vis forudgående ledighed. Samtidig startede et andet forsøg, der giver mulighed for allerede fra første ledighedsdag at give længerevarende aktive tilbud om uddannelse til ufaglærte, hvis det er det, der skal til, for at de kan komme tilbage til arbejdet hurtigere. Og endelig har regeringen lige forbedret mulighederne for de personer, der risikerer at blive afskediget. Uddannelse vil fremover kunne række ud over opsigelsesperioden, så ufaglærte og faglærte med korte opsigelsesvarsler i højere grad kan få gavn af de uddannelsesmuligheder, der ligger i varslingsindsatsen. Initiativet er en udmøntning af finanslovaftalen for 2010 og er aftalt mellem regeringen og Dansk Folkeparti.

Det er imidlertid vigtigt at understrege, at uddannelse ikke altid er den hurtigste vej tilbage i job. I mange tilfælde er det en periode på en rigtig arbejdsplads, f.eks. i virksomhedspraktik eller med løn-tilskud, der skal til, for at den enkelte kommer tilbage i job igen.

Kl. 19:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Torben Hansen.

Kl. 19:30

Torben Hansen (S):

Tak, hr. formand.

Jeg spurgte jo helt specifikt til uddannelsesaktiveringen. Der blev her i efteråret lavet en analyse, der viste, at siden 2001 er uddannelsesaktiveringsdelen af dem, der er i aktivering, faldet fra 56 pct. til 36 pct. Det vil sige, at der i 2008 var betydelig færre, der fik en uddannelse, når de var i aktivering, end der var tidligere – og det er netop, når vi taler om uddannelse, og når vi taler om, at fremtidens udfordringer herhjemme kun kan løses, når det er sådan generelt, at vi alle sammen bliver dygtigere, end vi er i dag. Hvordan har ministeren det med, at uddannelsesaktivering eksempelvis for kontanthjælpsmodtagere har været faldende fra 56 til 36 pct. af dem, der er aktiveret, og hvilke skridt agter ministeren at tage for at få den procentsats bragt op?

Vi har også set det samme i forbindelse med uddannelsesrevalidering, som jo er et meget virkningsfuldt instrument til at få folk tilbage på arbejdsmarkedet på, så de bliver selvforsørgende. Her er andelen af pladser på uddannelsesrevalidering rent faktisk næsten blevet halveret de seneste 5 år. Hvordan har ministeren det egentlig med, at man nu kommer med en masse store, forblømede taler om, hvor godt det er, og hvor godt det kan blive, men det korte og det klare og det kyniske i det her er, at alle de tal, der er på det her område, peger i en helt anden retning end den, som ministeren forsøger at få op på bordet her i dag.

Kl. 19:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 19:32

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg synes ærlig talt, at det sådan er lige flod nok at stå og nærmest gøre lidt grin med alle de tiltag, der netop er kommet for at sikre, at mennesker skal kunne komme tilbage i job så hurtigt som overhovedet muligt, og sikre, at der er gode muligheder.

For mig at se er min og regeringens opgave den at skaffe mulighederne, at lave rammerne og så sørge for, at jobcentermedarbejderne jo kan benytte sig af de muligheder, så de kan få de ledige tilbage

i job hurtigst muligt. Jeg har en grundlæggende tro på, at jobcenter-medarbejderne hver eneste dag knokler for at gøre det på den bedst mulige måde, og jeg har ingen som helst grund til at tro andet.

Kl. 19:33

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Torben Hansen.

Kl. 19:33

Torben Hansen (S):

Tak, hr. formand. Jamen nu trækker ministeren så det kort op af lommen, der handler om, at man, når man er presset på alle mulige andre fronter, siger, at medarbejderne gør det godt. Det tror jeg vi alle sammen er enige om de gør. Det her er bare et spørgsmål om, hvilke rammer der bliver lagt fra regeringens side; eksempelvis er uddannelsesrevalideringen blevet mere end halveret, og uddannelsesaktiveringen er også gået fra 56 pct. af de aktiverede til 36 pct. Det er de kolde, klare facts, som ministeren skal forsøge at forholde sig til i stedet for at trække det der desperationskort op, der handler om, at medarbejderne gør det glimrende. De gør det absolut glimrende, men de kan jo ikke agere ud over de rammer, som der nu engang er. Er ministeren ikke enig i, at det i forhold til det her er bedre med et varigt match end et hurtigt match, der lynhurtigt løber ud igen for den enkelte aktiverede? Jeg synes, det er sølle, at man så hiver desperationskortet op og giver medarbejderne derude et eller andet sted skylden for en politik, som er fejlet.

Kl. 19:34

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 19:34

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg tror tværtimod, det er svært at se desperationen i mine øjne, for det her er jo ikke et spørgsmål om at prøve at skyde nogen foran sig, det her er faktisk et spørgsmål om at sige, at der er en række medarbejdere, som gør det utrolig godt. Og det er også et spørgsmål om at sige, at det er mig, der skaber rammerne for, at de kan og har mulighed for at udføre deres job på den bedst mulige måde, nemlig ved at sørge for, at der er uddannelsesmuligheder.

Jeg listede i mit første svar en lang række af de uddannelsesmuligheder op, som der allerede er i dag, og jeg mener, at der er rigtig gode uddannelsesmuligheder, og der er jo især gode uddannelsesmuligheder for dem, der har allermest brug for det, nemlig de ufaglærte og dem med en forældet uddannelse, og de kan gå i gang med uddannelse på dagpenge allerede på dag et.

Derfor mener jeg, at når man samlet ser på de muligheder, der er for uddannelse, er der rigtig mange gode muligheder, og det, jeg så også tillader mig at sige, er, at jeg synes, at medarbejderne i jobcentrene er rigtig gode til målrettet at bruge de her uddannelsesmuligheder, der er.

Kl. 19:35

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Eigil Andersen har bedt om at blive medspørger, værsgo hr. Eigil Andersen.

Kl. 19:35

Eigil Andersen (SF):

Der bliver her malet et skønsmaleri af, hvad der foregår af uddannelsesaktivering. Jeg ved ikke, om ministeren er opmærksom på, at noget af det, der henregnes til uddannelsesaktivering, er de her jobsøgningskurser, som de arbejdsløse nærmest skovles på, selv om mange af dem ikke har brug for det. Her lærer man at kaste med æg ned ad en trappe; man lærer at finde sin indre fugl, så man kan finde ud af,

at man er 68 pct. due og 32 pct. ugle; man lærer at drikke en masse kaffe; man lærer at lægge syv-kabale på computer. Det er jo i hvert fald ikke en ordentlig uddannelsesaktivering.

Apropos det foregående spørgsmål vil jeg gerne spørge ministeren, om ministeren er opmærksom på, at der er en stor del af jobsøgningskurserne, der skal ryddes ganske gevaldigt op i, hvis vi skal behandle de arbejdsløse i Danmark ordentligt.

Kl. 19:36

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 19:36

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg er fuldstændig klar over, hvad der foregår. Jeg vil også gerne sige det, som jeg har sagt mange gange både i samråd og her i Folketingssalen, at det for mig er fuldstændig afgørende, at den aktivering, der foregår i kommunerne, er målrettet og af høj kvalitet.

Jeg tror egentlig, at man må sige, hvis man samler det hele under en hat, at vi grundlæggende har fuldstændig det samme mål. Vi vil have høj kvalitet, og vi vil have, at der er gode muligheder for at ud-danne sig. Det mener jeg at der er i dag, og jeg mener også, at jobcentermedarbejderne er ekstremt gode til at bruge de muligheder, der er for de ledige.

Men jeg skal også være den første til at indrømme, at der indimellem dukker nogle ting op, som ikke ser særlig godt ud. Det har jeg aldrig nogen sinde lagt skjul på, og det vil jeg heller ikke fremover lægge skjul på, for jeg er ikke af den systembevarende type, men er tværtimod den type, der gerne hele tiden vil være med til at se på, om vi måske også i fællesskab nogle gange – det kunne jo være dejligt – kunne rette tingene til, så de kommer til at fungere endnu bedre.

Kl. 19:37

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 19:37

Eigil Andersen (SF):

Det glæder mig, at ministeren er blevet lidt mere kritisk, for de hidtidige svar på samrådene har været, at man altid kan finde to til tre arbejdsløse, der er utilfredse med et eller andet. Der er her tale om titusinde mennesker, der bliver kastet ud i noget, der er helt, helt urimeligt.

Jeg kan så sige, at vi er enige om målet, men regeringen er utrolig dårlig til at nå frem til det mål. Der er Socialdemokratiet og SF, som ministeren har skudt nogle gange på i den her debat, meget mere enige om, hvordan man skal nå frem til det mål.

Er ministeren klar over, at når man som arbejdsløs får at vide, at man skal på jobsøgningskursus, og siger, at man er arbejdsløs bogholder og derfor hellere vil have et opfriskningskursus i revision, får man typisk nej fra den her private aktør? Det gør man, fordi den private aktør selv skal betale for det rigtige efteruddannelseskursus.

Det er jo en grotesk situation, og man må sige, at regeringen har arrangeret det ufattelig dårligt, ved at den private aktør også skal dække de uddannelsesmuligheder, der er. Efter min mening burde det skilles ad, så det ikke er økonomi og overskud til det private firma, der er bestemmende for, om den arbejdsløse får et ja eller nej.

Kl. 19:39

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 19:39

Kl. 19:41

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu siger hr. Eigil Andersen, at regeringen gør det ufattelig dårligt og er ufattelig dårlig til at nå sine mål, og så må jeg jo lidt frækt have lov til at konstatere, at hr. Eigil Andersen hører ufattelig dårligt og husker ufattelig dårligt.

Vi har jo netop haft mange samråd om det her, og jeg har aldrig nogen sinde prøvet at påstå, at der ikke kunne findes eksempler på, at tingene ikke fungerer. Jeg har også hele tiden sagt, at vi skal undgå det, fordi det for mig virkelig er afgørende, at der er kvalitet i tingene. Det skylder vi simpelt hen de ledige. Det skylder vi også hinanden, synes jeg.

Det er jo også sådan, at systemet er indrettet på den måde, at de private virksomheder eller de andre aktører, som de også bliver kaldt, bliver aflønnet på baggrund af, om de har succes med deres ting eller ej. Derfor er der jo på alle mulige måder et incitament for de private til at få det her til at fungere på den bedst mulige måde og dermed få de ledige i job.

Kl. 19:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til hr. Eigil Andersen. Så har hr. Leif Lahn Jensen meldt sig som medspørger.

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 19:40

Leif Lahn Jensen (S):

Nu har jeg ikke den store hukommelse, men jeg synes, det er meget let at huske, hvad regeringen gør på det her område og på mange områder. Det er jo ikke så meget, så det kan selv jeg følge med i.

Hr. Eigil Andersen tog jo en ting op, som er utrolig vigtig, nemlig angående det med jobsøgningskurser. Jeg vil sige, at der har jeg, og det tror jeg vi alle har, mange sager liggende. Mange folk ringer og skriver til os og føler egentlig bare, at de er på kaffekurser, på kurser, hvor man lærer at lægge lidt kabale og sådan nogle ting, og det bliver der måske meget mere af nu, fordi der måske er penge i det for kommunerne.

Jeg vil sige til ministeren, at problemerne er her, og så vil jeg bare spørge: Når problemerne er her, hvad vil ministeren så gøre? Ministeren må da se problemerne og så gøre noget ved dem.

Kl. 19:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 19:41

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg er helt enig med hr. Leif Lahn Jensen i, at hvis der er problemer, skal vi se på dem, og så skal vi også prøve at løse dem.

Kl. 19:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 19:41

Leif Lahn Jensen (S):

Vil det sige, at ministeren ikke mener, der er et problem?

Kl. 19:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu er det jo ikke mig, der konstaterer, at der ikke er et problem; det er tilsyneladende hr. Leif Lahn Jensen. Men jeg vil blot sige og helt klart tilkendegive, at jeg vil gøre alt, hvad jeg overhovedet kan, for at tingene kommer til at fungere, og jeg vil også gerne sige helt klart, at der findes eksempler på, at det bare ikke er i orden.

Der findes eksempler på mennesker, som jeg ikke synes har fået en særlig hensigtsmæssig aktivering, og det er jo også det, vi ved flere lejligheder har haft mulighed for at diskutere. Derfor skal vi også hele tiden være opmærksomme på, om vi kan ændre noget, så vi gør tingene bedre, og så skal vi selvfølgelig gøre det. Men jeg har bare ikke den grundlæggende mistillid og mistro og nærmest indre vrede, som man næsten fornemmer hr. Leif Lahn Jensen har over for de private aktører.

For mig at se handler det altså ikke om, hvorvidt det er private eller det offentlige, der udfører en opgave. For mig er det vigtigste altså, at kvaliteten er i orden, og sådan må det også blive ved med at være.

Kl. 19:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det hr. Torben Hansen.

Kl. 19:42

Torben Hansen (S):

Tak, hr. formand.

Det her kan jo fra ministerens side lynhurtigt udvikle sig til ordsuppe, og jeg vil egentlig bare stille et konkret spørgsmål, som ministeren kan svare ja eller nej på: Synes ministeren, det er tilfredsstillende, at ud af de, der bliver aktiverede, er uddannelsesaktiveringen de seneste år faldet fra en andel på godt og vel 50 pct. til en tredjedel? Og synes ministeren, det er tilfredsstillende for den udvikling, som ministeren og regeringen gerne ser, at andelen af dem, der er kommet på uddannelsesrevalidering, også er blevet halveret i den samme periode? Synes ministeren, det er en tilfredsstillende udvikling for de aktiverede og for dem, der er på revalidering?

Kl. 19:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 19:43

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu lever vi jo desværre ikke i en verden, der er så fuldstændig forsimplet, som hr. Torben Hansen forsøger at stille det op.

Jeg kan sige, at jeg synes, det er tilfredsstillende, hvis de ledige har fået de rette tilbud og dermed også fået den rette og den bedste behandling i systemet. For mig er det nemlig afgørende, at man som ledig oplever en god kvalitet, og at man som ledig dermed også kommer hurtigst muligt tilbage i job.

Kl. 19:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Torben Hansen og tak til beskæftigelsesministeren, som nu for en stund bliver ligestillingsminister.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 41, er nemlig til ministeren for ligestilling og er stillet af fru Julie Rademacher.

Kl. 19:43

Spm. nr. S 1120

41) Til ministeren for ligestilling af:

Julie Rademacher (S):

Har ministeren tænkt sig at lade sig inspirere af Frankrig, Spanien og Norge og gøre mere for at bekæmpe fysisk og psykisk vold i parforhold og i familierne?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Julie Rademacher bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 19:43

Julie Rademacher (S):
Jeg vil give Folketingets formand ret i, at ...

Kl. 19:44

Anden næstformand (Søren Espersen):
Jeg vil gerne have, at spørgsmålet nu bliver læst op, som det står.

Kl. 19:44

Julie Rademacher (S):
Har ministeren tænkt sig at lade sig inspirere af Frankrig, Spanien og Norge og gøre mere for at bekæmpe fysisk og psykisk vold i parforhold og i familierne?

Kl. 19:44

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 19:44

Ministeren for ligestilling (Inger Støjberg):
Jeg har den holdning, at man altid skal være åben for eventuelt at finde inspiration i andre landes indsats, også når det gælder bekæmpelsen af vold i familier. Det er helt sikkert.

Jeg kan i sagens natur ikke nøjagtig vide, hvilke specifikke tiltag fru Julie Rademacher hentyder til i de nævnte lande, men jeg vil naturligvis gerne se på, om der skulle være særlige tiltag i disse lande, som vi kan lade os inspirere af.

Det kan også være, at fru Julie Rademacher vil uddybe, om der er konkrete tiltag, som jeg bør være opmærksom på. Det kan fru Julie Rademacher eventuelt gøre i et skriftligt spørgsmål. Så vil jeg naturligvis svare på det.

Vi skal være åbne over for andre landes gode ideer. Samtidig er det vigtigt, at vi vælger de initiativer og projekter, som passer til situationen her i landet, og som derfor også kan give den bedste effekt.

Danmark er godt med, hvad angår bekæmpelsen af vold i hjemmet. Regeringen har siden 2002 målrettet styrket indsatsen mod vold mod kvinder i hjemmet, og meget tyder faktisk på, at vi har sat nogle fornuftige projekter i værk. Ifølge vores bedste skøn er antallet af kvinder, der er udsat for partnervold, nu på 28.000, mens det for 10 år siden var på omkring 42.000.

Det er jo klart en positiv udvikling, men 28.000 kvinder er stadig alt for mange voldsramte kvinder. Derudover er der godt 20.000 børn, der må vokse op i familier, der ødelægges af partnervold.

Så min ambition er at fastholde et skarpt fokus på det her problem, som jeg anser som værende meget, meget alvorligt.

Kl. 19:46

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Julie Rademacher.

Kl. 19:46

Julie Rademacher (S):
Jeg er i hvert fald enig med ministeren så langt, at det er et meget alvorligt problem med vold i familierne og især vold mod kvinder. Det fører mig videre til det næste.

Vi kan godt blive enige om, at det her er et meget stort problem for samfundet. Men mener ligestillingsministeren, at vold mod kvinder er et ligestillingsproblem? Og jeg har også et andet spørgsmål:

Vil ministeren definere vold mod kvinder? Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvordan ministeren definerer vold mod kvinder.

Kl. 19:46

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ligestillingsministeren.

Kl. 19:46

Ministeren for ligestilling (Inger Støjberg):
For mig at se er vold, uanset hvilket køn det går ud over, om det er mænd eller kvinder, et alvorligt problem. Jeg mener også, at det er et ligestillingsmæssigt problem. Det mener jeg i høj grad det er, også fordi der er så mange kvinder, der er udsat for vold i de nære relationer. Derfor er vold i nære relationer netop også et af mine fokusområder som ligestillingsminister, og det har jeg også tidligere haft lejlighed til at redegøre for. Jeg har sat i alt fire fokuspunkter op, og der er vold i nære relationer jo et af punkterne.

Så til definitionen af vold. Jamen jeg vil sige, at vold jo både er psykisk vold og fysisk vold. En nærmere definition tror jeg egentlig ikke at jeg komme med i dag, men jeg vil blot sige, at det er fuldstændig uacceptabelt. Det er noget, vi skal have meget fokus på. Men jeg synes også, at vi i fællesskab med glæde kan konstatere, at problemet, på trods af at det stadig væk er stort og alt for stort, jo faktisk også er blevet nedbragt igennem de seneste 10 år med de initiativer, der er taget.

Kl. 19:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Julie Rademacher.

Kl. 19:48

Julie Rademacher (S):
Man kan definere vold mod kvinder og vold i familien og vold mod kvinder generelt som et ligestillingsproblem. Det mener jeg det er, fordi der især er enormt mange kvinder, der bliver udsat for vold. Så langt er vi enige.

Men jeg kunne godt tænke mig, at ministeren kommer med nogle flere refleksioner over, hvorfor det er så stort et problem, at det er kvinder, der bliver slået. Hvorfor er der så stort et problem med især den vold, altså vold mod kvinder fra mænd og ikke omvendt?

Kl. 19:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 19:48

Ministeren for ligestilling (Inger Støjberg):
Jeg synes, at det er et stort problem, ligegyldigt hvem der er udsat for vold både psykisk og fysisk, om det er en kvinde, eller om det er en mand. Jeg kan ikke se, det skulle være anderledes, end at det er en alvorlig situation, og at det er en forfærdelig situation, ligegyldigt om det er en kvinde eller en mand. Derfor vil jeg ikke her i dag stå og bedømme, hvad der er værst. Jeg synes, at det er lige slemt.

Kl. 19:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Her er det så fru Maja Panduro, der har bedt om at blive medspørger. Værsgo til fru Maja Panduro.

Kl. 19:49

Maja Panduro (S):
Den der modvillighed mod at ville tale om vold mod kvinder, når nu vi ved, at langt, langt størstedelen af volden i hjemmene begås af mænd mod kvinder, synes jeg er mærkelig.

Når ministeren nu taler om, at det går så godt, og at vi har nedbragt antallet af kvinder, der bliver udsat for vold, vil jeg bare bede

ministeren om at bekræfte, om ikke det er rigtigt, at antallet af kvinder, som henvender sig til vores krisecentre, er uændret.

Kl. 19:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 19:49

Ministeren for ligestilling (Inger Støjberg):

Jeg synes ærlig talt, at det er grænsende til det lidt grove at sige, at jeg skulle benægte, at det er alvorligt, at der er 28.000 kvinder, der er udsat for vold. Faktisk tværtimod synes jeg, at det er så alvorligt et problem, at det er blandt de fire fokuspunkter, som jeg har som ligestillingsminister. Det er faktisk noget af det, som jeg har arbejdet rigtig meget med som ligestillingsminister. Derfor forstår jeg det ganske enkelt ikke. Hvis jeg skal tale lige ud af posen, så forstår jeg simpelt hen ikke, at man vil være bekendt at stå her i dag og gøre det her til en politisk sag. For jeg synes, at 28.000 kvinder er et ekstremt højt tal. Jeg synes, at det er meget alvorligt. Men jeg synes også, at det er meget alvorligt, hvis der er en kvinde, der slår en mand. Jeg synes altid, at vold er alvorligt.

Med hensyn til kvindekrisecentrene er det jo korrekt, at der er mange, der frekventer kvindekrisecentrene og henvender sig dertil. Jeg tror, at man skal finde noget af begrundelsen i, at kvindekrisecentrene også er blevet meget bedre til netop at fortælle om de muligheder, der er. Det betyder jo så, at kvindekrisecentrene gør et godt stykke arbejde. Det skal vi bakke op om, for det her er et stort problem.

Kl. 19:51

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Maja Panduro.

Kl. 19:51

Maja Panduro (S):

Jeg tror ikke, at ministeren hørte, hvad jeg sagde, men lad det nu ligge.

Jeg vil gerne have, at vi holder fokus på krisecentrene og på det faktum, at antallet af kvinder der er uændret. Det forstår jeg at ministeren bekræfter mig i, og at ministeren er enig i de tal, jeg har der.

Det er jo sådan, at vi også oplever pladmangel på vores krisecentre. 50 pct. af de kvinder, der henvender sig, bliver henvist til en anden løsning. 24 pct. må henvende sig til flere krisecentre, før de kan få plads.

Når vi også ved, at 54 pct. af de kvinder, som frekventer krisecentrene, i deres seneste forhold har været udsat for vold i mere end 3 år, inden de henvender sig, og at det for 54 pct. gælder, at det ikke er første gang, synes ministeren så ikke, at vi burde lade os inspirere yderligere og sætte nogle flere initiativer i gang? Kunne vi gøre noget mere?

Kl. 19:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 19:52

Ministeren for ligestilling (Inger Støjberg):

Det er jo netop derfor, at det her er et af mine fokuspunkter, og det er netop også derfor, at det er noget af det, jeg arbejder med. Det vil Socialdemokratiet og andre jo også kunne komme til at se, inden der er gået alt for lang tid. For jeg kan i det hele sige, at jeg synes, at vold i nære relationer er et meget stort problem. Det er jo altså sådan, at hvis man ikke kan føle sig sikker i sin familie, hvis man end ikke der kan føle sig sikker og opleve, at man har et godt liv, så er der mange, mange andre følger af det. Det er ikke bare et spørgsmål

om, at man ikke føler sig sikker i familien, men også et spørgsmål om alle mulige andre sociale relationer, der kan gå tabt, f.eks. spørgsmålet om tilknytning til arbejdsmarkedet. Det er et langt større og bredere problem end blot det, at man ikke kan føle sig sikker i familien, hvilket jo også er et meget stort problem.

Derfor kan jeg i det hele taget sige, at det her er et område, der ligger mig meget på sinde, og det er et område, som jeg også meget gerne vil samarbejde med Socialdemokratiet om at prøve at udvikle gode ideer på.

Kl. 19:53

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så er det fru Julie Rademacher igen.

Kl. 19:53

Julie Rademacher (S):

Vi vil også enormt gerne samarbejde i forhold til at finde nogle løsninger på det her. Men jeg forstår det ikke helt, når ministeren siger, at vi ikke skal gøre det her til et politisk problem. Er det, fordi man er berøringsangst over for det? For vi er i hvert fald ikke berøringsangste, hverken over for at snakke vold eller noget som helst andet.

Kun hver tredje af dem, der beder om det, får i dag en overfaldsalarm, og de borgerlige vil ikke være med til at indføre fodlænker til voldelige mænd og heller ikke være med til at lave en forsøgsordning for behandlingsdomme over for voldelige mænd. For en ting er, at kvinderne er ofre, men en anden ting er ofte, at dem, der slår, også er ofre eller har været ofre for tidligere vold. Så det er jo nogle meget negative cirkler, vi skal ind og bryde.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, om ministeren ikke vil være med til at kigge på nogle af de forslag som ligestillingsminister, og om hun i øvrigt ikke også synes, at vi skal kigge mere på at oprette krisecentre for mænd og i øvrigt fokusere både på den fysiske og på den psykiske vold, som man gør i Spanien, men nu også i Frankrig, hvor der i øvrigt er en borgerlig regering.

Kl. 19:54

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 19:54

Ministeren for ligestilling (Inger Støjberg):

Når jeg tidligere nævnte, at vi ikke skulle gøre det her til et politisk problem, og at det her var alt for alvorlig til det, var det, fordi den tidligere spørger, som også er medspørger, prøvede på sådan ligesom at skyde mig i skoene, at jeg syntes, det var et større problem, måtte man forstå, når kvinder slår mænd, end når mænd slår kvinder. Det synes jeg ikke. Jeg synes, at begge dele er et meget stort problem. Jeg synes altid, at vold er et stort problem. Jeg synes faktisk derfor, at det er en mærkelig ting, hvis man skulle til at stå og rate, hvad der egentlig er værst. Vold er et stort problem. Det er forfærdeligt for de mennesker, det går ud over. Derfor skal vi også gøre, hvad vi overhovedet kan for i høj grad, synes jeg også, at forebygge.

Jeg kan sige så meget, at jeg lige for ca. 14 dage siden var med til en prisuddeling omkring kærestevold. Det var skoleklasser, der havde arbejdet med det. Rigtig mange skoleklasser har arbejdet med det. Det er noget, vi virkelig prøver på at få sat på dagsordenen rundt omkring på skolerne, for der er jo op imod 18.000 børn og unge, der er udsat for kærestevold. Jeg tror, at det ville være rigtig godt at arbejde med det tidligt i årene, fuldstændig ligesom fru Julie Rademacher siger, nemlig at den, der slår, også på mange måder er indrulleret i nogle meget uheldige cirkler.

Hvad angår fodlænker og andre ting, må jeg henvise til justitsministeren, for det er på Justitsministeriets område.

- Kl. 19:56 arbejds-givere foretrækker mænd, når der skal ansættes personer med løntilskud. Mener ligestillingsministeren, at dette er et problem?
Kl. 19:58
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Dermed er spørgsmålet sluttet.
Det næste spørgsmål er ligeledes tilstillet ministeren for ligestilling, og det er ligeledes fra fru Julie Rademacher.
Kl. 19:56
- Spm. nr. S 1126**
42) Til ministeren for ligestilling af:
Julie Rademacher (S):
Hvordan mener ministeren vi skal sikre ligestillingen og ligestillingskonsulenter i jobcentrene fremadrettet?
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Fru Julie Rademacher bedes oplæse spørgsmålet.
Kl. 19:56
- Julie Rademacher** (S):
Hvordan mener ministeren vi skal sikre ligestillingen og ligestillingskonsulenter i jobcentrene fremadrettet?
Kl. 19:56
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Ministeren for ligestilling.
Kl. 19:56
- Ministeren for ligestilling** (Inger Støjberg):
Ligestillingsindsatsen i jobcentrene koordineres af Specialfunktionen for ligestilling, der blev oprettet den 1. januar 2007 med etablering af jobcentre i forbindelse med kommunalreformen.
Specialfunktionens vigtigste opgave er at rådgive aktører i beskæftigelsesindsatsen, herunder jobcentre, om redskaber og metoder til at fremme ligestillingen på arbejdsmarkedet. Derudover formidler Specialfunktionen information om lovgivning og viden om ligestilling for at sikre landets jobcentre det bedst mulige grundlag for at varetage beskæftigelsesindsatsen. Det kan bl.a. ske ved, at der afholdes seminarer, og at der afholdes konferencer. Endelig bidrager Specialfunktionen til at udvikle nye metoder, som kan fremme ligestillingen imellem kvinder og mænd på arbejdsmarkedet og følge op på indsatsen og udviklingen på lands- og regionalplan.
For at sikre en relevant og målrettet indsats på ligestillingsområdet er hvert jobcenter blevet pålagt at udpege en nøgleperson, der er bindeledet mellem Specialfunktionen og jobcenteret.
Kl. 19:57
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Fru Julie Rademacher.
Kl. 19:57
- Julie Rademacher** (S):
En rapport fra SFI, Socialforskningsinstituttet, viser, at jobcentrenes indsats for at få ledige i job stort set er ens for mænd og kvinder. Men der er forskel, når man kigger på, hvilke typer af aktivering de to køn får. Flere kvinder end mænd deltager i uddannelsesaktivering. Der er også flest kvinder i virksomhedspraktik og flest kvinder, der bliver aktiveret i offentlige virksomheder. Men når det drejer sig om at komme i aktivering i private virksomheder, er der en klar overvægt af mænd i forhold til kvinder. Dette kunne jeg godt tænke mig at høre ministerens kommentar til.
Det kan skyldes, at mange kvinder har en uddannelse eller ønsker et job, der retter sig mod den offentlige sektor. Det kan dog ikke alene forklare forskellen, for i a-kasser, hvor medlemmerne typisk finder job i den private sektor, er kvinderne også underrepræsenteret i privat aktivering. Det kan pege i retning af, at en del af de private
- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.
Kl. 19:58
- Ministeren for ligestilling** (Inger Støjberg):
Nu er det jo op til jobcentermedarbejderne altid at finde den bedst mulige aktiveringsform for de ledige, og det er jeg helt sikker på at man også gør rundtomkring. Men det er, som jeg også tidligere nævnte, sådan, at der er en specialfunktion, hvor man netop kan søge viden, og det er også Specialfunktionens opgave at være med til at indsamle og formidle den her viden.
Så de konkrete tal, som fru Julie Rademacher nævner her, har jeg intet kendskab til, men hvis fru Julie Rademacher gerne vil have et uddybende svar på det, er fru Julie Rademacher altid velkommen til at stille det som skriftligt spørgsmål, i og med at det jo er lidt svært at få stukket tal ud på den måde og så lave en gennemgang af dem sådan på stående fod. Men jeg vil sige, at jeg i det hele er meget sikker på, at man bruger aktiveringen på den måde, som aktiveringen skal, nemlig sådan, at den skal tilrettes hver enkelt ledige og det er hvert enkelt ledige, der skal tages udgangspunkt i.
Kl. 19:59
- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren.
Kl. 19:59
- Julie Rademacher** (S):
Ministeren kunne have valgt den nemme løsning og have svaret ja eller nej på spørgsmålet. Jeg spurgte, om ministeren mente, at dette var et problem.
Men jeg vil gå over til næste spørgsmål. Især i de mandsdominerede dele af arbejdsmarkedet som f.eks. i byggebranchen er der flere arbejds-løse kvinder end mænd. Mener ministeren, at det er et problem? Omvendt har kvinder ofte en lavere ledighed end mænd på de kvindedominerede arbejdsområder. Mener ligestillingsministeren, at det er et problem, at vi har et så kønsopdelt arbejdsmarked, at man kan se det også i ledighedsstatistikkerne? Og hvad har ministeren tænkt sig at gøre for at komme de kulturer og de normer til livs på arbejdsmarkedet, så vi får et mindre kønsopdelt arbejdsmarked med flere mænd i kvindejob og flere kvinder i mandejob?
Kl. 20:00
- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.
Kl. 20:00
- Ministeren for ligestilling** (Inger Støjberg):
Jeg mener, at hver enkelt ledig er en ledig for meget, så jeg kan bare sige, at jeg vil gøre, hvad jeg overhovedet kan, for at vi har det bedst mulige system, der gør, at der er folk med varme hænder og god indsigt til at tage imod de ledige, når de kommer i jobcentrene, når de melder sig ledige der. Hvad enten det er kvinder eller mænd, vil jeg sige, at det vigtige for mig er, at indsatsen er god. Så en ledig er en ledig for meget.
Kl. 20:01
- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren for sidste spørgsmål.

Kl. 20:01

Kl. 20:03

Julie Rademacher (S):

Man kan som socialdemokrat overhovedet ikke være uenig med ligestillingsministeren i, at en ledig er en ledig for meget. Derfor er det da også påfaldende, at regeringen ikke gør mere for at skabe beskæftigelse i landet i øjeblikket f.eks. ved at fremrykke offentlige investeringer osv.

Men for at komme tilbage til det, det her handler om, nemlig ligestilling på arbejdsmarkedet, vil jeg spørge: Vil ligestillingsministeren virkelig ikke gøre mere for at skaffe kvinder i mandejob og mænd i kvindejob og bryde med det kønsopdelte arbejdsmarked, der har været. Vi har haft en kæmpe diskussion om ligeløn, vi har haft kæmpestore diskussioner om kulturen i den offentlige og i den private sektor. Jeg synes, det er påfaldende, at ligestillingsministeren ikke i højere grad giver en tilkendegivelse af, om det her er et problem eller ej, og om det er noget, som vi kunne gå i dialog om, og som ligestillingsministeren rent faktisk har tænkt sig at gøre noget ved.

Kl. 20:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Ministeren for ligestilling (Inger Støjberg):

For mig er det afgørende, at man vælger den karrierevej, som man har mest lyst til. Det synes jeg at vi skal gøre alt for at der er gode muligheder for. Men det er da ikke nogen hemmelighed, at vi til en vis grad har et kønsopdelt arbejdsmarked, og for mig at se er det så også vigtigt netop at oplyse om, hvad det er, der sker, når man vælger forskellige uddannelser. Jeg synes jo også, det er herligt og dejligt, når der f.eks. også er mænd, der søger ind i plejesektoren. Jeg er ikke i tvivl om, at det gør plejesektoren rigtig god, at der er den alsidighed. Derfor er der også gode muligheder for f.eks. at opkvalificere sig, for at uddanne sig i netop plejesektoren. Men for mig er det altså også afgørende, at man arbejder med det, man har lyst til, at man vælger frit, og at man vælger på et oplyst grundlag.

Kl. 20:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren. Der er ikke flere spørgsmål til ministeren for ligestilling.

Det næste spørgsmål på dagsordenen er spørgsmål 43. Det er et spørgsmål til videnskabsministeren, og det er stillet af fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 20:03

Spm. nr. S 1106

43) Til videnskabsministeren af:

Kirsten Brosbøl (S):

Hvad mener ministeren er forklaringen på, at kun knap 37 pct. af drengene får en videregående uddannelse mod 53 pct. af pigerne?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til fru Kirsten Brosbøl for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 20:03

Kirsten Brosbøl (S):

Hvad mener ministeren er forklaringen på, at kun knap 37 pct. af drengene får en videregående uddannelse mod 53 pct. af pigerne?

Kl. 20:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Det er tal, der er bekymrende, det er der ingen tvivl om, og jeg tror, vi må konstatere, at forskellen mellem andelen af piger og andelen af drenge, der får en videregående uddannelse, skabes flere steder i uddannelsessystemet.

For det første er der færre drenge end piger, der får en ungdomsuddannelse, nemlig 77 pct. af drengene mod 82 pct. af pigerne. For det andet bliver færre drenge optaget på en videregående uddannelse, hvilket jo bl.a. er en konsekvens af, at færre drenge har en adgangsgivende eksamen. Endelig for det tredje har pigerne en højere gennemførelsesprocent end drengene på de videregående uddannelser. Gennemførelsesprocenten for drengene er nemlig 80, hvorimod den er 85 pct. for pigerne.

Så det er i hvert fald tre bud på, hvorfor situationen ser ud, som den rent faktisk gør.

Kl. 20:04

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 20:04

Kirsten Brosbøl (S):

Så er det jo fristende at spørge, hvorfor det så ser sådan ud i det øvrige uddannelsessystem, og der er jeg godt klar over, at vi måske skal have en anden minister på banen for at kunne få besvaret det spørgsmål.

Nu henviser videnskabsministeren til, at problemet er i, hvad skal man sige, fødekæden op til de videregående uddannelser, men det, jeg godt kunne tænke mig at høre ministerens overvejelser om, er jo, hvad årsagen er til det. Er der nogle sådan mere strukturelle, socio-økonomiske grunde til, at vi ser den udvikling, vi gør, i forhold til kønsopdelingen i uddannelsessystemet?

Altså, det er jo ikke noget nyt. Nu har vi lige haft et spørgsmål til ligestillingsministeren om kønsopdelingen på arbejdsmarkedet og i erhvervs- og uddannelsesvalget, og det er jo ikke noget nyt. Men vi kan simpelt hen se nogle nye tendenser, i forhold til hvem det er, der gennemfører uddannelserne, og der er der altså nu flere og flere drenge, der falder ud af systemet.

Man kan jo sige, at for regeringen må det være bekymrende at være vidne til en udvikling, som f.eks. af Politiken midt i januar blev beskrevet, som at der er et nyt proletariats på vej af hvide unge mænd, som ikke får en uddannelse, og som, i og med at ufaglærte arbejdspladser forsvinder, altså bliver overladt til en tilværelse på overførselsindkomst. Det er ikke min analyse, det er Politikens analyse, ministeren kan selv finde den frem.

Det er jo interessant at høre regeringens reaktion på den udvikling – for man kan jo ikke benægte den, uanset om man så er enig i det prædikat, Politiken sætter på det – hvor drengene i højere og højere grad sakker bagud i forhold til pigerne i uddannelsessystemet generelt og altså specifikt på Videnskabsministeriets område i forhold til de længere videregående uddannelser. Så har ministeren et bud på de mere grundlæggende årsager til, at vi ser den udvikling, vi gør?

Kl. 20:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 20:06

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Nu vil jeg straks sige, at jeg mener, det er tal, som er bekymrende, uanset om man er i regering eller man er i opposition, og det er vel også grunden til, at fru Kirsten Brosbøl har valgt at sætte fokus på

det her i aften. Og som jeg har forsøgt at sige, dels i mit korte svar, dels i den debat, der har været i den forgangne uge, så er der ikke sådan en eller to eller måske tre årsager, ej heller hvis man går et spadestik dybere.

Jeg vil dog sige, at jeg slet ikke kan genkende det, der stod i den artikel i Politiken, som jeg ikke har set, men som fru Kirsten Brosbøl henviser til, at der skulle være tale om et proletariet. Vi taler altså om folk, der har fået en gymnasial uddannelse, så det er ikke således, at jeg synes, vi nu her i aften skal begynde at klientgøre en gruppe drenge, som trods alt er kommet ud af starthullerne. Men vi vil gerne have dem videre, og der har vi et mål, som jeg ved vi er enige om, og derfor har vi også lavet nye tiltag både i år og sidste år.

Kl. 20:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 20:07

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg kan forsikre ministeren for, at vi i Socialdemokratiet bekymrer os rigtig meget for den her udvikling. Vi er sådan set meget optaget af de mere grundlæggende strukturelle og socioøkonomiske problemer, som vi mener ligger til grund for den, og det synes jeg sådan set også at regeringen burde være. Vi fik ikke noget svar fra videnskabsministeren på, hvad de dybereliggende årsager kunne være til den her kønsmæssige skævhed, vi altså ser i vores uddannelsessystem, så jeg vil gerne endnu en gang efterlyse, at ministeren prøver at gå lidt mere i dybden med, hvad det er, der kan være årsagen til den her udvikling.

Så synes jeg, det er lidt ærgerligt, at ministeren fuldstændig afviser, at der er tale om et meget alvorligt problem – kald det et proletariet eller ej. Ministeren siger, at de her drenge trods alt får en ungdomsuddannelse, men ministeren har selv lige sagt i sit første svar, at det er 77 pct. af drengene, der får en ungdomsuddannelse, så det er altså næsten en fjerdedel, som ikke får det, og det er selvfølgelig den gruppe, som den artikel i Politiken, som jeg henviser til, retter sig mod. For i og med at ufaglærte job forsvinder, hvad er det så, man kan sige at den gruppe skal beskæftige sig med?

Så endnu en gang vil jeg efterlyse, at regeringen forholder sig lidt mere grundlæggende til problematikken. Hvad er årsagen til den her skævhed?

Kl. 20:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 20:09

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg tror ikke, jeg kan give nogen grund, som man direkte kan pege på og sige: Det er lige akkurat det, der er årsagen til, at vi har de her tal. Der er en tendens, og det var det, jeg meget præcist formulerede i min første besvarelse.

Jeg har jo fulgt debatten her i de seneste dage og har hørt nogle af dem, der arbejder mere med det, end jeg gør, sige, at der er tale om en ændring i hele uddannelsessystemet, hvor det er de mere bløde værdier og andre undervisningsformer, som kan spille en rolle. Men det er jo ikke således, at vi har fået dokumenteret og sandsynliggjort, at det lige akkurat er årsagen.

Men jeg erkender, at det er noget, som vi gerne vil have ændret, og derfor er det også, at vi nu bl.a. har iværksat denne brevkampagne, som jo sidste år viste sig at være ganske virksomhedsfuld.

Kl. 20:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren for det sidste spørgsmål i denne omgang.

Kl. 20:10

Kirsten Brosbøl (S):

Nu siger ministeren, at han ikke kan pege på nogen årsager, og at det ikke er dokumenteret eller synliggjort, hvad årsagerne er. Så kunne man måske opfordre regeringen til – og det vil jeg da gerne gøre – at få undersøgt det her, for det er jo tilsyneladende ikke noget, regeringen overhovedet har beskæftiget sig med at få synliggjort.

Når vi nu ikke har nogen analyser af, hvorfor det forholder sig sådan, analyser af udviklingen, der kan gå ind og påpege, hvad det er, der er galt, hvad det er for nogle strukturer, der gør, at vi ser den her udvikling, vil videnskabsministeren så nu, på baggrund af at vi altså kan se den her udvikling og ministeren ikke kan pege på nogen grund, være med til, at vi får analyseret og dokumenteret dels udviklingen, dels hvad de dybere årsager kan være til, at vi ser udviklingen?

Kl. 20:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 20:11

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg er meget parat til, at vi skal finde alle de grunde, der er til det, og dermed medvirke til, at vi kan komme i mål, for så vidt angår ikke bare 95-procents-målsætningen, men også 50-procents-målsætningen frem til 2015.

Men jeg vil ikke anerkende den konkluderende måde, som fru Kirsten Brosbøl spørger på, at regeringen virker ubekymret og ikke tager initiativer osv. Det gør vi i allerhøjeste grad på en lang række områder. Hvad angår f.eks. UddannelsesGuiden, ændrer vi den hele tiden for forhåbentligvis i endnu større udstrækning og omfang at kunne ramme de unge, som søger at finde den uddannelse, der nu passer bedst til den enkelte. Så der foregår en lang række forskellige ting, som jeg også ved fru Kirsten Brosbøl er opmærksom på.

Kl. 20:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Det var slut på dette spørgsmål.

Vi går så til aftenens sidste spørgsmål, som også er til videnskabsministeren stillet af fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 20:12

Spm. nr. S 1108

44) Til videnskabsministeren af:

Kirsten Brosbøl (S):

Hvad vil ministeren konkret gøre, for at flere drenge får en videregående uddannelse, ud over at sende et brev til 60.000 unge, der ikke er kommet i gang med en uddannelse?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 20:12

Kirsten Brosbøl (S):

Hvad vil ministeren konkret gøre, for at flere drenge får en videregående uddannelse, ud over at sende et brev til 60.000 unge, der ikke er kommet i gang med en uddannelse?

Kl. 20:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 20:12

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Kampagnen har jo som formål at sætte fokus netop på problemstillingen omkring drengenes lavere uddannelsesniveau. Jeg tror, at det er et rigtig godt tiltag, og det handler jo ikke om, at vi skal gøre en hel gruppe til klienter, som skal holdes i hånden. Det handler om at få sat fokus på problemet og gøre drengene opmærksomme på, at uden uddannelse er det altså sværere at få et job og sågar også at få en god løn.

Som jeg nævnte i mit foregående svar, opstår forskellene mellem pigers og drenges uddannelsesniveau flere steder i uddannelsessystemet. Jeg mener derfor, at der er behov for en bred indsats, der er behov for, at alle tænker med, og her gælder det både folkeskolen, det gælder ungeuddannelserne, de videregående uddannelser, hjemme i familierne og naturligvis ikke mindst de unge selv. Det er jo f.eks. interessant, at en række uddannelsesinstitutioner i de senere år har gjort meget, og med succes, for at tiltrække piger på it- og ingeniøruddannelserne; det har jo rent faktisk vist sig, at det virker. Måske er der nogle erfaringer her, som vi kan lære af, når vi nu modsat skal forsøge at tiltrække flere drenge.

Kl. 20:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 20:13

Kirsten Brosbøl (S):

Grunden til, at jeg spørger så direkte til det her med de breve, der er sendt ud, er jo, at ministeren identificerer et problem og siger, at vi altså har en gruppe af drenge, hvor vi ser en særlig udfordring med at få dem i gang med en uddannelse, og så sender man et brev ud til 60.000 unge, som – sådan som jeg opfatter det, nu må ministeren rette mig, hvis jeg tager fejl – jo ikke er et målrettet initiativ mod drengene, men som er et bredt initiativ. Det kan også være fint nok at sende brev ud til alle dem, der ikke er kommet i gang. Det skal jeg ikke kunne sige. Men spørgsmålet er jo, hvad regeringen konkret vil gøre i forhold til gruppen af drenge, hvor vi altså kan se en helt særlig problematik gøre sig gældende, altså en udvikling, der viser, at det især er drengene, der sakker bagud. Det er derfor, jeg spørger: Hvad er regeringens planer specifikt i forhold til gruppen af drenge? For brevet, som jeg opfatter det, er altså et bredt initiativ.

Sagen er jo, at ministeren også i sin besvarelse af det her spørgsmål mangler den grundlæggende analyse af, hvad årsagen til problemet er, for hvis man ikke har identificeret, hvad de dybereliggende årsager er, så er det jo også vanskeligt at gå til roden af problemet og få problemet hevet op med rod, så at sige. Hvad er det, ministeren har af planer, som specifikt skal adressere problemet med hensyn til drengene?

Kl. 20:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 20:15

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg så meget gerne, at der var endnu flere drenge, men med det her seneste, som nærmere var et indlæg, end det var et spørgsmål, har jeg næsten fået det indtryk, at vi er tilbage i den her socialdemokratiske grundmodel med, at vi skal klientgøre en gruppe. Det får fru Kirsten Brosbøl mig ikke med på. Det synes jeg ville være en helt fuldstændig forkert drejning, og derfor vil jeg heller ikke acceptere en idé om, at vi bare skulle have sendt ud til drengene i den gruppe af de 60.000. Derfor har vi sendt ud til alle, men – og det kan måske glæde fru Kirsten Brosbøl – i de mange debatter, som jeg jo heldig-

vis har haft mulighed for at deltage i den sidste uges tid, har jeg fokuseret meget på drengene, lige så vel som vi også gør her i aften. Det synes jeg er helt fint, og det er det, der må være det centrale, nemlig, at vi gør opmærksom på, at der er nogle fantastisk gode uddannelsesmuligheder i Danmark, og at vi har nogle fantastisk gode rammer, ikke blot gode uddannelser, men også nogle økonomiske forudsætninger, der er helt exceptionelle.

Kl. 20:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 20:16

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg ved ikke, hvordan ministeren kunne slutte ud fra det, jeg sagde, at jeg vil klientgøre nogen som helst. Jeg sagde endda – tror jeg – meget klart i mit spørgsmål, at jeg synes, at det er fint at sende brev ud til alle 60.000 unge. Det besvarer bare ikke det spørgsmål, som ministeren jo selv rejser ved at adressere problematikken omkring drengene. Det er det, jeg bare siger i al stilfærdighed. Ministeren begrunder nærmest det her brev med, at der er et problem særlig med drengene, og så sender man et generelt brev ud. Det er fint at sende det brev ud, vil jeg gerne sige for tredje gang.

Jeg efterspørger bare nogle konkrete, målrettede initiativer, som adresserer kønsproblematikken i det her problem, for det gør brevet sådan set ikke. Så siger ministeren, at jeg vil klientgøre, og det kan jeg overhovedet ikke se hvordan man kan udlede af mit spørgsmål. Jeg er sådan set meget optaget af, at vi altså her har at gøre med en gruppe, som har risiko for at sakke gevaldigt bagud i samfundet, hvis ikke vi får rettet op på den skævhed. Jeg er meget optaget af, at vi ikke får den uddannelseskloft, der jo bliver skabt, hvis vi ikke får rettet op på det her problem. Der synes jeg at regeringen svigter fuldstændigt, når man ikke kan levere nogle konkrete bud på, hvad man vil gøre for at adressere den specifikke målgruppe.

Kl. 20:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 20:17

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Som jeg har sagt, vil jeg ikke klientgøre drengene. Jeg vil kigge på det samlet, og så vil jeg gerne være med til at fokusere på, hvor opgaven er størst. Det er så vigtigt for mig at sige, at det, vi gør her, er noget ekstraordinært. Vi sender 60.000 breve ud til en gruppe, som vi mener er den mest potentielle, nemlig dem, der inden for en 4-årig periode har fået en adgangsgivende eksamen. Det er klart, at der selvfølgelig inden for de første 2 år er flest, og så er der færre det tredje og fjerde år, men det er væsentligt, at vi forsøger at få fat på den gruppe, som er kommet længst væk fra uddannelsessystemet og også længst væk fra den vejledning, som jo foregår på mange forskellige måder. Nu taler vi selvfølgelig i min ressort især om universiteternes vejledning, men udover det, der også foregår på de gymnasiale uddannelser, mener jeg faktisk, at studievalg spiller en ganske central rolle i dag, også med de nye muligheder, man har, med adgangsnøglen, og nu kommer der så en ny, der hedder studievelge- ren, hvor de unge har mulighed for at gå ind ad elektronisk vej og finde den uddannelse, der passer dem bedst. Så det er både for drenge og pigerne, men jeg synes, at det er fint, at vi fokuserer på drengene, for det er der, opgaven er størst.

Kl. 20:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren til sidste spørgsmål.

Kl. 20:19 :
Mødet er hævet. (Kl. 20:21).

Kirsten Brosbøl (S):

Sagen er jo, at ministeren ikke fokuserer på drengene i sin løsningsmodel. Det eneste, som ministeren har læst op her i dag, er noget, der er bredt. Jeg siger ikke, at det ikke er godt. Det er fint og godt og glimrende. Det synes jeg man skal blive ved med at gøre. Jeg efterlyser bare, at regeringen, når man nu anerkender, at der er en – hvad skal jeg sige? – kønsmæssige underlægningsmusik til det her problem, som vi står med, nemlig at vi i stigende grad oplever en uddannelseskluft mellem piger og drenge, så kommer med nogle initiativer, der specifikt er rettet mod at løse de problemer. Det har intet som helst at gøre med at klientgøre nogle. Hvorfor i alverden skulle man gøre det? Man kan jo starte med fra regeringens side at sige, at vi egentlig er interesseret i at finde ud af, hvad der ligger til grund for den uddannelseskluft mellem piger og drenge; vi er interesseret i at blive klogere på, hvorfor der er den udvikling, der er, mellem piger og drenge; vi er interesseret i at finde nogle løsninger, som retter sig mod at lukke den kløft. Det er det, jeg efterlyser fra regeringens side, og vi har intet fået at vide i dag med hensyn til, hvad regeringen vil gøre ved det, så det vil vi forfølge yderligere.

Kl. 20:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 20:20

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Alle gode ideer er velkomne. Jeg ved, at der også er mange andre, der forsøger at fokusere på det, men jeg mener, at når vi nu gør en indsats over for den her gruppe, som ikke er kommet i gang med en videregående uddannelse, og der er flest drenge, så er det klart, at det primært er dem, der bliver ramt. Men altså at gå ud og specifikt prikke dem på skulderen og sige, at så er det om at komme i gang, får man altså ikke mig til. Jeg vil gøre alt, hvad jeg kan, for at gøre opmærksom på mulighederne og for at understrege de fantastiske tilbud, der er, men at komme og tage dem i hånden og føre dem hen til uddannelsesstedet er langt over, hvad jeg mener vi skal. Vi har fået mange gode reaktioner på, at vi har gjort det her tiltag, men som jeg også går ud fra at fru Kirsten Brosbøl har hørt, er der også nogle, der synes, at vi måske er, kan man sige, lige kontante nok, når det er folk, der kun har været uden for uddannelsessystemet i 1 eller 2 år. Men vi har taget dem med, fordi vi mener, at det er væsentligt, og det gælder både drengene og pigerne, men det er flest drenge, der bliver ramt, og vi håber også, at det vil være med til at mindske den kløft, som vi er bekendt med der er.

Kl. 20:21

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren og tak til spørgeren.

Hermed er spørgetiden afsluttet.

Kl. 20:21

Meddelelser fra formanden**Den fg. formand (Karen J. Klint):**

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 11. februar 2010, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.